

د حرمینو هېنداره

قاضي محمد حسن حقيار ۱۳۹۳ ل کال

د حرمینو هېنداره محمد حسن حقيار

Designed By: Fayaz Hamid

د حرمینو هېنداره

لیکوال : الحاج قاضي محمد حسن حقیار
کابل - افغانستان
۱۳۹۳ هلمریز

د کتاب ځانګړتیاوې

د کتاب نوم: د حرمینو هېنداره

مؤلف: الحاج قاضي محمد حسن حقیار

د خپرندوی شمېره: (۴)

خپرندوی: د افغانستان ملي تحریک فرهنګي خانګه

کمپوز: رفیع الله روشن

ډیزاین: محمد افضل ذاکر

چاپ نېټه: ۱۳۹۳ ل کال

د چاپ وار: لومړی

شمېر: ۱۰۰۰

د چاپ حقوق محفوظ دي

بسم الله الرحمن الرحيم

www.melitahtv.com
0777 400 116

ډالۍ

خپلې مینې، مېرمنې او د ژوند ملګرې ته چې
ژوند یې راته د سکون او اطمینان له خوږو ډک
کړی او انشاء الله چې اخرت به مې هم د همدې
په مرسته ښه وي.

حقیار

لړلیک

مخ	سرلیک
۱	منزل د ټولو یو دی خو سفر جدا جدا
۴	د عزم جزم
۸	تر هوایی ډگره په ټکسي کې یواځې
۱۲	هرات که د افغانستان دوبي
۱۵	الانتظار اشد من القتل
۲۲	د یارانو بندارونه
۲۴	مرمرین قبر
۲۸	ځان پخپل کور کې مېلمه راته ښکاره شو
۳۱	ارگ یا اختیارالدین کلا
۳۳	د یو انتظار پای او د بل پیل
۳۶	درې نیم ساعته ولاړه
۳۷	جدي ته الوت
۴۰	میقات
۴۳	په ژمي کې دوبي
۴۵	جده
۴۷	د ملک عبدالعزیز نړیوال هوایی ډگر
۴۸	د فیوضاتو ښار ته
۵۰	د وقار او پرتم ښار
۵۲	شهزاده ملنګ
۵۵	مكة المكرمة

- ۵۶..... د مکې جغرافیه او تاریخ
- ۵۷..... د مکې مکرمې فضایل
- ۶۰..... د حرم حدود
- ۶۳..... حرم یا کعبه
- ۶۴..... د کعبې تاریخ او ودانوونکي
- ۶۸..... د ملک عبدالعزیز په پیر کې د کعبې بیا رغونه
- ۷۰..... د ملک فهد په وخت کې
- ۷۲..... په دوه تنو د ۱۲۰ حاجیانو سرخریيل
- ۷۷..... صفا او مروه
- ۸۴..... په مکه کې لومړۍ ورځ او دوستان
- ۸۶..... سعودي له نېستمونو سپین ږيرو پراغغانستان خپل پور غواړي
- ۸۸..... د حرم حوډلۍ
- ۹۲..... سعود کورنۍ او حرمین
- ۹۳..... د ملک عبدالعزیز په پیر کې
- ۹۵..... د سعودي بن لادن تعمیراتي گروپ
- ۹۷..... بشپړوونکي کارونه
- ۹۸..... د سعودي سترې پراختیا دوهم پړاو
- ۱۰۱..... د مرمر ډبرې
- ۱۰۲..... تر مسجد الحرام لاندې سړک
- ۱۰۲..... د سېلاب د اوبو چاره
- ۱۰۴..... ایرکنډېشن
- ۱۰۵..... د مسجد الحرام دروازې
- ۱۰۷..... د مسجد الحرام منارې

۱۰۸.....	د بادغیسي درې شوږه طواف
۱۱۳.....	له بنځو سره بندېدنه
۱۱۵.....	باب السلام که باب بني شيبه
۱۱۶.....	نهال او نفیسه
۱۱۹.....	زمزم ته بې صبري
۱۲۱.....	لومړۍ جمعه لومړۍ بیروبار
۱۲۵.....	په کعبه کې لومړۍ صف که کشتی کج
۱۲۷.....	په حرم کې ملاوت
۱۲۸.....	د خدای (ج) د کور غله
۱۳۱.....	د شرکت غله
۱۳۵.....	کعبه او بې ستري
۱۳۹.....	عملي حج
۱۴۲.....	د منی حکم او وخت
۱۴۵.....	د عرفات هېر حکمت
۱۵۳.....	د عرفات حکم
۱۵۵.....	نمره مسجد
۱۵۷.....	مزدلفه
۱۶۰.....	وادي محسر
۱۶۱.....	مشعر الحرام مسجد
۱۶۳.....	جمرات
۱۶۵.....	قرباني که سرگرداني ؟
۱۶۹.....	البیک
۱۷۱.....	چاغي که ناروغي

- ۱۷۲..... د سعودي مسافری، خوړلي
- ۱۷۵..... د حج د وزیر دوه مخي
- ۱۷۷..... بې خونده مېوې او لوړې بېي
- ۱۷۹..... د شیطانونو له برکته د دوستانو موندل
- ۱۸۲..... په اوبو کې سجدې
- ۱۸۳..... شرکت مکه که کباري بازار
- ۱۸۴..... له مینې رښتونی خوند
- ۱۸۵..... حرا، د نوراو پلوشو غار
- ۱۹۰..... د نیستمۍ او شتمۍ مسابقه
- ۱۹۲..... حجر الاسود
- ۱۹۹..... تېلفون
- ۲۰۱..... حرم او جنازې
- ۲۰۲..... نه پرچاڅوک کار لري نه پرچا غوسې کوي
- ۲۰۴..... جنة المعلى
- ۲۰۸..... ثور غار
- ۲۱۳..... د حرم ترکار لاندې پراختیا
- ۲۱۵..... د حرم خادمان او خدمات
- ۲۱۶..... نیم بې ستا او نیم بې زما
- ۲۱۷..... زمزم برج
- ۲۱۹..... زمزم
- ۲۲۲..... د زمزم اوبه له دومره کارونې سره سره هم نه کمېږي
- ۲۲۳..... د حرم امامان
- ۲۲۵..... متواگان

- ملګري ۲۲۷
- مفتیان او فتواګانې ۲۲۸
- روغتیا ۲۲۸
- هم سر لار او هم سر سر ۲۳۰
- د مېړه او مېرمنې مینه ۲۳۳
- د حرم پاکي ۲۳۴
- بېلابېلې لیدنې ۲۳۷
- د حاجیانو ځینې بې نظمۍ ۲۴۲
- نښځینه دوکاندارانې او سوالګر ۲۵۱
- د حج او اوقافو د وزارت درغلي او بې غوري ۲۵۴
- له حدیبې څخه احرام ۲۶۱
- جعراڼه که جغرافیه؟ ۲۶۲
- شاهد ۲۶۴
- د کعبې پوښ ۲۷۱
- د ایرانیانو کودتا ۲۷۲
- اتفاق په پښتانه کې پیدانه شو ۲۷۳
- د مولوي احمدي جګړه ۲۷۴
- د مکي حرم کتابتون ۲۷۴
- د حرم نقاشي ۲۷۵
- حج ته هوايي او که دځمکې له لارې؟ ۲۷۲
- د جنوبي اسیا مکتب ۲۷۷
- د ابن لادن مسجد ۲۷۹
- دریم مخلوق ۲۷۹

- ۲۸..... په مکه معظمه کې وروستی ورځې
- ۲۸۲..... د جلال له ښارڅخه د جمال ښار ته
- ۲۸۴..... د رڼا او بریا په ښار کې
- ۲۸۶..... صفه او ریاض الجنة.
- ۲۸۹..... د نبوي حرم پراختیا
- ۲۹۲..... د جمال ښار.....
- ۲۹۴..... جنة البقیع.....
- ۲۹۸..... په مدني حرم کې جنازې
- ۲۹۹..... پردېس کوربانه.....
- ۳۰۱..... احزاب یا گڼې لښکریزه جگړه
- ۳۱۰..... د احد ډگر.....
- ۳۱۵..... له ډاکټر باز محمد ښادمن سره.....
- ۳۱۶..... د سلمان فارسي بن.....
- ۳۱۸..... د حضرت عثمان کوهي.....
- ۳۱۹..... عجوه.....
- ۳۲۰..... په مدینه منوره کې زموږ هستوگنځی.....
- ۳۲۱..... د نبوي حرم امامان.....
- ۳۲۳..... د نبوي حرم کتابتون.....
- ۳۲۴..... د مدینې بازار او هوا.....
- ۳۲۸..... د حرم ځمکتلی.....
- ۳۳۰..... د دیدن وروستی شېبې.....
- ۳۳۴..... د شباکیا جریمه.....
- ۳۳۷..... ته مې وزې خوره زه به دې روزې خورم.....

له جدې څخه کابل ته ۳۳۹

www.melitahrik.com
0777 400 116

د پیل خبرې

د حرمینو څه ډول هېنداره ؟

گومان کوم دنړۍ په تاریخ کې چې دکوم ځای او کوم سفر ډېریون لیکونه لیکل شوی دی هغه ځای به د وحی دنزول او داسلام دمبارک دین دخپرېدو ځایونه حرمین (مکه معظمه او مدینه منوره) وي لامل یې هم معلوم دی سپیڅلی سفر اوسپیڅلی ځایونه ،ددین دپیژندلو نښې او الهي شعائر او دې نښو سره داسلام دمبارک دین اوددې دین درسوونکي دالله داستازي حضرت محمد ص اوددې شمعي ددپتنگانو جلیل القدره صحابه ووترلې خاطرې.

له شك پرته دنړۍ له گوټ گوټ څخه نوموتو عالمانو ، ژورو او ژبورو قلموالو دحج یون لیکونه لیکلی او پخپله ژبه یې خپلې ټولنې او مینه والو ته وړاندې کړي دي چې دحج او حرمینو له مینه والو سره یې ډېره مرسته کړې ده .

یونلیکونو لیکلو ته وخت هم نلرم اویونلیکونه ډېرهم شول نوځکه می خو هیوادونو ته خپل سفرونه پټ وساتل ، که په پښتو ژبه دحج کوم علمي ، بډای ، اوجامع یونلیک وای نومابه دحرمینو دکومې نوې هندارې اړتیا نه وه احساس کړې خو داسې زمزم مې ونه موندل چې دحرمینو دلیوالو داتنده خړوبه کړي . او له حرمینو سره بلدتیا یوه اړتیا ده خصوصاً دحرمینو زیارت کوونکیو ته.

په ټولو ديني فرائضو کې حج سخته او له ستونزوډکه فريضه ده او ددې فريضې دښه ادا کولو لپاره له حرمینو سره بلدتيا او دحج دشعائرو پېژندل ډېر ضرور دي، حج ته له روانېدلو وړاندې ما دحج ديونليک اراده نه درلوده خو کله مې چې هلته دنظري او عملي حج ترمخ کوم توپير وليد او ومي ليدل چې حاجيان خصوصا افغان حاجيان څومره دحج له مناسکوسره نابنده او يا بې پروادي، څومره په مستحباتو پسې گرځي او واجبات او آن فرائض ضايع کوي حرم ته له تللو وړاندې دحرم او دحج دمناسکو دځايونو په اړه ذهني نقشه له عملي نقشې سره څومره توپير لري نو هوډ مې وکړ چې که دالله ج خونبه وه خپل ولس ته به دحج يو جامع، هراړخيز علمي او عملي يونليک او دحرمينو يوه رڼه هنداره وړاندې کوم او خپل ولس به له حرمينو سره ترخپله وسه بلدوم.

ولس مو ملامت ندی د اوربدلي او ليدلي ترمخ تفاوت وي، اوربدلي کله دليدلو په څېر وي، زما رشته شرعيات دي، په مسجد کې به مې تر هدايې او شرح وقايې په کتابونو او بيا په پوهنتون کې خو کوم لس څله په نظري توگه حج لوستی وی او دحج دمناسکو او مراسمو په اړه مې په ذهن کې پراخه نقشه جوړه کړې وه خو هلته ډېر څه زما د اټکل او ذهني نقشې سره سم نه و، ما دصفا او مروه دموقعيت اټکل يوډول کړی و خو هغه بل ډول و. زه هم ملامت نه وم دحج فقهي متون پخواني دي خو دحرمينو له پراختيا سره اوس هلته ډېر بدلونونه راغلي دي پخوا صفا او مروه له حرم څخه ۱۳۰ متره لېرې وخواوس يې ودانې شريکې دي، پخوا دصفا او مروه ترمخ ناو(شېله) وه نن يې نښه هم نشته اوس دتيگو او اغزيو ځای قيمتي مرمرو نيولی دی، همدا لامل و چې ومې پتيايله داسې يونليک وکښم چې هم پکې دحج مناسک او اماکن معرفي کړم، او هم دحج دځينو ضروري مراسمو فقهي احکام، هم په حرمينو

کې خپل لیدلي او اورېدلي له خلکوسره شریک کړم او هم خپلو ورونو ته مشورې ورکړم او هغه متل عملي کړم چې د (پومبي پل دوروستي پول دی) نو دهمدې لپاره مې وهڅه وکړه چې خپل محترم لوستونکي او دحرمینو مینه وال له ځان سره پخپل ټول سفراویون کې لاس نیولي وگرځوم، خپل لیدلي پرې ووينم او خپل اورېدلي پرې واوړم.

سپېڅلو حرمینو او دالله ج د کور خاطر هم دنړۍ په کچه د لومړي درجه مفسد هیواد دچارواکیو د فسادمخه ونه نیول شوه او هلته یې هم د فساد او غلابویونو حاجیان او دحج پروسه اغیزمنه کړې ده. دې اړخ ته مې هم سرور ښکاره کړی دی.

هیله ده چې تاسو درنو لوستونکیو ته مې دحرمینو یو لویه، رڼه، هراړخیزه هنداره او دجمشید جام درکړی وي چې حرمین او دحج مراسم پکې ښه ولیدلی او ښه وځلولی شی. نورنو د (برگ سبز تحفه دروېش) په مصداق داهنداره درسپارم خوپه ټینګار سره هیله کوم چې که الله ج مو حرمین نصیب کړل نو هلته هم راته دعا کوئ او که نه دلته مې دهرنېک عمل داداکولو پروخت له دعا هیر نکړئ. ځکه چې دمسلمان دعا دبل مسلمان لپاره مستجاب ده.

که دحرمینو زیارت هیله مورښتونې او دزړه له تله وي نو هر ورو به ورځئ او پردې رنجوبه مو سترګې تورېږي ځکه چې مادرتنه دعا کړې دي.

د رناوی

محمد حسن حقیار

(منزل د ټولو یو دی خو سفر جدا جدا)

الحمد لله لومړی څه مې چې په کور او خپل چاپیریال کې زده کړي دي هغه بسم الله الرحمن الرحيم دی موږ به مې چې راته مخ هم مینځه؛ نو په خوږه لهجه او ځانگړي ترنم به یې همدا بسم الله او تر ټولو سپېڅلې او درنه کلمه لا اله الا الله محمدرسول الله زمزمه کول. په ناظره ډول د قرآن کریم له ختمولو وروسته مې چې پنج گنج پیلاوه نو له: (کریمای بخشای بر حال ما) نه وړاندې مې استاد (رب یسر ولا تعسر وتمم علی هذا الكتاب بالخیر) دعا را باندې ولوسته او څو ځله یې راسره تکرار کړه. که په هر څومره تیاره او دوېرې ځای کې به روان وو نو له ځان سره به مو ورو- ورو بسم الله بسم الله ویله موږ به چې دهر کار په پیل کې بسم الله او همدا دعا ولوسته نو داسې مو انگېرله چې د ډاډ لوی غرمو شاته ودرېد. که له کوچنیتوبه مې همدا اموخت او عادت نه وای نو نن به ښایي ما هم له الله او بسم الله پرته لیکلي وای چې: ژوند ټول سفر سفر دی، د ځمکې پر سر ټول ساه لرونکي تل په حرکت کې دي، ټولو خپل سفر له یوه ټاکلي ټکي پیل کړی او په یوه ټاکلي ټکي یې پای ته رسوي، مخلوق مجبور دی، اکثره سفرونه دده په واک کې ندي، نه یې پیل دده په واک کې دی او نه یې پای، نه خپل مزل ټاکلی شي او نه منزل.

ځینې سفرونه لنډ او ځینې اوږده دي، په ځینو کې د انسان مجازي یا تشريعي خوښه شامله وي خو ځینې بیا په تکویني ډول پر انسان دده له خوښې پرته او بې له دې چې د سفر توښه برابره کړي تپل کېږي، د سفر پیل، رباط او پړاوونه به بېل وي، خو منزل یو دی، هر کاروان په پای کې اړ دی چې په همدې منزل کې یې د تل لپاره واړوي.

د ژوند په دې اوږده سفر او اوږده لار کې انسان ته ډېره کمه ونډه او ډېر کم وخت ورکړل شوی دی، د نړۍ او پینۍ (کایناتو) په سلگونه میلیونیز کاله ژوند کې د انسان لسگونه کاله عمر په منځني کې څاڅکی دی، دا دواړه عمرونه هېڅ د پرتلې وړ ندي خو بیا هم انسان د اشرف المخلوق په توګه په پینۍ حکومت کوي او الله ج هغه سیارې چې عمر او حجم یې د انسان مېشتې کړې (ځمکې) په پرتله سلگونه ډېر دی د یو نامرئي (نه لیدونکي) اونه حس کېدونکي ځواک (عقل) په واسطه دې کمزوري مخلوق ته تابع کړيدي.

له سیر او سیاحت سره مینه خو د انسان په فطرت کې نغښتې وي، هر انسان په طبعي توګه د اتلوسه او لېوالتیا لري چې خپل چاپېرچل او په طبیعت کې موجودې پدیدې وپېژني، وپې ویني، وچې او لمدې آن د شمسي نظام د ټولو سیارو په اسرارو او رموزو وپوهېږي، په طبعي او ماوراء الطبعي محسوساتو او ملموساتو محیط و اوسي په ژوند کې د اضدادو پر فلسفه پوه شي.

خو د ځینو انسانانو په پرتله دا مینه او جذبه له ماسره ډېره وه، زه چې کوچنی وم نو له هغه جیب خرڅ څخه به مې چې پلار به مې د ښوونځي او پوهنتون په وخت کې راکاوه، ذخیره کوله او بیا به د ښوونځي او پوهنتون په رخصتیاو کې سیاحت ته تللم د کراچۍ، کوټې، لاهور، په شمول د پاکستان ټول ښارونه، کشمېر، آن د ایران تر زاهدان پورې په هماغه وخت کې تللی يم، د سمندر لیدلوته مې تلوسه ډېره وه او دا هیله مې آن په هماغه کوچنیوالي کې په کراچۍ کې ښه ترسره کړه.

د افغانستان له ازادۍ وروسته په افغانستان کې هم یا هوایی یا پر ځمکه بڼه وگرځېد، له بدخشان پرته د هېواد ټول ولایات مې یا ټول یا په نسبي ډول ولیدل، د افغانستان شمالي ګاونډیان او د سیمې ځینې هېوادونه مې هم یاله نږدې یاله لېرې ولیدل.

خوزه چې اوس کوم یونلیک تاسو درنو ته وړاندې کوم هغه د یو داسې مبارک او سپېڅلي سفر خاطرې او یادښتونه دي، چې هر مسلمان یې د زړه له کومې غواړي، داسې اړمان او د ژوند ستره هیله ده، د هر مسلمان په زړه کې دا هیله وي چې کم تر کمه یو ځل خود اسلام د مبارک دین د نشئت، ځوانۍ او خپرېدو ځایونه، د الله ج کورد افضل الخلائق او رحمت للعالمین، پیغمبر (ص) د خاپوړو، کوچنیتوب، ځوانۍ مېنه او دهغه د هجرت، دعوت، د اسلام د بلوغ، سیاسي او دیني استحکام شاهده سیمه او د اسلام د ستر پیغمبر مبارکه روضه وويني.

دېل هر مسلمان په خبر زما په زړه کې هم دا هیله په څپو وه، کله به چې د حج وخت راغی نو دې مینې به بې تابه کړم زړه او روح به مې نا ارامه شو. ناستې او ولاړې به خوند نه راکاوه. خو خپل تش لاس مې دښمن او ددې سپېڅلې هیلې د تر سره کېدو پر وړاندې ستر خنډ وو، خو جوینده یابنده وي او بیا څوک چې داسې سپېڅلی غرض او له فیوضاتو ډکه الهي موخه ولري نو الله ج به ولې ورسره مرسته نه کوي، څوک چې الله ج غواړي نو له شک پرته الله ج هم ورسره ملګری وي، الله ج هم زما بې صبرۍ ته په کتلو زما ددې تندې د خړوبولو لپاره عملي امکانات برابر او خپلې پېرزوینې یې راباندې ولورولې.

د عزم جزم

پس له بنده دی دا عزم
د خوشحال د خاطر جزم
یا نیولی مخ مکې ته
یا مغولو سره رزم

د خوشحال بابا دا شعر مې سم زده ندی ممکن غلط کړی مې وي خو زما له لیکنې سره یې ربط یا د اصولیینو په وینا، ترجمه الباب دادی چې ما هم نور مکې ته دمخ کولو عزم (هوډ) جزم (پرېکنده) کړي.

که څه هم حج ته د نوم لیکلو او پچه اچولو وخت تېر او ډېره ناوخته وه ، لستونه پوره او ظاهراً د نویو مراجعینو پر وړاندې دروازې بندې وې، محترم مولوي عبدالسلام ضعیف ته مې وویل چې ښاغلي ملا عبدالحکیم منیب ته چې دامهال د حج او اوقافو وزارت مرستیال و سپارښتنه وکړي چې که امکانات ورسره وي ماته د حج زمینه برابره کړي ، ښاغلي منیب زما پنځلس کلن ملگری هم دی او تراوسه یې سره پالو ، خو زما ، نه پوهېږم یو ښه او که بد خوی دادی چې ځانته د څه شي په غوښتلو کې ډېر کم جرئته یم ، خو د دوستانو لپاره دوستانو ته په پوره ډاډ واسطه کېږم.

منیب صاحب یواځې زما نه، بلکې د ډېرو دوستانو په درد خوړلی او په هره ستونزه کې یې ورسره مرسته کړېده که څه هم د ملگریا او پېژندگلوی په دې پنځلس کلنه موده کې ما د ځان په اړه د منیب صاحب منفي ځواب

ندی اورېدلی خو ددې لپاره چې حج ته دتللو درسمي مراحلو وخت تېر و نو و مې نه غوښتل چې منیب صاحب په مخامخ ډول له ازموینې سره مخ کړم چې که امکانات ورسره نه وي نو ما به هم خفه کولی ونشي او خفه به وي، ما ویل راځه ضعیف صاحب ته د زړه حال ښه ویلی شي، دحج او اوقافو له سرتیمه وزیر یوسف نیازی سره دده له نزاکت څخه هم خبر وم، منیب صاحب دتېلفون له لارې ضعیف صاحب ته وویل چې راوړئ لېږه زه خپل کونښن کوم.

سبا دکابل پوهنتون پخوانی رئیس مولوي پیر محمد (روحاني) هم زما خواته زموږ دفتر ته راغی د هغه هم له منیب صاحب سره کار و دواړه د حج او اوقافو وزارت ته د منیب صاحب د فتر ته لاړو، له روغې او سلام څخه وروسته یې ماته وویل چې ولې ما او تا نه پېژندل چې ضعیف صاحب ته دې زحمت ورکړ؟ کله چې ما خپله د زړه خبره ورته وکړه سړی مسکې شو ویې ویل زه به ډېر کونښن وکړم چې تاته چانس برابر کړم، هغه وویل د حکومت دېرش زره سهمیه پوره ده خو سعودي، افغان حکومت ته د پنځو زرو نورو حاجیانو سهمیه ورکړېده حکومت هم د قرعې له مخې دا حاجیان پر خصوصي سکتور یا شرکتونو وېشلي دي دلته که کوم چانس وي لومړی به تا ورمعرفي کړو. منیب صاحب په خپل سکرتر سپین کاغذ راوغوښت، کاغذ یې ماته راکړ چې دوزارت په نوم یوه عریضه ولیکم ماهم وزارت ته د حج عریضه ولیکله او لاسلیک مې کړه منیب صاحب اړوندې شعبي ته د اصولي اجرائاتو لپاره ولېږله د اړوندې څانگې مشر ته یې ډېره سپارښتنه وکړه، په تاکید یې ورته وویل چې ماته کوم اصولي لاره برابره کړي له شرکتونو سره د ارتباط مسئول ډاډ راکړ چې دی به وگوري له کوم شرکت سره امکانات شته چې ما ورمعرفي کړي، درې ورځې وروسته یې په

تېليفون خبر راکړ چې د سيروسفر باميان په نوم له يوه شرکت سره يې خبرې کړي هغوی ورته ويلي چې د يونټن امکانات لري هغه، همدا راز راته وويل چې ددې شرکت مسوولين ورسره ناست دي، له ما يې وغوښتل چې دفتر ته ورشم چې له دې مسوولينو سره مې پېژندگلوي وکړي، کله چې دفتر ته ورغللم د شرکت يو تن مسوول چې ډيره او برېت يې تازه خريپلي وو له ما د خای پوښتنه وکړه کله يې چې له ما ننگرهار واورېدل نو د وزارت د شرکتونو د مديريت له مشر سره يې جنجال پيل کړ چې زموږ سهميه د هرات او بادغيس ده که موږ د ننگرهار حاجي ته هم سهم ورکړو نو له نيوکو سره مخ کېږو او د هرات خلک هم خفه کېږي بل دا چې دی پښتون دی او زموږ او زموږ د حاجيانو ژبه فارسي ده، دی به زموږ او موږ به دده په خبره نه پوهېږو له يو بل سره به په ستونزو اخته يو، دی ولې د ننگرهار په سهميه کې نه ته دې ته ورته پلمې يې کتار کړې په داسې حال کې چې وروسته ماليدل له دوی سره څلېروېشت تنه د کابل او آن د لوگر کسان تللي و. خو مدير چې خپله هم دري ژبی و او ما ورسره مخامخ او په تېليفون څو ځله خبرې کړې وې ورته وويل چې دده فارسي تر ما او تا قوي او ښه ده د شرکت مدير سيد نصير د کابل د چهاردهي او مرستيال يې حاجي عبدالله د باميانو اوسېدونکی وو، حاجي عجب شاه ورته وويل چې حقير ديني عالم دی کله کله يې په تلوېزيون وينم چې ديني مسائل هم بيانوي دی به ښه درته په درد وځوري، ده چې زما په اړه د ديني عالم جمله واورېده نو نور هم وارخطا شو، جنجال او غالمغال يې ډېر کړ رنگ يې واوښت زه حيران شوم چې دوی ولې زما له تلوو سره دومره جدي مخالفت کوي، ښايي عجب شاه به يې په لامل پوه وو خو زه وروسته او په تدريجي ډول ددوی د مخالفت پر عواملو پوه شوم چې پخپل خای کې به يې پر بحث وکړو.

ددوی غالمغال او په رسمي شعبه کې دومره بې نزاکتۍ زه هم بې حوصلې کړم عجب شاه ته مې وویل نور ټینګار پرې مه کوه، له دې بې نزاکتو سره زه هم نه ځم، دوی ته مې په غوسه وویل چې تاسو فارسي په کور کې زده کړې او ما په کابل ښار کې د ژوند ترڅنګ د فارسي نظم ګڼ کتابونه هم لوستي، دوه کاله په هرات کې عمومي رئیس وم، چې غور، بادغیس، هرات، فراه او نیمروز ټول زما اړوند و، هلته له ماسره ژباړن نه وو، لښکونه فارسي مقالې او شعرونه لرم، زما پټکو دوی لېږ ارام کړل زه را پاڅېدم خو حاجي عجب شاه بېرته کېنولم، دوی ته یې وویل چې په نیمه نه پوهېږئ د وزارت نیم چارواکي دده ملګري، ټولګیوال او شناخته دي، احترام ورته لري، تاسې بله لار لرئ.

ماته هم رسماً مشرانو را پېژندلې دی له بل چا سره ځای نشته دنورو شرکتونو لستونه راغلي او مهرشوي هم دي، یواځې له تاسو سره ځای شته دی، کله چې دوی له چارواکیو سره زما د بلدتیا او ملګرتیا خبر او د حاجي عجب شا سپینې خبرې واورېدې نو یخې اوبه پرې توبې شوې، په اتومات ډول یې حرکات او لهجه بدل شول: (دازموږ دسر سترګې دی ان شاء الله موږ به یې هم و نازوو او درناوی به یې وکړو ماته یې مخ را واړوه (استاد جان موږ همدایوه ورځ لرو همدا نن باید پنځلس قطعې عکسونه، تذکره او پیسې موږ ته وسپارې تاته بانک ته د تللو زحمت نه درکوو، زموږ منشي به دې پیسې بانک کې تحویل کړي، او رسید به درته واخلي).

دخپل ټېلیفون نمبر او ددفتر ادرس یې راکړ، زما عکسونه او تذکره راسره په کمپیوټر کې وو خپل همکار رفیع الله روشن ته مې ټېلیفون وکړ چې عکسونه او تذکره مې پرنت کړي زه پیسو پسې لاړم په همدې ورځ ما سپڼین مې تذکره عکسونه او پیسې ورکړې، د پیسو رسید مې ترې

واخت ، سید نصیر راته وویل چې زموږ تېلیفون ته په تمه اوسه ، له
روانېدلو درې ورځې وړاندې درته تېلیفون کوم.

www.melitahrik.com
0777 400 116

تر هوایي ډگره په ټکسي کې یواځې

د ۲۰۱۰ زېږديز کال د اکتوبر نهه ویشتمه چې د ۱۳۸۹ هـ لمریز د لړم له پنځلسمې سره یې سمون درلود، د پنجشنبې ماښام و له تایمینیو د کابل په لوېدیځ کمپنۍ کې خپل کور ته روان وم چې ټېلفون مې وشرنگېد، له اورم سره جوخت مې له هغې خوا د سید نصیر غږ واورېد، موټر مې د سړک غاړې ته کړ، له سلام او روغې وروسته یې راته وویل چې د شنبې په ورځ لس بجې له هراته سعودي ته زموږ الوت دی او سحر اوه بجې باید په هوایي ډگر کې واوسو نو ته باید سبا (جمعه) هرات ته ځان ورسوې، ما ورته وویل تا خوله ماسره ژمنه کړې وه چې له روانېدلو به دې درې ورځې وړاندې خبروم زه خو اوس سفر ته هېڅ چمتووالی نلرم، سودا مې نده کړې، کارونه مې گډوډ دي. بل دا چې که زه سبا ته هرات ته ټکټ ونه مومم نو څنگه به کوم خو هغه همدا خبره کوله چې کام آیر راته د شنبې ورځ ټاکلې او ماته یې هم همدا خو دقیقې وړاندې خبر راکړی دی، بله چاره نلرو ما تردې دمه حج ته د تللو په اړه له خپل پرېکنده تصمیم څخه له خپلې مېرمنې پرته نور هېڅوک هم نه و خبر کړي ځکه چې نه مې غوښتل د نورو په څېر د موټرو کتار راپسې وي، لښکونه دوستان له کاره وباسم او آن تر هوایي ډگره مې بدرگه کړي، ما غوښتل که ممکنه وي چې په تللو مې له خپلې کورنۍ پرته نور هېڅوک هم خبر نشي، له دې کاره مې څو موخې وې: نه مې غوښتل چې په عبادت کې مې ریا راشي.

رسول الله (ص) فرمایي: چې الله (ج) هغه عبادت نه مني چې ان د ذرې په اندازه ریا هم پکې وي، د دوستانو له کاره وبستل، زما تر رخصتولو پورې انتظار، د

کابل په یخني کې دلته خو شپې کول، د بې ځايه لگښت مخنيوی، د دې ناسم دود مخنيوی چې حاجي بايد هرو مرو دموتیرو په کاروان بدرگه او رخصت کړل شي.

ما غوښتل چې زما عبادت او سفر بايد يواځې او يواځې دالله(ج) د رضا او خوښۍ لپاره وي، زه د حاجيانو ددرناوي او احترام مخالف نه يم، د هر نېک عمل هر کلی او تشويق نېک کار دی، هر نېک کار او نېک عمله شخص محترم او داستاينې وړ دی، خو په افغانستان کې چې دې دود کومه افراطي او ريايي بڼه خپله کړېده واقعاً د غندنې وړ او نا روا کار دی، دا ناسمه سيالي ده چې د اسلامي ټولنې لپاره هر اړخيز زيانونه لري.

زما له روانېدلويوه اونۍ وړاندې زما، ماما حبيب الرحمن استاد له جلال اباد څخه حج ته ته، ما ورته وويل چې ډېر دوستان به نه په تکليفوو، زه به دې کابل ته ورسوم او ترڅو چې له عيدگاه څخه هوايي ډگر ته روانېږي. زه به درسره يم هغه هم راسره ومنله، ما خپل موټر گليپوش هم نکړ، دهغه سامان مو د جلالا باد په قصبه کې د هغه له کور څخه په موټر کې ورواچاوه له کوره څخه يواځې څلور تنه را ووتو موږ د سره رود ولسوالۍ اړوند د نظرآباد په کلي کې چې د کابل جلا لآباد پر لويه لاره پروت او زموږ خپل کلی دی، بايد په يوه ختم کې گډون کړی وای، کله چې دوستان زموږ له قصد څخه خبر شول نو مخالفت يې وښود، (ولې حبيب الرحمن خو بې څوکه ندی، چې يواځې به ځي، يوه ورځ دې ورسره له کاره ووځو، حج خو هره ورځ نه وي، زما شرعي استدلال ددوی د منطق او کليوال استدلال په مخ کې چانه اورېده، لکه غريب ملا، چامي په اذان لمونځ هم ونکړ، ساعت وروسته چې کابل ته روان شو، نو پنځو موټرو حرکت وکړ چې يو گليپوش موټر هم پکې و. ماما مې هم هغوی همدې موټر ته کش کړ. له ماسره په موټر

کې زموږ بل ماما نصرالله ناست وو، پدې وخت کې زما د حج کار هم يقيني شوی وو ما هغه خبر نکړ خو ورته و مې ويل چې که الله ج په حج کې زما نصیب هم کړ نو وبه گورې چې هوايي ډگر ته به يواځې لاړشم، کله چې له حج څخه راستون شوم نو زموږ په ختم کې هغه هم گډون وکړ په خندا يې راته زما خبره راياده کړه ويل يې ستا خو په دې خبره کې چل وو، زه هسې پوه نشوم، ته خو رښتيا پټ لارې او پټ راغلې.

له سيد نصير سره له تېليفوني خبرو وروسته مې لومړی خپل پلار ته تېليفون وکړ، هغه په همدې ورځو کې ديځنۍ له امله له کابل څخه جلال اباد ته تللی وو، له سلام وروسته مې ترې وغوښتل چې سبا کابل ته راشي، هغه راته وويل چې يو خو، له کابل څخه اوس راغلی يم او بل يځ دی څه مې کوي؟ اخر اړشوم چې ورته حال ووايم خو دا شرط مې پرې کېښود چې د وروڼو په شمول به مې هېڅوک هم نه خبروې ځکه چې په راتللو په تکليف کېږي، دوهم تېليفون مې معلم ميرعثمان ته وکړ، ميرعثمان زما سکه کشری ماما او ملگری دی، که څه هم رانه مشردی خو مادده مشري هېڅکله هم په رسميت نده پېژندلې، تل دهمزولو په خبرتو کې کوو، چې کوچنی وم هر وخت يې را څمولم، کله کله به يې وار او گوزار هم راباندې کاوه، بده لا دا چې کله کله مې د مېرمن، بچيانو او ملگرو پروړاندې اوس هم راباندې وار کوي او اوس چې دلمسيانو خاوند دی هم له خپل عادت او شوخی څخه ندی اوبستی، خواوس پرې زه قوي يم، ډېر راته گران دی نو موږی هم دامهال په کابل کې و، ده ته مې له وېرې تېليفون وکړ ما ويل وروسته خو خبرېږي، بيا به په غوسه وي، هغه هم د شپې زموږ کورته راغی.

د جمعې په ورځ راته ډېر کارونه پر غاړه وو، د اخبار د ډيزاين چک کول، د تېليفون د نمبرو کتابچه مې زړه شوې وه، نمبرې او نومونه راته رفيع الله

(روشن) او امیرزېب (دراني) پخوا کمپوزکړي وو دا باید په جېبي بڼه ډیزاین، صحافت او کلک پوخ ورکړل شوی وای، سفري بیک، د احرام خادرونه، چپرې، او د سفر نور لوازم مې یوهم نه وو او په بازار کې یې پېرل غوښتل تر ټولو مهمه دا چې ما باید په همدې ورځ هرات ته هوایي ټکټ موندلی اونن مې هرات ته هم ځان رسولی وای.

د جمعې په ورځ سحر مې په کور کې چای وڅښه، ماما مې ډېر اصرار وکړ چې تر هوایي ډگره مې ملګرتیا وکړي خو ما ورسره ونه منله او خپل کار ته مې رخصت کړ.

لومړی د محاذ دفتر ته ولاړم خپل ملګري قاضي نورحسن (بدوي) چې دامهال د شمشاد تلویزیون د دیني خپرونو مسوول و او خپل زوی طارق ته مې د سودا لست ورکړ هغوی مې سودا پسې ولېږل او زه وزیر اکبر خان ته ولاړم، له څه شېبه ګرځېدو وروسته مې په پنځه سوه افغانیو لوړې بیې (۴۵۰۰) افغانیو د پامیر هوایي شرکت د غرمې د دولسو بجو د الوتنې ټکټ تر لاسه کړ، د کابل د هوایي ډګر د اصولو له مخې زه باید لس بجې له خپل سامان سره په هوایي ډګر کې حاضر وای، له وزیر اکبر خان څخه تایم نو ته لاړم د دولس مخه اخبار د محتوی او ډیزاین کتل او سمول هم اسانه کار ندی.

زما له نصیبه زما تکړه مرستندوی او بني لاس رفیع الله (روشن) هم د جمعې په رخصتۍ د پنجشنبې په ورځ ما زیګر کور (لغمان) ته روان شوی و.

پاوکم یوولس بجې وې چې د اخبار له کاره اوزګار شوم او د ټېلیفون کتابچه مې هم چمتو شوې وه. له تایم نیو په نوي سړک د هوایي ډګر هغه سړک ته ووتم چې دا ډګر له تایم نیو او بالاخره له کانټینینټل هوټل سره

نښلوي، د جمعې ورځ وه بیرو بار هم کم و په لس دقیقو کې هوايي ډگر ته ورسېدم خو قاضي بدوي صاحب او طارق لانه وو را رسېدلي، په تېلیفون یې ډاډ راکړ چې هغوی هم را نږدې دي، دوه دقیقې تېرې نه وې چې له ټکسي رانښکته شول، د هوايي ډگر په څلور لارې کې مې ترې بیک واخست له دواړو سره مې خدای پاماني وکړه طارق ژرغونی شو، نږدې وه چې زما زړه هم نری کړي خو ژر مې مخ واړوه پر لاره خوځایه زه او بیک دواړه تلاشي شو خو چې کله به مؤظفینود کورني پرواز (الوت) خبرله ما واورېده نو تلاشي به یې سسته کړه.

هرات که د افغانستان دوبي

ما په هرات کې خپل یوه ملگري غلام حبیب سیفي ته تېلیفون وکړ او هرات ته مې له خپل تگ څخه خبر کړل، هغه د الوت او هلته د وررسېدلو وخت وپوښت خوله بده مرغه نه د افغانستان دولتي الوتکې اونه هم د خصوصي شرکتونو الوتکې په خپل وخت الوځي، موږ هم پوره یو ساعت وځنډېدو یوه بجه الوتکه والوته او دوه بجې په هرات کې کېناسته.

په الوتکه کې مسافروته یواځې یو کوچنی بوتل اوبه ورکړل شوې او بس، د خوړو او شربتونو درک هم نه وو.

د سفر دومره نږدې واټن، دومره لوړه کرایه او د مسافرو په اړه دومره بې اعتنایي واقعاً سړي ته شهر ناپرسان وریادوي.

کله چې له ترمینل څخه ووتم گورم چې څلورتنه ملگري راته ولاړ دي چې دریو یې یوله بل سره نه پېژندل حیران شوم چې دانور چا خبر کړي وو ډېر مې راتینګ کړل خو حال یې راته ونه ویلې، له سلام او روغبړ وروسته غلام حبیب

سيفي له هغو نورو وړاندې شو زما بيک يې له هغه مو تر څخه را واخست، چې کارگوله الوتکې بهر لېږدوي، او د خپلې سپينې کړولا شاته سېټ کې يې کېښود.

هغو نورو ملگرو په ټينگه ورته وويل چې دی به زموږ سره لاړ شي، خو خدای ج دې هر مسلمان د غلام حبيب له ضد څخه ساتي.

د غلام حبيب دوی کور د هرات ښار په زړه کې ارگ ته نږدې د خرقې د جامع مسجد څنگ کې دی، دا هغه مسجد دی چې د طالبانو په وخت کې داکثرو کتونکيو په باور ايراني استخباراتو، يواځينی سني لوی عالم ملا موسی پکې شهيد کې، ملا موسی په ايران کې د سنيانو د حقوقو غوښتونکی و په همدې جرم ^{۱۱} ايران هغه فرار او بالاخره همدلته په داسې حال کې شهيد کې چې د جمعې له لمانځه راووت.

د غلام حبيب دوی په کور کې له چای څښلو وروسته په پاتې سودا پسې ووتو له سودا وروسته د ازادۍ باغ، ملت پارک، د صفر تخت، د حضرت مولنا عبدالرحمن جامي، امام فخرالدين رازي، گوهرشاد بېگم او د حضرت خواجه عبدالله انصاري زيارتونو ته لاړو، د ماښام لمونځ مو په تخت صفر کې وکړ او ما سخوتن کورته لاړو.

هرات د افغانستان له اداري واحدونو څخه لومړی درجه واحد دی او دقانون له مخې پر نورو لومړی درجه ولاياتو کوم فوق العاده لوړتيا او امتياز نلري. خوکه څوک هرات د افغانستان له نورو لومړی درجه ولاياتو سره پرتله کړي نو حيران به شي، هرات دومره پرمخ تللی او دومره کار ورته شوی چې اصلاً څوک پرې د افغانستان د يوې برخې باور نشي کولی.

په دې پارکونو کې ډول ډول گلان او نور د تفریح وسایل ، هغه هم لویانو ته بېل او کوچنیانو ته بېل ، لوی حوضونه ، فامیلی مېلې د خلکو پام ځانته اړوي ، غلام حبیب راته وویل چې دلته خلک له خپلو کورنیو سره راځي د شپې تر دوه بجو بنځي او نارینه مېله کوي.

په دې ورځ هم سلگونه بنځي او انجونې راغلې وې هراتۍ انجونې د ایران په تقلید چل کوي ، ددوی کورنۍ جامه دومره تنگه او نازکه وي چې ځینو ته یې اروپایان هم نه رسېږي پتلون او کوبای هم اغوندي ، خو چې کله بهرځي نوبیا پرې لوی څادر واغوندي ، دا جامه پټه کړي ته به وایي چې خیر او خیریت دی او درنه جامه یې پر تن ده.

د هرات ښار سړکونه دوطرفه اوبنه لوی دي ، په ټول ښار کې خام سړک نه لیدل کېږي ، آن لېرو ولسوالیو ته هم څلېرویشته ساعته برېښنا تللې ده ، په سلگونو فابریکې پکې فعالې او خلک پکې بوخت دي.

هرات نن د افغانستان ستر سوداگریز او صنعتي ښار دی ، په هرات کې د بیا رغونې دا کارونه اسماعیل خان په هماغه وخت کې کړېدي چې دلته په ننگرهار کې حاجي عبدالقدیر او حاجي دین محمد والیان وو ، د هرات په ودانولو کې هم د گمرک او ولایت عواید کارول شوي او د حاجي عبدالقدیر او حاجي دین محمد په واک کې هم تر هرات مهم گمرک او ولایت و.

په ننگرهار کې ددوی د حاکمیت پرمهال ډېر کم کارو شو چې له هرات سره هېڅ د پرتلې وړ ندی خو په هرات ښار کې د اسماعیل خان په واکمنۍ کې یوانچ سرک هم خام پاتې نشو ، دلته نو د الفت صاحب شعر دانسان سترگوته نېغ ودرېږي.

د پرتفاوت دی په انسان کې د معنی په لحاظ
واړه لگيادي ځینې ځان ځینې جهان جوړوي

دا چې په ننگرهار کې ولی کار ونشو، چا ونکړ. مهم او دیاد وړ خنډونه کوم
و، اوایا دا خنډونه له منځه تلل او که نه، ولس ددې خنډونو مقابله کولی شوه
او که نه، له ولس څخه ددې خنډونو دمخنیوی لپاره ولې مرسته ونه غوښتل
شوه، هرات ولی جوړ پاتې او ننگرهار چور شو... ښایي حاجی صاحب دین
محمد یې چې یو دروند او ولسی مشردی دی وې لیکنې په ترڅ کې ځواب
ووایي. دا چې د حاجی صاحب دین محمد او حاجی عبدالقدیر د ولایت
پر مهال ولی ننگرهار ته کافي خدمت ونشو په دې اړه له ننگرهارۍ انوسره څه
اند پښې شته او څومره چې زه خبر یم له حاجی صاحب دین محمد سره کافي
دلایل شته او اوس یې لی کوالی. ته هم مخه کړې ده، ښه قلم هم لري ښایي
د خپلو خاطرو لی کلو په ترڅ کې دې اند پښو ته هم ځواب ووایي.

الانتظار اشد من القتل

د شپې مې سید نصیر هرات ته له رارسېدو خبر کې، هغه راته
د محمد عارف په نوم ددوی دیوه شریک د ګرځنده تېلېفون نمبر راکړ محمد
عارف ته مې تېلېفون وکړ هغه راته ادرس راکړ ویل یې سبا ته بجې دفتر ته
راشه، سبا چې کله د دفتر مخ ته ورنږدې شوم ګورم چې لسگونه حاجیان
د دفتر مخ ته راټول شوي دي.

محمد عارف راته وویل چې دکام ایر د هوایي شرکت اوزمورډ د توافق پر بنسټ همدا نن ماښام اوه نیمې بجې زمورډ الوت و وخو

ستونزه داده چې دهرات په هوایي ډگر کې مېشت بهرني پوځونه هېڅ افغاني الوتکې ته اجازه نه ورکوي چې دمازیگر له پنځو بجو وروسته د سحر تر اوو پورې دهرات په هوایي ډگر کېني او یا ترې والوځي، کام ایر شرکت له دوی سره دا خبره سپینه کړې نه وه ځکه یې زمورډ دنن ماښام داووبجو الوت ته اجازه رانکړه اوس مورډ منتظريو چې له سره الوتنه تنظیم شي، حاجیانو چې ترې خپلو کورونو ته دتللو اجازه وغوښته پردې دلیل یې اجازه ورانکړه چې کېدای شي مورډ ته نن یا سبا د الوتنې خبر راشي، نویا خودهرات له لېروولسوالیو اوبادغیس څخه ستاسو رارسېدل ممکن ندي نو ځکه باید تاسوله ښاره ډېر لېرې لار نشي، مورډ ټول ددوی غږ ته په تمه وو هر سحر به حاجیان د شرکت مخ ته راټولېدل، یو ساعت، دوه ساعته به ناست وو خو مثبت ځواب به یې نه موند.

حاجیانو به مسؤلینو ته ویل چې مورډ په هوټلونو کې اوسو، کومې پیسې موچې د حج د خرڅ لپاره را اخستې وې دلته یې لگوو، په خپل ولایت کې موله کورونو مسافر کړي یویا موژر ولېږئ او یا اجازه راکړئ چې خپلو کورونو ته لاړشو هر کله موچې د الوت نېټه کوټلې وټاکله نو په ټېلیفون مو خبر کړئ، خو د مقابل اړخ استدلال دا و چې حاجیان اوس راټول شوي او که یو ځل خپاره شول بیایې راټولول سخت کار دی، دوی به ویل چې دځینو حاجیانو په سیمو کې ټېلیفون کار نه کوي، که اوس یې رخصت کړو بیایې څنگه را خبر کړو.

موږ په هرات کې اته ورځې ایسار پاتې شو، هره ورځ به سحر اته نیمې بجې شرکت ته ورتللم خو شپې به ناست وم بېرته به راووتلم. د شرکت مسوولینو ددې لپاره چې حاجیان بوخت وساتي خپل دحج په بنوونکي هر سحر ددوی حاضري اخسته او دمانېام او سحر وعدي یې ورکولې.

خه موده د یاسمین په رول کې

ما پوره وخت درلود چې په هرات کې خپل دوستان ووينم، شرکت دحج او اوقافو په ریاست پېژند لیک راکړ چې واکسین راته وکړي یوولس نیمې بجې وې ریاست ته ورغلم گورم چې واکسین ته دحاجیانو لوی کتار ولاړ دی، په همدې وخت کې مې ټېلفون وشرنگېد له اورم وروسته مې له هغې خوا د بي بي سي رادیو ددرې او پښتو سروېس دتکره خبریال (س اغا) غږ واورېد. (س اغا) اصلاً د شمال اوسېدونکی اودیوې مجاهدې او شهید پالې کورنۍ غړې دی، تره یې په تخار کې دحزب اسلامي افغانستان مشهور قوماندان وو چې دمجاهد ډوله سکتارستو او ائتلافي کړیو لخوا په شهادت ورسېد دهجرت او جهاد په چاپېریال پېښور کې مې هم پېژنده له رسنیوسره یې کار کاوه په سهار ورځپاڼه او شهادت ورځپاڼه کې یې هم ډېر کار کړی دی او په پڅواک کې څو کاله یوځای وو ښه گپ مو برابر وو.

توکې ټکالې یې وکړې (ښتیا ووايه حج ته ځې او که سیاحت ته؟ دویۍ ته روان یې او که؟ (س اغا) ډېر ښه هلک یا سړی دی دوخت ښه قدر کوي په چټکۍ چې کله انلاین وي ځان bussy (مصروف) ښيي، زه اونور دوستان چې کله پرې غږ کوو نو یا خو ځواب نه راکوي او که رایې هم کړي دخپل وخت ډېر احسان راباندې باروي خو اوس داسې ندی.

مابه تل ورته ویل چې اغا صاحب دومره بوخت هم نه یې خو هسې پر موږ
ځان لوړ پلورې او مهم یې ښیې .

زه که تاسو ته د ښاغلي (س اغا) نوم نه وایم یا یې ښې درته نه ښیم لامل
یې داندې چې گوندې ترې وېرېږم ، هغه که هرڅومره قوي دی خو ماداسې
درس ورکړی چې ماخو پرېږده ، بلکې دهرملگري پروړاندې یې مات وبولی ،
اوس چې ما ، زموږ اوستاسو ټولو دگل کبرجن ملگري (س اغا) کبر او غرور
مات کړی او په اصطلاح پخپل رنگ کې مې کوټ ورکړی نو حق لرم چې
مننه رانه وکړئ او افرین راته ووايئ که نه ، ستا به ورسره ضرور کار وه ، غېر
به دې پرې وکړ ، ده به په انټرنېټ کې هاکی کوله خواته به یې ویل : (فلانی
صاحب وبخښه ډېر بوخت یم)

یومشر راته کیسه کوله هغه مهال چې شهید موسی شفیق دافغانستان
صدا عظم وو نونگرهار ته راغلی و او دلته په انګورباغ کې دکانال لاندې
کوم کور کې اوسېده (د ننگرهار کانال په لور او داکور ترې ډېر ټیټ دی)
نوموږ ډېر مشران ورغللو ، عسکر ته مو له هغه سره دکتښې وویل ، هغه
ننوت او بېرته راغی موږ ته یې وویل چې شفیق صاحب اوس نشته خو
ژر راځي ، خوښه مو چې دلته مېلمستون کې کېږئ او که نیم ساعت وروسته
راځئ ، موږ خپلو کې وویل چې څو دانیم ساعت به د کانال خوا دهلي په
فارم کې وگرځو بېرته به راشو ده وویل چې کله دنهر سرته وختو نو لاندې
کور ترې ښکارېده گورو چې شفیق صاحب له یوې انجلۍ سره بدمنتون لوبه
کوي .

دنه معرفي کولو یولامل خو یې دادی چې پخپله یې ډېر عذرکړی دی ،
دهمدې لپاره یې مېلمستیاوې منلې چې چاته یې ونه ښیم ، بل داچې
احمدضیا رحیمزي خوارشوي اخطار را کړی چې که داسې رسوا کړې نو

د ارواښاد مولوي صاحب خالص په وينا «هغه يو جهادي رهبر ښودلی وو

(

رحیمزی د اور پرتوگ دی چې که اغوندې یې سوځوي دې او که نه یې اغوندې نو بې سیرته کېږي .

هغه مهال مو چې په پڅواک کې گډ کار کاوه نو یوځل پر رحیمزي زما یوې ټوکې بد اثر کړی وو په ډېره غوسه یې د همکارانو په مخ کې راته و ویل چې والله که رانه خلاص شې له دفتر څخه بهر مې (د کورنیو چارو وزارت مخ ته، ستا وهلو ته درې تنه کښولي پرکومې به لاړ شې؟

له هماغې ورځې راهیسې ترې وېرېږم .

هیله کوم ، ناځوانه مې مه بولئ او مه مې پردې ملامتوئ چې ولې درته دځوانانو خصوصي بندارونه رسوا کوم او یا د خرابات د کوڅې رازونه درسره شریکوم که تاسو هم زما پرځای وئ نو هر ورومو د زړه د ادرد له ملگرو سره شریکاوه . ښاغلیه نقاده ! دا اسانه خبر نده چې ستادې له خپل یوڅوړ ملگري سره ضرور کاروي او خوڅو ځله دې په چټ کې پرې غږو کړې خو هغه دې یا ځواب نه درکوي او که درېې هم کړي نو همدومره وي (فلانی صاحب وبخښه بوخت یم) ؛ خو له یوې خیالي او رومانټیکې انجلۍ ، سره دې په چټنگ کې ساعتونه ساعتونه گپ لگوي .

کېدلی شي چې پخپله تاسې هم د (س اغا) د دې بې تفاوتۍ قربانیان یاست او زما د دې لیکنې په لوستلو مو د زړه تهاکې وچوي .

د (س اغا) دې بې غورۍ زما حوصله تنگه کړه آخر مې ورسره یو چل وکړ ماویل هغه د میراوس خبره راځه په ناگومان یې راتا وکړه ، ده په هغه وخت

کې تازه پڅواک پرېښی و، د یاسمین په نوم مې یوه ای ډي (ایمیل ادرس) جوړ کړ، په گوگل کې مې دیوې ایرانی- ښکلې انجلۍ عکس وموند او په Google talk کې مې د عکس پر ځای ولگاوه، په دې خاطر چې (س اغا) راباندې پوه نه شي نو لومړی مې له همدې ادرس خپل ملګري احمدضیا رحیمزي ته برېښنالیک واستوه. رحیمزي او مادامهال په پڅواک کې یوځای کار کاوه.

هغه ته مې وویل چې زه ستا ډېره ارادتمنده یم، ستا مضامین او مرکې مې په نیت کې لوستې... زه پوهېدم چې هغه هره خبره له (س اغا) سره شریکوي، هغه همداسې وکړل زما دا ای ډي یې (س اغا) ته فارورډ کړې وه. اوس چې څوک رحیمزي ته ساده وایي نو ماته پخپله هماغه ساده ښکاري ځکه چې د پېښې له رسوائی وروسته یې راته وویل چې ماته دالیک په هماغو لومړیو کې مشکوک او په اصطلاح قابل تعمق ښکاره شو ځکه چې دې انجلۍ راته لیکلې وو چې زه ستا په مضامینو او مرکو مټینه یم او ماخو کله مضامین لیکلې ندي نو انټرنېټ ته مې څه ورکړل او دې څه شی ولوستل چې پرې عاشقه شي، ځکه مې ډېر ورسره ځان ونه مېنوده او احتیاط مې کاوه.

(س اغا) سمدستي ماته داسې ایمیل راولېږه چې ډېر احترامانه او ادبي الفاظ یې کارولي وو، هیله یې کړې وه چې په په گوگل ټاک کې یې له ځان سره add (ثب) کړم همداسې وشول له یوبل سره مو ځانونه add کړل ماهغه ته ځان ایرانی الاصله کویټی او دیوه شتمن سوداګر لور وروپېژندله، ورته مې وویل چې اوس په کابل کې دیونا ما په دفتر کې کار کوم.

ډېر به ورسره په فارسي، کله عربي، کله اردو او کله په انگليسي غږېدم، زما انگليسي، او اردو دومره قوي نه او د(س صاحب) ډېر قوي دي خو بيا هم هغه مې تېر وېستلی شو ځکه چې عاشق وړندوي.

دياسمين او (س اغا) چې به کله کله درې نيم سوه کړنې هم شو هغه به زما (ياسمين) د واده، عمر، زده کړې زوکړې او کورنۍ په اړه ډېرې پوښتنې کولې کله کله به يې وپوښتل چې دا عکس پخپله ستادی؟ هغه به په کابل کې زما د ټېليفون نمبر وغوښت، په ډېرې عاجزۍ به يې له ماسره له نږدې ليدل غوښتل خو ما به په نن او سبا او گڼو پلمو لکه د دفتر لخوا دا جازې نشتون او نور وقيوداتو ځان ترې خلاص کړ، کله کله به شکمن شو، خو کله به چې زه نېټه ته ناست نه وم يا به چېرې لېرې تللی وم، نو بيا به مې پاسورد ډېر چالاکه او حاضر ځوابه شخص ليکوال او اديب نعمان دوست ته چې هغه د چا خبر دا وو... سرونه يې گړولي دي ورکړ، هغه مې په دسيسه خبر کړی و او ورسره به لگياوو، کله کله به مې دياسمين په ادرس ورسره يو ساعت گپ لگاوه، خو چې دهمدې گپ په جريان کې به مې د حقيار له ادرس څخه پرې غږو کړ نو يا خو به يې هېڅ ځواب نه راکاوه، او يا به يې يوه جمله وليکله (حقيار صاحب وبخښه بوخت یم) دې ډرامې ډېر وخت دوام وکړ، ډېرې صحنې بدلې شوې، ډېر پرمختگ مو وکړ. نږدې وو چې دوبي ته راپسې راشي. ځکه ما ورته يو ځل وويل چې اوس په دوبي کې پسرلی او دتفريح وخت دی او زه دلته له کورنۍ سره تفريح ته راغلي یم که وخت لرې دلته راشه يوبل به ووينو، گڼې مېلې به هم وکړو، هغه هم راسره ومنله خو له بده مرغه دا ډرامه لا بشپړه شوې نه وه چې رحيمزي ځوانيمرگ دزدبه پشتاره (پنډه په شاغل) په داسې حال کې چې له (س اغا) سره مې له همدې ادرسه چې

کاوه و نیوم او هغه ته یې زنگ و واهه، له هماغه وخته، یې راته سترگې خړې دي.

(س اغا) له ایټالیا څخه د هرات له لارې کابل ته روان و. هغه له ما خبر نه وکله چې په هرات کې له الوتکې ښکته شوی و نو رحیمزي صاحب ته یې فون کړی و، هغه ورته په هرات کې زما د شتون ویلي وو، (س اغا) راته وویل چې غرمه د بي بي سي دفتر ته راشه، چې گپ ولگوو، ما چې وکتل د واکسین نمبر هم لېږې دی او ډاکټران غرمې ته رخصت هم کوي نو ورسره مې ومنله په هرات کې د بي بي سي خبریال محمد قاضي زاده، چې زما پخوانی ملگری هم دی په تېلېفون راته وویل چې د مخابراتو د ریاست په کوڅه کې زموږ دفتر دی ته چې کله له موفق څلور لاري د مخابراتو ریاست خواته را تاو شوې، نو ماته زنگ ووهه، زه به درشم. ما ټکسي ته همدا ادرس ورکړ، هرات ښه دی، د لارو او سپکونو د بندښت ستونزه پکې نشته، پنځه شپږ دقیقې، وروسته د مخابراتو په جاده کې ښکته شوم، ټکسي مې ځکه رخصت کړ چې خپله په ورکه پسې روان وم قاضي زاده ته مې فون وکړ چې په کومه درشم هغه به راته ویل چې فلاني ځای ته راشه چې هلته به ورسېدم بیا به مې ورته فون وکړ، اخر (س اغا) راته وویل چې همدلته ودرېږه موږ درغلیو شېبه وروسته هغه او قاضي زاده دواړه په موټر سایکل راغلل له روغې وروسته مو قاضي زاده په موټر سایکل بېرته ولېږه زه او (س اغا) ورپسې پلي روان شو څو څو اخر نږدې هماغه ځای (د حج او اوقافو ریاست) ته ورسېدوله کوم ځایه چې ما ددوی څنگ ته د تللو په موخه ټکسي نیولی او ترې روان شوی وم، ماله (س اغا) سره ټوکه وکړه چې اخر تا هم په ناگومان راتاو کړم، د ټکسي او ددوی څنگ ته دراتللو کیسه مې ورته وکړه خود هغوی دلیل معقول وو، ویل یې موږ ستاله موقعیت څخه څه خبروو؟ له قاضي زاده او (س اغا) سره مو بندار وکړ د ایټالیا کیسې یې راته

و کړې، قاضي زاده مې لس کال وروسته ولید، په هرات کې زما د دندې پرمهال مو راشه درشه ډېره وه ماسپښین لمونځ مو وکړ (س اغا) دکابل ټکټه اخستی و هغه مو هوایي ډگرته رخصت کړ، زه بېرته د واکسین لپاره ریاست ته لاړم، په واکسین کوونکیو ډاکټرانو بیرو بارنه و خوډوله واکسین یې راته وکړ، کارت یې راته جوړ کړ، کله چې د واکسین له خونې را ووتم گورم چې زما پخوانی ملگری فقیر الله عطایي ولاړ دی، له ستړي مه شي وروسته یې راته وویل چې دی همدلته دارشاد او اوقافو دریاست اداري مدیر دی، له هغه مې دیبا کتنې ترژمنې وروسته رخصت و اخست.

د یارانو بندارونه

سبا دملا رحمت الله فیضان لیدلوته ورغلم، فیضان دامارت په وخت کې، د اطلاعاتو او کلتور وزارت د اسناد او ارتباط رئیس و، په کابل کې موهم ملگریاوه وروسته د هرات د اطلاعاتو او کلتور رئیس و ټاکل شو، کله چې زه د جنوب لوېدیځ زون د کانو او صنایعو لوی رئیس و ټاکل شوم نو په هرات کې موبیاله یو بل سره پالنه کله کله، موپته دده په دفتر کې موسیقي هم اورېدله، او کله کله به د لیکوال او شاعر اجمل یوسفزي په ملگریا د ولي شاه بهره کره لاړو، بهره به راته د حضرت بېدل کلام د رباب له نغمو سره را اورو، د طالبانو پرمهال د موسیقي د قدغن په ورځو او شپو کې د رباب نغمو هم خاص کیف درلود. فیضان د شپې مېلمه کړم، خپل خسر عبدالخالق همایي یې چې زما ملگری هم دی هم راغونښتی و، فیضان ته هرات خوند ورکړ د طالبانو له ماتې وروسته یې هملته دوهم واده وکړ، او پاتې شو.

په هرات کې زما د انتظار په ورځو کې د ولایت تر څنګ د مولنا په ښکلي تالار کې د ایران څلور ورځنۍ صنعتي نندارتون هم پرانستل شو، دې نندارتون له دوشنبې تر پنجشنبې دوام درلود، زه هم دې نندارتون ته ورغلم، په تالار کې ارامه ایرانی موسیقي اورېدل کېده زه په دریمه ورځ ورغلم خوییا هم دښځینه وو او نارینه وو بیربار ډېروو.

په نندارتون کې له نظامي توکیو پرته د ژوند له هرې برخې سره تړاو لرونکي تولیدات آن لوی لوی ماشینونه چې لېږد یې ډېر زور او ځای غواړي ایښودل شوي وو، ځینې یې هملته هم پلورل او د ځینو نورو به یې پته ورکوله، دکارځایونو (کارخانو) د مشهورتیا او پېژندنې کوچني کارتونه بروشرونه، او سي ډي گانې وېشل کېدلې. زما استوگنځای په هرات کې افغانستان دملي اسلامي محاذ نماینده گي وه، ددې دفتر مسؤل په سیاووشان کې دقادريه طریقي د خانقا د مېتېمې او روحاني کورنۍ غړي سید عبدالبصیر گیلاني دی. دده په وینا، دگزرې ولسوالۍ د سیاووشان په کلي کې ددوی خانقاه فعاله ده او هره د جمعې شپه ورته ددوی مریدان او دتصوف د قادريه طریقي لارویان ورځي او ذکر او فکر کوي، ددې طریقي ذکر بالجهر (په لوړ اواز) وي. ددې خانقاه مشر ارواښاد سید عبدالباسط گیلاني دسید عبدالبصیر گیلاني مشر ورور و چې ددې کرښو له لیکلودوه اونۍ وړاندې په ځوانۍ کې د زړه دسکتې له امله په حق ورسېد (الله وانا الیه راجعون) عبدالباسط گیلاني ماته هم بلنه راکړه چې ددوی د ذکر په ناسته کې گډون وکړم. ددوی مشر ورور سید حامد گیلاني دهرات دسرحدا تورئیس دی بل ورور یې سید باقر گیلاني د اطلاعاتو او کلتور دریاست مرستیال او مسعود گیلاني یې په ښاروالۍ کې دنده لري.

دوی به هره ورځ دخلکو په غم بنادۍ کې خبر و زه به یې هم په وچ زور په
طفیلي ډول له ځان سره بېولم.

په هرات کې گیلاني کورنۍ لویه خوږه بې کبره او عاجزه کورنۍ ده.
په هرات کې مې ډېر دوستان ولیدل ځینې دمطلب یاران مې هم
وپیژندل، په ټوله کې د هرات ډېر مېلمه پال، صمیمي او خواږه خلک دي

www.melitahrik.com
0777 400 116

مرمرین قبر

د هرات د جامع مسجد له سویلي دروازي سره روان وم چې له مرمرو پر جوړو شناختو او کتیبو مې سترگې ولگېدې، دوکان ته ورتاو شوم له مرمرو جوړېږنکلی د صندوق په بڼه قبر ایښی و قبر جوړوونکي د قبر په تراشلو، په دایروي، منحنی او بیضوي بڼه د مرمرو په تاوولو کې ځانگړی مهارت او ظرافت ښوولی وو، له سلام وروسته مې له مقدمې پرته ورته وویل چې دا قبر خو دې دومره ښکلی جوړ کړی چې زما دې همدا اوس مې کېدلو او په دې قبر کې ننوتلوته شوق راووست، ویې خندل د قبر بیه یې دوه لکه افغانۍ وښوده ماد مرمرو د بازار او دده دکاروبار په اړه ورسره خبرې کولې خوده دواړه سترگې پرماگنډلې وې.

اخر یې صبر تمام شو، ویې پوښتل:

نوم دې څه دی او دکوم ځای یې؟

نوم مې حسن او د ننګرهار یم.

څه کار وبار کوي؟

له رسنیو سره همکاري.

دده څیر څیر کتلو او پوښتنو شکمن کړم، که څه هم ډاډه وم چې ما په هرات کې دخپل ریاست په دوره کې له چاسره بد چلند دی کړی خو غوښتل مې چې دده په غرض ځان پوه کړم بل دا چې هسې نه د القاعده په تور د حج پر ځای گوشتانا موته لار شم.

ناگاره مې ترې وپوښتل:

لکه چې د چاشک دې راباندې وکړي؟

هو!

دچا؟

دلته ستاسو دجلال آباد یو رئیس و .

نوم یې څه وو؟

حقیار

پوروړی خوبه دې نه وي هسې نه چې پور یې له ماڅخه وغواړي؟

نه نه ډېر شریف انسان وو .

نوپرما څنگه شکمن شوې؟

تاته ډېر ورته وو .

ښه ښه ، مطلب دا چې دهغه پرځای ما ونه نیسې.

نه هغه پر ما ډېر گران و ، موسکې شو اوس چې تا وینم نو دهماغه مینه

مې درباندي ماته شوه.

ماورته وویل نو څه توره یې درسره کړې چې دومره یې ستایې او ستانوم څه دی؟ ویل یې چې نوم مې فضل الرحمن او تخلص مې حکاک دی ، او حقیار چې دلته رئیس وونو له مراجعینو سره به یې ښه چلند کاوه ، دچاکار یې نه ځنډاوه ، خوڅو ځله یې دمالگې غټ غټ سوداگر چې له نمکساره یې مالگه پټه کړې وه ونيول او ترهغې یې بنديان کړل ترڅو یې چې ټولې پیسې پرې بانک ته تحویل کړي . ماورته وویل ته ترې څنگه دومره ډېر خبریې؟ ویې ویل چې ماهغه وخت هم دمرمر و کار کاوه او خوڅو ځله ورسره دکانونو لیدلو

ته تللی یم، زړور او ښه مدیر وو بیا یې وخنډل: ډېر جاسوسان یې درلودل آن په شینډنډ کې یې دغلا شوې مالګې تپلرونه او ده سلنډونه ونيول او هرات ته یې راوستل.

ماچې دده څرګندونې او نظر واورېد ډاډه شوم، دی مې ذهن ته راغی خو لومړی مې ځکه ونه پېژنده چې ترمنځه لس کاله تېروو، د مخامخ مسجد له لوړو منارو څخه داډان ملکوتي انگازې راغلې، ماته یې وویل چې که مسجد ته نه ځي په دې چوکۍ کې به زه لمونځ کوم ژر راکم زه هم لارم لمونځ مویه جمع وکړ، دده ټینګار دا وو چې کورته ورسره لاړشم، ماته هم دده خبرې په زړه پورې وې خو دامې هم نه غوښتل چې کورته ورسره لاړشم ځکه په هرات کې دروښتن زړمل د شرکت دنماینده ګۍ له مسؤل فضل الرحمن او هېواد خان سره مې وعده وه. حکاک مې د مسجد په غولي (حويلي) کې پر سپینو مرمرو کېناوه، کوم نیم ساعت یې د هرات داوسني وضعیت، د دولت او ولس د فاصلې په اړه راته معلومات راکړل.

حکاک وویل چې دوی اصلاً احمدزي دي او د هرات چارواکي ورسره تعصب کوي، له همدې امله یې دورور په تقرر کې خنډ پیدا کوي، سره له دې چې ورور یې لسانسه دی، په اداري اصلاحاتو کې بریالی دی ټول قانوني پړاوونه یې وهلي له مرکز نه یې مکتوب راوړی خو دلته یې کار ته نه پرېږدي، ځکه چې هغه قومي تخلص لري او له نوم سره احمدزي لیکي.

ماورته وویل چې زه خوهم احمدزي یم، ددې خبرې په اورېدو لا خوشحاله شو، ویې ویل چې دلته یخ دی هرومرو به راسره کورته ځي ماورته له هغه بل فضل الرحمن سره خپله ژمنه ډېره ډېره نېغه کړه، خو ګټه یې ونکړه، لوکس او لوړبیه کور یې د ښار په مرکزي برخه کې د هرات د نوموتي سوداګر صوفي قدوس کورته مخامخ وو.

نور وروڼه یې هم راغلل، په هرات کې یې له پښتنو سره د چارواکیو د تبعیضي چلند په اړه ډېر معلومات راکړل، هوښیار او د هېواد له حالاتو باخبره، لسانسه ښکلي ځوانان وو، یو یې هم په پښتونه پوهېده خو پښتني جذبه، مېلمه پالنه او پښتني احساسات پکې ژوندي وو، دوی ویل چې دولسمشری، په ټاکنو کې دا شرف غني احمدزي کمپاین کوونکي وو، آن له خپله جېبه یې لگښت کړی او له هماغې ورځې راهیسې د چارواکیو د غضب له خپېرې سره مخ شوي دي.

له ډوډۍ وروسته مې فضل الرحمن ته ځان وروښود خو شحاله شو خو ویې ویل چې کله له لمانځه وروسته په مسجد کې راسره کېناستې نو زه باوري شوم چې همدا ته پخپله حقیر یې، تر یوولس بجو یې د هرات د کانو او صنایعو دریاست د نا قانونه کړنو او دغلا د تود بازار په اړه معلومات راکړل.

راته ویې ویل چې که وس دې رسېږي نو خپلې دندې ته راشه، یوولس بجې یې پخپل موټر کې دمحاډ دفتر ته راوړسولم.

ده او غلام حبیب په هرات کې دیوبل نالیدونکي او تحت الارضي (ځمکلاندې) ځواک څخه خبر کړم، داسې ځواک چې هغه د صوفیانو په وینا د هرات غوث الزمان، قطب الاقطاب او اصلي واکمن دی.

داسې شخص چې والي، امنیه قوماندان او د امنیت رئیس دده په اشاره څرخي، دده له اجازې پرته په هرات کې څوک یو مدیر بدلولی یا ټاکلی نشي، هغه شخص چې ولایتي شوری، د هرات پي ار ټي، په هرات کې مېشت بهرني ځواکونه ټول ده ته غوږ غوږ دي، دده په وینا نیول، وژل، او تړل هم کوي او خوشې کول هم، دده وینا ورته نعوذ بالله شرعي قاطع نص دی.

هغه شخص چې لسگونه میلیونه ډالره، شخصي اجرتي قاتلان، تښتوونکي او تروروونکي لري، ستاسو د ذهن غشی به هرو مرو د اسمعیل خان خواته تللی

وي، نه نه دا اسمعیل خان نه دی، بلکې اسمعیل خان هم دده له لاسه هرات پرېښی دی. آن ویل کېږي چې په اسماعیل خان خومياشتې وړاندې په سرتېري برید کې هم دده لاس وو، که څوک ددې متصرف الهرات قد او قواره وويني نو په سلوکې پنځه به هم باور ونکړي چې داسې به هم دومره خطرناک وي، خومتل دی چې (بلا له هغه پاڅي — چې له پوزې څاڅي) داشخص ديني عالم اودهرات دعلماوو د شوری مشر مولوي خدايداد دی چې کرزی هم ورته ډېر درناوی لري.

www.melitahrik.com
0777 400 116

خان پخپل کور کې مېلمه راته ښکاره شو

په هرات کې مې يو جوړېل احرام او يو جوړ نورې د احرام چپلکې (چپرې) هم واخستې، پاتې سودامې هلته پوره کړه کله به مې له سيد نصير او کله هم حاجي عارف سره تېليفوني تماس ونيوه او د سفر په اړه به مې ترې پوښتل، خو ځواب هماغه نن او سبا وو.

ورځ به مې ډېره په کتاب پلورنځيو کې تېرېدله، کله کله به دروښ زرمېل شرکت نماينده گۍ ته د فضل الرحمن او هېواد خواته ورغلم، فضل الرحمن د مولوي ميرحمزه زوى د لغمان ولايت د دولت شاه ولسوالۍ او سپدونکې پشه يي ژبى دى، خوزوکړه يې د هجر په محيط کې په پېښور کې شوې نو ځکه يې ترپشه يي پښتو ډېره سوچه او قوي ښکاري، ډېر دينداره، پاک اورښتونى نوى ځوان دى، لويه اوسوچه ډېره لري، په همدې ورځو کې يې د هرات په نوي ښار کې د صرافۍ ترڅنگ په اريامارکېټ کې له هېواد سره يوځای دروښ زرمېل نماينده گي پرانيستې وه.

هېواد د ننگرهار او سپدونکې دى خو عمر يې په پېښور کې تېر کړى دى، ټوکي او دخو اخلاقو خاوند ځوان دى په ټکي فارسي نه پوهېده. کله به يې چې له مجبوريت نه فارسي ژبو سره پښتو ويلې نو ماته يې ډېر خوند راکاوه. ولي شاه بهر په چې دامهال هلته د اطلاعاتو او کلتور رئيس دى څو مياشتې وړاندې په کابل کې دابن سينا په موسسه کې راسره مخ شوى او ټينگار يې کړى و چې که هروخت هرات ته لاړم نو دى بايد ووينم، د هرات په رسمي دولتي ورځپاڼه اتفاق اسلام، راډيو، ټلوېزيون او مجلو کې مې د پښتو برخه ډېره خواره وليده په ورځپاڼه کې خويې يوټکې هم پښتونه وو ومې پتېبله چې په يوه غشي درې ښکاره وکړم، بهر او په اطلاعاتو او کلتور کې به نور

دوستان هم ووينم، د پښتولپاره به هم کچکول ورته ونيسم، اودهرات دارنگ يا اختيارالدين کلادليدلولپاره به ترې ليک هم واخلم.

د حامد کرزي په حکومت کې رهين دخپل وزارت په تېره دوره کې ټولوپښتون مېشتو سيمو ته رسمي مکتوبونه لېږلي وو چې په خپلو خپرونو کې بايد کم ترکمه په سلوکې دېرش، دري ژبې ته ځای ورکړي آن هلته هم چې نه دري ته اړتيا شته اونه دري ژبې لري، په عنعنوي او تاريخي توگه هم دې ورځپاڼو آن دخپل تاسيس (۸۰-۲۰) کالو راهيسې پښتو خپرونې کړي اودخلکو غوښتنې يې اشباع کړيدي.

دنگرهار، پکتيا او کندهار په څېرپښتون مېشتو سيمو کې داکار عملي شو خود هرات بلخ، بدخشان، بغلان، تخار، جوزجان، پروان، باميان، دايکندي، غور، بادغيس، فارياب، کاپيسا، فراه اونيمروز په دولتي خپرونو کې يا پښتوله سره نشته اوکه په ځينو کې يې شته په اوږو کې له مالگې هم کمه ده.

نه پوهېږمه چې رهين هلته، مکتوب ندی لېږلی، هلته دپښتنو شتون نه مني اوکه څوک دده مکتوب نه مني، اوکه نه بې مني ولې غبرگون نه ښيي؟ رهين ماته هېڅ داسې ولايت نه شي رانښودلی چې هلته دې پښتانه نه وي، خوزه داسې ولايتونه ور ښودلی شم چې اوسېدونکي يې ټول پښتانه وي، خوده پکې فارسي خپرونې پيل کړې.

دهرات په سلوکې اتيا اوسېدونکي له ختي پښتانه دي. لوی احمدشا بابا په هرات کې زېږېدلی دی خو پښتانه نن پخپل کور کې مېلمانه بلل کېږي او دمېلمنو چلند ورسره کېږي. له بده مرغه دپښتانه هم هلته په خپل کور کې هغه دحمزه بابا خبره ځانونه پردي او مېلمانه بولي.

ډېر هغه هراتيان چې يا دناپوهۍ او يا هم دنورودلمسون پر بنسټ له پښتنو سره تعصب کوي، او په پښتونه پوهېږي، هم له ختې پښتانه دي. يابه الکوزی، ياعلیزی، بارکزی، نورزی، اسحق زي وي او يا پوپل، محمدزي، سدوزي، هوتک او يا احمدزي وي.

په هرات کې اوس هم ډېر پښتانه اوسي خو درهين په انصاف نامه کې دوی حق نلري چې په خپله ژبه په دولتي خپرونو کې څه ولولي او يا ترې څه واورې.

آن د عطا محمد نور د امارت او خپلواکي واکمنۍ په ساحه کې (بلخ) کې پښتانه تر نور و قومونو ډېر (څلوېښت سلنه) دي، دا لاپې او مبالغه نه، بلکې په عيني واقعيتونو ولاړ حقيقت دی چې په بلخ کې بل هېڅ داسې قوم نشته چې په يواځې توگه تر پښتنو ډېر يا د پښتنو په اندازه وي.

په بلخ کې نه د تاجکو، نه د ازبکو، نه د هزاره، ترکمنو او ايماقو شمېر له پښتنو ډېر دی، نه دنورو. خودلته هم دالوی او غوڅ اکثریت درهين په قاموس کې په دولتي ميډيا کې حق نلري، خو په ننگرهار، زابل، کندهار، پکتیکا، او خوست کې بيا مسؤولين اړ دي چې کم تر کمه دېرش سلنه دري خپرونې ولري، که څه هم اورېدونکي، اوليدونکي او لوستونکي ونلري.

بهره په دفتر کې نه وو، دهغه مرستيال باقر گيلاني او همایي مووليدل، له هغوی سره مې پدې اړه ډېر بحث وکړ، لويه پلمه يې د پښتوليکوالانو نه شتون وو، خود ا پلمه د منلو ځکه نده چې هلته اوس پښتانه ليکوالان فعال دي نعيم افغان، تېمور شاه يوسفزی، ډاکټر شېرزاد، اريانا نظري، شېراحمد ستانکزی او نورو د سپينې ادې کلتوري ټولنه جوړه کړې، د مرچل په نوم سايت او د هريوا په نوم مجله هم لري.

خو دا اطلاعاتو او کلتور دې چارواکیو ژمنه وکړه چې په راتلونکې کې به پښتوته پام کوي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

ارگ یا اختیارالدین کلا

د جرمني لرغونپوهانو په وینا، هرات ښار دوه نیم زره کلن تاریخ لري اوله مقدوني سکندر وړاندې ابادشوی دی .

ددوی په وینا، په هرات کې ټول ۷۵۰ لرغوني ځایونه او ابدې شته دي چې تراوسه یې ۴۵۰ په رسمي توګه تثبیت شوي او دنورو دپېژندنې کارروان دی.

اختیارالدین کلا دامهال ترمیم لاندې وه په امنیتي مسؤلینومي له دوی اجازه لیک واخست اولیدلوته یې ورغلم.

مورپه محاذ اوونیزه کې داخیارالدین کلا د ترمیم (بیارغونې) خبرخپورکړی و چې یونسکو ورته میلیونونه ډالربېل او افغان چارواکیوته یې ورکړيدي.

داکلا دخرقې مسجد ترڅنګ دهرات ښار په مرکزي برخه کې پریوه لوړه جوړه شوې ده ، چې هراتیان یې ارگ بولي.

پدې ښارکې ودانه د اختیارالدین داکلا هم له میلاد څخه درې سوه کاله وړاندې مقدوني سکندر جوړه کړه او همدځای یې خپل تخت وگرځاوه . ، داکلا درې برخې لري ، لومړۍ برخه انتظارخونه ، دوهمه برخه دملکې حمام ، او دریمه برخه ارگ ، له حمام پرته چې خونې یې له لسو کمې دي نور دهرې برخې خونې له دې شمېرې ډېرې زیاتې دي . دې کلا دغوریانو او سلجوقيانو امپراطورۍ هم لیدلې دي . دتیموریانو مقتدر پاچا اختیارالدین له سره اباده کړه . چې اوس هم دهمده په نوم یادېږي په ۷۲۰ هـ کال دتیمورشاه زوی شارخ مېرزا له سره ودانه کړه ، دملکیار په نوم کوم والي هم رغولی وه په ۱۳۳۲ هـ

کال دهغه وخت نظامي قوماندان ددې کلا پنگول او دلته نظامي هډه جوړول وغوښتل خو اجازه ورنکړل شوه. په ۱۳۵۵ هـ لمریز کال یونسکو داکلا ورغوله.

د کمونستانو، مجاهدينو او طالبانو په وخت کې ترې د نظامي هډې په توګه کار اخستل کېده. دکرزي په دوره کې د اطلاعاتو او کلتور ریاست ته و سپارل شوه.

دمجاهدينو په تېره دوره کې چې هلته اسماعیل خان امیر او بي تاجه پاچا و دبسم الله دېوانه په نوم یو قوماندان له دې کلا څخه شخصي زندان او نظامي قرارګاه جوړه کړې وه.

ددې کلا اوږدوالی ۲۵۰ او سوريي ۷۰ متره دی دهرات ښار شمال لوېدیځ ته پرته ده، یوولس ستر برجونه لري.

ددې کلا شاوخوا حوض و خو په ۱۳۸۲ هـ لمریز کال دا حوضونه ډک او پارکونه شول. په ۱۳۸۰ کال یې ښکتنی پور موزیم وگرځول شو په ۱۳۸۲ کال یې یوځل بیا ترمیم پیل او په ۱۳۸۹ کال پای ته ورسېد. کله چې د ۱۳۸۹ کال د لړم په اتلسمه زه ورغلم نو هلته کارروان وو خو کله چې د ۱۳۹۰ کال دورې په وروستیو کې دهریوا په لمن کې مشاعرې ته هرات ته لاړم او بیا له ځینو فرهنګي ملګروسره ددې کلا کتنې ته لاړو نو کار پای ته رسېدلی وو.

اختیارالدین کلا دافغانستان له مهمو تاریخي کلاګانو څخه ده داکلا له بهر څخه کوچنۍ ښکاري، خودننه ډېره لویه او څو برخې ده، دکلا دننه ودانۍ او خونې ډېرې پېچلې او یوه په بله کې ننوتې ښه لري، په کوچنیتوب کې مې دجلات خان او شمایلې په فولکلوريکه کیسه کې اورېدلي وو چې

د شمایلې پلار خونکار پاچا ، اعلان کړی و چې شمایل به هغه چاته ورکړي چې دلرگي په تېر داوسپنې تخته ماته کړي، دده دکلا په تاوراتاو دېوالونو او یو په بله ننوتو خونو کې شمایل را پیداکړي او بله داچې خوني وژونکي ، غوا ولوشي .

اختیارالدین کلا هم د شمایلې د پلار دکلا په خبر یو په بل کې ننوتې خوني لري ، سړی حیران شي چې داخونې به یې څنگه روښانه کولې ، ځکه چې په هغه وخت کې خو برېښنا هم نه وه . او سنیو معمارانو هڅه کوله چې دکلا تاریخې بڼه او لرغونی سبک او طرز ژوندی وساتي .

دکلا لویې دروازې ته نږدې هغه پخوانۍ درنې ، اوږدې څلور گوټیزې مرمرې ستنې هم پرتې وې ، چې د چارواکیو په وینا ، ایرانیانو په غلا ایران ته قاچاق کولې ، او افغان امنیتي ځواکونو نیولې وې ، ددې تېگو سور له یوفټ څخه ډېردی او پر څلور خواوو یې په هفت رنگ ډول لیکنې حک شوې وې ، پر تیگه لیکنه آسانه وي خو دا چې تیگه و تراشل شي ، او په هفت رنگ قلم پرې لیکنه وشي نو د ابیا ډېره گرانه ده .

مانځپېرله چې هفت رنگ به درنگ اوه ډوله وي ، خودخواجه عبدالله انصار په زیارت کې مې ، دهېواد دنوموتې خطاط عزیزالدین وکیلې په لاس په یوې لیکل شوې کتیبې چې د تراش په ډول یې د مرمر په ډبره کړې وه دا اشتباه سمه شوه او پوه شوم چې هفت رنگ یعنې اوه ډوله خط .

د یو انتظار پای او د بل پیل

د نومبر په پنځمه مو د جمعې په ورځ د ماسپینین لمونځ دهرات په جامع مسجد کې ادا کړ. سید نصیر راته ټېلیفون وکړ چې ددوی دفتر ته ورشم، مازیگر څلور بجې ورغلم گورم چې حاجي عارف، عبدالله، سید نصیر او نور ټول راغلي، د حاجیانو گڼه گڼه وه.

د دفتر په دریم پوړ کې مولوي محمود احمدي، په وره (دروازه) کې ولاړ و دلست له مخې به یې درې درې نفره پاس لېږل هلته به یې پرې په پاسپورت گوته کېښوده او ورته به یې وویل چې سبا شپږ بجې دهمدې ودانۍ مخې ته راټول شي، ځکه چې سباله غرمې مخکې لس بجې پرواز دی، چا غږ وکړ چې په هوايي ډگر کې تلاشي ډېر وخت نیسي باید حاجیان وختي را وغوښتل شي پاتې حاجیان یې خور بجې راوغوښتل هغه چې تللي وو څوک یې په ټېلیفون خبر کړ او څوک یې نورو ته وسپارل.

حاجیان ټول خوشحاله او انتظار یې ختمېدونکي وو، اکثر و حاجیانولس دولس ورځې، ځینو آن اتلس ورځې انتظار او شپې په هوټلو کې تېرې کړې وې، دهرات ولایت یوتن پښتون اوسېدونکي عبدالصمد راته کیسه کوله چې کور یې په ایران کې دی، اودې دروژې په پنځلسمه د حج د داخلې او حج ته د تللو په نیت راوتلی دی، د دولت په حساب په قرعه کې یې نوم راونه ووت، کابل ته لاړ هلته یې هم کارونشو تردې چې پدې شرکت کې یې نوم راووت. دی وایي چې تر اوسه کور ته ندی تللی او همدلته یاله دوستانو سره اویا په هوټلونو کې شپې سبا کوي.

د شرکت مسوولینو له نورو پاسپورت او ټکټ له ځان سره ایسار کړل خو زما ټکټ او پاسپورت یې دواړه را کړل.

غلام حبیب راپسې راغی په وچ زور یې کورته بوتللم، ددوی کورله شرکت سره نږدې و، د شپې موډ پر گپ ولگاوه، د ټېلېفون زنگ مود سحر څلور و بجو ته برابر کړ، زه پوهېدم چې حاجیان څلور و بجو ته نشي را ټولېدلی ځکه چې هغه وخت څه باندې پنځه بجې د سحر د لمانځه اذان کېده، موبایل مې، په ټاکلي وخت زنگ (ټالی) ووهله، راپاڅېدو اودس او تهجد مو وکړل، غلام حبیب ته مې د میر عثمان ماما نمبر ورکړ، ما ویل راځه لږ یې په عذاب کړو هغه هم زنگ ورته وواکه کله چې یې ok کړ ده د ټېلېفون د لاسپیکر loud speaker تنه کېکاږله، چې له هغې طرفه اواز وشو :

څوک یې او څه وایې؟

هېڅ! ما ویل چې لمانځه ته دې پاڅوم.

هغه چې دا خبره واورېده پوه شوه چې څوک یې ځوروي، خبرې اوږدې شوې ماما مې دده له هراتۍ لهجې پوه شو چې ددې ځورونې تر شا د چالاس دی نو یې زما پوښتنه ترې وکړه، هغه داهم وویل چې په ننگرهار کې اذانونه شوي دي اوس هسې هم پاڅېدم، د ننگرهار او هرات تر منځ شاوخوا څلوېښت دقیقې دوخت توپیر دی، یعنې په ننگرهار کې ورځ تر هرات څلوېښت دقیقې وړاندې پیلېږي، پوښتنې پنځه بجې شرکت ته روان شو، لار لنډه وه غلام حبیب موټر چالان کړ خوما اجازه ورنکړه چې ویې باسي، دهغه کشر ورور غلام حضرت زما بیک پخپلو (د بیک) په ټایرونو روان کړ.

غلام حبیب او غلام حضرت زما د ډېر خواږه، دینداره، رښتوني، آرام، مخلص او وفاداره دوست شهید غلام حیدر کوچنیان وروڼه دي غلام حیدر په اومر ماین پاکولو مؤسسه کې دیوې ډلې مشر وو چې موټر یې په

هلمند کې په بنځ کړل شوي ماین ور برابر شو ، اوله ډېرو ارمانونو ، دین او هېواد ته د خدمت له سترو هیلو سره په شاوخوا ۲۲ کلنۍ کې په شهادت ورسېد ، ځوانه کونډه ، او د غلام شعیب او غلام محبوب په نوم دوه زامن او یوه لور ترې پاتې شول. په ځوانۍ کې یې د تقوا کچه داوه چې تهجد او هغه هم په مسجد کې ترې نه قضا کېدل. زه به چې ورسره مېلمه وم نو له شرمه به زه هم ورسره د سحر له اذان یو ساعت وړاندې مسجد ته روان شوم ، د خرقې د جامع مسجد دشوری مشر او خادم وو .

کېدلی شي چې دده پر وژنې به هم کوم داسې چا چې لمونځ به یې هم زده نه وي ځان غازي گڼلی وي !!

www.melitahrir.com
0777 400 116

درې نیم ساعته ولاړه

کله چې د شرکت مخې ته راوړسېدو نو حاجیان راټول شوي وو، لمونځ مې یواځې ادا کړ، مسؤلینو حاجیانوته ټکسي موټر نیول او هوایي ډگر ته یې لېږل کله چې هوایي ډگر ته ورسېدو نو ټکسي موټر یې هوایي ډگر ته دننه نه پرېښود، ترې ښکته شو، یو ۳۰۳ موټر راغی هوایي ډگر ته یې دننه کړو، هلته د حاجیانو لپاره خېمې درول شوې وې، تشنابونه هم ډېر و گرمې اوبه په کې وې، د احرام لپاره مو غسل وکړ، بیکونه خوځایه تالاشي شول، طارق زما لپاره پوستکي والا بادام اخستي وو هغه یې هم په تالاشۍ کې رانه واخستل، خروجي مو وو هله، لوی بیکونه یې رانه واخستل خو کوچني یادغاړې راسره وو، له ترمینل دننه په هوایي ډگر کې خېمه ولاړه وه هملته مواحرامونه وټرل تلبيه مو وویلله دلمانځه ځای نه وو او نه له موږ سره جای نماز یا خادرو، په قیر سړک ودرېدو دوه رکعت له لمونځ مو وکړ، داتولې چارې تر اووه نیمو بجو ختمې شوې، نورنو انتظار بیا پیل شو، دهرات کاروان په نوم د یو بل شرکت حاجیان هم راغلل زموږ په ټکټ کې دالوتنې وخت د دسمبر (۲) مه او د غرمې یوولس بجې لیکل شوې وې.

له (۳۰۰) تنو ډېر حاجیان چې لسگونه ښځې هم پکې وې، دننه په هوایي ډگر کې منتظر ولاړو، دلته نه دناستې ځای وو نه ددمې، نه تشناب، نه کانتین، حاجیان په احرام کې هم وو، کښېناستلی هم نشول له احرام سره هم نابنده و، ددمې او ناستې ځای اوڅوکی هم نه وې، حاجیان په ولاړه سترې شول، چیغې پورته شوې، خو د هوایي ډگر اړوندو مسؤلینو ویل چې ټول حاجیان همدلته انتظار وي، تاسو هم بله چاره نلرئ.

هو ا هم یخه وه ، آن چا خادر هم نه درلود چې ځان لاندې یې هو اړ کړی وای ، هلته یوه الوتکه چې بهرنی الوت یې درلود او سپرلی یې هم پکې ناسته وه ، نه چالانېده ، بلې الوتکې پسې یې کبېل کړه ، خواري یې پرې وکړه ، اخواد پخوا یې بوتله خو چالان نه شوه ، زموږ حاجیان و اړ خطاشول چې زموږ الوتکه دوی ته ورنکړي . یازموږ الوتکه هم خرابه نشي ، بالاخره څه کم لس بجې له کابل څخه دکام ایر الوتکه راغله ، موږ ټول کتار ولاړوو خوشحاله شو ، الوتکه ښکته شوه ، ودرېده ، شل دقیقې وروسته موږ ته دورختلو اجازه وشوه ، د ټکټ یوه پاڼه یې اخستې او بولډینګ کارټونه یې را کړي وو ، لومړی ښځې وروختلې ، بیا نارینه ، ما ښي خواته د الوتکې په منځنۍ برخه کې شیشې ته ځای ونيوه .

جدې ته الوت

خود دقیقې وروسته الوتکه چالان شوه ځغل لیکې ته ورغله ، او پیاو کم یوولس بجې والوتله ، الوتکه د هرات ښار سوېل ختیځ ته په گذرې ، او انجیل تاوه شوه نورنود سیمو پېژندل سخت شول ، آن په دې هم نه پوهېدم چې په کوم هېواد کې یو ، د الوتکې یوه خادم (استیورډ) مې وپوښت چې الوتکه پر کومه لار جدې ته ځي ، هغه راته وویل چې د ایران پر مشهد او بندر عباس تېرېږي ، بیا څلوېښت دقیقې په بحر الوځي ، بیاعربي متحده اماراتو او بحرین او بیا سعودی ، ته اوړي .

کله کله به د سپینو وریځو داسې طبقه مخې ته راغلله ، چې تابه ویل لاتدې مالوچي ځمکه ده ، د وریځو سپین غرونه په حرکت وو ، کله به له یوبل

څخه بېل شول، دې منظري انسان ته هغه الهي انځور ورياد او ه د قيامت منكرينوته يې داسوږه، عين اليقين ته نږدې كوله چې دورېځو دا غرونه څنگه له يوبل څخه بېلېږي غر په ذراتو بدلېږي، دليدونكي له انده داستره جامده كتله، په ماليكولونو بدلېږي او هرڅه دده دسترگوپه وړاندې ترسره كيږي نو ايا دا عقل نه مني چي يووړځ به دا بېرین غرونه هم يا د ډير تبخير او تودوخي له امله او يا د بېنگ بانگ [ستري چاودنې] له امله له منځه ځي او همداسې به ذره ذره كېږي هغه بېنگ بانگ چې دمورخينو له نظره يې په پايله كې دا نړۍ منځته راغلې او الله ج هم په قران عظيم الشان كي ورته اشاره كړې ده (أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا) يعنې: (ايا كافرانو داندي ليدلي چې اسمانونه او ځمكې سره نښتي وو بيا مو سره بېل كړل او په اوبو مو هرشي ژوندي وگرځاوه) الانبياء ۳۰

الله ج په سوره قارعه كې د غرونو الوځولو ته هم اشاره كړې، فرمايي: داسې به والوځي لكه نداف چې په ډانډس مالوچ الوځوي.

پر لاره سيندونه او آبادۍ هم ليدل كېدلې، خو ډېره سيمه د بښتې او غونډۍ وې كله كله به له آبادۍ او ښار سره هم مخ شو، خودالوتكې د لوړتيا له امله سم نه پېژندل كېدل.

له الوتنې وړاندې موږ ته وويل شول چې الوتكه شپږدېرش زره فوټه لوړه الوځي او څلور ساعته وروسته به جدي ته رسېږي، نو سخته وه چې له دومره ارتفاع څخه دې موږ ښارونه وپېژنو.

له ساعت موږ پر مزل كړي وو چې شنې اوبه مو وليدې الوتكه يوه شېبه دهمدې شنو اوبو پر غاړه د اوبو پر سر روانه وه، دوه درې ځايه، ځوان له يوكيلو متر هم اوږد پول د سمندر منځ ته تللی وو په قوي گومان دابه

بندر عباس وو. د سمندر پر غاړه، بنکلي لوړې ودانۍ او بنکلي منظرې لیدل کېدلې، الوتکه ورو ورو د اوبو فضايي منځ ته تلله په سمندر کې ځای ځای لویې لویې بېړۍ لیدل کېدلې، یوځل خومې اته بېړۍ وشمېرلې چې پریوه لیکه روانې وې، کله کله به یو نیم ټاپو هم ولیدل شو، موږ ته ویل شوي و چې الوتکه به څلوېښت دقیقې پر سمندر ځي خو موږ له یوه ساعت هم ډېر مزل پرې وکړ کله چې له سمندر څخه په وتلو شونې لاس ته ډېرې بنکلي ابادۍ، بنکارېدې، استیورې دا وچه متحده عربي امارات وښودل لږ وړاندې چې لاس ته بله وچه بنکارېده. دایې بحرین وښود، الوتکې خپل مزل لنډاوه، دښتې غونډۍ او په منځ کې یې کوچنۍ کوچنۍ ابادۍ کله کله به پرځمکه توره کرښه ولیدل شوه، خود لوړوالي له امله، نه پېژندل کېده، چې دابه سرک و او که سیند.

وړاندې له گردو (دایروي) پټیو سره چې ډېر بنکلي برېښېدل مخ شو، دا پټي لوی لوی اوپه ځانگړې ډیزاین جوړ او د ستورو بڼه یې درلوده، استیورې وویل چې داسعودي خاوره ده، مکه، جده او مدینه د سعودی په لوېدیځه برخه کې د سمندر په غاړه پراته ښارونه دي، دافغانانو په څېر، څوک چې دې ښارونو ته له ختیځې خوا څخه ځي نو د سعودی له ختیځ څخه لوېدیځ ته پر ټول سعودی به تېرېږي، الوتکې به یو نیم ساعت مزل کړي و چې، په بندو کراچيو کې یې ډوډۍ راوړه موږ سحر هم چای نه ووڅښلی ښه اشتها مو درلوده، ډوډۍ یې په نسبي ډول ښه وه، یو بوتل اوبه، یوگیلاس شربت او یوگیلاس چای یې هم ورکاوه، د الوتکې په خدمو کې ځوانې بنکلي او شیک پوښه انجونې هم وې، چې سرونه یې لوڅ، تنگ او په بدن پورې نښتې جامې یې په تن وې، د الوتکې عملیې اعلان وکړ چې څو دقیقې وروسته جدې ته رسېږو او کمربندونه مو وتړئ، د جدې د بنکلا په

اړه به همدا بس وي چې كله الوتكه پردې ښار ښكته شوه او موږ د جدې لوړې او دنگې مانۍ، ښكلي او پراخ سړكونه چوكونه او ددې بندري ښار، ښكلا او پراخوالی وليد نو د ډېرو حاجيانو له خولې بې واكه (به به به به) ووتل، ټولو سرونه شيشو ته نږدې كړل اولاندې يې په حيرانتيا كتل، ما هم له ځان سره ډېر (چشم بد دور) تکرار كړ، ماويل خدايه ښكلايې د كابل په څېر له نظره مه كړې، د ښار ډېرو اسمانڅكو سپين ننگ درلود.

الوتكه د افغانستان په وخت پاوكم درې او د سعودي په وخت پاوباندې يوه بجه كېناسته، خود ترمينل خواكې چېرې چې مسافر له الوتكې ښكته كېږي، د بيرو بار له امله، مسافرو ته په الوتكه كې د پنځلس دقيقو انتظار اوله څوكيو د نه پاڅېدلو وويل شول، پنځلس دقيقې وروسته الوتكه بېرته روانه شو او د ترمينل په مخكې ودرېده. له الوتكې ښكته او په بس موټرو كې پورته شو، څوگامه وړاندې يې د ترمينل په دروازه كې ښكته كړو.

ميقات

كوم خلك چې دميقات له ساحې څخه بهر ژوند كوي هغوى ته افاقى ويل كېږي داكه د سعودي او سېدونكي وي او كه دنورې نړۍ، دوى چې كله حج يا عمرې ته راځي نو دوى ته دمكې معظمې په څلورو خواوو كې سيمې په نښه شوې دي چې له دې سيمو بايد له احرام پرته دمكې معظمې خواته لاړ شي، او كه له دې ټاكل شويو سيمو څخه له احرام پرته دمكې معظمې پرلور وړاندې لاړنو دده داكار جرم بلل كېږي. اوپه ناغې كې يې بايد قرباني (وينه تويه) وكړي.

دې ټاكل شويو سيمو ته په فقهي اصطلاح ميقات ويل كېږي.

ځینې میقاتونه یا هغه سیمې چې حاجي یا عمره کوونکی حق نلري له احرام پرته ترې تېر شي مکې معظمې ته نږدې او ځینې یې لرې وي. رسول الله (ص) دا پنځه میقاتونه په خپله ټاکلي دي.

ذوالحلیفه: د دې میقات دوهم نوم ابیارعلي دی، په مسجد شجره او مسجد میقات هم یادېږي، دامیقات د مدینې منورې په اوسني جغرافیوي تشکیل کې دی چې له نبوي حرم څخه لس کیلو متره جنوب دمکې معظمې پر لار له مکې معظمې څخه ۴۱۰ کیلو متره لېږې دی د امدینې داوسېدونکیو یاله دې خوا مکې حرم ته د تلونکیو میقات دی چې همدلته باید احرام وتړي، اوس دلته په نهه زره متره مربع ساحه کې یو لوی اوبنکلی مسجد جوړ شوی چې پنځه زره تنه پکې ځایېږي، دامسجد ۲۴ متره لوړه مناره او ۲۸ متره لوړ گنبد لري.

له مکې څخه مدینې ته او یا له مدینې څخه مکې او جدې ته تلونکي حاجیان د دې مسجد تر څنګ تېرېږي.

قرن منازل: داله یوه لوړ غره څخه د بېل شوي غره لمن ده، قرن منازل د نجد، خلیجی سیمو، ریاض او طایف له لوري د راتلونکیو حاجیانو میقات دی چې له مکې معظمې څخه ۸۰ کیلو متره واټن لري، له دې سیمو څخه مکې ته دوه لارې دي چې بیا په یوه نقطه (زیرو میقات پواینټ) کې سره یوځای کېږي پر دواړو لارو لوی لوی مسجدونه جوړ شوي دي، چې یوه ته سیل کبیر اوبل ته وادي محرم وایي، سیل کبیر مسجد له حرم څخه اتیا کیلو متره لېږې شمال ختیځ ته دی چې له طائف څخه هم څلوېښت کیلو متره واټن لري دامسجد په ۱۴۰۲ هـ سپوږمیز کال په ۲۶۰۰ متره مربع ساحه کې جوړ او درې زره لمونځ کوونکي پکې ځایېږي.

وادی محرم مسجد ته دمکې او طائف پر سړک لار ده چې له حرم څخه ۷۶ کیلومتره لېږې دی. ددې دواړو ترمنځ ۳۳ کیلومتره واټن دی دامسجد ۱۳۵۷ متره مربع ساحه کې جوړ شوی، ددې مسجد په سویل لوېدیځه برخه کې دېرش متره لوړه مناره جوړه شوې ده په دې اودمیقات اوداحرام تړلو په ټولو مساجدو کې دغسل، اوداسه اود حاجت پوره کولو ټولې اړتیاوې پوره کېږي، کله چې رسول الله (ص) په ۶۱۹ میلادي د نبوت په لسم کال د طائف له خلکو نه یلی او خفه راروان شو نو حضرت جبریل ورته په همدې قرن منازل کې دالله (ج) پیغام راوړ:

ذات عرق: دادعراقیانو اوله دې خوا دتلونکیو حاجیانو میقات دی پدې خاطر چې دلته د عرق اسود په نوم یولوړ غردی دامیقات یې په دې نوم ونوماوه.

حضرت عایشه رض روایت کوي چې رسول الله ص دعراقیانو لپاره ذات عرق میقات وټاکه. ذات عرق دمسجد حرام شمال ختیځ ته په نوي کیلومتري کې پروت دی، داساحه دقرن منازل له سیل کبیر مسجد څخه پنځه دېرش کیلومتره لېږې ده، دلته پخوا یونړېدلی مسجد و او اوس ملک فهد په ۱۴۱۴ هـ س کال دلته دیو نوي مسجد دجوړولو حکم وکړ.

یلملم: داله مکې معظمې څخه سل کیلومتره لېږې دیمن او جنوب له لوري دراتلونکیو حاجیانو میقات دی، داځای نن سبا په سعدیه یادېږي، دلته پخوانی مسجد هم وو، کله چې دمکې او جازان ترمنځ نوی سړک جوړ شو، نو دلته د حاجیانو تلل او رسېدل سخت شول، له همدې امله ددې میقات په برابری لوېدیځ خواته، دلویې لارې پر سر، په ۲۲۵ متره مربع مساحت کې یو مسجد جوړ شو، چې شاوخوا یونیم زرتنه پکې ځایېږي دانوی مسجد له مسجد الحرام څخه یو دېرش کیلومتره لېږې، دپخواني مسجد جنوب

لوېديځ ته په يو ويشت كيلومترۍ كې دى. يللم دچين ، هندوستان ،
پاكستان، افغانستان جاپان او له دې خوا دورتلونكيو حاجيانو ميقات
ځاى دى.

جحفه: دادمصر، شام اوله دې لوري دراتلونكيو ميقات دى چې
دمسجد الحرام شمال لوېديځ ته په ۱۸۷ كيلومترۍ كې واقع دى دجحفې
جنوب لوېديځ ته په اوه لس مترۍ كې رابغ بنسار او ختيځ ته يې په پنځلس
كيلومترۍ كې سره بحيره پرته ده. داسيمه دمدينې اومكې پرعومې سړك
يا پر هجرت روډ پرته ده ، له مكې دمدينې په لور ۲۱۱ كيلومتره وړاندې
ددې ميقات برابري راځي، پر همدې برابري له دې سړك څخه داميات
پريوه لويه لوحه دلوى غشي په واسطه بنسودل شوى دى، دلته هم په
۹۰۰ متره مربع مساحت كې يولوى مسجد جوړ شوى دى، كله چې رسول الله
ص دمكې دفتحي په نيت له مدينې څخه مكې ته روان وو، نودرسول الله ص
تره حضرت عباس ابن عبدالمطلب دهجرت په نيت له مكې څخه مدينې ته
روان وو، نو تره اووراره همدلته سره وكتل.

حل: دمياتونو اومكې معظمې دحدودوپه منځ كې چې كومه ساحه ده، دې
ساحې ته حل ويل كېږي. ددې ځايونو اوسېدونكي داهل حل (دحل
داوسېدونكيوپه نوم يادېږي) داخل ك به دحج اوعمرې احرام له خپلو كورونو څخه
كوي.

په ژمي كې دوبي

ترمينل ته له رسېدو وروسته نو دهر حاجي لومړى كار د سعودي سيم كارت
اخستل او خپلو كورنيو ته د رسېدلو ډاډ وركول وو. همدلته د يوشو كيس
شاته ځوان هلك ناست وو گڼ سيمكارتونه او كرېډېټ كارتونه يې مخ ته

ایښي و، حاجیان پرې ورمات شول، د سیم کارتونو پېرل پیل شول، هلته هم خوتیلیفوني شبکې کار کوي، موږ نه پېژندلې او نه مو انتخاب کولی شو، یو سیم کارت په پنځه ویشته ریاله وو، او پنځه ویشته دقیقې کرېډیت پکې وو، ما هم یو سیم کارت واخست، تیلیفون ته مې واچاوه خو کار یې نه کاوه، سره له دې چې د سیم کارتونو په پلورونکي، چې په عین وخت کې صراف هم و، پر بیروبار و خو ورغلم او مرسته مې ترې وغوښته هغه هم زما تیلیفون واخست سیم کارت یې پکې تاو راتاو کړ خو ونشو، ویې ویل چې ستا تیلیفون خراب دی، پر هغه بیروبار ډېر و ما هم ډېر ونه چېره، گورم چې خوتنه نور هم له همدې ستونزې سره لاس او گربوان دي، خیر له ډېرو هڅو وروسته مې سیم کارت فعال کړ. کورته مې زنگ وواکه وروسته مې چې خپل کرېډیت وکوت نو دهرې دقیقې په سربېرانه ۳،۷ ریاله گرځولې وو، زما سیم کارت (مبایلي) کمپنۍ او نمبر مې ۰۵۴۴۴۳۹۹۸۳ وو چې له تیلیفون نه ورکار شوم نو سیم کارت پلورونکي راباندې غږ کړ چې ورغلم ویل یې له خلکو سره په ژبه نه پوهېږي له ستونزو سره مخ دی، له مایې د ژباړې هیله وکړه ما هم له خوتنو خلاص کړ.

دلمانځه وخت و، اوداسه ته لاړم چې اوبه مې راپرېښودې سمې ډېرې تودې وې، ما ویل سهوه شوی یم، یواځې دتودو اوبو نل مې پرانستې دی راځه تودې او سړې یو ځای کړه خو په دواړو نلونو کې سړې اوبه نه وې، هوادومره گرمه وه چې دنل اوبه لکه په اور چې تودې شوې وي، د ماسپښین لمونځ مو مسافرانه وکړ.

دهوا تودوالي واسکت هم راباندې دروند کړ. له موږ لږ وړاندې د مالېزیایي حجاجو الوتکه راغلې وه، دهغوی پر پاسپورتونو د خولې وهل، له عکس سره د شخص کمپیوټري کتل او... ډېر وخت غوښت، هغوی لسو غروفو ته کتار ولاړ وو کوم یو ساعت موږ منتظر و خو څوکۍ پرېمانه وې څوک ولاړ نه پاتې کېدل د هغوی له خلاصېدلو وروسته موږ همدې لسو غروفو ته په نوبت ودرېدو، دهر چا

ویزه، د پاسپورت نمبر، دگوتو او سترگونښې په کمپیوټري کامرو کتل کېدل، کار د پړدقیق او د درغلی امکان کم ووله دې ځایه تر فارغېدلو وروسته یې زموږ بیکونه راکړل خو یو ځل بیایې په یو بل ځای کې همداسې غږوته کتار ودرولو، په نوبت یې رانه پاسپورتنه واخستل او څه کوچني کوچني کمپیوټري سټیکرونه یې پرې وښلول، موږ ته دا سټیکرونه اضافي او نا اړین برېښېدل خو وروسته جوتنه شوه چې داهم د کار شى دى، چې وروسته به یې پخپل ځای کې ورته اشاره وکړو. زه په کتار کې ولاړوم چې یو تن پکولي مې پر اوږه لاس کېښود: (او جوانیمرگ ایجه چی میکنی) گورم چې محمد شریف حنیف رباطی مې شاته ولاړ دی، رباطی د حج او اوقافو وزارت مشاور او د افغاني بعثې غړی دی، نو موږی زما پخوانی ملگری دی، زما کتاب (ښځه په اسلام کې) دواړه ټوکه اتلس کاله وړاندې هم ده کمپوز او ډیزاین کړي دي له دې ځایه چې ووتو نو د افغانستان ۳۰۳ ته ورته موټرو ته بوتلل شو، سامانونه یې په ځانگړې کراچۍ کې راوړل، او په لفت یې د موټر سرته پورته کړل. داهرڅه حاجیانو ته د سعودي د حکومت لخوا دجنوبي اسيا مکتب له لارې نیول شويو مزدورانو کول. مازیگر لمونځ مو هم همدلته وکړ، لمر پرېواته مکې ته روان شو.

جده

جده ډېر لوی او له نړیوالو ښارونو گڼل کېږي. د اښار د سمندر پر غاړه پروت او له ساحلي او بندري حیثیت پرته صنعتی امتیاز هم لري، د سعودي سترې فابریکې ډېرې په همدې ښار کې دي کوم هېواد چې له سمندر سره پوله لري نو خولۍ یې په غوړیو کې وي، الله ج دخپل حبیب په خاطر په سعودي دا احسان هم کړی دی چې سمندر یې هملته ور رسولی دی. که په نقشه کې وکتل شي نو له جدې سره نښتی سمندر، ترانگه او ډېر کم سوری ښکاری چې آن تر مدینې منورې رسېدلی دی، الله ج په همدې نړۍ ترانگه سعودي له نړۍ سره نښلولی او له سیالانوسره سیال کړی دی،

اوس چې دنړۍ له هر گوت څخه حاجیان د هوا له لارې سعودي ته راځي نو ځینې یې په مدینه منوره کې خوډ پر زیات یې په جده کې له الوتکو ښکته کېږي، جدې ته د حرمینو دروازه هم ویل کېږي.

کله چې په ۲۶ سپوږمیز کال دریم خلیفه حضرت عثمان رض له مدینې څخه مکې معظمې ته تشریف ورووړ نو نو دمکې اوسېدونکیو ورته وویل چې د شعیبې دبېړیو تمځای له مکې لېرې دی، که د جدې پر ساحل نوی تمځای جوړ شي نو ښه به وي، حضرت عثمان پخپله جدې ته لاړ هغه ځای یې وکوت او دبېړیو دنوي تمځای د جوړولو امر یې وکړ.

جده د عربي نړۍ او په ځانگړې توگه د سعودي ستر بندري ښار دی چې هم د سمندر او هم د هوا له لارې میلیونونه خلک له همدې لارې سعودي ته د حج او نورو چارو لپاره راځي.

جده تر ۱۹۸۰ زېږدیز کونچنی ښار وو، په دې وخت کې یې مساحت تر ۱۲۵۰ کیلومترو او نفوس تر یو میلیون وګړیو ډېر و. د ښار اوس په طبعي او مصنوعي ښکلا کې له آمريکايي او اروپايي هېوا دونو سره سيالي کولی شي، د باب الحرمين الشريفين (د حرمینو دروازه) او عروس البحر الاحمر (د سړې بحیرې ناوې) لقب یې گټلی دی.

په جده کې د سمندر پر غاړه د واکمنو او شتمنو اسمانځکو ماڼیو دا ښار لا ښکلی کړی دی. لوی پوهنتون، ګڼ نور علمي او کلتوري مرکونه پکې شته دي.

داخبارالمکه لیکوال (فاکهي) د حضرت ابن عباس په روایت وایي چې د حضرت بي بي حوا د حضرت ادم ع دمېرمن او د ټول انسانانو دمور قبر په جده کې دی.

علامه محمد طاهر کړدي، په تاريخ القويم کې د الرحلة الحجازية د لیکوال علامه بتنوني له خولې وایي چې د جدې ختيځ ته په باب مکة کې یو لوی ۱۵۰ متره اوږد، یو متر لوړ او درې متره پلن قبر دی چې خلک یې د بي بي حوا قبر بولي خودوی دا خبره نه مني. دا قبر اوس هم په جده کې موجود دی.

کله چې مکې ته لاړو نو هلته مولنا یار محمد موږ ته وویل چې د بي بي حوا قبر ته به څو څو موږ هلته د حرم او کعبې دوامره مجذوب نه وو چې بېرته جدې ته مو د تللو وخت موندلی وای، او یا مو د دې احتمالي او نامعلوم قبر لپاره د حرم د جماعت لمونځ پرېښی وای ځینې خلک وایي چې د دې ښار نوم د همدې لپاره جده ایښودل شوی چې زموږ ټولو جده (نیا) بي بي حوا چې کله له جنت څخه راووېستل شوه او ځمکې ته راوېږل شوه، نولومړی همدې ځای کې رانېکته کړل شوه.

د ملک عبدالعزیز نړیوال هوايي ډگر

هغه هوايي ډگر چې موږ پکې ښکته شو ډېر لوی او له جدې ښار څخه نولس کیلو متره لېرې دی او لکه چې ومو ویل د هواله لارې راتلونکي حاجیان په سلوکي نوي هملته ښکته کېږي ددې ډگر د دانولو کار په ۱۳۹۴ هـ سپوږميز، ۱۹۷۴ زیږدیز کال پیل او په ۱۴۰۱ سپوږمیزیا ۱۹۸۱ زیږدیز پای ته ورسېد خواوس یې هم د پراختیا کارونه روان دي دا ډگر په درې برخو وېشل شوی دی، یوه برخه یې د سعودي د کورنیو الوتنو لپاره، دوهمه برخه یې د نړیوالو هوايي الوتنو لپاره او دریمه برخه یې د حاجیانو لپاره ده، د هوايي ډگر د دوی په څېر د عربي نړۍ تر ټولو ډېر بوخت هوايي ډگر دی، ددې ډگر ترمینل په یو وخت کې د اتیا زرو حاجیانو وړتیا لري او د هوايي ډگر په منځ کې د ۲۰ متره مربع گلبن په جوړېدو سره په دوو برخو وېشل شوی دی.

د حاجیانو د ډگر ترمینل، د پایبر گلاس په نوم له یو ډول موادو څخه د دوه سوه او یو څپمو په بڼه جوړ شوی دی، دا څپمې تجیرته ورته دي، ډېرې دنگې، ښکلې، سپینې او د ځانگړي ډیزاین درلودونکې دي.

دا څپمې د تودو ښې، اوبو، باران، لمدو بل او هر ډول هوا پر وړاندې مقاومت کوي.

دا ډگر په ۵۱۰۰۰۰ متره مربع ځمکه کې جوړ شوی او د ننني عصر هر ه آسانتیا پکې شته دی، دې ډگر په ۱۹۸۳ زیږدیز کال د اغا خان د اسلامي ښکلې ودانۍ جایزه هم گټلې ده.

د فیوضاتو ښار ته

د شنبې ورځ خپله لمنه او لمر خپلې زرینې پلوشې ټولولې موږ له جدې څخه مکې معظمې ته روان شو، په موټرو کې دوېش او د حاجیانو دلېر د کار منظم وو، څلور لوی بس موټرونه چې په هریوه کې پنځوس څوکۍ وې رارسېدلې وو، په موټرو (ابوسرهد) لیکلې وو خو چې په جده کې به دې پر هر لوی سپرلۍ وړونکي موټر سترگې ولگېدلې نو ابوسرهد به پرې لیکلې وو، له سلو ډېر موټر مو په دې نوم ولیدل ماته د موټر په مخکینۍ څوکۍ د چلوونکي تر څنګ د ناستې زمینه برابره شوه، موټر ته یو تن غنم رنګه ځوان چې برېت او ډیره یې په سنتو برابر او افغاني جامې یې پر تن وې ناست وو، په عربي مې ترې وپوښتل چې ولې یې په دومره ډېرو موټرو ابوسرهد لیکلې دي، هغه راته وویل چې ابوسرهد د یو شرکت نوم دی، ددې شرکت مشر ابوسرهد نومېږي چې اصلاً د پاکستان د پېښور، پښتون اوسېدونکی دی.

دده د معلوماتو له مخې، دې سړي اوس د سعودي تابعیت اخستی دی، او د سعودي په شتمنو کې شمېرل کېږي، ده وویل چې اورېدلي یې دي نوموړی شپږ دېرش زره عرادي همدا ډول بس موټر لري چې په سعودي کې، چلېږي او د حج په مراسمو کې هر کال د حاجیانو د انتقال لپاره له سعودي حکومت سره قرارداد کوي. ده، وویل چې له دا ډول بهرنیو شتمنو اودې ډول سترو شرکتونو سره معمولاً سعودي شاه زویان (شهزادگان) شریک وي خوله ابو سرهد سره له دې ډول کوم شراکت څخه خبر ندی.

د جدې او مکې معظمې ترمنځ شاوخوا اتیا کیلومتره واټن دی، خوابادي ډېره شوې، دمکې او جدې ښارونه پراخ شوي دي، په ځانګړې توګه جده

ډېره لویه شوې ده، داسې برېښي چې څو کاله وروسته به د مکې او جدې ښارونه له یو بل سره وتړل شي.

له جدې تر مکې تر ډېره حده د سړک دواړو خواوو ته دوکانونه دي، ماښام لمونځ مو پر لاره په یو مسجد کې ادا کړ، دالومړۍ لمونځ وو چې موږ په سعودي کې په جماعت او په مسجد کې وکړ کله چې مسجد ته ننوتل، د مسجد ښکلا او د قیمتي غالېو جگړې فرش مې ذهن دومره بوخت کړ چې نږدې و رکعت رانه تېر شي، ماته د عربانو او ډېر لمونځ، امین بالجهر، رفع الیدین، په لمانځه کې خشوع او اهتمام نوی کار ځکه نه برېښېده چې په پوهنتون کې مو په سلو کې اتیا استادان د عربي نړۍ اتباع وو، خونور حاجیان یې حیران کړي وو. له لمانځه وروسته د اوداسه د ځای کتلو ته ورغلم پرېمانه اوبه، د اوداسه، استنجا او د معذرت دپوره کولو لپاره کافي ځایونه وو.

وږی وم په الوتکه کې له خوراک وروسته موڅه خوړلې نه وو اخوا دېخوا مې وکتل چې که نږدې کوم دکان وي، او دخوړلو لپاره څه واخلم. دوکان وو خو لږ لږې، ما ویل که ورځم نو موټر روان نشي، رښتیا هم موټر ژر روان شو.

د موټر چلونکي عربي ډېره کمزورې وه ما یې ترې لامل وپوښت ویل یې چې عربي یې خپله ژبه نده ما یې ترې ځای وپوښت خو ځواب یې هم خوښ او هم حیران کړم: ویل یې افغان یم او په افغانستان کې د ننگرهار د سره رود، دولسوالی. د بابرپانو اوسېدونکی، دستي مې ورته په پښتو وویل: ځوانیمرگه ته خوزما وطندار څه چې کلیوال هم یې، ښه پوهېږې چې موټر کې د سره افغانان ناست دي نو بیا ولې عربي وايي، که وایي چې عربي

لومړی تا پیل کړه نو ماخوټه نه پېژندلې تاو لې راسره پښتو پیل نکره؟، په خندا شو.

سعودي ته د راتللو په اړه یې وویل چې دلته یې شپاړلس کاله وشول او له پاکستان څخه راغلی دی، هغه وویل چې دی اصلاً بل چېرې منشي دی، خو د ابوسرهد شرکت مسوولینو ترې غوښتي چې د حج په موسم کې درې میاشتې ددوی موټر وچلوي، ده ډېره سوچه پېښوری پښتو ویله خو مورنۍ ژبه یې سرخړودۍ دري وه، اصلاً چا گومان هم نه کاوه چې دی به پښتون نه وي.

د وقار او پرتم ښار

زه په زړه کې دېته شېبې شمارم چې کله به مې سترگې پر هغه ښار ولگېږي چې د ځمکې بله هېڅ ټوټه هم په سپېڅلتیا کې ورسره سیالي نشي کولی، هغه ښار چې عظیم الشان قرآن ورته بلد الامین، کعبه، بکه، مبارکه، مکه ویلې او الله ج یې پر سپېڅلتیا او عظمت سوگند یاد کړی، هغه ښار چې دوحې مهبط، د جبریل منزل د سید الکونین د تولد او خاپوړو د حضرت اسماعیل د ذبحې د پېښې شاهد او قربانگاه، د سلگونو انبیاءو د رسالت دعوت، زیارت، اقامت او امامت ځای او د الله ج د کور ویاړ او شرف لري.

خومره چې مکه رانږدې کېږي همدومره زما د زړه درېا ډېرېږي د رسول اکرم د مکې ژوند هره خاطره، هر څپرکی او هر پړاو مې د ذهن د تلوېزیون په سکرین کې تاوېږي.

کله کله پر ځان بې باوره شم، هلکه ته خوبه خوب نه وینې، ته ځان ته وگوره او د الله ج کور. په همدې سوچ کې وم چې د سړک غاړې ته پر یوې لوحې مې

سترگې ولگېدلې (لدې ځایه اخوا له مسلمانانو پرته بل چاته د ننوتلو اجازه نشته) پوه شوم چې مکې معظمې، بلد الحرام او د اسلام د پرتم او نشئت ښارته ننوتم.

دې لوحې مې د ذهن مسیر واپوه، د اسلام د عظمت، قوت، ویاړ او شهادت دوره را یاد شوه، چې څنگه یې دلته د نامسلمانو ننوتل منع کړي، دا د اسلام د بریا، لویۍ، ځواک نښه، او نامسلمانو ته د اېښودل دي، چې عزت، شرافت، پاکي او درناوی په اسلام کې دی، په ژوند کې یواځې مادي او جسمي پاکوالی بس ندي، بلکې روحي او معنوي طهارت هم په کار دی، مکه معظمه د نړۍ د ټولو مسلمانانو قبله ده، دلته د الله (ج) کور دی، دا په نړۍ کې تر ټولو سپېڅلې او عزتمنه ټوټه ده، له دې ځایه له اسمان، عرش العظیم، بیت العمور، اوسدرة المنتهى سره نېغې اړیکې نیول شوي نو دې ځای ته د ننوتلو لپاره د بدن پاکوالی کفایت نه کوي، بلکې حقيقي او معنوي خیري هم لیرې کېدل غواړي او روحي تزکیه هم په کار ده.

هر څوک چې دې ښار ته ننوځي نو په کار ده چې زړه، روح، ضمیر، وجدان، بدن، هر څه یې پاک، دایمان او اسلام تلپاتې ډیوه یې په لاس او د اسلام په نور منور وي.

دې ښارته ننوتل د اسلام پاسپورت او دایمان ویزه غواړي.

دلته یو مسلمان پوهېږي چې زه څوک او زه څومره عزیز یم. دلته سړي ته د اسلام د عزت او وقار پر تمینه دوره ورپه زړه شي، هغه چې قرآن د نامسلمانو د میانو په اړه فرمایي (تر هغې چې جزیه په خپل لاس درته راوړي او د ذلت او سپکاوي احساس وکړي)

ماسخوتن دمکې معظمې په ښارکې روان وو له موږ سره په موټر کې دنورو شرکتونو حاجیان هم وو، دهغوی لپاره په پام کې نیول شوي داستوگنې ودانۍ (عمارې) په بل ځای کې وې او زموږ په بل ځای کې ډرپور لومړۍ هغوی ځای ته رسول.

www.melitahrik.com
0777 400 116

شهزاده ملنگ

موټروان دتفویج الحجاج په نوم یوې پراخې ساحې ته موټر تاوکړ، داځای تم ځای ته په ورته نقشه جوړ شوی د موټرو او حجاجو د هر کلي ځای دی. حاجیان چې کله مکې معظمې ته راوړسېږي نو لومړی یې دلته راوړي، دلته یو بوتل د زمزم اوبه، یو جوس، بسکېټ، کپک، کلچې او کاغذي دستمال په یوه کاغذي قوتۍ کې بند وي او وجبه الحجاج پر لیکلي وي، هر حاجي ته یوه قوتۍ یا یوه وجبه، (خوراک) ورکوي، هر موټر باید پنځلس دقیقې دلته ودرېږي، حاجیان په خپلو څوکیو ناست دمه جوړه کړي، که غواړي خپله وجبه و خوري بیا موټرو انېږي موږ وږي او دې شیانو ښه خوند وکړ.

موټروان او په یوښکلي ښارگوټي وربرابر شو زما او نورو دوستانو د اټکل له مخې ددې کالونۍ سور به یونیم کیلو متر او اوږدوالی به یې دوه نیم کیلو متره و، ټولې ودانۍ دوه پوړه په یوه نقشه یوه ډیزاین او یوډول وي په منځ کې پراخ پراخ پاخه سړکونه و. ډرېور وویل چې داد اسامه بن لادن ښارگوټی (کالونۍ) او داساحه او کورونه دهغه شخصي ملکیت دی چې عرب مجاهدینو ته یې جوړ کړيدي.

دمکې معظمې د ښار په زړه او دومره گران بیه سیمه کې چې ښایي د بیې دلوړوالي ساری به یې په نړۍ کې کم وي دومره ستر ملکیت او ددومره کورونو درلودل داسامه دشتمنۍ ښه ده او داڅرگندوي چې هغه کوم گدا ندی او که وغواړي دښه ژوند ټولې اسانتیاوې ورته برابرې دي، ددومره دشتمنۍ ددرلودلو سره سره بیا هم دتورې بوړې په غرو کې داسامه ژوند ددې ښه څرگندوی دی چې داسلام مینه له شهزاده څخه ملنگ جوړوي، په سعودي کې داسامه دکورنۍ ددرناوي، عزت او حیثیت په اړه به یې پخپل

ځای کې بحث وکړو خو اوس همدومره وایو چې ددوی کورنۍ د سعود کورنۍ ته ډېره نږدې او ډېره محترمه ده او پلار یې د سعودي حکومت وزیر و په داسې حال کې چې سعود کورنۍ حکومت خپل میراث گڼي او ډېر کم له خپلې کورنۍ پرته بل چاته وزارت ورکوي .

استاد داهم وویل چې سعودي اوس ددې ښار پاتې کار بند کړی دی .
(ددې کرښو د لیکلو په وخت کې امریکایانو د اسامه رح د شهادت ډرامه وړاندې کړې نه وه)

دمکې په ښار کې تاو راتاو کېدو ، بالاخره موټر د سړک پر غاړه ودرېد ، ډرېور لا دمخه چاته تېلېفون کړی و ، درې تنه موټر ته راوختل ، تور تور وو ، په ورین تندي یې سلام وکړ ، هر تن ته یې دلته هم هماغسې یوه یوه قوتۍ خوراکي توکي ورکړل ، دلته یې هر حاجي ته یو پلاستيکي لاس بند ورکړ په لاس بند د خدمت د مطوف نمبر ۸۷ او د جنوبي اسیا مکتب په کمپیوټري غټ لیک اود دوی د دفتر ادرس ، د ایمیل او تېلېفون نمبر کوچنی لیکل شوي وو ترکشک لاندې یې د هر شرکت او هېواد نوم په قلم لیکلي وو .

موږ په پیل کې نه پوهېدو وروسته پوه شو چې موږ د جنوبي اسیا د ادارې او پدې اداره کې بیا د ۸۷ څانگې اړوند یو .

دلته ډرېور زموږ ټول پاسپورټونه دې خلکو ته ورکړل ، هغوی هم حاضري اخستل پیل کړل هغوی به نوم اخست اوله حاجي یې غوښتل چې د پلار نوم یې واخلي له حاضری وروسته یې ټول پاسپورټونه له ځانه سره ایسار او د الوتکې ټکټونه یې ترې را کړل .

له دې ځایه روان شو، د حرم لیدلو ته یې تابه وم، ډرپوته مې وویل استاده کعبه لېرې ده او که نږدې، ویې ویل: له شیشې ښي خوا ته وگوره یو لوړ برج درته ښکاري؟ ماچې وکتل رښتیا هم ډېر لوړ برج او په سر کې یې ساعت (گړی) ښکارېده ما ویل هو نږدې ده. هغه وویل کعبه تر همدې برج لاندې ده.

د ابرج ډېر نږدې وو، یو ځل مې زړه وو چې استاد ته ووايم ودرېږه همدلته کوزېږم، اوله کوزېدو وروسته په منډه ځان بیت الله ته رسوم او خپله د ټول عمر تنده خړوبوم، خوزړه نازړه وم اخر مې د ټوکې په انداز ورته وویل خو هغه ونه منله ویل یې چې هلته له مانه ستاسو ټول وشتون اوزه له هغوی تسلیمي غواړم. د شپې پاو کم یوولس بجې وې چې د خپل استوگنځي (عماري) مخې ته ورسېدو د جنوبي آسیا له مکتب څخه د عماري لارښوونکي او مزدوران راسره ختلي وو، سامان له موټر څخه همدوی رانښکته او د عماري تر دروازې یې ورساوه په عماره کې دهر چاڅونه (طاق) او تخت معلوم وو.

موږ په څلور ودانیو (عمارو) ووېشل شو، ما او مولوي احمدي ته د لومړۍ عماري په لومړي پوړ کې لومړی درې کسيزه خونه را کول شوې وه. بیا کونه مو خونې ته ننوېستل د هر حاجي نوم دهغه د تخت څنگ ته پردېوال ټومبل شوی و.

مكة المكرمة

د نومونې لامل:

ځینې وايي دې سیمې ته مکه ځکه وايي چې گناهونه له منځه وړي، او یا دا چې اوبه پکې کمې دي (سمیت مکه لاندې تمک الذنوب، ای تذب بها وقيل: لقله مائها)، یا دا چې (لاندې یو مها الناس من کل مکان فکانها تجذبهم اليها) یعنې: خلک پرې له هرې خوا بیروبار کوي، ګویا دا چې ځانته یې جذبوي یا (لاندې تمک من ظلم فيها ای تهلکه،

ځکه چې دلته څوک ظلم وکړي نو له منځه یې وړي، داسیمه فطرتاً د ظالمانو او جابرانو غرور له منځه وړي، لاندې تمک الجبارین ای تذهب نخوتهم) (۱)

(۱) شفاء الغرام والدرر الفرائد المنظمة، د (زمور د قبلي تاریخ، د عبدالملک همت لیکنه) په حواله،

زه پدې اندیم چې په مکه کې دا ټولې ځانګړنې شته دي او د تسميې (نومونې) ټول لاملونه یې له مسمی سره سمون خوري.

مکې ته په عظیم الشان قرآن کې بکه هم ویل شوې ده، لا مل یې هماغه دمکې ازدحام او دیو بل ټپل وهل دي.

تفسیر مظهري وايي مکه او بکه دواړه یوه خبره ده دا ځکه چې عربان کله کله میم، با تلفظ کوي، لکه نمیط او نبیط، لازم، لازب، راتب، راتم او

علامه جمال الدین محمد جار الله دمکې معظمې د نومونو شمېر شپږ پنځوس ښودلی دی.

له دې پرته په عظیم الشان قران کې دې ښار ته د ام القری یعنی د قریو مور (الانعام ۹۲) البلد امنیا دامن ښار (ابراهیم ۳۵) البلد الامین یا ډاډمن ښار (التین ۳) البلد الذی حرمها یا هغه ښار چې محترم یې گرځولی دی (النمل ۹۱) حرم آمن یاد امن یا ډاډ حرم (القصص ۵۷)، واد غیر ذی زرع یا بې کروندې دښته (ابراهیم ۳۷) معادیا د ورگرځېدو اصلي وطن (القصص ۸۵) قریه یا کلی (محمد ۱۳) المسجد الحرام یا عزتمن مسجد هم ویل شوي دي.

واعلم بأن كثرة الاسامي
دلالة على ان المسمى سامي

پوهه شه چې ډېر نومونه د مسمي د اهميت او لوړوالي معنا ورکوي.

د مکې جغرافیه او تاریخ

ځینې روایات وايي چې الله ج مکه معظمه له نورې ځمکې دوه زره کاله وړاندې پیدا کړې، مکه د سعودي عربستان لوېدیځ ته د حجاز په ویرې لمن کې د غرونو او غونډیو په منځ کې پرته ده، د مکې معظمې هواره سطحه بطحاء نومېږي، د مکې عرض البلد شمال ته ۱۹-۲۵ او ۲۱ درجې، طول البلد یې ختیځ ته ۴۲ شمال ته ۴۹ او ۳۹ درجې دی د سمندر له سطحې درې سوه متره لوړه ده، مکه د ځمکې د کرې په منځ کې واقع ده.

مکه د تهامي په ختیځ کې چې شمال ته یې مدینه منوره، ختیځ ته یې نجد او ریاض جنوب ته یې یمن او لوېدیځ ته یې جده او بحر الاحمر (سور سمندر) پراته دي.

په مکه معظمه کې روانې اوبه نشته همدا لامل دی چې کرهڼه پکې کمه ده او آن د څښلو اوبه هم له کوهیانو را وېستل کېږي.

په مکه مکرمه کې اوس د څښلو او کارولو د اوبو کمی نشته دی، اوس د خلکو سويه او اقتصاد لوړ شوی دی، هلته هېڅوک هم د بمبو اوبه نه څښي، بلکې بوتلي، یا چاڼي شوې اوبه څښي.

دمکې هوا ډېره توده اوسوځنده ده، باران پکې کم وي کله کله په ژمي کې هم د حرارت درجه تر ۳۵-۴۰ پورې رسېږي او په دوبي کې خو ډېر ځله تر ۵۰ لوړېږي یو عرب راته وویل چې په دوبي (اوړي) کې ځینې وخت د تودوخې له امله د سړک قیر هم روان شي، دلته ډېرو وخت د شپې او ورځې په هوا کې ډېر کم توپیر وي، دمکې او سېدونکي وايي چې الله ج اويا ډوله هوا وې پیدا کړې دي چې نهه شپېته يې په مکه او یوه يې په ټوله نړۍ کې چلېږي.

دمکې دخپلو اوسېدونکیو شمېرله یو میلیون څخه اوړي.

د مکې مکرمې فضایل

الله ج په هر شي او هر مورد کې یو شی پر نورو غوره ګرځولی او امتیاز يې ورکړی دی. د بېلګې په توګه په شپو کې د قدر شپه، په ورځو کې داختر او عاشوری ورځ، په انسانانو کې حضرت رسول اکرم ص، د اونۍ په ورځو کې جمعه، په میاشتو کې رمضان المبارک، په جنتونو کې فردوس په ایتونو کې ایت الکرسې، په کتابونو کې عظیم الشان قرآن، همدا ډول يې د ځمکې پر سر تر ټولو غوره ځای او تر ټولو سپېڅلی خاوره مکه معظمه ګرځولې ده.

دالله ج داقانون دی چې پر هغه شي سوگند خوري چې دهغه پر وړاندې عزتمند او مهم وي او الله ج په عظیم الشان قران کې دوه ځایه پر مکه معظمه سوگند یاد کړی دی:

والتین والزیتون والطور سنین وهذا البلد الامین. (التین ۱-۳) یعنې پر انځر اوزیتون او پر طور سینا او پر دې امان ورکوونکي (امین) بنا سوگند... : لا اقسام بهذا البلد: یعنې سوگند خورم په دې ښار (مکې)

په تاریخ مکه کې لیکي چې په عظیم الشان قرآن کې الله ج پنځوس ځایه مکه معظمه یاده کړې ده: ان اول بیت وضع للناس بکة مبارکا وهذا... (ال عمران ۹۶)

یعنې: له شک پرته لومړۍ کوټه کې چې دخلکو (عبادت) لپاره جوړه شوه په مکه (مکرمه) کې ده چې برکتناکه او خلکو ته لارښوونکې ده پدې کې څرگندې نښې دي، یو پکې مقام ابراهیم دی، او هر څوک چې (حرم ته) ننوځي، نو په امن کې شو.

حضرت عبدالله ابن عباس رض فرمایي رسول الله ص مکې معظمې ته په خطاب کې وفرمایي (ما طیبک من بلد واحبک الی ولولان قومی اخرجونی منک ما سکنت غیرک) (۱) مشکوة

یعنې ته څومره ښکلې، خوشبویه او پر ما گران ښاري چې که قوم مې له تاڅخه وېستلی نه وای نو زه به له تا پرته بل چیرې نه وای او سېدلی.

عبدالله ابن عدي وايي ما رسول الله ص په حزوره نومي ځای کې ولاړ ولید چې مکې معظمې ته یې په خطاب کې فرمایي: په رښتیا ته دخدای ج غوره او خدای ج ته گرانه ځمکه یې، که زه له تاڅخه وتلو ته اړ شوی نه وای نو هېڅکله به درڅخه وتلی نه وای.

(۱) مشکوة

رسول الله ص فرمايي: صلاة في مسجدی هذا افضل من الف صلاة فيما سواه الا المسجد الحرام والصلوة في المسجد الحرام افضل من صلوة في مسجدی هذا بمائة الصلوة .

زما په مسجد کې لمونځ له نورو مساجدو زر ځله غوره دی خو له مسجد حرام پرته ځکه هلته یو لمونځ زما په مسجد کې له لمانځه څخه سل چنده غوره دی.

حسن بصري وايي: ددې حديث منظور دادي چې په مسجد الحرام کې یو لمونځ د بل ځای له لمانځه څخه سل زره چنده غوره دی.

حسن بصري فرمايي: په مکه معظمه کې یوه ورځ روژه د بل ځای له روژې یولک چنده ډېر ثواب لري هلته یو درهم خیرات په بل ځای کې دیولک درهمو له خیرات څخه ډېر اجر لري، همدا ډول هلته هره نیکی په بل ځای کې له نېکۍ څخه یولک چنده ډېر ثواب لري.

الله دې ښارته دخپل کور د جوړېدو او داشرف المخلوقات حضرت محمد ص د پیدایښت ویاړ ورپه برخه کړي.

همدا راز دا ویاړ چې هر څوک ورننوځي نو په امن کې شو.

الله ج دې ښارته دکفارو او انسي او جني د جالانو تنوتل منع کړي دي، دې ښار ته پښې غځول، د انساني حاجت پوره کولو په وخت کې دې خواته مخ کول، مکروه دي.

لکه څنگه چې په دې ښار کې نېک اعمال ډېر ثواب لري همدراز دلته ناروا کار هم ډېر گناه لري، الله ج فرمايي: (من يردفيه بالحاد بظلم نذقه من عذاب اليم) یعنې او هر څوک چې په ظلم او ناروا پکې دېدینۍ خبر وکړي نو د دردناک عذاب خوند به وروځکوي (۱): الحج ۲۵

پدې ښار کې داسې ځایونه دي چې دعا پکې ډېره ښه قبلېږي، طاعت او نېک کارونه پکې ډېر ثواب لري.

رسول الله ص دمکې دفتحې په ورځ وویل: الله ج له هغې ورځې راهیسې دې ښارته عزت ورکړی دی چې ځمکه او اسمانونه یې پیدا کړي دي.

او دا عزت به دقیامت تر ورځې دوام مومي، په دې ښار کې له ما پرته بل چاته دجنگ او جگړو اجازه نشته ده او ماته هم دا اجازه دڅو ساعتو لپاره را کول شوې وه، نور تر قیامته ددې درناوی ساتل شوی دی، نه به یې څوک کوم مارغه او یا څاروي ته، تکلیف او زیان رسوي، آن دعامې لارې له سر څخه هم ځانته د اخستلو په نیت دموندل شوي شي پورته کول رواندي، مگر ددې لپاره چې اعلان وکړل شي او خاوند ته یې وسپارل شي، نه به یې څوک وایسته او ونې پرې کوي:

(۱) مسلم کتاب الحج.

د حرم حدود

دمکې معظمې ددرناوي په اړه چې کوم روایات راځي دادرناوی یواځې دکعبې تر ودانۍ پورې محدود ندی، بلکې الله ج دخپل رحمت اود حرم دعزت اوشرف له کبله دحرم چاپېر چل ته هم دا درناوی ورکړی دی.

یو روایت داسې هم دی چې حضرت جبریل ع حضرت ابراهیم ع دحرم پر حدودو وگرځاوه اودتیګوپه واسطه یې ددې حدودو دپه نښه کولو امر ورته وکړ، او حضرت ابراهیم ع هم داکار وکړ.

دمکې له فتحې وروسته رسول الله ص تمیم بن اسد الخزاعی ته ددې حدودو دتازه کولو امر وکړ او هغه هم داکار په نښه توګه وکړ.

ترهغه وروسته هم په بېلابېلو وختونو کې مسلمانو واکمنو د اکار کړی دی، او په دې حدودو کې یې ۹۴۳ نښې ایښې دي خو د دې نښو ډېره برخه په غرونو، غونډیو، خورونو او ناهوارو برخو کې ده، چې اوس د انښې ډېرې کمې پاتې دي.

د حرم یا کعبې خپل مساحت ۱۳۷ کیلومتره مربع او ټوله ساحه یې پنځه سوه پنځوس کیلو متره ده چې حدود یې په دې ډول دي :

تنعيم يا د حضرت عايشې رضی الله تعالی عنها مسجد.

تنعيم د حرم شريف شمال ته د مدينې منورې پر لار له حرم څخه اوه نيم کیلو متره لېرې واقع دی حرم ته د اتر ټولو نږدې حد دی، په مکه یا د حرم په ساحه کې او سېدونکي ډېر حاجيان د عمرې د احرام لپاره همدلته راځي تنعيم دحل په ساحه کې دی.

جعرانه

ددې ځای نسبت د بنو تمیم د قبیلې یوې احمقې اونا پوهې ښځې ته شوی چې خپل نوم یې ریطه اولقب یې جعرانه و، هغې به ټوله ورځ وړې ورپشلی او چې مازیگر به شونو خپل کړی کار به یې خراب کړ او خپلې ورپشلی وړې به یې بېرته سپرلې، (ولاتکونواکا التي نقضت) ایت د همدې په اړه راغلی داځای د حرم په ۲۴ کیلومترۍ کې شمال ختیځ ته واقع دی.

ددې ځای اوبه په خوږوالي کې نوم لري، او آن خلک یې د ضرب المثل په توګه یادوي، دلته هم ملک فهد په ۴۳۰ متره مربع ځمکه کې د زر (۱۰۰۰) لمونځ کوونکي په گنجایش یو ښکلی مسجد جوړ کړ.

حدیبیه

دا د حرم له ساحې بهر د جدې پر زاړه سرک پرته له حرم څخه ۲۴ کیلومتره لرې سیمه ده، اوس یې خلک شمیسي بولي، دلته پخوا د حدیبیې په نوم یو کوهی وو او دا سیمه هم د همدې کوهي په نوم یادېده، شمیس هم دیوه پخواني تاریخي کوهي نوم دی چې قاسي (۸۳۲ هـ سپوږمیزم) هم یاد کړی دی، دلته د حرم له حدودو دوه کیلومتره لېرې یو ښکلی مسجد هم جوړ شوی دی، د بیعت رضوان او د حدیبیې د سولې مهمې پېښې هم د هجرت په شپږم کال هم دلته ترسره شوي دي.

دلته پخوا ترکانو هم یو مسجد جوړ کړی وو.

نخله

دادمکې او طائف ترمنځ سیمه ده چې د حرم د ختیځ او شمال حدود ټاکي، دادوه برخې دي یوې ته یې نخله یماني وایي چې طائف ته د تللي سرک ښې خواته ده او بلې ته یې نخله شامي یا مضیق وایي چې له حرم څخه پنځه څلوېښت کیلومتره لږې پرته ده، دداعه په نوم د غره یوې اوږدې لړۍ دادواړه نخلې یوه له بل څخه بېلې کړې دي.

کله چې رسول الله ص دهجرت په لسم کال د طائف له سفر څخه راستون شو، نود پیریانو یوې لویې ډلې همدلته عظیم الشان قرآن واورېد، او مسلمانان شول، د عبدالله ابن جحش په مشرۍ یوه اته کسيزه سريه هم درسول الله ص لخوا د قريشو د کاروان د څارلو لپاره همدلته ولېږل شوه، دې سريې پردې کاروان حمله وکړه د عمر ابن الحضرمي په نوم یو تن یې وواژه او عثمان بن عبدالله او حکم بن کیسان یې ژوندي ونيول، او نور وتښتېدل، داپه اسلام کې د لومړني کافروژل او د مسلمانانو پر لاس د لومړنيو بنديانو نیول او د دوی مال لومړنی غنیمت گڼل کېږي.

د عزایه نوم مشهور او ستړت چې الله ج په عظیم الشان قران کې یاد کړی دی، (افرايتم اللت والعزی) (۱) نجم ۱۹

یعني (او تا سولات او عزى وليدل) هم په همدې نخله کې وو چې رسول الله ص یې دمکې له فتحې وروسته د ماتو لولپاره حضرت خالد بن ولید، وگوماره، کله چې رسول الله ص دمکې له فتحې وروسته له حنین څخه طائف ته تشریف وړه نو په نخله یماني او قرن منازل تېر شو.

اضاءة لبن

داجنوب اړخ ته ۱۲ کیلومتره لېرې دحرم حد دی نن سبا ورته عقیشه وایي عقیش دیو شخص نوم دی، چې په نوي یمو هجري کلونو کې ددې ځای څښتن وو، لبن شیدو (پیو) ته وایي.

دې جهیل ډوله ځای ته ځکه لبن وایي چې ورته نږدې غرونه سپین ته مایل رنګ لري، دادرسل الله ص دحلیف قوم خزاعه سیمه وه.

حرم یا کعبه

د کعبې نومونه:

کعبه ډېر نومونه لري او دا ډېر نومونه د کعبې د درناوي او اهمیت په معنی دي، خو په عظم الشان قرآن کې ورته داپنځه نومونه کارول شوي دي.

۱: کعبه

(جعل الله الکعبة البیت الحرام قیاماً للناس) (۱) مائدة ۹۷

یعنې الله ج کعبه عزتمن او خلکو داوسېدو ځای ګرځولی دی، کعبه په عربي کې لوړې او یواځې ته وایي دامعناګانې پرکعبه تطبیقېږي.

۲: بیت الحرام

په پورتنی ایت کې کعبې ته بیت الحرام هم ویل شوی.

۳: بیت الله

(وعهدنا الى ابراهيم واسماعيل ان طهراً بیتي للطائفین) (۱) البقرة ۱۲۵.

یعنې: اوموږپه ابراهيم او اسمعیل ټینګارکړی وو چې زماکورطواف کوونکیوته پاک کړه.

۴: البیت العتیق

(...والیطوفوا بالبيت العتيق) (۱) الحج ۲۹

يعني او دبيت العتيق طواف دي وکړي

دعتيق معنی، پخوانی، لوړشانه، نه ډوبېدونکی ازاد او خپلواک دی، یاداچې چا ددې کور زیارت وکړنو ددوږخ له اور څخه خلاص شو.

۵: قبله

فلنولينك قبلة ترضاها (۱): البقرة ۱۴۴ .

يعني: نوژر ده چې هغه قبلې ته به ستامخ واړوو چې ته يې خوښوي

د کعبې تاريخ او ودانوونکي

له تاريخي رواياتو څرگندېږي چې تر اوسه دبيت الله وداني دولس ځله جوړه شوې ده، که څه هم په دې اړه ځينې روايات قوي ندي خود ځينوسند پياوړی دی.

د بيت الله ودانوونکي

تاريخ دبيت الله ودانوونکي داسې راپېژني.

۱: پرېنتي.

۲: حضرت ادم ع.

۳: حضرت شيث ع.

۴: حضرت ابراهيم او حضرت اسمعيل عليهم السلام.

۵: دعمالقه ووقوم.

۶: دجرهم قبيله.

۷: قصی دکلاب ځوی، دنبی ع له نيکونو څخه يوتن.

۸: دمکې قریش له هجرت څخه ۱۸ کاله وړاندې.

۹: په ۲۵ هـ عبدالله د زبیر زوی.

۱۰: په ۷۴ هـ حجاج دیوسف زوی.

۱۱: په ۱۰۴۰ هـ ترکی سلطان مراد.

۱۲: په ۱۴۱۷ هـ شافهد د عبدالعزیز زوی.

حضرت عبدالله ابن عمر رض فرمایي کله چې الله ج حضرت ادم ع ځمکې ته راولېږه نو ورته یې وویل چې زه له تاسره یو کور هم لېږم چې له دې کور څخه به داسې طواف کېږي لکه څرنگه چې پرېنستي زماله عرش څخه طواف کوي، او د دې کور شاوخوا به داسې لمونځ کېږي لکه څنگه چې زما د عرش شاوخوا لمونځ کېږي.

راوي وايي چې د حضرت نوح ع د طوفان په وخت کې، کعبه پورته شوې وه، سره له دې چې دقیق ځای یې معلوم نه وو، خو بیا هم د پروپیغمبران په خپل وخت کې، دهغې طواف کړی دی، الله ج حضرت ابراهیم ع ته د کعبې دقیق ځای وښود بیا حضرت ابراهیم ع د پنځو غرو (حرا، شیبیر، لبنان، طور او جبل خیر) څخه تیځې راوړې، او کعبه یې ودانه کړه.

(۱) هیتمي او مجموع الزوائد ۳، ۲۸۸ د تاریخ مکه په حواله

ځینې خلک له دې پنځو غرو څخه، د حضرت ابراهیم ع په واسطه د تیگور اوړلو خبره نه مني ځینې دا روایت هم صحیح نه گڼي خو ځینې یې دهغه ع معجزه گڼي، قران عظیم الشان په دې شاهد دی چې کله حضرت ابراهیم ع خپله مېرمن حضرت هاجرې او خپل ځوی حضرت اسمعیل ع مکې ته راوستل، نو هغه وخت د کعبې، د ودانۍ نښه وه، دا حقیقت دهغه ع له دې دعا څخه ښکاري (ربنا اني اسکنت من ذریتي بوا د غیر ذی زرع عند بیتک المحرم) (۱) ابراهیم ۳۷.

یعنې (ای زموږ پوره) ما خپل ځینې اولاد په شاړه ځمکه ستا د عزتمند کور تر څنګ پرېښودل.

داددې څرگندوی دی چې په هغه وخت کې بیت الحرام وو، البته تاریخي روایات داهم وایي چې په هغه وخت کې دکعبې ودانې، اودیوالونه نړېدلې وو، خوبنسټ یې لاوو، اودومره کلک وو، چې زرگونه کاله وروسته هم، حضرت ابراهیم ع په همدې بنسټونو دېوالونه جوړ کړل، الله ج فرمایي، واذیرفع ابراهیم القواعد من البيت واسمعیل (۱) البقرة ۱۲۷.

یعنې: اوکله چې ابراهیم ع او اسمعیل ع دبیت الله بنسټونه لوړ کړل. بخاري کې راځي، چې یزید بن هارون وایي کله چې عبدالله د زییر زوی، کعبه دودانولوپه موخه وړانوله، نوزه هملته وم، ماو لیدل چې هغه حطیم هم دبیت الله په ودانۍ کې راووست، اوماو لیدل چې دبیت الله بنسټ داوښ کوهان ته ورته، تیگوڅخه جوړ شوی و، وروسته د فهد په وخت ۱۴۱۷هـ کې هم کعبه په همدې بنسټ جوړه شوې، په دې وخت کې د اړتیا له مخې دکعبې د بنسټ یوه برخه ۱،۴۰ متره وکیندل شوه، نو ولیدل شول، چې دکعبې د بنسټ تیګي له کومې مسالې اوسا ختماني موادو پرته ډېرې کلکې لګول شوې دي، داتیګي داوښ کوهان ته ورته وې، او اوس هم له کوم ترمیم پرته پرهماغه بنسټ دغه ودانۍ جوړه شوېده، دا چې دا بنسټ به له حضرت ابراهیم ع څو کاله وړاندې جوړ شوی وي الله ج ته معلومه ده.

دادی له حضرت ابراهیم ع راهیسې هم ۵۰۰ کاله تېر شول، خو دې بنسټ د هر ډول طوفان سېلاب او هر ډول طبعي پېښو مقابله کړېده.

د اسلام په تاریخ کې، تراوسه مسجد الحرام لس ځلې دلاندې اشخاصو لخوا په لاندې تاریخ پراخه شوی دی.

۱: دامیر المؤمنین حضرت عمر ابن خطاب لخوا په ۱۷هـ چې له ۲۳۹ ز سره سمون خوري.

۲: دامیر المؤمنین حضرت عثمان بن عفان لخوا په ۲۲هـ چې له ۲۴۸ ز سره سمون خوري.

۳: د ابو جعفر منصور لخوا په ۱۳۷هـ چې له ۷۵۵ ز سره سمون خوري.

- ۴: د عبدالله ابن زبیر لخوا په ۲۵هـ چي له ۲۸۵ز سره سمون خوري.
- ۵: د ولید بن عبدالملک لخوا
- ۶: د محمد المهدی عباسي لخوا په ۱۲۰هـ چي له ۷۷۷ز سره سمون خوري.
- ۷: د معتضد عباسي لخوا په ۲۸۴هـ چي له ۸۹۷ز سره سمون خوري.
- ۸: د مقتدر عباسي لخوا په ۳۰۶هـ چي له ۹۱۸ز سره سمون خوري.
- ۹: د ملک عبدالعزیز لخوا په ۱۳۷۳هـ چي له ۱۹۵۳ز سره سمون خوري.
- ۱۰: د فهد ابن عبدالعزیز لخوا په ۱۴۰۹هـ چي له ۱۹۸۸ز سره سمون خوري.

د ملک عبدالعزیز په پیر کې د کعبې بیا رغونه

ملک عبدالعزیز یو ځل په ۱۳۴۴هـ یا ۱۹۲۵ز کې د حرم د ترمیم امر وکړ بیا یې په ۱۳۲۸هـ یا ۱۹۴۸ز کې د اکال پیل کړ د حرم د توسع او رغونې کار پیل و و چې ملک عبدالعزیز په ۱۳۷۳هـ یا ۱۹۵۳ز کې وفات شو.

د ملک عبدالعزیز له وفات وروسته دهغه زوی ملک سعود د حرم د پراختیا او رغولو کار ته ادامه ورکړه او شل کاله یې پرې تېر کړل، دې شاهانو هم د حرم د توسع (پراختیا) او رغونې چارې د ابن لادن کمپنۍ ته سپارلې وې، پدې ترمیم سعودی له شپږ سوه او شل میلیونو ډالرو پر ریال ولگول.

(۱) تطور عمارة المسجد الحرام ص ۱۹.

د ملک عبدالعزیز او ملک سعود له ترمیم او پراختیا سره سره بیا هم حرم تنگ او زیارت کوونکي زیات وو، بالاخره ملک فهد په ۱۴۰۲هـ یا ۱۹۸۲ز کې امر وکړ چې د کعبې چټ دې هم لمانځه ته چمتو کړل شي، هماغه وو چې د چټ ترمیم پیل شو، په چټ کې لوډ سپیکرونه (لوډ غږې) دیخ او تودوخې ضد مرمرو ته ورته تیرې، ولگول شوې، د زمزم اوبه پورته شوې، چټ رڼاشو، برېښنا یې او عادي زینې ورته پورته شوې، له دې وروسته د چټ ۴۲۰۰۰ مربع متره ځمکه د ۱۰۵۰۰۰ المونځ کوونکیو گټې ته چمتو شوه، د چټ په دې ترمیم هم شاوخوا دېرش میلیونه ریاله ولگېدل، فهد په ۱۹۸۸ کال یا د ۱۴۰۹هـ د صفر المظفر په میاشت کې د حرم د دوهمې پراختیا بنسټ کېښود چې په ۱۴۱۳ یا ۱۹۹۳ز کې پای ته ورسېد، په دې پراختیا کې د باب عمره او باب عبدالعزیز ترمنځ په

۱۹۰۰ متره مربع مساحت کې د مسفلې لورته چې مخامخ ورته دارالتوحيد کانتیننټل. شرکت المکه او برج زمزم دی، یوه لویه ودانۍ پیل شوه دا ودانۍ دوه ځمکتلي (زېرمیني) یوه گراوندفلور (د ځمکې سطحه) لومړۍ پور (چې موږ افغانان ورته په عامه ژبه دوهم پور وایو) او ددې پور چټ لري د مسجد انتظامیه لومړۍ ځمکتلي د ځان او مسجد لپاره کاروي، په دې ځمکتلي کې د مسجد فني، تخنیکي او کنټرولونکي وسایط ځای پر ځای شوي، همدارنګه ځینې ډیپوګان او تحویلخانې هم پکې دي، دې ځای ته د عامو خلکو ننوتل منع دي.

او د دریم پور چټ د لمونځ کوونکیو استفادې ته چمتو دی.

نوي ودانۍ ډېره ښکلې ده او ټول عصري او پرمختللي وسایل او د هوادیځ ساتلو لپاره پکې سلګونه ایرکنډېشنونه کارېدلي دي.

ددې څلور وارو ځایونو مساحت ۷۲،۰۰۰ متره مربع دی، دا ودانۍ دومره کلکه ده، چې د نورو پوړونو تاب هم راوړلی شي او که اړتیا پېښه شي نور پوړونه هم پرې جوړېږي، په وروستي چټ ښکلې درې ګنبدې $15 \times 25 = 225$ متره مربع کې جوړې شوې دي، او هره ګنبده دیارلس متره لوړه ده، هر پور ته د عادي زینو (پوریو) ترڅنګ څو ځایه برېښنايي زینې هم پورته شوې دي، هر پور ۵۳۰ ستنې لري دهرې ستن په بېخ او پورتنۍ برخه کې څلور خواو ته ایرکنډېشن لګېدلی دی.

د سعودی پاچایانو لومړۍ توسیع (پراختیا) شمال ته د مروې او باب العمره پر خوا چې باب الزبیر، باب الندوه، باب حجر اسمعیل، باب المدینه، باب مهدی، هم پکې راځي وه او جنوب ته د صفاله غونډۍ تر باب عبدالعزیز پورې چې باب حنین، باب اسماعیل هم پکې ده غځېدلې ده.

د ملک فهد په وخت کې

د سلطان مراد ترکی لخوا د کعبې له رغونې درې سوه پنځه اويا کاله تېر شوي، او د کعبې ودانۍ بيارغونه غوښتنه له همدې امله ملک فهد بن عبد العزيز چې ځان ته يې د حرمینو خادم وایه، د کعبې ترمیم د ۱۴۱۷ هـ سپوږميز کال په محرم کې پیل کړ او کعبه يې بنسټیزه ورغوله، په دې ترمیم کې يې د کعبې د دېوالونو ټیګې هوارې او یو برابر کړې وې.

بهرنۍ برخې: د ټیګوله منځه يې پخوانۍ مساله راووسته، نوې سیمنتي مساله يې ورننوتې، دواړه پتونه يې نوي ترمیم کړل، درې واړه، ستنې يې ورته نوې کړې، لدې رغونې وروسته د کعبې لوړوالی ۱۴ متره د ملتزم اړخ یا له حجر اسود څخه تر حطیم پورې د دېوال اوږدوالی، ۸۴، ۱۲، د حطیم له پیل څخه د حطیم تر پایه یا تر رکن شامي پورې ۲۸، ۱۱ متره، له رکن شامي یاد حطیم څخه تر رکن یماني پورې ۱۲، ۱۱ اوله رکن یماني څخه تر حجر اسود پورې ۵۲، ۱۱ متره ده.

په ۱۴۱۷ هـ سپوږميز کال د کعبې د ترمیم، ویاړ د ابن لادن د کمپنۍ په برخه شو.

لومړی وصل

له هرات څخه چې الوتلو نو ټول حاجیان په احرام کې وو خو سید نصیر، او حاجي عبدالله همداسې راوختل، ما ورته وویل چې تاسو که په الوتکه کې احرام کوئ نو باید له میقات څخه تېر نشئ او که په جده کې يې کوئ نو جده خوله میقات څخه اخوادل په ساحه کې ده او دم درباندي اوږي، هغوی راته وویل چې موږ بیاله جدې څخه جحفې ته د احرام لپاره څو زه هم چپ شوم، دوی دواړه له موږ سره په موټرو کې مکې معظمې ته هم را نغلل حیران وم،

چې دوی ولې دا کار وکړه پر وروسته پوه شوم چې دوی دواړه شيعه گان دي، د عبداللّٰه رنگ خو هزاره گانو ته ورته وو خو سيد نصير هزاره هم نه وو اصلاً د کابل د چهار دهی او سپدونکی وو، چا گومان هم نه کاوه چې دی به شيعه وي.

خونو ته د ننوتلو په وخت د مولانا یار محمد په نوم یو تن چې ښکلی سور او سپین رنگ، سره او توره گډه وډه پیره یې وه راغی ځان یې په مکه مکرمه کې د شرکت له مسؤلینو معرفي کړ. او ویې ویل چې یوولس بجې رابښکته راشئ چې عمرې ته ځو، موږ خپل سامان ځای پر ځای کړ، مایه هرات کې هم د احرام لپاره غسل کړی و، خو په جده کې ډېر خولې شوی وم دلته تشنایونه او گرمې او به هم پرېمانه وې له سره مې غسل وکړ ټول د عمارو مخ ته کوچني میدان ته راووتو موږ یوه ته هم لار معلومه نه وه. مولنا یار محمد چې په مولنا مشهور وو له درې څلور ملگرو سره زموږ لارښود شوه لاره یې راته تشریح کړه، د عمارو موقعیت یې حفاير شارع ستین (شپتم سړک) وښود د سړک پر غاړه د متحده په نوم درملتون وو چې په ټول سعودي کې نمایندګۍ لري په مکه او مدینه کې خويي ما خپله شپږ اوه نمایندګۍ ولیدلې.

دلته په څلورو کتارو کې منظم ودرېدو د هر کتار لپاره یو تن مسؤل وټاکل شو، چې حاجیان بې نظمۍ ته پرېنږدي، یو کتار ماته را و سپارل شو، زموږ عماره له حرم شریف سره په مستقیم لوی سړک حرم ته نسبتاً نږدې پرته وه، کږې وږې لارې او فرعي سړکونه نه وو خو د عمارې دروازې لوی سړک ته نه وې، بلکې د دوو عمارو شا لوی سړک او د دوو دروازې بیا مخ په جنوب ددې نورو عمارو دروازو ته وې کله چې لوی سړک ته را ووتو گورو چې ټول سړک له خلکو ډک دی، څومره چې دا دوطرفه سړک ښکاري نو له

خلکو ډک دی، بنځې او نارینه، ډول ډول جامه، ډول ډول رنگ. ډېر یې حرم ته او لږ یې له حرم څخه خپلو استوګنځایونو ته روان وو خو ځایه مې په داسې خلکو سترگو ولګېدې چې نارینه یې دا حرام په جامه کې خو بنځو یې یو ډول یونیفورم (یو ډول خادر، کمیس، پرتوګ په خادر نښه) درلوده او یو ځای به روان وو چې دوی له نورو سره جوت پېژندل کېدل، پر لوی شا خواشپارلس متره سرک هغه د چا خبره د قدم ځای نشته دی، د تلیبې ملکوتي ازانگو فضا سندريزه کړې وه، موږ د سرک پر بڼې خوا مخ پر شمال لوېدیځ حرم شریف ته روان شو څو ګامه وړاندې بڼې خواته یو لوی مسجد پر مخ راغی مولنا وویل چې دامسجد په ټوله مکه کې مشهور او داسامه پلار ابن لادن جوړ کړی دی او دابن لادن په نوم یادېږي که له چا ځای ورک شو نو ددې مسجد پوښتنه دې وکړي. له مسجد سره سم پیچومی پیل شونو نو د ساعت برج موږ ته ډېر نږدې دی.

د کعبې لیدلو تلو سې ډېر نا ارامه کړی وم، موږ د هغه ځای چې حرم ترې پر خپلو سترگو لیدلی شو، په څو مترې کې وو، بس چې د همدې پیچومي چې په حقیقت کې پول وو سرته ورسېږو نو حرم ته رسېدلي بلل کېږو زه خپل شل کلن ارمان او دخپلې مینې وصل ته رسېدونکی وم، همدا څو متره فاصله لکه څو کیلومتره اوږده شوه کله چې د پله سرته ورسېدو نو الله اکبر اود اللهم لبيک لبيک لا شریک لک لبيک ان الحمد والنعمة لک والملك لا شریک لک، انگازې لوړې او ژړاګانې پیل شوې، مولنا راته وویل چې دا مخامخ منارې دبیت الله دي، تلیبې او ژړاګانو زور واخست له پله ښکته او له سرک تېر شوه حرم صحن ته له ننوتلو سره مولنا ټول کېنول، له یو بل څخه دبېلېدلو په صورت کې یې دراټولېدلو ځای د دارالتوحید کانټینینټل هوټل مخ ته تلو بزیون ته ورته د اعلاناتو سکرین وټاکه.

مولنا مخکې موږ ورپسې د حرم شریف ښي خواته روان شو، د حرم شریف حويلۍ او شاوخوا يې سپين پرق وو، دلته د تيارو ځای نه وو له زرگونو کالو راهيسې دلته تياره مغلوبه او رڼا او نور غالب وو، دلته دوامدار، انوار راوړي، تياره فکرونه، تياره نظريات له دې ځايه کوچېدلي ځای يې الهي انوارو او د معرفت او تعقل رڼا نيولې دی، د عظيم الشان قرآن پر نزول سره دا رڼا تلپاتې شوه په حرم کې شپه نشته ټوله ورځ ورځ او رڼا رڼا ده.

هغه مکه چې او سپدونکيو يې يو وخت د شيطان خراغ د بلولو وس نه درلودن ټوله چراغان ده.

مولنا په يوه دروازه ور ننوېستو او س نو څو ثانيې پاتې دي چې د څه کم دوه ميليار دو مسلمانانو قبله، د بشريه تاريخ کې د ځمکې پر مخ لومړنۍ ودانۍ، او تر ټولو سپېڅلې او مبارکه خونه ووينم، هغه چې هره ورځ يې کم تر کمه يوولس ځله يادوم او د لمانځه په هر نيت کې وایم (مخ مې دکعبې شريفې په لوري) هغه چې که په لمانځه کې ورته مخ نکړې نو که هر څومره دې نور شرايط او ارکان برابر هم وي لمونځ دې دمنلوندی، هغه چې په بيت الخلا او استنجا کې ورته مخ کول خو پر پرده آن پښې غځول اولارې توکول يې هم خواته منع دي.

هغه چې په ژوند او وېښه هم ورته مخ کوو، خوب موهم همدې خواته دی، او له مړينې وروسته په قبر کې هم همدې خواته مخ اړوو. هغه ځای چې ټول ساکبنان يې هم تعظيم او تکریم پيژني او آن توتکی يې هم له فيلانو ساتي.

له ننوتلو سره سم ژړاگانې دومره ډېرې لوړې شوې چې تلبیه يې تر شعاع لاندې راوسته مخامخ راته دکعبې خونه وه، په همدې نيمه شپه کې لدې

شمعې څخه لسگونه زړه پتنګان تاوېدل . پرتولوداسې کیفیت او د جذب حالت راغی چې د تشرېح لپاره یې الفاظ او د بیان لپاره یې لار نلرم .

سترګې مې پر کعبه ګنډلې وې خوزړه مې باور نه کاوه چې زه به اوس دهغې لپلا وصل ته رسېدلې یم چې میلیونونه مجنونان لري ، دوه سترګې مې څلور ، څلور مې اته ، او اته مې شپاړلس کړلې په غټو غټو مې وروکتل .

نور نو د تاب متره نه وه ، ماهېڅکله هم فکر نه کاوه چې زما کانی زړه به هم کله نرم شي ژړا او سلګۍ خو پرېږده . خوهلته کیفیت او حالت داسې وي چې دکانی زړه خو لاڅه چې آن له الماسو هم موم جوړوي .

یو وخت مې چا پر اوږه لاس کېښود ویل یې بس کړه څه چې ملګري طواف ته ښکته شول بیا یې موندلې نشو .

ماهلته داسې ځوانان هم په کریکو ولیدل چې که ددنیوي غم غرونه یې هم په سر کېښودل شي ښایي ورېږه یې کوږ او سترګې یې لمدې نشي .

طواف مو په مطاف کې پیل کړ ، زموږ طواف د عمرې وو ، په لومړیو درې شو طو (دورو) کې موباید رمل (او د پهلوانانو په څېر منډه او اوږې پورته پورته) کړې وای ، خود بیرو بار له کبله د اکارناشونی و ، د منډې خو پرېږده آن د عادي تګ امکان هم نه و ، ډېر ورو ورو روان و کله کله به مو هسې اوږې پورته پورته کړې کله به مو چور هېر شول ، طواف مو د ژړا او انګولا په بدرګه وکړ ، زما سترګې له کعبې نه اخوا کېدلې ، له دې کتو مې داسې خوند اخست چې محسوسېده خو د کیفیت بیان یې نشم کولی . له طواف څخه چې فارغ شو نو لومړی ځل وو چې پخپله مې د زمزم او بوته ګیلاس ونيوه هملته مطاف کې ورتاو شوم ښې ډېرې اوبه مې وڅښلې موږ په

رښتیا نادیده وو په خونديې نه مړېدو، دوه رکعت له مونځ مو وکړ، وروسته مولنا دصفا او مروه ترمنځ سعې ته روان کړو.

ماداسې انگېرله چې صفا او مروه به له کعبې لېرې سپېرې غونډۍ وي، دخوړ له پاسه به پول وي په دې پول کې به چېرته دوه شنه راډونه وي چې دمنډې ځای ښيي خو داسې نه وو له مطاف څخه د کعبې دهغې دروازې خواته چې دصفا ددروازې په نوم یادېږي په زینه راوختو، دا دطواف دپیل او پای زینه ده څو قدمه چې وړاندې لاړو لاد کعبې له محوطې بهر نه وو وتلي چې مولنا یوې پر مرمر پوښلې لوړې ته بوتللو ویې ویل چې دادصفا غونډۍ ده دا وړاندې شنه راډونه دي او هغه بل خواته همداسې لوړه ده هغه مروه ده.

تاسې موسعې وکړئ زه همدلته درته ناست یم یواځې د صفا او مروه په اړه، نه بلکې په ټولیز ډول د کعبې او د حج د مناسکو د ټولو ځایونو په اړه زما ټکل بل ډول وو.

صفا او مروه او ددوی ترمنځ د تگ راتگ لارې خو دومره ښکلې او په عصري ساختماني موادو او نقشي جوړ شوي چې دافغانستان ارگ ورسره سیالي کولی نشي.

سعې د حج او عمرې له واجباتو څخه ده او ترتیب یې داسې دی چې لومړی به دصفا په لور ودرېږي (صفا پخوا غونډۍ وه او دوخت په تېرېدو او د حکومت په هڅو اوس د کعبې له سطحې لږه لور پاتې، نوره ختمه ده)

دلته به مخ کعبې ته کړې ځانگړې دعا به کوي بیا به دمروې خواته حرکت وکړي کله چې شنه میل ته ورسېږي نو له دې شنه میل څخه به تر بل شنه میل پورې منډه وکړي، دامیلیونه صفاته نږدې دي کله چې مروې ته ورسېږي نو

هله به هم ودرېږي مخ به کعبې ته کړې دعابه وکړې او دصفا په لور به راروان شي، دسعي لپاره صفاته دتللو لار بېله او مروې ته بېله جوړه شوې ده، ددواړو لارو ترمنځ دوه کوچنۍ نورې لارې هم شته دي. کله چې شنه راډ ته راوړسېږي نو تر بل شنه راډ پورې به منډه وکړي، دصفا او مروه ترمنځ او ه ځله تلل راتلل سعي ده هرځل به هم په صفا او هم په مروه کې ودرېږي مخ به کعبې ته کړې دعابه وکړې له صفا څخه مروې ته اوله مروې څخه صفاته پر دواړو لارو دواړو خواوو ته دوه دوه شنه خراغونه چې راډ ته ورته دي اود فقهې په کتابونو کې ورته ميلين اخضرين ويل کېږي نصب شوي دي.

سعي مو وکړه څوک ژر او څوک لږ ناوخته فارغ شول.

په دوه تنو د ۱۶۰ حاجیانو سرخریيل

اوس راته یو دسر خریيل پاتې وو چې له احرامه ووځو او خپلې جامې واغوندو .

مولنا مودته وویل چې دلته سرونه مه خریږئ ځکه چې نایان لس پنځلس ریاله اخلي ، هلته په عماره کې هلکان شته که پنځه پنځه ریاله ورکړئ ښه په راحت به یې درته وخریږي موږ هم هلته سرونه ونه خریيل ، نابلدی هم وه خو چې عماروته راغللو دمجیب اونعمت په نوم دوه افغان هلکان وو او موږله یوسل اوشپیتو تنو ډېر ووفکر مووکړ چې که دوی ته انتظار کوو اونوبت ته کښو ښایي ډېر وځنډېږو مولنا ته موهم غوسه راغلله چې ولې یې غلط وپوهولوروسته پوه شو چې مجیب دمولنا اوبنۍ اوله نعمت سره یې هم دخپلوئ کومه اړیکه وه ده غوښتل داپیسې ددوی په جیب کې ولوبړي .

ماملگروته مشوره ورکړه چې راختی خپله یو دبل سرونه وخریږو . لومړی زه یوه ملگري ته چې لامې نه پېژانده او سړيې مخکې خریيل شوی وکېناستم سړيې راته وخریږه ، داوېښته ماپنځلس کاله نه ووخریلي او په همدې هیله مې ساتلي وو چې دا به په حج کې خریږم او الله ج مې داهيله تر سره کړه ، درې نیمې بجې له عمرې فارغ شو ، احرام موووست ، جامې مو واغوستې . څه ملگري ویده شو ځکه چې ډېر ستړي وودشنيې شپه ، دشنبې ورځ دیکشنيې شپه ټول په سفر او گرځېدو تېرشول خو زه بېرته حرم ته لاړم لار اسانه وه پر سړک بیا هم خلک نه ځایېدل ، لمانځه ته وخت کم وولاندې په مطاف کې دطواف اجازه نه ورکول کېده تهجد مو وکړل او په کعبه کې په جماعت دلومړي لمانځه ویاړ راپه برخه شو .

صفا او مروه

صفا:

دایوه کوچنۍ غونډه ده چې دصفا او مروه ترمنځ دسعی پیل هم ترې کېږي دادکعبې دخونې په یو سل او دېرش مترۍ کې سوېل ختېځ ته پرته ده خو دکعبې په اوسنۍ ودانۍ کې دننه ده اوس ددې غونډۍ په سړیو گنبد ډوله چت دی .

مروه

داهم یو کوچنۍ غونډۍ ده ددې دتیگې نوم مروه ده چې سپین ته مایل رنګ لري اوډېره کلکه ده ، داغونډۍ دکعبې له شامې رکن څخه شاوخوا درې سوه متره لېرې شمال ختېځ ته پرته ده سعی یا اوم شوط همدلته پای ته رسېږي .

مسعی

دصفا او مروه ترمنځ دتگ راتگ (سعی) لارته مسعی ویل کېږي صفا او مروه دوه غونډۍ وې. ددواړو غونډیو ترمنځ ۳۹۴،۵ متره مسافه ناهواره لوړه او ټیټه وه ، له شگو او کروت کانو ډک د پنځوس متره سور په اندازه خوړ هم پکې وو دتاریخ په بېلابېلو پړاوونو کې داځای هوار ، ترمیم او جوړ شوی دی ، یووخت داځای له بیت الله څخه بېل وو او ددواړو ترمنځ دوکانونه او ودانۍ وې خو په بېلابېل وخت کې چې دبیت الله دپراختیا پروژې عملي شوې نودا ساحه هم په بیت الله کې راغله اوس خودبیت الله حویلی. له صفا او مروه څخه هم ډېره وړاندې تللې ده. دبیروبار

د کموالي او دخلکود اسانتیا لپاره د صفا او مروه تر منځ سعې ته څلور لارې جوړې شوې دي یوه ځمکتل (زېرمیني) ، یوه د ځمکې پر سطحې ، بل دوه هم او بل دریم منزل څلور واړه پوره په ډېر بنسکلي ډیزاین ، ډېرو قیمتي ساختماني توکیو په عصري او پرمختللي ډول په ډېر جذاب او مناسب رنگ جوړ شوي دي. له صفا څخه مروې ته د تللو په ډېرو قیمتي مرمرو پوښل شوې لار بېله ، له مروې څخه صفاته د راتللو همدا ډول لار بېله او په منځ کې دنارو غانو او ویلچیرانو (دنارو غانو د بایسکلونو) دوه لارې بېلې دي پر هر لار د زمزم د اوبو دوه ځایه دي چې په هر ځای کې شاوخوا لس نلکې دي او په یو وخت کې ترې شاوخوا څلوېښت تنه اوبه څښلې شي ، د مسعې د هر منزل سور شل متره دی د لومړي منزل لوړوالی ۷۵، ۱۱ او د دوهم ۸، ۵ متره دی ، اوس په لکونو حاجیان دلته په یو وخت کې سعې کولی شي.

هر پورې ته پراخې پراخې عادي او برېښنا یې زینې (پورې) او لفتونه ختلي دي ، د هر پورې ټول مساحت ۷۸۹۰ متره مربع دی برېښنا یې زینې د باب الصفا (د صفا دروازې) بهر او لفتونه یې دننه دي.

د صفا او مروه تر منځ له عامو دروازو پرته اوه داسې پلونو ته ورته لارې دي چې هغه خلک پرې تگ راتگ کوي ، چې له بهر څخه ښځو حرم ته تلل غواړي له دې لارو تلل د سعې کوونکیو د مزاحمت مخه نیسي. له دریم پورې پرته په نورو پوړونو کې پکې او دومره ایرکندیشنونه دي چې د سعودی په گرمۍ کې خلک پکې یخ نیسي ، لسگونه قندیلونه پکې ځوړند دي.

له بهرني صحن څخه صفا دروازه د کعبې لسمه دروازه ده چې تر مروه پورې دا شمېره یو دېرشمې ته رسېږي په دوی کې هوا یې پول ته د ورته لارو دروازې هم شمېرل کېږي په دې منځ کې مشهورې دروازې باب الصفا ، باب بني هاشم ، باب علي ، باب العباس ، باب النبی ، باب السلام یا باب بني

شېبه، بآب الحجون، باب المعلاة، باب المدعى او باب المروه دي او دصفا او مروه له منځ (مسعى) څخه دكعبې سالون يا مطاف ته مشهورې دروازې باب مراد، باب المحصب او باب عرفه دي.

مروه تر ۱۴۱۷ هجري سپوږميز پورې غونډۍ وه خو له همدې كال څخه تر ۱۴۲۳ دا غونډۍ هواره شوه او س دتيگوكلكه لږه نښه پاتې ده پرسريې دموم په څېر سپين ته ورته ژېړ مواد پراته دي، چې پښې هم نه ژوبلوي او انسان پرې ښوېږي هم نه، دصفا له غونډۍ شيشه يي كټاره تاوه ده.

دصفا او مروه تر منځ له شنو راډونوسره دعباس ابن عبدالمطلب كور وو، تر ۱۳۷۲ هـ سپوږميز كال حكومتونو ترميم او خوپه همدې كال يې دصفا او مروه دپراختيا لپاره ونيړاوه.

(۱) اخبار مکه دفاکهي، دتاريخ مکه په حواله

اهل کتابوداسې عقیده درلوده چې داساف په نوم یوتن نارینه له نائلي نومې ښځې سره په کعبه کې ناروا اړیکې ونيولې چې الله ج دواړه مسخ او تیځې ترې جوړې کړې خلکو هم د عبرت لپاره اساف د صفا او نائله د مروه په غونډۍ کېښودل.

دوخت په تېرېدو سره خلکو ددې دواړو بتانو عبادت پیل کړ او دایې محترم بلل، د جاهلیت (ناپوهۍ) په پیر کې، هم خلکو د صفا او مروه ترمنځ سعی کوله داسلام د رڼا په خپرېدلو سره هم خلکو داسعی کوله خوځینو داگومان کاوه چې گویا داسعی دهمدې بتانو (اساف او نائلي) له کبله ده او دا دود باید بند کړل شي.

الله ج دهمدې شک دله منځه وړلو لپاره وفرمایل چې (ان الصفا والمروة من شعائرالله...) یعنې یقیناً صفا او مروه دالله ج له نښو څخه دي، (۱) البقره ۱۵۸

دصفا او مروه ترمنځ سعې د حج یا عمرې له واجباتو څخه او دحضرت ابراهیم او حضرت هاجرې سنت دي، رسول الله ص هم دا ابراهیمي سنت اداکړيدي.

دبخاري په باب احادیث الانبياء کې له حضرت ابن عباس څخه روایت دی چې رسول الله ص فرمایي: حضرت ابراهیم ع خپله مېرمن حضرت هاجره او خپل زوی حضرت اسمعیل راوستل او دواړه یې دکعبې ترڅنګ له یو کڅوړې خرما او یو مشک (زي) اوبو سره پرېښودل په دې وخت کې حضرت اسمعیل ع ته خوره کوچنۍ وو او په مکه کې نه کوم کلی و اونه کوم کور یا ښار.

کله چې حضرت ابراهیم له دوی دواړو څخه روان شو نو حضرت هاجرې ترې په حیرانتیا وپوښتل چې ته موږ په دې سوځنده، بې اوبو، بې وښو او بې څوکه دښته کې ولې پرېږدې، خو حضرت ابراهیم ځواب ورنکړ کله چې حضرت هاجرې څو څو ځله داپوښتل او حضرت ابراهیم ځواب ورنکړ نو حضرت هاجرې ورته وویل آیا داد الله ج حکم دی؟ هغه ځواب ورکړ هو.

دده دا ځواب حضرت هاجرې ته دغره په خبر ډاډ و، ورته یې وویل کله چې داد الله ج امر دی نو باور لرم چې هغه به موږ وساتي.

حضرت ابراهیم لږ اوږه داسې ځای کې چې حضرت هاجرې نه لیده ودرېد مخ یې قبلې ته کړ او دادعا یې وکړه (ربنا انی اسکنت...) یعنې ای زموږ ربه ماخپل اولاد په بې کروندې دښته کې ستاد عزتمن کور تر څنګ

پرېښود ای ربه ددې لپاره چې لمونځ وکړي نو د خلکو زړونه ددوی خواته راواړوه او هغوی ته له مېوو څخه روزي ورکړه چې ستامنه وکړي، د حضرت ابراهیم له تللو وروسته هاجرې خپل زوی ته تی ورکاوه او هماغه اوبه او خرمايې کارولې خولې وروسته له تندې سره مخ شول، حضرت هاجرې به چې معصوم اسماعیل ته وکتل نو خفه او وارخطابه شوه با الاخره تاب ورنغی، نږدې غونډۍ صفا ته پدې هیله وروختله چې گوندې څوک وويني او اوبه ترې وغواړي خو، په دې سوځنده او وچه دښته کې هېڅوک هم نه وو، له هغه ځایه رابښکته شوه او دمروه پر لور لاره کله چې له صفا بښکته خوړ ته ورسېدله نو حضرت اسماعیل ع یې له نظره پناشو نو له دې خوړ څخه په منډه تېره شوه، چې حضرت اسماعیل وويني، هسې نه چې کوم ځناور زیان ورته واړوي، مروه ته ورسېدله هلته یې هم څوک ونه لید او له صفا او مروه تر منځ لاره او راغله او په دې خوړ کې یې منډه کوله (ددې خوړ په ساحه کې اوس شنه راډونه دي او دلته اوس هم حاجیان منډه کوي). په اوم ځل چې مروه ته وختله یو غږ یې واوړېد، باور یې هم نه راته، خو فکر یې کاوه چې کوم کس دده مرستې ته راغی بیایې غوږونه څک کړل، گوري چې یوه پرېښته پر ځمکه خپل وزر وهي چې له دې ځایه د اوبو چینه راووته، هاجرې راغلله له دې چینې څخه یې د حوض په څېر کوچنی دېوال ددې لپاره تاوکړ چې اوبه ونه وځي، د تحصیل په دوران کې مې چېرې لوستې وو چې د الله ج رسول ص فرمایلي دي الله دې پر هاجرې ورحمېږي اوبوته یې زم زم (په عبراني ژبه ودرېږه ودرېږه)، وویل او ددې له غوښتنې سره اوبه ودرېدلې که هغې اوبوته زم زم نه وو ویلي نو په مکه کې به له دې اوبو نهر روان شوی وو.

ځینو خلکو بیا له دې کیسې سره اسرائیلیات یوځای کړي، داسې کیسه یې جوړه کړې چې گویا، حضرت ساره د حضرت ابراهیم گرانه مېرمن او دهغه د تره لور وه او هاجره یې ازاده وینځه په نکاح کړې وه ددواړو بنو یوځای گوزاره نه کېدله، حضرت سارې په حضرت ابراهیم زور راوړ چې هر ډول کېږي له دې بنې او بنتون څخه به یې خلاصوي هماغه وو چې حضرت ابراهیم ع به له دې چې هاجرې ته څه ووايي هغه له شام څخه حجاز ته را روانه کړه او دلته یې بې هر ډول توبنې او هر ډول سرپنا او سر پرسته پرېښودله.

دا پر یوه اولوالعزمه رسول بهتان دی یو اولوالعزم رسول خو پرېږده چې هېڅ عاقل انسان به له خپل اولاد او مېرمنې سره داسې کار ونکړي.

لکه څرنگه چې په پورتنۍ حدیث کې هم راغلي حضرت ابراهیم داکار یواځې او یواځې د الله ج په حکم او دهغه د رضا لپاره وکړ او حکمت یې هم ښکاره دی الله ج ددوی په واسطه هلته د یو لوی تمدن بنسټ کېښود، آبادی وشوې، د حضرت ابراهیم ع دعا قبوله شوه، الله ج په ټوله نړۍ کې د خلکو زړونه کعبې ته ورمات کړل. نن سبا له ټولې نړۍ څخه هر وخت خلک کعبې ته د حج او عمرې لپاره ځي، د زمزم پر اوبو ځان خړوبوي، او ابراهیمي، اسماعیلی او د هاجرې سنت عملي کوي.

له هماغه وخت راهیسې کعبه د خلکو قبله ده او د ابراهیم، اسمعیل او هاجرې په قدمو قدم ږدي، دهغوی پر تقلید قرباني کوي دهغوی پر تقلید شیطان ولي او

نن هر کال میلیونونه خلک د کعبې د زیارت په اړه د حضرت اسمعیل غې ته لېیک وایي، او په دې وچه، سپېره بې وښو او بې اوبو دښته کې د نړۍ ټولې مېوې په هر موسم کې موندل کېږي.

له صفا غونډۍ سره د اسلامي تاریخ د پېرې پېښې تړلې دي، د بېلګې په توګه کله چې الله ج خپل رسول ص ته امر وکړ چې خپل نږدې دوستان ووېره (۱)، (شعراء ۲۱۴)

نوهغه د صفا غونډۍ ته وخوت او خپل قوم په ځانګړې توګه فھر او عدی یې را وبلل ورته یې وویل که زه تاسو ته ووایم چې ددې غونډۍ له شاه دښمن یو لوی لښکر راروان دی او پر تاسو د برید نیت لري نو تاسو به زما پر خبره باور وکړئ؟، هغوی ورته وویل هو ځکه چې موږ له تا هېڅکله هم دروغ ندي اورېدلي هغه ص ورته وفرمایل نو زه موله یو سخت عذاب څخه وپروم چې د پېژر راتلونکی دی ابولهب ورته وویل چې (معاذ الله) خدای دې خوار کړه آیا د همدې لپاره دې راوبللو؟. په همدې خاطر بیا دا ایت نازل شو (تبت یدا ابي لهب)(۱)

بخاري له ابن عباس څخه.

حضرت عبدالله ابن عباس فرمایي چې قريشو رسول الله ص ته وویل ته خپل رب ته دعا وکړه چې دا د صفا غونډۍ سره زر وګرځوي، که دا کار وشو موږ ایمان راوړو، خو حضرت جبرائیل ع، رسول الله ص ته د الله ج د سلام له رسولو وروسته وویل که دا کار هم وشي نو دوی ایمان نه را وړي که ته غواړي زه به دا کار وکړم خو که بیا هم ایمان رانه وړي نو زه به سخته سزا ورکړم. خو که ته غواړې همداسې یې پرېږده زه به د خپل رحمت او توبې دروازې ورته خلاصې پرېږدم رسول الله ص هم ورسره پر همدې توافق وکړ.

له همدې صفا سره ابو جهل د رسول الله ص بې احترامی وکړه او حضرت حمزه یې ډېر ژر غچ واخست.

WWW.0777 400

په مکه کې لومړۍ ورځ او دوستان

سحر له لمانځه وروسته مې طواف وکړ بیا مې خپل ماما حبیب الرحمن استاد ته ټېلېفون وکړ، هغه هم په حرم شریف کې وهغه له ماڅخه دیارلس ورځې وړاندې تللی وو، د حرم شریف په حوډلۍ کې د ساعت له یو کوچني برج سره مو وعده وکړه زه چې ورغلم هغه هلته تیار ولاړ و. د یو بل په لیدلو ډېر خوښ شو له سلام او ستړي مه شي وروسته له هغه سره دهغه اطاق ته روان شوم له حرم څخه ورته ۴۰ دقیقې پلې مزل وو، دده په لیدو مې ټوله ستومانتیا ووته، له هغه سره مې د سحر چای وڅښه دکور او کلي د خبرو تر څنګ یې په مدینه منوره او مکه معظمه کې دخپل دیارلس ورځني ژوند په اړه هم معلومات راکړل، ویل یې چې مدینه منوره ډېر ښکلی او پاک ښاردی، ښه هوا، ښه فضا، پراخ سړکونه، پراخ چاپیریال نسبت مکې ته ارزاني، پکې شته ده د نبوي مسجد ډېره ستاینه یې وکړه. حبیب الرحمن استاد زما، ماما او ترما کوم شل کاله مشردی خو ټول عمر موسره یو ځای تېر کړی دی د سکه مشر ورور په څېر یې له موږ سره چلند کړی لکه چې کور، گټه او تاوان مو یو وي.

ده راته وویل چې زموږ کلیوال غلام دستگیر، حاجي شېرزمان او شېر زموږ په خوا کې په ۱۳۲ عماره کې اوسي هلته ورغلو خو د عمارې عرب څوکېدار دننوتلو اجازه رانکړه، ماما مې خپل ملګري ډاکټر عبدالقدیر ته چې په مدینه منوره کې ورسره د اطاق ملګری او د ننګرهار ولایت د سره رود د ولسوالۍ دفتح آباد (فتیوات) اوسېدونکی دی، ټېلېفون وکړ هغه هم په همدې عماره کې اوسېده، ډاکټر عبدالقدیر رابنکته شو، لومړی یې خپل

اطاق ته بوتللو هغوی کبان پاڅه کړي وو خو موږ ماږه ووهسې مو یوه مړۍ ورسره واخسته، ډېر خوندور وو.

له هغوی څخه د شپږزمان دوی خونې ته لاړو.

په دې خونه کې یو حاجي شپږزمان و چې د سره رود ددوه سرکې اوسېدونکی دی تر ما ډېر مشر دی خو انقلابي مجاهد او په وینا یې موحد سړی دی، زموږ دوستان دي ملگرتوب مې هم ورسره دی په کابل او پېښور کې په یوه مېنه کې اوسېدو.

غلام دستگیر زموږ کلیوال ډېر نېک سړی له ښو اخلاقو او اوږدې زیږې یې د شیخ لقب گټلی دی.

د ابل شپږزمان زموږ قومي او عزیز دی، زما ترور زی هم دی، ښایي کوم کال له ماکشروي، په سر خړود کې زموږ او دوی تر منځ یو خوږ دی.

له نېکه مرغه ددوی خواته گلاجان هم راغلی و گلاجان ددې کشر شپږزمان مشر وروړ دی، هغه هم له یو شرکت سره تر دوی وروسته او تر مامخکې راغلی وو او حرم ته نږدې په یوه عماره کې اوسېده.

یو ساعت بنډار مو وکړ یوولس بجې شوې، ټول حرم شریف ته د ماسپښین د لمانځه لپاره ولاړ شو، ماسپښین لمونځ په پاڼو باندې دولس بجو ادا کېده، خو له لمانځه او جنازې چې تر څو فارغېدل نو یوه بجه شوه.

له لمانځه وروسته خپل اطاق ته لاړم ډوډۍ مو وخوړه زموږ په اطاق کې یو شنه غالی، درې تخته، پر هر تخته یو غټ اسفنج، درې کوچني بالبتونه یوه بښتن یوه روجایي، یو ایرکنډېشن یو پکی دوه راډونه وو. زما د اطاق ملگری دهرات ښار اوسېدونکی مولوي محمود احمدي وو.

احمدي دهرات په محكمه كې قاضي هم و. موږ چې په كومه عماره كې اوسېدو، داخلور پوره وه په هر پور كې دوه دوه اپارتمان او په هر اپارتمان كې دوه خونې، يو كمود، يوتشناپ له تفت سره، يود لاس وينځلوځای (دستشوی) له نغريو او لوازمو سره يو پخلنځی او يو فريج (يخچال) وو.

سعودي له نېستمو سپين ږيرو پرافغانستان خپل پور غواړي

موږ چې كله له هرات څخه را تللو نو په الوتكه كې دځای د نه شتون له كبله شركت يوويشت تنه په بله الوتكه كې كابل ته راولېږل چې له دې ځايه په بله الوتنه كې جدې ته راشي، دوی ته ويل شوي وو چې تاسې به په كابل كې نه ايسارېږئ له يوې الوتکې به ښكته کېږئ او بلې ته به خپژئ آن له تر مينل څخه به هم نه وځئ خو هلته يې يوه شپه او يوه ورځ ځنډولي وو. دوی له موږ څخه شپږ ويشت ساعته وروسته مكې معظمې ته راوړسېدل، په دوی كې له څلور تنو سپين ږيرو پښتنو بادغيسيانو څخه په جده كې د سعودي حكومت سړي سر دولس سوه ريال له اخستې وې، او ورته يې ويلي وو چې شركت يا حكومت ستاسو ځاك پولې يا خدماتو پيسې ندي تحويل كړي، سره له دې چې شركت له دوی پوره پيسې اخستې وې، دا بېچاره گمان نالوستي اوناگرځېدلي خلك وو خپل حق يې هم نه شو غوښتلی خوماد دوی مظلوميت زغملی ونه شو، د شركت مسؤل سيد نصير مې اړ كړ چې ددوی د حق پوښتنه وكړي.

خوهغه سبا شپه راته وويل، چې دی په جده كې د سعودي اړوندو چارواكيو ته ورغی او ددوی پيسې يې ترې وغوښتې خو هغوی ورته وويل

چې ستاسو حکومت (افغانستان) زموږ پنځه میلیونه ډالره پور وړی دی، موږ چې څه نه وایو تاسو خو یې بیخي مه وایئ او پیسې یې رانکړې، ما ورته وویل چې دا کوم انصاف او عدالت دی، چې د سعودي حکومت پرافغان حکومت پخپل پور کې د څلور تنو بېوزلو، سپین ږیرو، بې خولې او بې ژبې پښتنو بادغیسیانو څلور زره او اته سوه ریاله ایساروي؟

پوه شوم چې غلا هرومرو یا په دوی کې ده او یا د افغان حکومت په چارواکیو کې، سید نصیر مې بیا هم پرېښود ورته مې وویل چې: دا خلک مظلوم دي ځه چې زه او ته د بعثې دفتر ته ورشو زه هلته ډېر دوستان لرم، د هغوی په واسطه به د دوی حق را ژوندی کړو.

هغه هم په ښکاره را سره ومنله خو په نن او سبا یې تېر وېستم.

په کومه شپه چې نوي یو ویشتنه حاجیان راغلل نو په سبا یې سید نصیر زموږ خونې ته راغی ویې وویل چې ستاسو خونه درې کسيزه ده نو که خوښه مو وي یو تن ښه دروند او لوستی سړی به درته راولېږم. ساعت به مو ورسره تېروي، موږ هم ورسره ومنله، یو تن پوخ سړی یې راووست ویل یې دی ډگروال عبدالسمیع د پنجشېر او سېدونکی دی، سمیع خپل کلی رخه وښود.

حاجیانو به خپله ځان ته خواړه پخول، ځینو به د سحر چای ناوخته نهه، نهه نیمې بجې وڅښه، بیا به یې غرمه نه، بلکې د شپې به یې خوړله، د دوی ډوډۍ دوه وخته وه، د دې کار گټې اقتصاد او دوخت سپما هم وه، د کاسو چمچو له ډېرو وینځلو هم خلاص وو، عبادت ته هم اوزگار پېدل، او غوښتل یې چې خپل نفس هم ذلیل کړي، ځکه چې مړه گېډه خوب راوړي، بدن ورسره دروند او نا ارامه وي، ښه عبادت (لمونځ، طواف، ...) نه کېږي.

خو زموږ ډوډۍ پر شرکت وه، موږ به درې وخته اوښه ډوډۍ خوړله،
خوځله داسې وشول چې سحر لمانځه ته راغلم نو بیا تر ماسخوتن خونې ته
لانه ږم چې غرمۍ به رانه پاتې شوه، نورو ډېرو حاجیانو به هم داسې کول.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د حرم حوېلی

کله چې حضرت ابراهیم ع د کعبې ودانۍ جوړوله نو هلته د بنو جرهمو څو کورنۍ وې چې وروسته د حضرت ابراهیم ع د دعاله برکته داځای ورو ورو له خلکو ډکېده، دې خلکو د بیت الله د احترام له امله بیت الله ته نږدې کورونه، نه جوړول او د غره په لمنو کې په کوډلو او کېږدو کې اوسېدل، کله چې قصي بن کلاب دمکې واکمن شو، هغه له خلکو وغوښتل چې د کعبې د ساتنې لپاره کعبې ته نږدې کورونه جوړ کړي خو قریشو دا کار نه کاوه تر دې چې هغه قریشوته د جرئت ورکولو په خاطر لومړی پخپله د دارالندوه په نوم ودانۍ جوړه کړه چې وروسته نورو هم کعبې ته نږدې ودانۍ جوړې کړې قصی داسیمې پر خلکو ووبشلي او په داسې نقشه یې ورته د کور جوړولو حکم وکړ چې د ټولو کورونو دروازې کعبې ته وې او تر دوو کورونو وروسته لار پرېښودل شوه.

دې کورونو د حرم حوېلی تنگه کړه، د پراخولو اورغولو تر وخت (له نبوت څخه پنځه کاله وړاندې) پورې چې د تاریخ پوهانو په آند دوه زره شپږسوه، پنځه څلوېښت کاله (۲۶۴۵) کېږي کعبه چاپراخه کړې نه وه، البته قصی تر میم کړې وه.

د رسول الله ص په مبارک عصر کې د کعبې ټول غولۍ دوه زره متره مربع (یو جریب) و خو د اسلام د پراخېدو، د مسلمانانو د پېرېدو او زیارت کوونکیو د ازدحام له امله لومړی حضرت عمر ابن خطاب د کعبې د حوېلی او مطاف د پراخولو اړتیا احساس کړه هغه چې کله په ۱۷ هج ته راغی نو دمکې شاوخوا کورونه یې استملاک کړل، خاوندانوته یې دهغوی بیه ورکړه، د کعبې

له غولي سره يې يوځای کړل حضرت عمر له کعبې او مطاف څخه دېوال هم راتاو کړ او د رڼالپاره يې پر ديوالونو د خراغونو لگولو حکم وکړ.

په ۲۲هـ کال حضرت عثمان رض نور کورونه هم استملاک کړل، او مطاف يې ۱۴۷۵ متره مربع نور هم پراخ کړ.

وروسته حضرت عبدالله ابن زبیر هم په ۲۴هـ دکعبې حويلۍ ۳۲۲۵ متره مربع پراخه کړه.

په ۷۵هـ عبدالملک ابن مروان د مسجد الحرام د برنډې دېوالونه لوړ کړل د ساج دلرگيو چت يې ورکړ او دستنوپه لوړه برخه کې يې ۵۵ مثقاله سره زر وټومبل.

وليد بن عبدالملک بيا د خپل پلار کارونه لاهم منظم او سمبال کړل، د مسجد الحرام چت يې په ساج لرگيو وپوښه، ميناتورې يې پکې وکړه دننه په مسجد کې يې مرمر وکارول په برنډه او بالکن کې يې روشنډانونه جوړ کړل، حرم ته يې له مصر او شام څخه د مرمرو ستنې راوړې، دکعبې د دروازې، ناوې او دننه برخې د پسرللو (سينگارولو) لپاره يې نور ۳۲۰۰ ديناره حرم ته ولېږل. دده په وخت کې مسجد الحرام دلومړي ځل لپاره عصري او ښکلي بڼه خپله کړه.

عباسي خليفه منصور په ۱۳۷هـ حرم له دارالندوه څخه تر باب السهم پورې پراخه کړ، دهغه په وخت کې حرم ۴۹۵ متره مربع پراخه شو، او په لومړي ځل يې د مسجد په يوه کونج کې مناره هم جوړه کړه په ۱۲۱ او ۱۲۴هـ کې خليفه مهدي د حرم رغونه پراخول او ښکلي کول پيل کړل خو هغه په ۱۲۹ کې وفات شو، دهغه پاتې کار دهغه زوی موسی الهادي بشپړ کړ، دمهدي په دواړو دورو کار کې حرم نور هم ۱۴۹۴۰ متره مربع پراخ شو.

هغه له حرم څخه د سپلا بونو مخه هم تاوه کړه د حرم شاو خوا یې ژورې کندې او شېلې ډکې کړې او کعبه یې د غولي په منځ کې راوسته ، عباسي خلیفه معتمد بالله او په ۲۸۱ هـ معتضد بالله هم حرم پراخه کړه معتضد بالله حرم ۲۵۰۰ متره مربع پراخ کړ.

خلیفه معتضد بالله هم د هارون الرشید د مېرمن زبیدې په واسطه د حرم لوبډیځ ته د جوړو شویو دوو کورونو ترمنځ ۹۸۰ متره مربع تشه له حرم سره یوځای کړه دا وخت د حرم شریف غولی (حوبلی) ۱۳۱۹۵ متره مربع ته ورسېده.

د ۸۰۲ هـ سپوږمیز د سوال المکرم په ۲۸ مه د شنبې په شپه حرم اور واخست او ۱۳۰ ستنې یې و سوځېدلې دا اور لگېدنه قصدي پېښه نه وه ، بلکې د غفلت له کبله وه ، په ۸۰۳ هـ سپوږمیز د مصر پاچا ملک ناصر فرج بن بربوق ، بیسق الظاهري د مصري حاجیانو د بعثې درئیس په توگه حج ته ولېږه هغه د حج له مناسکو وروسته حرم په ډېره کمه موده کې ترمیم کړ ، خو په مکه کې د ښولرگیو د نه موندلو له امله د حرم د چټ کار پاتې شو وروسته په ۸۰۷ کې له روم او طائف څخه ورته ښه لرگي راوړل شول او پاتې کار یې بشپړ کړ.

په ترکیه کې د عثماني خلافت په پیر کې سلطان سلیمان قانوني د استانبول د جامع مسجد ډیزاینونکی او جوړوونکی نامتو انجنیر مکې ته ولېږه چې مسجد الحرام ته ښکلې نقشه جوړه کړي ، خو دا سلطان ډېر ژر وفات او کار پاتې شو خو کله چې د حرم د لرگیو چټ کمزوری او په ۹۷۹ هـ س (۱۵۷۱ م) د مسجد ختیځ د الان مطاف ته کور شو نو د حرم چارواکیو د عثماني ترکیې وتلی پاچا دوهم سلیم خان له پېښې خبر کړ هغه

هم د تکره انجنیرانو یو پلاوی حرم ته ولېږه ، دې پلاوي له خېړنو وروسته تکره انجنیر محمد جاویش ته دنده ورکړه هغه هم په ۹۸۰ هـ س کال د لومړي خور په ۱۵ مه د باب السلام ، (باب بني شيبه) له لوري د مسجد الحرام نړول پیل کړل ، د دې کار په پای کې د زېږوتیگو په ستندو اسلامي عثماني خلافت په بڼه (۵۰۰) کوچنی- کوچنی- پیاوړه ورته گڼېدې جوړې کړې.

دا کار لا په شمال اوختیځ کې روان وو چې سلیم خان وفات شو ، دهغه له وفات وروسته دهغه زوی مراد خان د احمد بیګ په نوم تکره انجنیر ته داکار وسپاره او په ۹۸۴ کې بشپړ شو ، دانوې ودانۍ تر پخوانۍ هغې کوچنۍ په (۳۸۰۰۳) متره مربع ځمکه کې ودانه شوه.

د کعبې څلور خواته برنډو کې چې اوس پوښل شوي داوسپینې گڼېدې اوس هم شته دي ، د دې گڼېدو شاته ډېر لوی نور کار هم شوی دی ، دا د سعودي حکومتونو کار دی.

همدا راز د برنډې دننه چې په کومو ستونزوېږې او مرمري ډبرې ښکاري دا ترکي مهندسي ده دا ژېړې ډبرې یې جدي ته نږې د بئر شمسي له غرونو راوړې دي ، عثماني خلافت یا ترکانو حرم ته ډېر زیات خدمت کړی دی چې د حرم مینه وال به یې په زرینو کرښو ولیکي.

www.melitaht.com
0777 400 116

سعود کورنۍ او حرمین

له شک پرته د سعود کورنۍ واکمنان ډېرې سیاسي او شخصي نیمگړتیاوې لري دا کورنۍ مستبده او دکتاتوره ده، خپل ولس ته نه دیان ازادي ورکوي، نه د نظر د بنسټ کارولو، لاریونونو او نه د غېږ لوړولو حق، د حکومت پر درې گونو قواوو حاکمان دي، په ټولو لوړو څوکیو همدوی ناست دي، ولس ته په دولت او حکومت کې کارنده ونډه او لوړ مقامونه نه ورکوي، پر سعودي او سپېڅلې خاوره یې امریکایان حاکمان کړي او دوی ته یې نظامي هډې ورکړې دي.

دې موضوع ته وروسته راځو خوله دې ټولو نیمگړتیاوو او کمزوریو سره یې حرمینو ته پر خدمتونو سترگې پټول ناځواني او بې انصافي ده، دوی حرمینو ته نه هېرېدونکي خدمتونه وکړل، ددوی خدمتونه، حاجیانو ته برابري کړې آسانتیاوې او د حرمینو ظاهري او باطني بنسټګر مالیدلې او په هره برخه کې مې یادښتونه هم اخستي دي خو زما معلومات کافي هم ندي او په ځینو برخو کې د حرم د متواگانو او مستخدمینو له خولې دي چې شمېرې، نېټې کرکټرونه او... یې ډېر دقیق بللی شم، د حرم د معلوماتو څانګې ته ورغللم خو هغوی د دومره معلوماتو راکولو ته چمتو نشول، په دې اړه تکره لیکوال او هڅاند ورور ښاغلي عبدالملک همت په خپل کتاب (زموږ د قبلي تاریخ) کې د سعودي کورنۍ د خدمتونو په اړه ځینې معلومات راټول کړي دي، دده مراجع او ارقام دقیق دي، خو دده لخوا د معلوماتو له راټولو هم لس کاله تېرېږي. پدې لسو کالو کې په حرم کې ډېر بدلونونه او پرمختګونه راغلي ډېر کارونه شوي دي زه لومړی د ښاغلي همت معلومات

رالېږدوم، وروسته به په خپل يون کې چېرې چې زه گړځم په خپلو ليدلو او اورېدلو کې تاسو درانه لوستونکي له ځانه سره وگرځوم.

د ملک عبدالعزيز په پير کې

د کله چې ملک عبدالعزيز بن عبدالرحمن الفيصل آل سعود په ۱۳۴۳ هـ س کال پر حجاز واکمن شو يو کال وروسته يې د مسجد الحرام د ودانولو اراده څرگنده کړه، نو هغه وو چې د مسجد الحرام د هغه مهال د اوقافو مدير د مسجد الحرام په بيا جوړولو، ترميم او اصلاح يې لاس پورې کړ، چې د ترميم د همدغه کال د حج د موسم تر رارسېدو پای ته ورسېد.

بيا په ۱۳۴۶ هـ س کال ملک عبدالعزيز آل سعود د ټول مسجد الحرام د باندنۍ برخې د بيا ودانولو امر صادر کړ او داکار يې شيخ عبدالله دهلوي ته وسپاره، کوم چې د زبيدې د چينې په کارولو کې يې څو کلونه زيار اېستلی وو او په دې هکله يې ښه کار جوت شوی وو.

عبدالله دهلوي د مسجد الحرام د بيا رغولو ټول لازم مواد برابر کړل او له هغو کسانو څخه يې مرسته وغوښته چې د زبيدې د چينې په آبادولو کې يې دده سره مرسته او کار کړی وو داکار نوموړي د همدې کال د دوهمې خور په مياشت کې پيل کړ او د مسجد الحرام په هره برخه کې يې ترميم، اصلاح تزئين او نوی والی راوست.

د سعودي پراختيا لومړی پړاو

د مقتدر عباسي دوختونو د مسجد الحرام له پراختيا څخه يو زراو اتيا کاله تېر شول، په دغو ډېرو کلونو کې په مکه مکرمه او نوره نړۍ کې زېښت زيات بدلونونه راغلل، خو مسجد الحرام يوه لوېشت هم پراخه نه شو، بلکې ډول ډول ودانۍ واره واره ورته را نژدې کېدلې، څو بېخي په مسجد الحرام

پورې ونښتلې، دغه حال د صفا او مروه تر منځ د مسعی هم و، مسعی هم د مهالونو په تېرېدو سره داسې تنگه شوه، چې دواړو خواوو ته یې دوکانونه راووتل، حاجیانو به د صفا او مروه تر منځ سره لمر ته پر شگلنه ځمکه د بازار په ګڼه ګڼه کې سعی کوله.

د مسجد الحرام دغه تنګ غولۍ په تېرو مهالونو کې د حاجیانو لپاره بس وو، ځکه چې هغه مهال د مسلمانانو شمېر لږ، د حج د سفر وسایل محدود او دېر لږ خلک حج ته تلل.

خو وروسته وروسته چې د مسلمانانو شمېر زیات شو، او د حج د سفر وسیلې موټرونه، ریل ګاډي، سمندري بېړۍ، او الوتکې شوې نو د حاجیانو په شمېر کې هم زیاتوالی راغی، لکه چې دادی وینو چې د اشمېره نوره هم کال په کال مخ په زیاتېدو ده، همدا سربکال په ۱۴۲۲ س ۱۳۸۱ ل کې وایي چې دوه نیم میلیونه حاجیان مکې مکرّمې ته تللي وو (ویل کېدل چې سربکال ۱۳۸۹ لمریز د اشمېره د پنځو او شپږ میلیونو ترمنځه وه)، له دې امله د مسجد الحرام او د حج د مناسکو د نورو مقدسو ځایونو پراختیا او نوي رغښت ته ټینګه اړتیا احساسېدله.

خوله بده مرغه هېڅ یوه مسلمان واکمن او چارواکي دې چارې ته پام وانه راوه شو چې مرحوم ملک عبدالعزیز پر واک راغی او د مسجد الحرام تر رغونې او سمونې وروسته یې په ۱۳۷۰ هـ س کال د حرمینو دسترې تاریخي پراختیا او ودانۍ پلان طرح کړ.

د کار پیل

د ملک عبدالعزیز په وختونو کې د مسجد الحرام د پراختیا او تعمیر د سروې او ډیزاین کار په لاره واچول شو، خو بشپړ شوی لانه وو چې هغه وفات شو، تر ده وروسته دده زامنو ملک سعود، ملک خالد، ملک فیصل او ملک فهد دده

دغه لار تعقیب کړه، په ۱۳۷۰ هـ س کال د حسن حسین دمیاشتي پر پنځمه اعلان وشو چې د کار هغه آلات چې د نبوي مسجد په ودانۍ کې په کار لوبېدلي وو، ټول دې مکې مکرمې ته ولېږدول شي، خو د مسجد الحرام د پراختیا کار سمدستي پیل شي، بیا د دغه کال د صفرې پر شپږمه ددې کار لپاره د درو کمېټو د جوړېدو په هکله پاچایي فرمان اعلان شو.

د سعودي بن لادن تعمیراتي گروپ

څنگه چې د حرمینو شریفینو ټول کارونه د سعودي بن لادن د ودانیزې ډلې (تعمیراتي مجموعې یا گروپ) تر سره کړي دي، او د مسجد الحرام د پراختیا د چارو عمومي مشر هم ددې گروپ مشر وو او لاندیني معلومات هم ددې کمپنۍ د معلوماتو او ارقامو پر بنسټ وړاندې شوې دي، ددې مجموعې د دغو ویارلو کارونو د تقدیرولو لپاره درانه گامونه واخستل.

ددرو لوستونکیو د معلوماتو لپاره لازمه ده چې ددغې کمپنۍ په هکله هم څه معلومات وړاندې شي، ددې کمپنۍ بنسټ ایښودونکی (شهید) اسامه رح پلار محمد بن عوض بن لادن الحضرمي دی، چې اصلاً د یمن د حضرت موت وو او عربستان ته یې نقل مکان کړی دی، ده چې د تاریخ القویم، د مولف په قول یې لیک لوست نه وو زده پنځه ویش او لادونه درلودل او د ملک فیصل په حکومت کې یې د وزیر په توګه کار کاوه. دی د سعودي یو ډېر شتمن پانګوال وو. وایي هغه مهال چې سعودي حکومت هېڅ الوتکه نه درلوده، محمد شخصي الوتکه درلوده؛ چې دهغې په واسطه به یې یو مهال د سهار لمونځ په مسجد الحرام کې، د ما سپینین لمونځ په نبوي مسجد کې او د ما زدیګر او ما بنام لمونځونه به یې په مسجد اقصی کې کول، ده پخپله هم د مسجد الحرام په پراختیا او ودانۍ کې فعاله ونډه درلوده، کله چې محمد وفات شو ملک فیصل پرې وژړل او ویې ویل چې نن مې بني مت

غوځ شو. په ۱۳۷۵ س (۱۹۵۵ ع) کال د بن لادن تعمیراتي کمپنۍ د ځینو سعودي او بهرنیو ټپکه دارانوسره یو ځای د مسجد الحرام د توسیع لار اولیکه جوړه کړه.

لومړني کارونه

د ۱۳۷۵ ه س کال د دوهمې خور پر څلورمه داجیادو او مسعې په سیمه کې د برېښنا او ټیلیفون مزي او د اوبو پیپونه لېرې کړي شول، بیاددغو ځایونو کورونه او د کانونه ونړول شول بیادمطاف ودانۍ چې په هغو کې د زمزم د اوبو دالان وو، ونړول شوې، او ورپسې د نورې ودانۍ ته د اوبو ونه وکیندل شول.

د بنسټ د ډبرې ایښودل او دکار پیل

د همدغه ۱۳۵۷ ه ش کال د برات د میاشتې پر درویشتمه د پنجشنبې په ورځ د باب ام هانی مخې ته یوه ستره غونډه جوړه شوه چې په هغې کې ملک سعود بن عبدالعزیز، دولتي چارواکیو، دیني مشرانو او د اسلامي هېوادونو ځینو استازيو گډون کړی و، په دې غونډه کې ددغې سترې ودانۍ د بنسټ ډبره د مراسمو په ترڅ کې کېښودل شوه، او کار یې پیل شو چې ددې سترې پراختیایي او ودانیزې پروژې دکار په پایله کې د سیلونو د اوبو سوبې له حرم څخه جنوبی لوري ته تر ځمکه لاندې ودانې شوې، د مسعې دوه پوړیزه ودانۍ، د مسجد الحرام زېرمیني برخه، د مسجد الحرام سترې دوه پوړیزې برنډې، د دغو برنډو څلور شپېته دروازې، د مسجد الحرام اوه منارې د مسجد د برنډو دوهم پوړ اوبام ته اوه زینې جوړې شوې، د مطاف غولۍ پراخ او روغ شو، د زمزم اوبو د خا تاسیسات تر مخکه لاندې جوړ شول، د مسجد الحرام په بېلو بېلو برخو کې د زمزم د څښلو د اوبو سیلونه په کار واچول شول، د مسجد الحرام شاو خوا تر مخکه

لاندې داوداسه تازه کولو او ځان مینځلو، تشنابونه او ځایونه جوړ شول، د مسجد الحرام د باندې پنځه عام غولي ودان شول، او د صفا او مروه څخه د قراره او شامیه محل په منځ کې نوی سپرک ودان شو.

د مسجد الحرام د پراختیا او نوې ودانولو دغه کار (۲۰) شل کاله دوام وکړ او په ۱۳۹۵ س کال بشپړ شو، چې ددې پراختیا او ودانۍ په پایله کې د دغه مسجد ساحه له (۲۸۰۰۳) مربع مترو څخه (۱۸۰۸۵۰) متره مربع شوه، او په یوه وخت کې د (۴۷۰۰۰) تنو لمونځ کوونکیو پرځای (۳۱۳۰۰۰) تنه پکې لمونځ کولی شي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

بشپړوونکي کارونه

ددې پراختيايي کار په ادامه کې د کعبې او مسجد الحرام ځينې نور ترميماتې کارونه هم تر سره شول، او دمقام ابراهيم دنوي جوړولو له امله مطاف نور هم پراخه شو، ځکه پر هغه باندې پخوا لويه ودانۍ ولاړه وه چې بيا په اوسنۍ قبله بدله شوه.

د پراختيا دغه کارونه لاندې وختم شوي چې د ملک فهد بن عبدالعزيز دور را ورسېد دده په پېر کې په دغو پراختيايي کارو پسې مطاف په سپينه مرمره ډبره فرش شود دې ډبرې بڼه ځانگړنه داده چې په ډبره سخته تودوخه کې هم پر هغې پښې نه سوځي او يخې وي.

دغه راز په ۱۴۰۲س کال ملک فهد ددغې پراختيا په ادامه حکم ورکړ چې د مسجد الحرام د ودانۍ بام دې هم د لمونځ کوونکيو لپاره جوړ شي، چې په دې ډول د مسجد الحرام پر بام باندې د څلور اتيا زرو لمونځ کوونکيو لپاره نور د لمانځه ځای زيات شو، ورپسې ملک فهد د مسجد الحرام د ودانۍ د باندې د پښو خپله خوځندو (خپله تلونکيو راتلونکيو، اتومات) زینود جوړولو حکم وکړ له دغو زینو څخه چې پریوې یې (۳۷۵) مربع متره محکمه نیولې ده حاجیان د ازدحام پر مهال پر عامو زینو سربېره کار اخلي له دغو زینو څخه بنسټیزه موخه او مقصد په ځانگړې توگه دادی چې دضعیفو وگړیو او کوچنیانو لپاره لومړي پور او بام ته دختلو اسانتیاوې برابرې شي، د مسجد الحرام د فهد د پراختيا پر مهال دوي نورې خوځنده زینې د مسجد الحرام لومړي پور او چت ته جوړې شوې، دغه زینې چې زنگ یې نه وهي او د عربو دروايتي او دودیز طرز تعمیر سره سمې جوړ شوې دي، په هر ساعت کې د (۱۵۰۰۰) تنو کښته پورته رسولو

گنجایش لري، دلته باید ووايو چې ددغو اضافي بدلونونو په رامنځته کېدو سره په حقیقت کې دمسجدالحرام دپراختیا اونوي ودانولو د لومړي پړاو تاریخي کار پای ته ورسېد. چې په پایله کې مسجدالحرام په یوه وخت کې دڅلورولکو لمونځ کوونکیو گنجایش پیدا کړ.

د سعودي سترې پراختیا دوهم پړاو

لکه چې دمخه مو وویل په سعودي او نوره اسلامي نړۍ کې دپړله پسې اومخ پرزیاتېدو سترو ټولنیزو بدلونونو او دنیو تجارتی هوایي ترانسپورتونو په پراخ رامنځته کېدو او په لارو کې دآسانتیاوو په برابرېدو سره دحج لپاره مکې مکرمې ته دتلو نکیو شمېر ورځ په ورځ مخ پرزیاتېدو دی، له دې امله سعودي چارواکیو احساس کړه چې دمسجدالحرام لومړنۍ پراختیا او ودانې کافي نده، ځکه نو هغو وپتېيله چې یو ځل بیا دیوې ښې او هراړخیزې پروسې په تطبیق سره دمسجدالحرام گنجایش دوه برابره شي، هغه وو چې د ۱۴۰۹ هـ س کار دصفرې په دوهمه خادم الحرمين الشريفین ملک فهد د مسجدالحرام د دوه برابره سترې او پرمینې پراختیا دبنسټ ډبره د پرتمینو مراسمو په ترڅ کې کېښوده خو دغه ستر جومات دنن مهال د غوښتنو سره سم ودان او په پرمختللیو عصري وسایلو سمبال شي.

د کار دغه پلان داسې جوړ شوی وو چې له یوې خوا دمسجدالحرام په لوېدیځ لوري کې پراختیا راوستل شي کومه چې دمسجدالحرام د ساحې اندازه نوره (۱۷۲۰۰۰) مربع متره زیاتوي، او په یوه وخت کې دیولک نوي

زرو تنو لمونځ کوونکیو گنجایش برابر وي، اوله بل لوري پخپله د جومات غولی، زېرخانې او لومړۍ پور نور (۵۹۰۰۰) مربع متره پراخه شي.

ددغې پراختیا کار په مسجد الحرام پورې د نښتې سوق صغیر په نړولو پیل شو، خو ددې کار لپاره اړ شو پراخه شي، په دې توگه په ۱۴۰۹س کال ټوله ساحه د تعمیراتي کارونو منځۍ (مرکز) گرځېده، او شاوخوا ټول زاړه کورونه او عمارتونه ونړول شول، او تعمیراتي کارونه په لار واچول شول، چې ددې عظیم الشان او پراخ تعمیراتي کار په نتیجه کې د مسجد الحرام اړ شو د برنډواو غولي په گډون ټوله (۳۲۱۰۰۰) مربع متره شوه، چې په عامو ورځو کې په یوه وخت کې (۷۳۰۰۰۰) تنه او د حج، روژې او په نورور ځانگړیو ورځو کې تر یو میلیون زیات مسلمانان لمونځ پکې کولای شي.

ددې کار په نتیجه کې د مسجد الحرام داسې ستره او ښکلې مانۍ جوړه شوه چې یو یې لاندینی پور دی، چې جگوالی یې درې نیم متره دی او ارشو یې د مسجد الحرام په اندازه ده بل دمخکې یالومړنی پور دی چې جگوالی یې لس نیم متره دی، او بل یې هم دوهم پور دی چې جگوالی یې لس متره دی.

د حرم شریف د پخوانۍ عثمانی ودانۍ، په هکله په ۱۳۸۳س کال ملک خالد لارښوونه وکړه چې هغه دې د تاریخي اثر په توگه خوندي، او پر خپل حال دې پاته شي، چې په دې ډول نوې او پخوانۍ ودانۍ داسې سره وښلول شوې، چې پرته له دې چې کوم عیب ولري ډېرې ښې هم ښکاري، البته دیادونې وړ ده چې د مسجد الحرام عثمانی ودانۍ په (۲۸۰۰۳) مربع مترو کې جوړه شوې وه.

دغه راز په دې ودانۍ کې د مسجد الحرام دننه مطاف، بام او دهغه بهر میدانونه په داسې سپینه ډبره فرش شوي دي، چې په ډېره سخته تودوخه کې هم پښې نه سوځوي خو د جومات شاو خوا لارې په گربښت ډبره فرش شوې دي، د مسجد الحرام د ودانۍ تهدابونه داسې کلک او ټینگ جوړ شوي دي چې پر هغو باندې په راتلونکې کې هر څونوې ودانۍ جوړې شي، زور یې را وړلای شي، او زلزله یې هم نه وړانوي، د مسجد الحرام بنیادونو باندې یې واټر بروپ پلاسټیکونه اوار کړي دي خو ودانۍ له نم څخه خوندي پاته شي، د تعمیراتي کار په بهر کې د مسجد الحرام غولۍ کوم چې کار پرې کېده د پیاده تلو نکیو لپاره پرانیستی پرېښودل شوی وو، خو لمونځ کوونکي جومات ته په تللو کې د کومې ستونزې سره مخامخ نه شي، بل دا چې په تعمیراتي ارشو کې د ځای کمښت د دې غوښتنه کوله چې تعمیراتي مواد د ودانۍ له ارشو څخه لېرې ځای پر ځای او جوړ شي، لکه چې د کانگرېټو د جوړولو او گډون کوونکیو ماشینونو کې چې پر موټرو به ایښودل شوي وو، د یوه تونل له لارې په مکه کې د کار ځای ته لېږدول، په دغه تعمیراتي کار کې د کار شویو موادو په ډله کې د اعلی معیار پنځه څلوېښت زره ټنه پولاد شامل دي په دغه ودانۍ کې د ډبرو او سیمنټو مصنوعي (جوړ شوي) شیشکونه او نور لازم الاجرا استعمال شوي دي کوم چې هم د دې ستر ساختماني کار په چټکه بشپړتیا کې ډېر مرستندویه جوت شول او هم یې د ودانۍ ټینګښت او بنایست زیات کړ، دغه شیان د مکې مکرمې په اطرافو کې په یوه کار ځای (فېکټرۍ) کې جوړېدل، کومه چې د دې پروژې لپاره په ځانګړې توګه تاسیس شوې وه، د مسجد الحرام د ودانۍ د لومړي او دوهم پړاو کارونه یې داسې سره ونښلول چې پرته له کومه عیبه بېخي یو شان ښکاري او څوک یې توپیر نه شي کولای د مسجد

الحرام ساحه د راډیو او تلوېزین په ستودنیو ګانو سمباله ده، او ډېرې حساسې کمرې او نور آلات پکې درول شوي دي، په مکه مکرمه کې درې ټولنونه جوړ شوي چې د مسجد الحرام پر شا وخوا ګردی ترافیکي سړک بشپړوي چې دغه راز د مسجد الحرام ودانۍ د اور وژنې په ډېرو پرمختللیو وسایلو سمبال شوې ده.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د مرمړ ډبرې

د مسجد الحرام د دې سترې ودانۍ دننه او د باندې ټول دېوالونه، غولۍ او چټونه په مرمړ ډبرو فرش او ښکلي شوي دي، دغه مرمړ او د ډبرو نور ډولونه ټول دمکې مکرمې دشا وخواځینو غرونو څخه کښل شوي دي، په دې ډله کې د فاطمې په ناوه کې چې مکې ته نژدې پرته ده د وطني مرمړ ډبرې پراخه زېرمه موجوده ده، چې د مسجد لومړۍ پراختیا پر مهال یې د جومات په بهرنۍ ښکلا کې ستره ونډه درلودلې ده، د مرمړ غټې غټې ټوټې د دغې ناوې څخه پنځوس کیلو متره لېرې د جدې په شاوخوا کې د سعودي بن لادن ډلې د رخام او گرانیت کار ځی (فېکټرۍ) ته راوړل کېدلې کومه چې په منځني ختیځ کې په خپل نوعیت کې تر ټولو لویه او نوې ده، هلته به د مرمړو ډبرو ټوټې جوړېدلې، پرې کېدلې او ځلا (پالش) به ورکول کېده، خود هغو طبیعي برخو ته ځلا او ښکلا ورکړي، دغه ډبرې د مسجد د ودانۍ د دوهم پړاو پر مهال په دوه اتيازره مربع متره ساحه او ستونو کې کار شوي دي؟

د مسجد الحرام د دننه دېوالونو د ښکلا کار د ایټالیا په یوه کارځی (ورکشاپ) کې ماهر و کارگرانو تر سره کاوه، د دغو دېوالونو ډبرې په یو ډول کمپیوټري ماشینونو تر اشل کېدلې، چې پای د ښو اوفني کارکوونکیو او نوي ټکنالوژۍ په مرسته د اسلامي طرز تعمیر یو ډول شهکار ځینې جوړ شو او مسجد یې ډېر ښکلی کړ، دغه راز ماهر و کارگرانو د لوړې کچې داسې ښکلې کاشي خښتې جوړې کړې چې د اسلامي تعمیراتي فن ډېرې ښې نمونې وې. او د جومات هغو ښکلیو محرابونو ته یې نوره ښکلا هم ورپه برخه کړه، کوم چې د جومات د فهد پړدروازه و کارول شوي.

تر مسجد الحرام لاندې سړک

د مسجد الحرام د پراخه شوې برخې د باندې د ترافیکو د جریان د ډېر نېټ د لږولو لپاره ملک فهد د یوه تر ځمکې لاندې سړک *under pass* جوړولو امر ورکړ، چې پر هغې یې یو چټ جوړ کړ خو لمونځ کوونکي په هوساۍ او له ترافیکي پېښو څخه په خوندي توب کې حرم ته ورسېدلای شي.

ددې چارې لپاره یې مسجد الحرام ته ډېر نژدې لار وکېندله او پوځ سړک یې تر ځمکې لاندې جوړ کړ چې د پیاوړتیا لپاره د موقتي پلونو په جوړولو سره هلته تر مخکې لاندې پر ځینو کوټو او د اړوندو کارکوونکیو پرد فټرونو سربېره یو ستر دوه پوړیز داودس تازه کېدو ځای هم جوړ شو، کوم چې ساده او تلونکي راتلونکي خوځنده برېښنايي زینې وربښکته شوي او په عصري ډول جوړ شوی دی.

د سېلاب د اوبو چاره

څنگه چې دمکې مکرمې شاوخوا غرونه دي، او مکه په کښته ناوړه کې پرته ده، نو سېلونو، په تېره د جنوبي لوري څخه راتلونکیو برساتي طوفانونو په کراتو کراتو کعبې شریفې، مسجد الحرام او دمکې ښارته درانه تاوانونه اړولي دي، که څه هم په بېلو بېلو مهالونو کې د سېلاب دمخنیو لپاره اسلامي مشرانو او واکمنو بندونه جوړ کړي او نور ډول ډول کارونه یې تر سره کړي وو، خو بیا هم کعبه او مسجد الحرام له دې افته خوندي نه وه، لکه چې دمکې ددغو سېلونو او دهغو د مالي او ځاني درنو

تاوانونو په هکله په تاریخونو کې په تفصیل سره خبرې شوې دي ، موږ دلته د دې مطلب د ډېر اوږدوالي له وېرې پر هغو ټولو تر خبرو کولو تېرېږو او یواځې د وروستي ډېر تاواني سېل په هکله خبرې کوو .

د ۱۳۸۸ س کال د میانې د میاشتې په څلورمه چې د ۱۹۲۹ ع کال د جنورۍ د (۲۹ م) سره سمون خوري ، په مکه معظمه کې تر دوه ، دوه نیمو ساعتو پورې داسې په شریکې اورښت وشو چې د مسجد الحرام غولۍ د سېل له اوبو داسې ډک شو چې هلته بند حاجیان یې په ځانگړیو بېړیو کې ترې راوایستل ، (۴۵) ساعته په حرم کې اوبه ولاړې وې (۵۳) ساعته په کعبه معظمه باندې طواف ونه شو ، د مسجد الحرام هغه الماری چې قرآنونه پکې ایښودل شوي وه اوبو پرسر واخستې ، چې د قرآنونو پاڼې د بېړیو په ذریعه ترېنه راووبستل شوې ، د کعبې شریفې دیوالونه نژدې درې متره پنځه شپېته سانتې په اوبو کې ډوب ول ، د مطاف د مرمر ډبرې اوبو وکښلې او دمکې د ښار په ځینو برخو کې دغه اوبه د کورونو تر لومړي پورې ورسېدې .

د میانې پر شپږمه د جمعې تر لمانځه وروسته خلکو وکړای شول چې بېرته طواف پیل کړي ، خو دغه مهال هم په مطاف کې تر بجلکو پورې اوبه ولاړې وې د زمزم څاه تر یوې میاشتې پورې بنده وه ، او په دغه کال حاجیانو د زمزم اوبه خپل وطن ته یونه وړای شوې .

خدای ته معلومه ده چې د حرم شریف په زیر زمینو کې چې خلک بند پاته شوي وه ، څو نه به مړه شوي وي ، د حرم په شاوخوا کې د ساعتونو او نورو لوږبېو شیانو د کانونه وو ، هغه ټول وران وېجاړ شول ، پرسرکونو باندې موټر ، تجیران او نور سامانونه ټول ، اوبیوېل ، او وران وېجاړ یې کړل ، لنډه دا چې پر بې شمېره وگړیو سربېره په کروړونو شته یې له منځه ولاړل ، سعودي

حکومت د سپل داوډ چارې او دهغه د ضررونو د مخنیو لپاره د مسجد الحرام د سعودي پراختیا، دکار په لړ کې په ۱۳۹۸ س کال د ۷۰ کورونو ریا لویه لگښت یوه ستره پروژه تر لاس لاندې ونيوله، او د سپل داوډ د ترڅمکې لاندې تېرولو د نوې شبکې په جوړولو سره د سپلاب او دهغه ضرر د تېرو مهالونو کیسه جوړه شوه، د سپلابي اوډ ترڅمکې لاندې تېرولو دغه شبکه د درنو نورولارو چارو، د پلي کولو په ذریعه ډېره ښه او بنسټیزه بشپړه شوه او د سپل او بوتې یې د حرم په شاوخوا ترڅمکې لاندې په دریو سوپا بستلو سره لاره ورکړل شوه.

ایرکنډېشن

د مکې مکرمې ډېرې شدیدې گرمۍ به تل حاجیان ځورول، له دې امله خادم الحرمين الشريفين ملک فهد لارښوونه وکړه چې په مسجد الحرام کې د ایرکنډېشن نظام (سېستم) نصب شي، خو دهغه هواسره شي، داسې ستم چې دنړۍ تر ټولو ښه هواسپروونکی دی، درې نیم کیلومتره لېرې په یوه شپږ پوریزه ودانۍ کې واقع دی، له دغې ودانۍ څخه د ځانگړیو پایپونو په وسیله، (۳۸۵۰۰) ټنه یخه هوا د سپروونکیو وسایلو له لارې مسجد الحرام ته، لېږدول کېږي، په دې ډول چې سړه هوا، د دغه جومات د ستونونو له پورتنۍ برخې څخه راوځي، او توده هوا د دغو ستونونو د لاندې خوا څخه د هواکش کوونکیو وسایلو په ذریعه د مسجد بهر ته وځي.

د مسجد الحرام دروازي

لومړني مسجد الحرام نه دېوالونه درلودل، نه دروازي، بيا چې حضرت عمر او حضرت عثمان رضي الله عنهما مسجد الحرام پراخ کړ، او دېوالونه يې پرې راوگرځول هم يې دروازي نه درلودې، خو کله چې خليفه ابو جعفر د مسجد الحرام د توسيع او تعمير خدمت ترسره کړ هغه ته يې بېلې بېلې دروازي ورکړې، او مختلف نومونه يې پرې کېښودل، لومړی مورخ چې موندنه د مسجد الحرام د دروازو معلومات راکوي، امام ازرقی رح دی، دهغه پرمهال د درېمي لېږديزې هجري پېړۍ په لومړيو کې مسجد الحرام دروېشت دروازي درلودې، بيا څنگه چې دهغه په ارشو او ودانۍ کې د ځينو واکمنو لخوا بدلون راته، طبعاً يې د دروازو په شمېر او نومونو کې هم بدلون راته، له دې امله د مقدسي، ناصر خسرو بلخي ابن بطوطه او ځينو نورو په وختو کې کوم چې په خپلو يونليکونو او اشارو کې د دغو دروازو يادونه کړې ده، شمېر يې نولس ويا وروسته تر دې چې مسجد الحرام کې، دمصر، شام، يمن او ترکيې، واکمنو لخوا ادلون بدلون راغی، دهغه دروازو په شمېرلو کې هم بدلونونه راغلل، او شمېره يې پنځه ویشتو ته ورسېده، بيا د ملک سعود پرمهال د لومړي سعودي توسيع او ودانۍ په پايله کې، د مسجد الحرام د لويو او کوچينو دروازو شمېر يو پنځوسو ته جگ شو، خو کله چې د ملک فهد پرمهال دنوي ټکنالوجۍ پر بنسټ په مسجد الحرام کې نوې پراختيا راغله، هغه لومړي پور او چت ته پرمهالونو او پر ساده او برېښنايي زينو سربېره يواځې بهر ته د څلوروسترو دروازو، څلور پنځوسو فرعي دروازو، او د زېرخانو او لومړي پور ترمنځ د شپږو دروازو درلودونکی شو، په دغو دروازو کې باب بني شېبه ډېره مشهوره وه،

چې باب السلام هم ورته وايي، د څلورو مذهبونو په نزد له هر لوري چې څوک مسجد الحرام ته ورسېږي مستحب داده، چې له دغې دروازې څخه د کعبې د تعظیم په خاطر مخامخ ورننوځي، پخوا باب بني شېبه مقام ابراهيم ته نږدې وه، اولومړۍ د مسجد الحرام حد دغه ځای وو، په هداية السالك کې وايي، چې درسول ص پرمهال دلته دروازه نه وه، خو هغه به له دغې لارې مسجد الحرام ته ننوته، په ۱۲۴ هـ س کال کې خليفه مهدي عباسي د حرم دويمې پراختيا په وخت دلته، دروازه جوړه کړه او يوه ستره مناره يې هم پرې ودانه کړه، د سلطان سليم او سلطان مراد نوې ودانۍ کې د دغې دروازې په مقابل کې يوه ستره دروازه په دغه نامه جوړه شوه، د دروازه دومره پخه او ټينگه وه چې د بېړيو په تېرېدو سره يې هم ترميم ته ضرورت پيدانشو، دمخکينيو، پراختياووله امله، دغه دروازه بېخي د مسجد الحرام په غولي کې پاتې شوه، بيا د ملک سعود لخوا دمطاف دپراخولو پرمهال هغه د ۱۳۸۷ هـ س کال د خداي تعالی د مياشتې په ۱۱ مه يوه ورځ او دهغې پرځای دننې په توگه پرفرش دتورو ډبرو پټۍ جوړه کړه، خو په ۱۴۰۰ س کال دمطاف د بيا پراختيا پرمهال دغه پټۍ هم ايسته کړل شوه، چې داکار دځينو کسانو دا اعتراض وړ هم وگرځېد. علامه قاسي چې په شفاء الغرام کې د باب بني شېبه له لارې مسجد ته دننوتلو داستحباب کوم روايتونه نقل کړيدي، دهغو په هکله وايي، چې په دغوروايتونو کې مراد له باب بني شېبه څخه د دغې دروازې لوري دی نه پخپله دغه دروازه ځکه دغه دروازه خو پخپله دمهدي په وخت کې جوړه شوه، خو بيا هم که څوک غواړي چې بېخي د دغې دروازې په لاره مسجد الحرام ته ننوځي نو د باب السلام اوسنۍ دروازه بېخي د دغې دروازې پر برابره ده که حاجيان له دغې دروازې

جومات ته ننوځي او مخامخ د بیت الله په لوري ورشي، د پخواني باب بني
شېبه څخه به تېر شوي وي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د مسجد الحرام منارې

امام ازرقی رحمه الله علیه، په خپل کتاب اخبار مکه کې چې د دریمې لېږدیزې پېړۍ په لومړیو کې یې لیکلی دی وایي چې حرم څلور منارې لري د علامه قاسي (۷۷۵-۸۳۲س) په وختو کې د حرم پنځه منارې وې، خو علامه قطب الدین (په ۹۸۸ کې مړ) داوونارو یادونه کوي، تر ټولو لومړۍ مناره په ۱۳۰س کال خليفه ابو جعفر د مسجد الحرام پر باب العمره باندې ودانه کړه، نورې منارې په بېلو بېلو وختونو کې د مختلفو اشخاصو لخوا جوړې شوې، چې ځینې یې بیا نړېدلي او بیا جوړې شوي دي دغه راز د مسجد الحرام د ودانۍ په بدلون او پراختیا کې هم د دغو منارو په شمېر کې لږوالی او ډېروالی راغلی دی.

په هر صورت مسجد الحرام تر ۱۳۷۴س کال پورې اوه منارې درلودې، دغه منارې د سعودي لومړنۍ پراختیا پر مهال ړنگې شوې او پر ځای یې اوه نوې منارې ټولې په یوه بڼه جوړې شوې، بیا د سعودي د دوهمې پراختیا پر مهال دوې نورې منارې هم کټ مټ په هماغه بڼه جوړې شوې چې په دې حساب د حرم داوسنیو منارو شمېر (۹) ته رسېږي چې ټولې نهه اتیا متره جگوالی لري دغه منارې دوې د ملک عبدالعزیز پر دروازه، دوې د عمرې پر دروازه، دوې د ملک فهد پر دروازه، دوې پر باب السلام او یوه د صفا پر غره جوړې شوې دي.

د تاریخ مکه مکرمه لیکوال ډاکتر محمد الیاس عبدالغني د فهد له وروستۍ پراختیا وروسته د حرم، ځمکتلي او د لومړي او دوهم پور مساحت (۲۷۸۰۰۰) متره مربع او له حویلي سره د حرم ټول مساحت (۳۲۶۰۰۰) متره مربع ښيي چې په عادي وخت کې پکې (۹۱۴۰۰۰) تنه او د بیروبار په وخت کې پکې یو میلیون تنه ځایيږي. خو دا معلومات ځکه

دقیق نه ښکاري چې همدا سړکال دځینو په وینا رسمي او نارسمي شاوخوا شپږ میلیونه تنه او دځینو په وینا څلورنیم میلیونه تنه حاجیان و نو که یو میلیون ترې په مسجد او غولي کې ځای شي نوآیا داپاتې کسان پرسړکونو ځایېږي؟

د بادغیسي درې شو طه طواف

ددوشنبې په ورځ دذوالحجې په دوهمه له غرمې مخکې حرم ته روان وم، سید نصیر دعمارې په مخ کې په دوکان کې ناست وو پر مایې غږ کړ، «استاد جان کجامیری، ماورته وویل چې حرم شریف ته روان یم، ویې ویل چې ته خوتیار روان یې دلته زموږ څو تنه حاجیان نوي راغلي دي، عمره یې نه ده کړې، که ته ورسره مرسته وکړې ثواب به دې وشي، ماورته وویل ولې نه، ورته غږ کړه، زه یې له ځان سره بیایم، هغه هم څلور تنه بادغیسي سپین ږيري له خونو را ووبستل ورته یې وویل چې دا استاد به درسره مرسته وکړي، او عمره به ادا کړي، دوی احرام هم سم نه ووتلې ټینګاری یې داو چې د حرم زیارت پرمهال یې حرم ته ددرناوي په موخه که له احرام سره پګړۍ نه وي نو خولۍ خویې باید هرو مرو پرسروي، ماورته داحرام په حالت کې دسرپتولو فقهي حکم واوراوه، خو ددوی دلیل داوو چې څنگه به دخدای کورته لوڅ سر ورځي، په داسې حال کې چې ددوی په آند په لوڅ سر لمونځ له سره کېږي نه.

په ډېر ټینګار او ستونزومې دوی قانع کړل چې له پګړۍ او خولۍ تېر شي کله چې حرم ته روان شو نو پرلارمې دوی ته وویل چې په حرم کې بیروبار ډېروي، حرم ډېر پراخ دی اوڅو دروازې لري باید ډېر پام وکړي چې له خپل ملګري بېل نشي، پرلاره مې څو څو ځایه وروښودل چې ښه یې

کړي، او خپله لار او عماره پيدا کړي، زموږ پر لار غټه نښه د ابن لادن مسجد و چې زموږ عمارې ته نږدې او ډېر مشهور و، پر دې مې هم پوه کړل چې ستاسو په لاس کې پر دې تسمې ستاسو پوره شهرت او د عمارې (استوګنځی) ادرس لیکل شوی او پر غاړه څوړند کارت کې مو هم ستاسو او ستاسو د استوګنځي او اړوند ګروپ او شرکت نوم او پته شته چې که نادر که شوی نو له خلکو مرسته غوښتلی شئ، حرم ته چې ورسېدو نو عمارې ته تللی سړک مې ورته په نښه کړ زموږ عمارې ته پر تلونکي سړک ډېرې روښانه او سترې نښې وې د حرم له سالون څخه به چې سهیل ختیځ ته ووتلې نو یو سړک ترمنځه و د پول په پیل کې د ابن لادن شرکت څو لوړ پوړیزې ودانۍ پیل کړې وې ددې، ودانیو مخ ته د سړک پر سر یو ډېره لویه د اعلاناتو لوحه وه چې ساری یې نه لیدل کېده، او ترپایه هماغه یو اعلان هم پرې خپرېده، دا څو متریزه لوحه شپه او ورځ روښانه وه، زموږ ډېرو حاجیانو هماغه نښه کړې وه.

په حرم کې مې هم دروازې وروښودې، د حرم لوی ساعت د ساعت کوچني برجونه ټول مې ورته وښودل، د بېلېدلو په صورت کې د بیا یوځای کېدلو ځای مې وروښود، د طواف ضروري مسایل او دا چې پر دوی په لومړیو درې شوطو (دورو) کې سعې او رمل ده او اوه ځله به له حرم څخه تا وېرې ټول مې وروښودل، څه کم یو ولس بجې طواف ته مطاف ته وربښکته شو، ورته مې وویل چې پر یو بل لاسونه کېږدي او زما اوږه هم ونیسي، چې له یو بل څخه بېل نه شو، په مطاف کې د بېلېدو په صورت کې مې باب الصفا ورته وښوده چې له طواف وروسته به دلته رایوځای کېږو، طواف مو پیل کړ، بیرو بار ډېر زیات وو زه مخکې اودا څلور واړه سپین ږيري چې نورالدین، عبدالقدوس، میراجان او عبدالله جان نومېدل راپسې وو، یوتن

یې زما پر اوږه او نورو یې یو د بل پر اوږو لاسونه ایښي وو هر هره شېبه مې ورته کتل پردوی سغې او رمل لازم وو خو د منډې امکان بیخي نه وو ځکه چې بیرو بار ډېر وو خو ورته مې وویل چې اوږې مو پورته پورته اچوئ خو ډېر وخت به دا کار هم ترې هېر شو، دوی سپین ږيري هم وو او بیرو بار هم ډېر وو نو ځکه به یو شوط ډېر وخت نیوه، اوله سړي به رمل هم هېر شو.

کله چې زموږ درې شوطه (دورې) پوره شوې نو عبدالله جان مخ راواړوه، راته یې وویل څه چې وو څو زه نور ستړی شوم نور طواف نه شم کولای، ما ورته وویل چې طواف خو دادی چې اوه ځله له دې کوټې (بیت الله) تاو شو اوس خو زموږ څلور دورې پاتې دي، نو څنگه وو څو؟

ده اصرار کاوه چې نه نور بس دی نور مې له لاسه نه کېږي، ما ورته وویل چې که ستړی یې څه غاړې ته وو څه زمزم وڅښه او دمه دې هم جوړه کړه او بېرته راشه طواف پیل کړه خو دده همدا خبره وه چې نور بس دی، په ډېر ټینګار مې چمتو کړ چې طواف پوره کړی.

له طواف وروسته مو زمزم وڅښل او دوه رکعت له مونځ مو وکړ.

کله چې څوک طواف کوي نو د ډېرې گرمۍ له کبله یې بدن خولې خولې وي، په بیرو بار کې چې معمولاً د حج په ورځو کې ډېر وي په مطاف (د بیت الله) غولۍ چې مقام ابراهیم او حطیم هم پکې دي، کې طواف هغه د چا خبره دمېږي پر پښو تلل دي، په یوه طواف کې به دې شل ځله پښه د نورو تر پښو لاندې کېږي او د شل نورو قدم به ستا تر قدم لاندې راځي، نر او ښځې به یو په بل پورې داسې نښتي وي ته به وایي چې دواړه یې له یوبل سره سنجاق کړي دي، ډېرې ښځې او انجونې پکې بې سیرته شي، که څوک هر څومره ځان وساتي خوبیا هم هرو مرو به له انجونو سره لگېږي کله خوپه تېل کې

یو پر بل وړولو پرې آن بنسټې تر پېښولاندې شي، له طواف وروسته چې د انسان سخته گرمي پکې شوې وي او ښه ستړی شوی هم وي نو یخ زمزم هغه هم په مړه خېټه ډېر زیات خوند کوي، زمزم او به ډېرې خوږې او خوندورې دي دومره خوند ما په بل یو مشروب کې هم ندی لیدلی ماخوبه چې هرڅومره ډېرې وڅښلې نو خېټه مې پرې نه پرسېدله ډېر وخت به یې دډوډۍ کار هم کاوه، زمزم به مې تنده او لوږه دواړه خوږبول ماته به په حرم شریف کې د ابیت رایه زړه شو:

ساقی ټوله میکنده دې ترې قربان شه
پښتنه چې لاس راتا وکړي له منگي

مابه ویل چې د دنیا ټول شراب او ډول ډول مشروبات دې د زمزم له یوه گیلان نه څار شي، داددین تر اغېزې لاندې دیني جذباتي دعوه نده، په رښتیا له زمزم څخه مو ډېر خوند اخست، د زمزم په اړه به په تفصیل سره وروسته بحث وکړو.

له طواف وروسته د ماسپینین د لمانځه وخت شو، باب الصفا ته مو نږدې ځای پیدا کړ او لمونځ مو په جماعت ادا کړ کله چې له بادغیسي سپین ډبرو سره زموږ طواف او لمونځ پای ته ورسېد نو ورته مې وویل چې تاسو د صفا او مروه تر منځ سعې وکړئ او زه به درته کېنم ځکه چې پر ما سعې نشته ده، خوباور مې نه وو چې په نظري تشریحاتو دې دوی پوه کړل شم، نو لازمه مې وگڼله چې یوځل ورسره په عملي توگه د صفا او مروه تر منځ سعې وکړم، او په عملي توگه یې ښه وپوهوم، صفاته مې وڅېړول مخامخ بیت الله

ته مې ودرول دُعا مو وکړه، مروه ته روان شو، دشنو راډونو ترمنځ مومندپه وکړه مروې ته مې چې ورسول ورته ومې ویل اوس ستاسو یو ځل شوط پوره شو، په مروه مو هم دُعا وکړه بېرته صفاته را روان شو، دشنو راډونو په منځ کې مومندپه وکړه کله چې صفاته ورسېدو نو ورته مې وویل چې ستاسو دوه ځله یا دوه شوطه پوره شول، اوس درته پنځه نور پاتې دي تاسې خپله سعې وکړئ اوزه به درته دلته کېنم، زه دصفا بېخ کې په مسعې (دسعې په ځای) کې په مرمرین دیوال کېناستم او دوی خپله سعې پیل کړه، دوه درې ځله مې یو یو ولیدل، چې سعې یې کوله خو نور رانه ورک شول، ټول سعې کوونکي زماله نظره تېرېدل ځکه چې په لاره کې یې ناست وم زه هملته منتظر یم چې اوس به راځي اوس به راځي خو درک یې ونه لگېد، وارخطاشوم، ماویل لکه چې لاره یې ورکه کړه زه هلته له څو بڼځو سره برابر شوم چې بڼه بڼهار مو وکړ وروسته ددې بڼهار تفصیل ته ورځو.

زه لا هملته منتظر وم چې مازیگر شو، خو ددوی درک نه لگېږي وارخطا شوم دمازیگر جمعې ته صفونه برابر شول سعې بنده شوه، بیا هم نه بنکاري، جماعت ودرېد، خو بیا هم ددوی درک نشته، له لمانځه وروسته هغه ځای ته ورغللم چې دورکېدلو په صورت کې مو د بیاموندلو لپاره نښه کړې وو هلته هم نه وو لږ ورته هلته هم تم شوم خو رابنکاره نه شول، بېرته سعې ته راغللم، او هملته ورته کېناستم، دماښام تیارې راغلې خو دوی رانه غل، ډېر خفه شوم ماویل دانا بلده او نالوستي سپین ږيري به کومې خواته تللي وي، دماښام لمانځه له ادا کولو وروسته مې غوښتل چې تر ماسخوتن پورې په حرم کې پاتې شم او طواف وکړم، خو دوی ته مې اندېښنه ډېره وه عمارې ته روان شوم په بېړه لاړم هلته مې ددوی خونه ومونده گورم چې

څلور واړه هملته دي خوښ هم شوم او غوسه هم راغلله یوه یې لا حلق
(سرخرېل) نه وکړی او جامې یې اغوستې وې نور یې لاهم احرام کې وو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

له ښځو سره بنډارونه

کله چې مادوی ته د صفا د غوندې تر څنگ انتظار کاوه نو دلته هم بیروبار ډېر وو په زحمت مې د ښځو په منځ کې ځای وموند ښي خواته مې د پاڅه عمر یوه تونسۍ ښځه ناسته وه، له څه شېبې وروسته مې په خبرو راوستله، د ښځه ډېره ښکلې او ډېره تقوا داره، ډېره درنه او نرم خویه وه کله چې پوهه شوه چې زه افغان یم نو د افغانستان حالات یې وپوښتل، امریکایانوته یې ډېرې ښېرې وکړې او ډېر یې ورته بد وویل. زموږ تر څنگ ناستې نورې مېرمنې هم له موږ سره په بنډار کې راگلې شوې، دهغوی احساسات د امریکا په اړه له دې ښځې بېل نه وو ټولو امریکایانوته بد وویل، ښېرې یې ورته کولې، او طالبانو او مجاهدينوته یې د عاوي کولې.

د المغرب له یوې اوسېدونکې سره مې خبرې اوږدې شو دا هم ډېره ښکلې وه؛ لهجه یې خوږه او مینه ناکه وه کله مې چې ترې واورېدل عمر یې ۵۶ کاله ده نو له حیرانتیا مې ټکان و خوږ ځکه چې هغه ډېره ځوانه ښکارېده، زموږ د پنځه ډېرش کلنو په څېر وه ویل یې چې شپږ او لاده لري مشر زوی یې صمد او مشره لور یې مریم نومېږي، د شخصي ژوند او د المغرب په اړه یې ډېر معلومات راکړل.

تر څنگ یې په څهره کې د پټه ورته، بله ښځه ښکارېده، هغه تردې هم ښکلې وه ویل یې چې دا یې خور او تر هغې څلور کاله کشره ده، خو هغه هم ډېرش کلنه ښکارېده له هغې سره مو هم سلام اوسټري مشي وکړه راته یې وویل چې نرسه ده.

د پاکستان د پنجاب ایالت اړوند د ملتان او سپدونکې دوه خويندې موهم خنګ ته ناستې وې، یوه یې پخه او بله یې ځوانه وه، خبرې مو اوږدې شوې، گروپي شکل یې غوره کړه له المغربی او تونسۍ سره په عربي اوله ملتانیانو سره په اردو غږېدم زما انگلیسي او اردو قوي ندي خو ستونزه پرې حلوم، ددوی خبرې لومړی مایوبل ته ژباړلې خو وروسته یې شریکه ژبه انگلیسي ومونده او ټول پرې غږېدو ما زیګر لمونځ مې هم له همدوی سره وکړ. تونسۍ بنځې راته خپل جای نماز (لمونځی) راکړ. له ملتانی مې وپوښتل چې د سعودی هوا توده ده که د ملتان؟ ویې خنډل ویل یې دواړه برابرې دي.

ځینې خلک وايي چې پنجابیان تور دي لا مل یې دا بولي چې گویاهلته لمر تود دی بیا داخو ډېره مشهوره ده چې شمس تبریزی پرملتان لمر رانېکنه کړی دی، ځکه خو ورته شمس تبریز وايي شمس په عربي کې لمر ته وايي که نه دده خپل نوم تبریز دی او یاخوبه دی دتبریز او سپدونکې و ، داخو د فولکلور خبرې دي په سم او ناسم پسې یې نه گرځو خو دومره وایم چې څومره ښکلا په پنجاب کې ده ساری به یې په نور پاکستان کې کم وي، دادوه ملتانی یې دښکلا ښې نمونې دي.

په ۱۳۸۹ هجري لمریز پاکستان ته د یوه رسمي سفر په ترڅ کې د لاهورد یوه عصري هوټل (هالیډي ین) په لفت کې له یوې پنجابی ناوې سره دوه په دوه برابر شوم له لوستونکیو په بڅښنې، اوس هم چې رایاده شي نو په زړه کې مې یوه نرۍ څړیکه تېره شي.

زموږ ناخبره خلک داسې فکر کوي چې گویا ټول پنجاب تور دی، دوی نه پوهېږي چې هلته یو نسل تور رنګ لري چې زموږ خلک ورته چواریان وايي: دځینو سترګې تعصب ږنډې کړي او تور او سپین نه پېژني، دسره انقلاب

ملگری شاعر ښاغلی سلېمان لایق هم په همدې رنځ اخته شوی دی هغه ته هم ټول پنجاب تور ښکاري. لایق طالبان ځکه د جومات حرامیان بللي وو چې دده په اند (تور پنجاب یې راووست د کابل په زړه یې کېناوه). خو چې اوس دې نورو، دنړۍ ۵۰ کفري هیوادونه افغانستان ته راوستي او دلته هر ډول فجایع ترسره کوي نو لایق ته دهغه لیاقت اجازه نه ورکوي چې ددوی د عقیدې او ایدیولوژۍ (کمونیزم) د مخالفینو او امپریالستانو پر ضد کم تر کمه غږ هم پورته کړي.

باب السلام که باب بني شيبه

د ذوالحجې په دریمه د شپې زموږ د شرکت اړوند ۲۴ تنه نور هم له کابل څخه مکې معظمې ته را ورسېدل دوی ته د هرات په الوت کې ځای نه وو پاتې شوی شرکت کابل ته ولېږدول، او ورته یې ویلي چې تاسو به هلته نه ایسارېږي په بله الوتکه کې به جدې ته راځئ آن له هغوی ډگر څخه به هم بهر وتلو ته اړتیا نه پیدا کوئ خو هلته دوه ورځې ځنډېدلي وو د شرکت درئیس په وینا مې د سحر له لمانځه وړاندې د عمرې لپاره حرم ته روان کړل.

هماغه ټینګار مې چې هره برخه کې پر هغو نورو څلورو سپین ږیرو کړی و پر دوی مې هم وکړ، بلکې له هغوی مې پرې ډېر ټینګار او لارښوونه ورته ځکه وکړه چې له دوی سره ښځې هم وې.

کله چې حرم شریف ته ورسېدلو نو د تهجد و اذان وشو پولیسو مطاف ته دننوتلو اجازه رانکړه، ځکه چې هلته د لمانځه لپاره صفونه تړل

کېدل، او طواف هم طواف کوونکی او هم نور په تکلیفول، باب الصفا سره موځای وموند هملته مو تهجد پیل کړل.

د جماعت له ادا وروسته مطاف ته ننوتلو، ماهغوی ته وویل چې په لومړي ځل مطاف ته د باب السلام له لارې ننوتل سنت دي خو که موږ هغه دروازه مو مو نو وخت راباندې تېرېږي، او مطاف رانه ډکېږي، ځکه د حج ورځې دې بیروبار ډېر دی بیا اړ یو چې یاهه دوهم پور او یا دریم کې طواف وکړو او هلته طواف سخت دی ځکه چې دایره یې ډېره پراخه ده، د تخمین له مخې په دوهم او دریم پور کې د طواف ساحه یو کیلو متر کېږي نویو طواف داسې دی لکه اوه کیلومتره مزل، نورو ومنله خو دوو تنو نه منله، ویل یې چې هرو مروه له باب السلام څخه ورځو، غوسه مې هم راغلله، خو چاره نه وه، دهغو نورو خبره یې هم نه منله ما ویل که پرېږدم یې چې هرڅه کوي نو کوي دي یې خو وبال لري، بالاخره په پوښتنو مو باب السلام وموند په دوی کې یو تن لیک لوستلی شو کله چې دننه ورننوتلو نو یو ځل یې ماته مخ راواړوه، چې ته خوله موږ سره چل کوي، دا خوباب السلام ندی، پردې دروازه خوباب بني شیبه لیکل شوي ما ورته وویل چې همدا باب السلام دی خو دوه نومه لري، هغه نه منله بالاخره له لاسه مې ونیوه نږدې پولیس ته مې وروست، له هغې مې ده همد په مخ کې وپوښتل چې ایا همدا باب السلام ندی، هغه هم وویل هو همدادی همدې باب بني شیبه ته یې لاس ونیوه، دوه ځله یې وویل باب السلام باب السلام، له دې وروسته یې ومنله مطاف ته بنکته شو طواف مو پیل کړ، له دومره ټینګار او سپارښتنې سره سره ټول رانه ورک او یو یو شول، له ډېر لټون او ستړیا وروسته مې دوه تنه نارینه چې ښځې یې هم ورسره وې، وموندل او عمارې ته مې راوستل نور ټول رانه ورک شول.

نهال او نفیسه

چهارشنبه یا ذوالحجې په ۴مه مې مشر شیرزمان ته ټېليفون وکړ و یې ویل چې د حرم په دوهم پوړ کې طواف کوي زه هم ورغلم خای مو نښه کړ، له موندلو وروسته زه هم ورسره په طواف کې ملگری شوم، دهغه دوهم دور و له طواف وروسته د باب الصفا په برابرۍ په دوهم پوړ کې کېناستو شېرزمان، تکره، وینس او د اسلامي نړۍ په درد دردمند، مجاهد مسلمان دی، سلفی ندی، شعوري موحد دی خو خلک ورته سلفی وايي، هغه ملایان غندي چې په ختمونو، خیراتونو، جنازو، دم او تعویذ متکي وي، او د خوړین نوم ورکوي، له طواف وروسته مو د اسلامي نړۍ پر ستونزو بحث پیل کړ، په همدې کې وو چې درې انجونې مو څنگ ته راغللې یوه پکې غمړنګه چاغه (خوږبه) مسته او ښکلې پېغله وه، زموږ څنگ ته ودرېده په خپل بلک بیري موبایل یې دبیت الله عکسونه واخستل کله چې زموږ ترڅنگ کېناستلې نو زما ژورنالستیک حس راوپارېد لومړی مې په سلام او ستړي مشي په خبرو راوستلې، دې پېغلې خپل موبایل راووست اخستي عکسونه یې کتل، اړول او را اړول، د موبایل مینو ته ورغلله دومره ګړندی کار یې کاوه چې تابه ویل دامبایل همدې جوړ کړی دی همدلته یې د عکسونو په ایډیټ پیل وکړ، ماترې هیله وکړه چې زما په کیمره زما او د شېرزمان عکسونه واخلي او کعبه پکې رڼه راوړي، دستي راپاڅېده، کیمره یې واخستله د عکس مینو ته ورغلله انځور (wev) یې ښه برابر کړ، بیایې له هر اړخه له کعبې سره زموږ څو عکسونه واخستل، ما ورته وویل چې په خپل فون کې خپل اخستي عکسونه را وښيي سمدستي یې ټول و اړول راوړول

ترې مې د ځان راپېژندلو هيله وکړه، ويل يې چې نهال نومېږي او د سوډان د عبه ښار او سپدونکې ده، يوه ملگرې يې نفيسه نومېده، هغه هم دهمدې وطنداره وه، دنفيسې معلومات دافغانستان په اړه کم ووخو نهال دافغانستان دجغرافيه او رواني وضعې په اړه دومره معلومات ورکړل چې ډېر افغان لوستوال يې هم د افغانستان په اړه نلري، ما نهال ته وويل چې راشه زما په کيمره ته او نفيسه له ماسره گډ عکسونه واخلي، ويې خندل ويې ويل چې عکسونه خوبه واخلو خوستا په کيمره نه، بلکې زما په ميايل.

نهال ډېره خوږه او صميمي پېغله وه، ډېرې خبرې مو وکړې تر مازيگره ناست وو، هغوی تلاوت وکړ ماله ځان سره د فقهې کتاب وړی و هغه مې ولوست، له لمانځه وروسته مو هم زړه نه کېده چې له يو بل نه بېل شو.

دلته مو له يونايجريا يې سره هم ښار وکړ په گوډه ماته انگليسي مې ورسره دنایجريا او افغانستان پر حالاتو خبرې وکړې، د تامير په نوم يو متشرع مصری هم را سره کيناست، هغه همدلته اقامه درلوده خو ويل يې چې هېواد والويې د مصر حکومت ته له ۴۰ تر ۵۰ زره جنيه چې ۴-۵ زره ډالر کېږي ورکړي او حج ته راغلي دي ده دا پيسې ډېرې زياتې بللې، اوه کاله وړاندې په افغانستان کې دمصر سفير هم تامير بيک ماډوني نومېده زما ډېر ملگری او ډېر مجاهد او داسلامي نړۍ پردرد دردمن شخص و زما په سپارښتنه يې څو تنه په مصر کې نړيوال پوهنتون الازهر ته ولېږل. دولي په نوم د تامير بل مصری ملگری هم زموږ سره کيناست پر ايمن الظواهري ډېر وغږېدو ما ورته وويل چې زه هم د القاعده وو دهېواد يم حسنی مبارک موبنه وټکاوه، دوی ويل چې که دامريکا وېره نه وي نو ډېر هېوانه به په افغانستان کې جهاد رسمي تائيد کړي.

د هندوستان دراجستان ایالت یوتن نوی ځوان اوسېدونکی هم له خپلې مور سره راغلی وو هغه ویل چې د حج داخله یې د هر تن په سر ۱۲۶۰۰۰ هندی کلداری کړې ده، ډوډی یې هم پر حکومت ده او دوه زره بېرته هم ورکوي، د انرځ دمصريانو له نرخ ډېر ښکته او د افغانانو له نرخ هم ښکته دی، خود مصریانو عمارې حرم ته دومره نږدې وې چې نور ترې حرم ته نږدې بل څوک نه وو، ځینې یې دارالتوحید کانټیننټل سره نږدې دي په لوکسو هوټلونو کې اوسېدل.

موږ هم حرم ته نږدې وو خو بیا هم کله به چې راباندې ناوخته شوه نو چې له دوه ریالو به تېر شو په جماعت لمونځ مو نیولی شو.

زمزم ته بې صبري

مورته ویل شوي وو چې پر زمزم بیروبار ډېروي او بوشکې ډکول وخت او زحمت غواړي سره لدې چې څه کم یوه میاشت وخت مونور په مکه معظمه کې درلود خو نه پوهېږم ولې راباندې دواړو خطايي پيريان کېناستل د جمعې په ورځ د ذوالقعدې په شپږمه د شپې درې نیمې بجې زه، ډگروال سمیع او کاکا برات چې اصلاً ترکان او د کابل د میرویس میدان او سپدونکي وو حرم ته روان شو، د زمزم لپاره مو یوه ورځ وړاندې بوشکې اخستې وې، په بوشکه لس لیتره لیکلي وو خو یوولس نیم لیتره اوبه یې اخستلې، د بوشکې په عادي وخت کې په درې ریاله وې خو اوس په لس ریاله پلورل کېدلې.

ماله پلورونکي سره ټوکه وکړه هغه د ابراهیم عابد ټوکه مې په عربي ورته وکړه چې وايي چهل ستون ته روان وم او ټکسي رانه څلور سوه افغانۍ وغوښتې ما ورته وویل: اوه اوه یو ستون په لس روپۍ؟ ما هم ورته وویل اوه اوه یو لیتر په یو ریال، بالاخره په اته ریاله مو وپېرلې، د زمزم اصلي ځای مو په پوښتنه پیدا کړ، مور وویل ډېر بیروبار به وي خو د شیطان غوږونه کانه (هله هسې هم کانه وي) بیروبار نه وو، د زمزم پایپ مو په بوشکه کې کېښود په څو ثانیو کې بوشکه ډکه شوه، د زمزم اصلي چینې چې اوس ډېر لویې او ژورې ساګانې په کې جوړې شوې دي، د کعبې ترڅنګ ده، خودلته یې په اوږدو پایپونو کې را تېرې کړي او له دې اوږدو نلونو څخه لسګونه پایپونه بېل شوي چې په اسانۍ سره ترې بوشکې ډکېږي، خو د بیروبار په وخت کې بیا هم دلته د بوشکو ډکول سخت وي، او انتظار غواړي، د زمزم د وېش او پایپونو ځای، د رسول الله ص د زېږېدو ځای او د ابوجهل کور خوا

په خوا پراته دي، بوشکې مو واخستې را روان شو د طواف وخت نه و، بوشکې مو له ځان سره مطاف ته وړلې هم نه شوی، د حرم په سالون (غولي) کې د باب الصفا خواته کېناستو، ما تهجد پیل کړل په لمانځه وم چې یوې ښځې له سمیع او برات څخه زمزم وغوښتل، خو هغوی ورنکړل، هغې ښځې بیا ورته زاری وکړې ویل یې ترې یم، خودې ظالمانو بیا هم ورنکړې، زما پام دوی ته واوښت د لمانځه حضور مې هم خراب شو ډېر خفه شوم، له لمانځه وروسته مې ورته وویل چې ظالمانو یو گیلان او به به مو ورکړې وې، یو گیلان زمزم خوهر چېرته په حرم کې پیدا کېږي بېرته به مو ډکې کړې وای، دلته مو په لمانځه کې څنګ ته د سیده زینب د کاروان اړوند یوه ښکلې لبنانی په لمانځه ودرېده، ما ویل شیعۀ به وي خو په لمانځه کې یې رفع الیدین کاوه.

له لمانځه چې فارغ شو له حرم څخه وتلو چې په یو څلور ټایره بایسکل (ویلچر) کې مویوناسته ښځه ولیده څو تنه ترې راتا و وویو تنګي ځواب په تونده لهجه ورسره غږېده او پټکې یې پرې کولې، لامل مو وپوښت، دې ځوان راته وویل چې د درې سوو ریالو په بدل کې یې دې ښځې ته طواف ورکړی اوس چې د اجورې ورکولو وخت شونو ددې ښځې زوی ځان نادرکه کړ، دا چې ددې ښځې زوی به رښتیا هم ځان پټ کړی وو او که نه او موضوع به څه وه الله ج خبر دی، موږ هم داجرئت ونکړ چې درې سوه ریاله ورکړو، اولانجه حل کړو هلک ته مې نصیحت وکړ او روان شو خو په زړه کې مې وویل چې توبه توبه په حرم کې هم د مزدور مزدوري سمه نه ورکول کېږي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

لومړۍ جمعه لومړۍ بیروبار

داپه حرم کې زموږ د لومړۍ جمعې لمونځ دی مامامې دلته پخوا هم د جمعې لمونځ کړی او له بیروبار څخه ښه خبر و هغه راته وویل چې که دننه مسجد الحرام کې لمونځ کول غواړې نو باید وخته ولاړ شې، اوس نو د حج ورځوته دوره ورځې پاتې دي، تقریباً ټول حاجیان رارسېدلي دي، لمونځ په پاوباندې دولس بجې کېده، اوزه پاوباندې لس بجې حرم ته لاړم، ماوایل راځه لمانځه ته خولادوه ساعته وخت پاتې دی دننه په حرم کې به ځای ومومم خو حرم خو پرېږده چې د حرم سالون د حرم شا وخوا عمومي سرکونه، پلازې، دموتیرو تونلونه، آن جروال او حفایر ته تلونکي پلونه ټول له خلکو ډک و، له حرم شریف څخه یو کیلو متر لېرې هم ځای نه موندل کېده، پولیس حرم ته په ننوتونکیو ټولو لارو ولاړ وو، څوک یې نه پرېښودل، دافغانستان دپولیسوپه څېر یې خلک یوې اوبلې دروازې ته لېږل، تشنابونوته یې هم څوک نه ور پرېښودل، ډلې ډلې خلک سرگردانه یوه خوا بله خوا تلل، زه چې له وخت څخه دوه ساعته مخکې تللی وم ځای مې موندلی نه شو نو د هغه چا به څه حال وو چې ناوخته راغلي وو.

په ډېر زحمت مې دموتیرو د تونل پر غاړه له حرم څخه لېرې د یوې غرفې تر څنګ سوری ولید، چې ورغلم، ورسره نږدې خلکو تش انساني حاجت پوره کړی او ډېر بوی وو، مجبور شوم بله چاره نه وه هملته مې جای نماز (لمونځی) هوار کړ. ما په خپل ټول ژوند کې دومره بیروبار نه وو لیدلی

کېناستم، لمرو ورو ورو تودېده پرماهم لمر راغی ځای مې بدلاوه، خو پرېښودلی مې ځکه نه شو چې بل ځای نه پیدا کېده، هملته مې ملګري وموندل خپل ځای او جای نماز مې پرې وسپارل ماوایل که په کوم دکان کې

اوبه یا پیپسي، پیدا کړم ډېر وگرځېدم اخر مې یوځای کې مړنډا پیدا کړه، هوا ډېره توده وه خولې راماتې وې خو ماله ځان سره مطالعې ته کتاب هم وړی و، کله چې اوبو پسي وتی وم نو په همدې وخت کې درې بنځې راغلې وې او وار خطايې ژړل، یوه پکې دومره ترهېدلې وه چې له سره یې خبرې نشوای کولی، جامې یې د پښتنو وې، چاره یې نه وه هماغه بوین ځای کې کېناستلې.

څوک ورسره په ژبه نه پوهېدل، ماله جامو وپېژندلې په پښتومي ترې وپوښتل، هغوی چې له ما پښتو واورېده په تند یو کې یې خوښي وځلېده، ویل یې چې له پروڼ راهیسي یې له خپلو نارینه وو سره اړیکې پرې شوي او یو بل یې ورک کړي دي، له دوی سره تېلېفون نه وو، خو له یوې بنځې سره یې دخپل مېړه د تېلېفون نمبر وو، ماهغه نمبر ته زنگ وواهه خو بند وو، نه یې خپل ځای پېژنده اونه ورسره د پېژندګلوی کومه بله نښه وه.

حیران وو چې څه وکړو، دوی ویل چې دسوات اوسېدونکې دي، داوسېدلوځای او خپله عماره یې نه پېژندله، ماویل له لمانځه ورسته به ورسره مرسته وکړم او استوګنځی به یې ورته پیدا کړم، په همدې کې وو چې شاته صف کې یوتن سواتی راپیداشو، هغه هم پوره نه پېژندلې، خو ویل یې چې دسواتیو حاجیانو ځای ور معلوم دی.

ګرمي شېبه په شېبه ډېرېده، خولې روانې شوې، ماته دپوهنتون ددوري یوه خاطره راپاده شوه: کله چې دکویت او عراق جګړه پیل شوه نو استاد محمد گل عتيقي او دهغه وراره ډاکټر عبدالحليم احمدی پاکستان ته راغلل او ددواړه زموږ استادان شول، عتيقي صاحب چې دلغمان ولايت دقرغيو ولسوالۍ دچهار باغ اوسېدونکی دی ډېر ظریف او لطيف شخصيت دی

هغه کیسه کوله چې یو وخت په چهار باغ کې ددوبي (اوري) په ډېره گرمۍ کې دجمعي لمونځ اداکېده ملا مسئلي کولې خو ځينې مقتديان يې دمسجد دغولي پر ځای ددېواله سيوري ته ناست وو، ځکه چې په غولي کې تود او سوځنده لمر وو، ملاچې وليدل مقتديانويې دمسجد غولۍ پريښۍ دی، او دديوالونو سيوروته ناست دي، نو په لاسپيکر کې يې په غوسه پرې غږ کړل: ای مردم: قل نار جهنم اشد حرا است واللّه اگه خلاص شوي همداخبره په غوسه کې تکراروي، (قل نار جهنم اشد حرا است، واللّه اگه خلاص شوي) خو د ايت دا برخه ورته نه ژباړي اونه يې پوهوي چې موخه يې څه ده. مقتديان هم حيران دي چې ملاصاحب يې ورته ولې په غوسه دی او څه ورته وايي.

ددې ايت معنی داده (ورته ووايه ای پيغمبره چې ددوخ اور ډېر زيات توددی).
پرموډېم لمر راغی خوځان مې پر همدې ايت ډاډه کاوه: چې: نارجهنم اشد حرا است.

کله کله به ورېځې خپلې لورينې کولې با لاخره دلمانځه وخت شو، دلمانځه بڼه يې له افغاني دود څخه بېله وه، شل باندې دولس بجې قاري سديس دلمانځه خطبه پيل کړه او په لنډه خطبه کې دفلستين جهادته دعاوشوه، خوافغانستان يې يادنکې، په حرمينو کې پر سياسي خطبو، سياسي موعظو، بنديز دی، هېڅوک دلوېديځ بنکيلاک پر ضد څه شی ویلی نشي.

قاري سديس مشهور حافظ او دقران قاري دی مايې دتلاوت کېستې اخستې او اورېدلې وې، هلته راته خلکو وويل چې سديس انقلابي ذهنيت درلود، دجهاد پرمهال پاکستان ته هم راغلی وو، هلته يې هم انقلابي

ویناوې کولې، خوله کله راهیسې چې د شاهي کورنۍ زوم شوی دی، نو په اصطلاح چارج یې خنځی شوی او انقلابي ویناوې او د دولت اولویدیځ ضد ویناوې یې پرېښې دي، لمونځ او جنازې تر یوې بجې پای ته ورسېدل.

جماعت ته د انتظار په وخت کې مې خواته یو ځوان اندونیزیایي ناست و و په انگلیسي موسره خبرې پیل کړې، زما پر لاس په اندونیزیایي جوړ یو ساعت و و میډین اندونیزیایي لیکل شوي هم و و، ساعت ظاهراً ډېر ښکلی و و خود مړه گران بیه نه و و، ددې اندونیزیایي ډېر خوښ شو، د ساعت د لیدلو غوښتنه یې وکړه ما هم له لاسه خلاص کړ چې ښه یې وگوري هغه چې وکوت نو نور یې هم خوښ شو ما ورته وویل لکه چې ډېر دې خوښ شو هغه وویل هو ما ورته وویل خیر نو دا زما لخوا تاته ډالۍ شو په لاس یې کړه، هغه دې ډالۍ ته دومره خوښ شو چې دوه ځله یې زما لاس ښکل کړ.

خواته مو یوه نوې ځوانه اندونیزیایي ناسته وه یو سپین ږیری یې ترڅنګ ناست و و ټوله په حجاب کې وه له مخ پرته ټوله پټه وه آن په لاسونو یې دستکشې او په پښو یې جرابې وې له مایې و غوښتل چې په سیوري کې ځای ورکړم ماترې د سپین ږيري په هکله وپوښتل و یې ویل چې دایې پلار دی په لږ وخت کې ډېر بلد شو.

مخ ته مو یو تور پوستی یمنی ځوان هم ناست و و د احرام په خبر تورلنګ یې له ځانه تاو کړی و و په صف کې په ناسته ویده شو لږ وروسته کور او بې ستره شو ما راوینس کړ چې ځان پټ کړي او اودس وکړي خو تر اقامته ویده و همداسې لمانځه ته پورته شو پوږي به نه و و خو رنگ او کره وړه یې د پوږیانو

دلته له موږ سره د پاکستان پنجابیان هم وو څوک په انگلیسي څوک په اردو ، عربي فارسي او پښتو غږېدل ما ددوی ترمنځ گوته ماته ژباړه کوله ، څه موکړي وای اخر په وړاندې مو لمانځه ته دوه ساعته انتظار وو !!

زموږ خلک چې د جمعې لمونځ کوي نو چې لومړی اذان وشي خطیب منبر ته وخېژي څه کم یو ساعت وعظ کوي ، اکثره یې دخبرو وخت ، مناسبت ، موقع نه پېژني ، په اختر کې به دمعراج او په محرم کې به داختر مسایل بیانوي ، اکثره به اسرائیلیات او اساطیروایي بیا به ټول په اجتماعي ډول سنتوته ودرېږي . بیا به دوهم اذان وشي ، بیا خطبې وایي بیا جماعت ، بیادعا خوهلته داسې نه وو ، لومړی اذان وشو نه مسایل وونه سنت ، لس پنځلس دقیقې وروسته دوهم اذان وشو ، خطبه واورول شوه ، لمونځ ودرېدله سلام وروسته ټول ازاد وو ، د جمعې ټول لمونځ شل دقیقې وخت ونيوه .

له لمانځه چې را ووتونو پرسرکونو بیرو بار شو زموږ پرلار په پله دیرو بار له کبله اوږد ټپیل شو ، خلک ولوېدل ، ښځې اونر تر پښو لاندې شول ، سرک جای نمازونو ونيوه ، چپړو او دښځو ټیکړیو وپوښه ، چیغې پورته شوی یا حاج یا حاج بالاخره ، خلک ودرېدل او تېله کمه شوه .

په کعبه کې لومړی صف که کشتی کج

له هرچا سره تلوسه وي چې کم تر کمه یوځل خو بیت الله سره نږدې په لومړي صفر کې او هغه هم ملتزم او حجر اسود ته مخامخ لمونځ وکړي ، دا کار دکعبې گرد چاپېره سخت دی او ملتزم ته یا د حجر اسود او حطیم تر منځ دې دیوال ته خوډ پرسخت دی ځکه چې دکعبې امام هم همدې خواته ودرېږي

د کعبې دروازه هم همدې خواته ده دلته لومړۍ صف په نصیبونو او ډېرو خوارو او ستړیا موندل کېږي.

نن (د جمعې ورځ) ما قصد کړی وو، چې دمازیگر لمونځ به ملتزم ته مخامخ په لومړي صف کې کوم، په یادمې نه دی چې له لمانځه وړاندې مې یو طواف وکړ او که دوه خو چې صفونه تړل کېدل ځان مې ملتزم ته برابر کړ، هلته صف تړل او په صف کې ځای نیول ډېر سخت دي، جمعې ته لا څلورېنست دقیقې کله کله خولا یو ساعت پاتې وي چې صف تړل پیل شي، د صف تړلو لپاره خلک یو بل ته لاسونه ورکوي، خولا سونه نه ټینګېږي مټې یوله بل سره نښلوي چې د ټپل او فشار پر وړاندې مقابله وکړي، د صف لپاره د مټو تړلی انساني ځنځیر مقاومت کوي خو په هره یوه دقیقه کې له داسې ټپل او فشار سره مخ شي چې د ځنځیر څومره برخه ټوله شاته ولاړه شي، کله وشلېږي، کله یې څوتنه ولوېږي، یا حاج! یا حاج چیغي پورته شي.

ستړتیا هره دقیقه ډېرېږي، تنفس ژور شي، خولې راماتې شي، ځینې د صف تړلو، په صف کې د ځای موندلو یا ځای ساتلو په مسابقه کې وي او ځینې طواف کوي، د ایواځی د لومړي صف ستونزه نه ده، بلکې په دوهم، دریم، څلورم او پنځم صف کې هم ده، په شپږم، اوم، اتم، نهم، لسم او آن دیارلسم صف کې هم په اسانه ځای نه موندل کېږي، خود لومړي، دوهم، دریم او څلورم په پرتله اسانه وي، په لومړي دوهم او دریم صف کې ځای نیول کله کله، د ځان په بیه تمامېږي، دلته یو ثانیه غفلت یا سستي نه یواځې دا چې په لومړیو صفونو کې له لمانځه څخه د محرومیت لامل کېږي، بلکې کله کله له ټول مطاف څخه د وتلو لامل ګرځي، ځکه چې یو ځل دې ځای له لاسه ووځي، او هغه د چا خبره پښه دې وښویږي، نو بیا هېڅوک هم ځای نه درکوي، تقریباً په هر لمانځه کې داسې پېښېږي چې په مطاف کې چاته ځای

پیدانشي نود کعبې په لس مترۍ او شپږ مترۍ کې هم له جمعې پاتې شي، جماعت ودرېږي او په صفونو کې اخوا دیخوا گرځي، په داسې حال کې چې دلته آن دبل چاپر شا هم سجده رواده.

ماهم په لومړي صف کې دځای نیولو په تکل له بني او چپ اړخ ته ولاړو کسانو سره مټ په مټ کې ورکړ شواوخوا څلوېښت دقیقې مو په ولاړه مقاومت وکړې، څو څوځله شاته تللو اولوبدلو ته اړ او ډېر سترې اوستومانه شو، شاته موهم صفونه وتړل شول، موږ هم خوشحاله وو چې که خیر وي په لومړي صف کې مو ځای وساته او لمونځ به مو په لومړي صف کې وي، جماعت ته وخت او تېل ماتېل کمېده، په لومړي صف کې د طواف کوونکیو مخه هم ونیول شوه، اوس نو ظاهراً هیڅ گواښ نه وو چې په لومړي صف کې له ملتزم سره زما د جماعت خنډ شي حالات ورو ورو ارام شول، موږ هم کیناستو صف مو وتاړه، جماعت ته به ایله پنځه دقیقې پاتې وي لا مو دمه جوړه نه وه چې پولیس راغلل، امریې وکړ چې لومړی صف دې ټول پاڅېږي او شاته دې ولاړ شي، دا امر نه وو سم دټوپک ډزو چې پرموږ وشول مو ځان غلې کړې، خوگټه یې ونکړه پولیس راغلل هریو به یې له مټ ونیوه اوپورته کاوه به یې ډېر زیات زور یې راکړ او ډېر خپه شو، خوگورته تگ له ناکامه وي.

شاته لاړو په نورو صفونو کې هم ځای نه وو، باب العمره خواته مې حرکت وکړ، په هر صف کې ځان ته ځای گورم خونه ځای شته او نه څوک ځای راکوي، لس صفه شاته تللی وم خفه وم چې په همدې وخت کې مې د چاله خولې خپل نوم ترغوږ شو، گورم چې په یوولسم صف کې مې ماما ناست دی، هغه حیران و، چې جماعت ته دوه دقیقې پاتې ندي اوزه له مطاف څخه بهر ځم، غږ یې وکړ خیر خودی، کوم خوا روان یې؟ په لیدلویې ډېر خوښ

شوم ورته مې وویل اوس به دې مخ ته کښم چې جماعت ودرېد، په صف کې به ځای راکړې بیا به درته کیسه وکړم، همداسې یې وکړل په څو شېبو کې جماعت ودرېد ترڅنگ یې ځای راکړ بڼه وو ترڅنگ ولاړ کس یې هم ممانعت ونکړ، تنگ تنگ ودرېدو او لمونځ مو وکړ.

په حرم کې ملاوت

ما زیګر د حج دبعثې کمېټې یو غړي راته وویل چې نن د ماسخوتن له لمانځه وروسته قاري سديس دافغان حاجیانوله معلمینو، دبعثې له کمېټې او ځینو افغان پوهانوسره گوري که ته هم راشې بڼه به وي. ځای یې حرم ته نږدې یاله حرم سره د نښتې المکه شرکت څلورم پوړ وښود، زه په ټاکلي وخت ورغلم خوهلته ډېر لږ کسان راغلي وو له شاوخوا نیم ساعت انتظار وروسته د دولت له شپږ سوو ښوونکیو او دبعثې کمېټې له درې سوو غړیو څخه ایله شاوخوا اویا تنه راغلل، قاري سديس هم نه و بلکې پر ځای یې د دکتور عبدالرحیم په نوم یوسعودی راغی او د حج مسائل او بېلابېلې مسئلې یې خپرلې، نیم ساعت به ورته ناست وم خونديې رانکړ، ترې راپاڅېدم. ما ویل دلته په حرم کې هم ملاوت کېږي، نوم دیوه کاروي او رالېږي بل څوک.

د خدای (ج) د کور غله

حرم سپېڅلی ځای دی خلک هم د سپېڅلتیا لپاره ورځي د درس، عبرت او پند ځای دی، د ژړا او واوېلا فریاد، سوز او گداز ځای دی، حرم تیګه زړونه هم موم گرځوي خو ځینې زړونه بیا له تیګو هم کلک دي او یا په رښتیني معنی حرم نه پېژني، برداشت یې سطحی دی لید یې برسېرن او د حرم د

پرتم تل ته نه دي ورغلي همدا لامل دی چې ځینې خلک په حرم شریف کې هم غلاکوي حرم هم له کیسه برو خالی ندی، ډول ډول غلاګانې، ددولتي چارواکیو ،دبعشي دپلاوي اودحج دمعلمینو له غلا څخه نیولې تر کیسه بوری او جیب وهنې پورې.

د جیب وهنې خو شکایتونه او کیسې مې واورېدې، یوه ورځ مولوي محمود احمدي ژېړرنگ راغی لامل مو ترې وپوښت ویل یې چې په حرم کې ترې چامبایل او څلور سوه ریاله ویستي دي، یوبل اندرابی ویل چې چایې کمربند په پاكي غوڅ کړی او نهه سوه ډالر یې ترې وېستي دي، یوبل تن ویل چې چاترې یونیم زر ریاله وېستي دي.

یوماسپښین مې بیت الله ته نږدې په مطاف کې طواف کاوه چې په جیب او کمربند مې دچالاس احساس کړ، ناڅاپه مې لاس وړ اوږد کړ اوپه خپل کمربند مې د چالاس ونیوه چې ورومې کتل دیوې ځوانې ، مستې او تنه ورې هغه دچا خبره چهار پهلوانجلۍ لاس مې کلک ونیوه، پرې غوسه شوم په موږ شاوخوا خلک هم خبر شول ،د انجلۍ رنگ والوت، منکره هم وه او عذر یې هم کاوه، ماهم فکر وکړ چې جنجال ګټه نه کوي داهم انجلۍ ده بس ترې روان شوم.

د عبدالکریم په نوم یو تن بېوزله هراتي سپین ږيري چې ساده سپی وو خپلې پیسې (۳۳ زره افغانۍ) دساتلو لپاره خپل زوم غلام سرور ته چې هغه هم سپین ږیری وو او مېرمن یې (د عبدالکریم لور گل نگار) هم ورسره وه، ورکړې وې ، بله ورځ چې عبدالکریم ترې دخرڅ لپاره له خپلو پیسو خوروپۍ غوښتې وې نو زوم یې ورته ویلي وو چې تېره ورځ ما غسل کاوه او کمربند مې په اطاق کې خلاص کړی وو چاترې ستا ۳۳۰۰۰ افغانۍ.

ټولې وېستې وې اوزماله پیسوسره یې غرض ندی کړې، خسر یې ورسره جنجال کړی و خوگټه یې نه وه کړې، بالاخره د شرکت مسوولینو ته عارض شو هغوی دا دعوه ماته راجع کړه، مایې له زوم او لورنه پوښتنې وکړې دا راته جوته شوه چې دا خبره دروغ او هسې دې پیسوته چل دی په غلام سرور مې پټکې وکړې او ورته مې گواښ وکړ چې که دخپل خسر حق ورنکړي نو د سعودی پولیسوته یې سپارم وارخطاشو لږ وروسته یې خسر راغی ویل یې چې لږې پیسې یې راکړې اود نورو پیسو راکولو ژمنه اولیک یې هم را کړی دی، خیر دی خبرمه رسمي کوه.

گلاغا راته وویل چې زموږ یو ملگري ته دهغه مور سل ډالر د سودا لپاره ورکړي وو، خو هغه پکې ځانته سمه برخه وکړله او مورته یې ناسم نرخونه اود پیسو لگولو ناسم راپور ورکړ.

ما، دهمدې گلاغا په قربانۍ کې اوده ته د درملو په اخستلو کې دده په غوښتنه خپلې پیسې لگولې وې او کله یې چې راکول وځنډول نو دبل چاپه واسطه مې ترې و هم غوښتې خو تر نن پورې مې یوه روپیۍ هم ونه لیده، د قربانۍ کیسه به یې په تفصیل سره په خپل ځای کې رایاده کړو.

شیر زمان راته وویل چې د جمعې په ورځ ۱۴۳۱-۱۲-۲۷ خلکو په مطاف کې یو ځوانکی کیسه بردطواف په حالت کې ونيوه، کیسه بر ډېر عذر کاوه دخلکو زړه پرې ودرېده خوشې یې کړ.

د حج په ورځو کې ټېلیفوني شبکې هم غلاکوي، هم یې له سر نه وهي او هم یې له بر نه، له یوې خوا دسیم کارتونو اود مکالمو نرخونه هم لوړ کړي اولس ریالي کارتونه په ۱۴ آن ۱۵ ریاله پلوري اوله بلې خوا د بهرنۍ

مکالمې بیه فی دقیقه ۴-۵ ریال وادکورنۍ مکالمې بیه فی دقیقه یونیم ریال ته پورته کوي.

د حج په ورځو کې د ترانسپورت په شمول د هرڅه کرایې او نرخونه اسمان ته خېژي، په دوه سوه متره مسافه کې به موټرو کم ترکمه دوه ریاله کرایه غوښته کله به چې لمانځه ته وخت کم وو نو موږ به په موټر کې تللو که به یواځې له پله هم ورسره راپورته شو نو کم ترکه دوه ریاله یې غوښتل.

یوځل خو داختر په دریمه له یو ډرپور سره زما خبره ترخه هم شوه کیسه یې په خپل ځای کوم، هغه هم په پنځه کیلو متره مسافه کې دهر تن په سر سل سل ریاله غوښتل.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د شرکت غله

دایواځې زموږ د شرکت مسوولين نه وو چې خپله دنده او له حاجيانو او دولت سره کړې ژمنې يې نه پوره کولې، بلکې دولتي مامورين او د نورو شرکتونو مسوولين هم له دوی ښه نه وو یواځیني شرکتونه چې هم يې په مکه او هم مدينه کې حاجيانو ته له حرم سره نږدې ځایونه نیولي وو المهاجرو او المبارک شرکتونه ووددو او د مشران پښتانه وو، دوی د نورو په پرتله حاجيانو ته ښه خدمت کاوه، په مدينه کې يې د شرکت په لگښت په ټولو هغو ځایونو وگرځول چې معمولاً يې حاجيان د لیدلو اوزیارت تلو سه لري.

گل اغا چې د لوگر د کلنگار او سپدونکی دی او خپله هم گرځندوی شرکت لري راته وویل چې موږ د شپږو شرکتونو مشرانو پرېکړه کړې وه چې د حج او اوقافو وزارت لخوا د حاجيانو، دلېږد په پروسه کې چې دهرچا په نوم قرعه (پچه) وختله نو ټول به پکې شریکان یو که یو سهم موپه برخه شو او که ډېر، وزارت هر شرکت ته د ۱۸۲ تنو حجاجو دلېږد سهم ورکاوه، دگلا غا په وینا داسهم په قرعه کې دده په نوم راووت خو ده د ژمنې له مخې داپنځه شرکتونه یا دپنځو نورو شرکتونو مشران هم له ځان سره ملگري کړل. زموږ د شرکت (سیروسفر بامیان) مشران له گلا غا پرته نور ټول شیعې گان

وو.

محمد عارف دهرات، سید نصیر د کابل د چهاردهي، شیخ معصوم علي په قوي گومان د بامیانو او عبدالله د کابل په دریمه کارته کې اوسېږي او همدلته د معاملاتو رهنما هم لري پوه نه یم چې اصلاً به د کوم ځای وي.

سید نصیر ظاهراً خوږه ژبه او خوږه لهجه درلوده، خونور حاجیانو ته مخلص نه و، د حاجیانو ډېر کارونه هم ده کول عبدالله هم د حاجیانو په چارو کې له ده سره بوخت وو خو تریخ، کبرجن او بې حوصلې انسان و هر وخت به یې جنگ و.

زموږ د شرکت مسوولینو هم د حاجیانو روغتیا ته پام نه کاوه، د خښلو داوبو، غم ورسره نه و او د قرارداد له مخې د دې خدماتو عرضه ددوی دندې وې خو څو ځله ځینې ناروغان مرګوني حالت ته ورسېدل خو څوک به یې کیسه کې هم نه وو، بیا به زه په مسوولینو پسې تللم، مسوولینو زما احترام کاوه، بنایي لامل به یې داوو چې پوهېدل زه له چارواکیو سره ډېره پېژندګلوي لرم او له دوی څخه شکایت کولی شم، څو څو ځله ما ناروغان د عمارو مخ ته راغونډ کړل او پر دوی مې روغتون ته ولېږدول.

د شرکت مسوولین یو بل ته هم غله وو سید نصیر، عبدالله او گل اغابه پرمحمد عارف تور لګاوه چې په هرات کې یې له حاجیانو له ټاکلي نرخ څخه ډېرې پیسې اخستې دي، ددوی په وینا، د دې شرکت ډېر حاجیان د هرات او بادغیس اوسېدونکي وو او دوی باید په هرات کې پیسې تحویل کړې وای او په هرات کې واک د محمد عارف وو ده به حاجیانو ته وویل چې که دومره پیسې ډېرې راکوئ نو نوم مولیکم که نه په مخه مو ښه، ددوی په وینا، عارف له ځینو حاجیانو آن له یو نیم زر ډالرو هم ډېرې اخستې دي.

دوه، درې تنو حاجیانو په نه زړه ماته هم وویل چې پیسې ترې ډېرې اخستل شوي خو پوه نه شوم چې دکوم دېاو(فشار) له کبله رسمي شکایت ته چمتو نه وو.

دوی به ویل چې محمد عارف کوښښ کاوه چې د حج په ورځو کې پخپله هم حج ته ولاړ شي، سره له دې چې مخکې یې هم حج کړی دی، سره له دې

چې ویزه هم ورسره وه ، او تر دوی هم راغی خو چې الله ج نه وو غوښتی نو په دوی کې ورته د سعودي پرواز برابر نشو .

دولت چې هر شرکت ته سهم ورکاوه نو د حاجیانو د ټاکنې په اړه یې ورته شرایط هم ایښي وو او خلاص لاس یې نه درلود ، خوبیا هم دوی پیسو او واسطو ته سربنځته کړی وو د بادغیس او هرات په سهم کې د ، لوگر ، کابل ، بامیان ، ننگرهار حاجیان هم بېول شوي وو ، پخپله د محمد عارف دمېرمنې اوزوی په شمول دهغه د کورنۍ یوولس تنه لېږل شوي وو .

نور خو پرېده چې آن د معلمینو په انتخاب او ازموینه کې هم درغلي شوي وه ، د شرکت مسوولینو غوښتل چې معلمین هم داسې څوک وټاکي چې خپل لگښت پخپله وکړي او داسې څوک وي چې د دوی وستان هم وي ، محمد عارف د عبدالرحمن قلندر په نوم یو تن ملا چې دده دوست و د ازموینې لپاره کابل ته راوستی و ، خودلته په وزارت کې ناکام شوی و ، بل معلم یې د وزارت لخوا شیخ معصوم علي وو ماله یو چاپوښتنه وکړه چې دا خوشیعه هم دی او د شرکت له مشرانو هم دی ، او ماخوان دیوې ثانيې لپاره د حج دمعلم په رول کې ونه لید څنگه وزارت دمعلم په توګه دده له رالېږلوسره موافقه کړې ده ؟ هغه راته وویل دا هرڅه رشوت آسانه کړي دي ، دوی په وزارت کې پیسې ورکړي دي او هلته غایبانه ازموینه او شوي دي .

له ما ، مولوي احمدي او د شرکت له مسوولینو پرته بل څوک نه وو خبر چې شیخ معصوم علي دې ګویا د حج معلم هم وي . د وزارت لخوا موږ ته د حج په معلمینو کې دیوې بل تن نوم هم راکول شوی و خو موږ ونه لید او د مولوي احمدي چې حاجیانو ته د حج دمعلم په توګه ور وپېژندل شو او عملاً یې هم

دمعلم رول تر سره کاوه نوم د معلمینو په لیست کې نه و. یوه ورځ مې ورته وویل چې نن به راته رېښتیا خبره کوي دا کومه خبره ده چې ته عملاً معلم یې خونوم دې په معلمینو کې نشته او څوک چې دمعلم په توګه په لیست کې دی دهغه درک هم نشته دی مسکې شوپه هراتۍ لهجه یې راته وو: برار ترکش کن پیش ای قصانګرد، خوما پرېښود: نه هرو مروبې یې راته وایي.

چې پوه شوه نه مې پرېږدي راته یې کیسه په دې ډول پیل کړه: مامخکې هم دوه ځله حج کړی دی محمد عارف پوهېده چې زه دمعلمینو په ازموینه کې نه ناکامېږم نو زه یې وهڅولم چې دده د یو دوست په نوم او شهرت امتحان ورکړم او ژمنه یې وکړه چې له بریا وروسته به موږ تاهم وړیا حج ته ولېږو. دهغه په وینا ماهم همداسې وکړل، په وزارت کې مې ځان هماغه شخص معرفي کړ، دازموینې پارچه کې مې هم دهماغه نوم او شهرت ولیکه او په تقریري کې مې هم ځان هماغه شخص معرفي کړ کله چې په نتایجو کې هغه کس بریالی اعلان شونو محمد عارف راته وویل چې ته اوس موږ ته درې زره اویونیم سل ډالر راکړه چې په بانک یې د نورو حجاجو په څېر ستا په نوم تحویل کړو، بیا کله چې له حج څخه راستون شوې ستا پیسې به بېرته درکړو خو ته به عملاً زموږ ښوونکی یې او د حج د ښوونکیو ټول امتیازات به درکول کېږي.

احمدی زیاته کړه چې ماهم ومنله درې زره اوسل ډالر مې دوی ته ورکړل دا چې دوی به څو په بانک کې تحویل کړي وي پوه نه یم همدالامل دی چې حاجیانو ته د حج ښوونکی زه ور پېژندل شوی یم خو په رسمي لست کې هغه بل تن دی، احمدی وویل چې هغه بل کس نا لوستی اوله دین څخه ناخبره سپړی دی، او په دې حاجیانو کې راغلی هم دی.

له حج څخه چې راغلونو یو څه موده وروسته احمدي راته تېلفون وکړ په غوسه و، و یې ویل چې وروړه شرکت خو پرما سخت چل وکړل او ډېره ناځوانی یې راسره وکړه.

ته خو خبر یې چې له حاجیانو سره مې څومره زحمت ووېست، دمعلم په توگه وکارول شوم، او اوس مې هغه پیسې هم نه راکوي، محمد عارف راته وایي چې ته خو عادي حج کوونکی وې په نورمال ډول دې داخله کړې، او د نورو حاجیانو په څېر دخپلو پیسو په مقابل کې حج ته تللی یې زموږ رسمي بنوونکی خو فلانی او فلانی دي. احمدي وویل چې عارف یو تن هغه څوک نښي چې مایې پرځای ازموینه ورکړې وه، ده وویل چې شرکت آن له هغه شخص څخه هم پیسې اخستې چې د حج بنوونکی معرفي شوی دی او مایې پرځای امتحان ورکړی دی.

خدای ج شته چې لومړی خو ددې کیسې په اورېدلو ډېره خندا راغله خو وروسته پرې ډېر خفه شوم.

کعبه او بې ستري

د حج په ورځو کې په ټول حرم کې سخت بیروبار وي، په ځانگړې ډول په مطاف کې خو د قدم ایښودلو ځای نه وي، کله کله دومره تېل ماتېل شي چې ښځې او سپین ږيري خو پرېږده آن ځوانان هم ورته تاب نه راوړي، خو په همدې بیروبار کې ښځې او نارینه گډ طواف کوي، ځینې خلکو دبیت الله ترڅنگ د طواف په وخت کې خپلې محرمې مخ کې روانې کړې وي ترشايې دوی خپل لاسونه ور اوږده کړي او خپلې سینې ته یې جوختې کړې وي لاسونه یې ترې تاو وي په دې ترتیب هغوی له غورځېدو ژغوري. خو کله کله دانسخه هم کار نه کوي او دواړه غورځېږي.

کله پردی، ښځې له پردې سړي سره دومره ونښلي لکه یو بدن.

مابه په لومړیو وختونو کې خپلې پلاستيکي یوې ګوتې والا سپکې چپې د احرام په حالت کې دلنگ دپټۍ او کمربند او بې احرامه دپرتاګه دبلې او کمربند لاندې تېرولې، ددې کار یوه ګټه دا وه، چې خپلې چپې به راسره وې دوهمه او ستره ګټه یې دا وه چې که له مخکې انجلۍ یا ښځې سره به وجنګېدل نو له هغې سره به زما دورون او سینې پرځای زما چپې لګېدې، داچېرې به زما د هغې ترمنځ عایق وې.

له ټولې نړۍ څخه حج ته هر کال میلیونونه انسانان راځي په دوی کې کله انسان له داسې ښکلیو سره مخ شي چې ښکلاته یې انسان ګوته تر غاښ لاندې شي، ته به وایي چې یاره په دنیا کې به له دې بله ښکلې نه وي وروسته به له داسې ښکلې سره مخ شي چې هغه لومړۍ دې له یاده ووځي.

بدرنگې هم همداسې درواخله کله کله خو دځینو بدرنگو په لیدلو انسان حیران او الله ج ته توبه ګار شي، کله شکر وباسي چې ښه ده الله ج دی دومره بدرنگ ندی پیدا کړی، دځینو ښکلو او بدرنگو خلکو په لیدلو انسان ته داسوچ پیدا شي چې هغه په فولکوریکو کیسو کې چې د ښاپېریو او دیوانو یادونه کېږي هغه ښاپېری همدا ښکلې دي او هغه دیوان همدا تور پوستکي لوړقدي دي که څه هم په اسلام کې دغوره والي معیار ظاهري ښکلا نه بلکې، باطني ښکلا ده او د کرامت معیار هم رنګ نه، بلکې تقوا او باطني سپېڅلتیا ده، خو بیا هم د ښکلیو پر اهمیت سترګې پټول ناشونی دي.

داهم روڼ او انکار نه منونکی حقیقت دی چې په حرم کې جنسي غریزې وېدې او په جنسي او غریزوي مسایلو کې رښتیا هم شیطان بې واکه

او ترلۍ وي که حوره هم په مخ درشي نو هيڅ ډول تمایل به درکې پیدانشي.

له لوستونکیو په بڅبنې، ښکلا ته زه هم د ټینګې نه یم، د ښکلیو په لیدلو په اوبو کې هم خوله کېږم او دهرې لیدلې او نالیدلې ښکلې، یار او خریدار یم خو هلته مې له الله ج څخه په اخلاص غوښتي وو چې په دې برخه کې مې له هر ډول شیطان څخه په امن وساتي، شیطاني وسوسې مې رنډې او کنې کړي او کم ترکمه، د حج په موسم کې هیڅ دنارینه توب احساس ونکړم، الله ج ته ډېر شکرونه کوم چې زما د سوال یې قبول کړ او دهغې چا ښکلا هم نه یم بې تابه کړې اونه یې راباندې منفي اغېز کړی دی چې په لیدلویې د غرونو په څېر همتونه لږ زېږي.

یو ځل د کعبې بیخ ته په طواف بوخت وم کله چې له رکن یماني څخه حجر اسود ته ورنږدې شوم گورم چې یوه ځوانه، ښکلې او چاغه سپین پوستکې ښځه، په یاد مې نه دي چې اندونیزیا یې به وه او که مالېزیایې. له حجر اسود څخه راگرځېدله په څومره خوار یو به یې ځان حجر اسود ته رسولی وي خوله هغې خوا ورته د راوتلو لار او چانس نه وه، بالاخره مجبوره شوه چې دخلکوپه سرونو لکه لامبو وهونکې ځان وروغورځوي او د یوه له سر او اوږې څخه د بل او د بل له سر او اوږې څخه بل ته ځان واړوي، ترڅو یې چې پر ځمکه د قدم ایښودلو ځای وموند، ددې ښځې ټول بدن له پښو نیولې تر سینو پر نورو بارو و ماویل له دې ثواب څخه خو دا گناه څو چنده ډېره ده. یوخوا ناپوهي ده خلک پردې نه پوهېږي چې د حجر اسود ښکلول ښه کار اوسنت دی خو چې بل ته زیان نه وي او که بل ته زیان یا نورو ته تکلیف وي نو په لاس یې مسه کول او آن له لېږې ورته سلام کول هم کفایت کوي یا په

بله وینا د حجر اسود ښکلول ځای ناستی لري خو د بې سترۍ مخنیوی او نورو ته زیان رسول هیڅ بدیل یا ځای ناستی نلري.

بل خوا د الله ج د کور شوق، اشتیاق، نه کنټرولېدونکي احساسات، نه ایډېدونکي جذبات له انسان څخه غواړي چې کم تر کمه یو ځل خو حجر اسود ښکل کړي ډېر ځله د علم، منطق او احساساتو او دبیت الله د لیوني عشق په مقابله کې علم او منطق ماته وخوري.

زه د حجر اسود د ښکلولو او د کعبې له ودانۍ سره جوخت په بېروبار کې د طواف پر حکم ښه پوهېدم او پوهېدم چې دواړه کاره نامناسبه دي خو بیا هم نه صبرېدم، یو ځل خود حجر اسود په ښکلولو کې تر ډېرو وړاندې شوم د حجر اسود اوزما دمخ ترمنځ نیم متر مسافه هم نه وه چې په همدې کې مې له یوې ښځې سره مقابله شوه، هغه زما مخه نیسي او غواړي چې خپله ترما وړاندې حجر اسود چپ (ښکل) کړي اوزه غواړم چې دهغې مخه ونیسم او خپله حجر اسود ښکل کړم، په همدې کشمکش کې له موږ دواړو نور خلک مخکې شول، او موږ په تیل کې شاته ووېستل شوو، دې ښځې راباندې ډېرې پټکې وکړې.

یو ځل په ډېر زیات زحمت له ملتزم څخه حجر اسود ته راتاو شوم په دې یو متر مسافه کې به مې کوم پنځوس دقیقې مقابله کړې وه، کله مې چې حجر اسود ته مخ ورنږدې کړ او غوښتل مې چې سر پکې ښاسم نو دیو تور پوستي له مقابلې سره مخ شوم، ناڅاپه یې زما سر تپله کړ او خپل بې په حجر اسود کې ننویست، دې کار ماته زور راکړ، په حجر اسود کې مې خپل لاس ننوېست او دننه مې دهغه پر خوله کېښود د حجر اسود سوری تنگ دی ما پر خپل لاس دهغه خوله بنده کړه او حجر اسود یې ښکلولی نه شو هغه ډېر

امام وکړ په غوسه شو خو زما لاس لا دهغه په خوله او پوزه ایښی وو، له بلې خوا ټپل ډېروو له ځان سره مې فکر وکړ چې ترڅو به مقابلې وي کېدلې شي چې دټپل څپه مو واخلي او دواړه محروم شو لاس مې دهغه له خولې اخواکړ، هغه د تیګې دننه برخه ښکل (چپ) کړه نور مې په اشاره پوه کړ چې بس دی سر دې اخواکړه، هغه هم سراخواکړ خو دایواځې زما سر نه وو چې غوښتل یې دهغه ځای ونیسي ډېرو تیله کړم خو ما په حجر اسود کې دننه خپل لاس ننوېستی و، د حجر اسود بهرنۍ برخه پوښل شوې ده یواځې دننه برخه یې ښکل کېږي خو هلته هېڅوک یواځې د شونډو پر ښکلولو بسوالی نه کوي، بلکې هر څوک یې په ژبه خټي ما هم څو څو ځله همداکار کړی دی.

که بل چېرې دکومې سړیتې او سوري تیګې دننه برخه دورځې په زرگونو ځله ښکل او وختل شي نو خدای خبر دی چې څومره ساري اونا ساري ناروغۍ به وزېږوي، خودلته دالله ج اراده، نصرت او حکمت بل ډول دی، تحقیقاتو جوته کړې ده چې دلته هېڅ ډول مکروب او ویرس نه وي.

د حجر اسود له ښکلولو چې فارغ شوم نو دستر تیا له کبله مې نور ځان کې دمه نه وه، دومره وس راکې نه وو پاتې چې بهر ووځم چا لار هم نه راکوله اونه هلته څوک پوهېږي چې څوک دننه که بهر ځي، یو ځل مې وویل چې راځه همدلته ځان وغورځوه، که تر پښو لاندې شوې او که چا درسره مرسته وکړه، خو همت مې له لاسه ورنکړ یو پښه مې دبیت الله په بازو (شاذروان) پورته کېښوده او دهماغې ښځې په څېرمې دخلکو پر اوږو او سرونو ځان ورواچوه، په دې ترتیب مې دخطر له ساحې ځان راووېست ښي لاس مې پورته کړ، هلته ښي لاس پورته نیول له مطاف څخه دوتلو پر معنی ده، کله چې له مطاف څخه پر پوړیو (زینو) راوختم نو اوږد څملاستم، دې ستریا نوسم ناروغ او په قولنجونو اخته کړم.

یوځل په طواف کې گورم چې په مخ کې مې په ښځینه جامو کې یو تن سرلوڅی روان دی اوڅادر یې په اوږو پروت دی ورته ومې کتل ماویل راځه ټیکری یې پر سر ورته واچوه اونصیحت هم ورته وکړه خفه هم شوم چې دښځې په حرم کې هم دومره بې پروا دي خو چې مخ مې ورواړوه نو گورم چې ښکلی کوسه (بې ډیرې) سړی دی.

عملي حج

بالاخره دحج ورځې راوړسېدې، زمابل ماما حاجي عبدالله چې تېر کال له خپلې مېرمنې سره حج ته راغلی وو، هروخت پرما او خپل ورور حاجي حبيب الرحمن سپارښت کاوه چې له حج وړاندې په عمرو او طوافونوځان ډېر ستړي نه کړو چې بيا به دحج ورځو ته چې دزحمت اصلي ورځې دي ستړي يو، سره له دې چې حج اوس آسانه شوی هم دی خو رښتيا هم ډېر سخت اوله ستړتيا سره مل عبادت دی. همدالامل دی چې دحج دنيت يا احرام په وخت کې حاجي دعا کوي چې: اللهم انی اریدالحج والعمره فتقبله منی ويسره لي: يعنې خدايه زه دحج او عمرې نيت لرم له ماشخه بې قبول کړه اوماته يې اسانه کړه، له حج پرته په نورو عباداتو کې د (ماته يې اسانه کړې) لفظ نشته دی.

د ذوالحجې د اومې اواتمې په منځ شپه کې دافغانستان ۳۰۴ ته ورته لوی موټرونه د عمارو مخ ته راغلل، موږ هم غسل وکړ، احرام مو وتاړه، ډېر سامانونه مو په خونو کې پرېښودل او يو کوچنی لاسي بيک مو له ځان سره واخست، د شپې پاو کم يوولس بجې منی ته روان شو لار کمه ده، خو بېرو بار

ډېر دی اوموترهم ورو ځي، یو ساعت وروسته په منی کې دخپلو خېمو مخ ته ښکته شو مودته لادمخه دخپل اړوند مکتب (۷۸) لخوا له نقشي سره په منی کې دخېمې شمېره، موقعیت او د ډوډۍ کارتونه راکول شوي و زموږ خېمې ۵۴_۵۵_۵۶_۵۷ وې په هره خېمه کې کم ترکمه ۳۰ تنه ځایېدل، موږ په خیمو کې ناست وو چې پاکستانی پنجابیان هم زموږ ۵۷ نمبر خیمې ته راننوتل او ویل یې چې دجنوبي اسیا مطوف یامکتب دا خېمه هغوی ته ورکړې ده، زموږ د شرکت مسؤولین ورسره وغږېدل، بالاخره دخېمې نیمه برخه مو هغوی ته ورکړه بیاویده شو، سترگې موسره ورغلې وې چې بیایې را وینس کړو ویل یې داخېمه ټوله زموږ ده اومودته یې پرېږدئ بالاخره هغه خېمه موورته ټوله پرېښوده.

منی ټوله سپینو اور او اوبو ضد خېمو پوښلې ده، په هره خېمه کې ایرکنډیشن، فرش، هرتن ته نوې پرستن چې د توشک کار ترې اخستل کېده یوه کمپل او یوه روځايي پراته وو، دهرې خېمې مخ ته د اوبو ترموز ایښی وو، دچای لپاره دگرمو اوبو برېښنايي سستم هم فعال وو خوترموزونه یوځل له اوبو او یخ څخه ډک شول بیاچا ډک ونه لیدل بیروبار ډېر وو چاته نه یخې اونه گرمې اوبه رسېدلې په تشنابونو او د اوداسه پرځای به هم نوبت نه و هروخت به ۱۶_۱۷ تنه کتار ولاړ وو، ځوانان خوبیا هم گوزاره کوي خوشپین ډیري اوبښځینه ډېر په تکلیف وو.

گرمي هم ډېره وه اوډېر احرام والا یې بې ستره کړي وو.

په سبايې د ذوالحجې په اتمه بهر ووتم، گورم چې زموږ ساحه د مزدلفې په ساحه کې ده، خو دیروبار له کبله ترې دمنی کار اخلي، زه دمنی اومزدلفې ترمنځ غونډۍ ته یو ځل سحر او یو ځل مازیگرو رختم هره خوا

سپینې خېمې وې، له دې غونډۍ څخه مسجد خیف او جمرې ښکارېدلې. د بیت الله د ساعت یا زمزم برج هم ښکارېده، دلته ټول سړکونه او د خېمو ځایونه پاڅه دي، ډېر لوی لوی او ښکلي هوایي پلونه تېر شوي او ټول سړکونه د عامو موټرو پرمخ تېرل شوي دي. ډوډۍ، اوبه خېمې، بستري، موټر، هرڅه پر شرکتونو دي،

دلته ډېر خدمت کوونکي او سوداګر او دوکانداران پنجابیان دي، او مکتب هم همدوی استخدام کړيدي.

له ما څخه مې په ټېلیفون دهغه ځای وپوښت ویې ویل چې په ۸۰ مکتب کې دی ما ویل څه نږدې به وي یو مکتب، ترمنځ دی د ټېلیفون د شبکې انتن اوستن لاندې مې راوغوښت. زموږ سره نږدې لوړې لوړې پایې او ټېلیفوني، لوړ لوړ انتنونه وو خو هغه راته وویل چې ده ته دانښې له سره نه ښکاري، با لاخره جوتنه شوه چې زموږ او دهغوی ترمنځ د پښو کوم یو نیم ساعت مزل دی، یعنې موږ جنوب او دوی شمال خواته وو.

دلته قېمتي ډېره زیاته وه، داووبو یو ریالي بوتل په دوه ریاله، یو کیلو بیخونده خو غټې کېلې چې یو کیلو یې پنځه دانې کېدلې په لس ریاله وې لومړی مې فکر کاوه چې دا کېلې به هندي وي خو وروسته مې چې په هند کې هندي خوږې کېلې ولیدلې او وخورلې نو پوه شوم چې دا کېلې هندي نه، بلکې چینایي وې، یو کیلو انګور په ۱۲ ریاله پلورل کېدل، خود او بو مصرف ځکه ډېر زیات وو چې ګرمي ډېره وه.

کله چې غونډۍ ته د منی د لیدلو لپاره ختلی وم، نو هلته د پاکستان د هزاره جات د بتګرام له شپږ تنو اوسېدونکیو سره مخ شوم ویل یې چې په

جده کې په یو هوټل کې کار کوي او هر یو ته د میاشتې دوه زره ریاله مزدوري ورکوي. او اوس حج ته راغلي دي.

د منی حکم او وخت

منی د حرم په حدودو کې ده له حرم څخه یواځې پنځه کیلو متره فاصله لري، د ذوالحجې د اتمې اونمې تر منځ شپه دلته تېرول سنت دي، او کله چې د ذوالحجې په نهمه ښه رڼا شوه نو بیا حاجیان له دې ځایه عرفات ته روانېږي، منی ته د تللو رسمي وخت، یوم التروییه (دترویې ورځ یا د ذوالحجې اتمه ده)، خومخکې تلل هم ورته روادې، زموږ د شرکت مسؤلینو بیروبار او سبا یا د ذوالحجې په اتمه دموترو احتمالي نه موندلو ته په پام سره د شپې حرکت وکړي.

دلته په منی کې، د ذوالحجې د اتمې ماسپښین، مازیگر، ماښام، ماسخوتن او د ذوالحجې د نهمې د سحر لمونځ کول سنت دي، حضرت عمر رض روایت کوي چې رسول الله ص فرمایي: حضرت جبریل رض دترویې په ورځ حضرت ابراهیم ع منی ته بوتله او همدا پنځه لمونځونه یې هلته پرې وکړل له هغه ځایه یې عرفات ته روان کړ، حضرت جابر رض روایت کوي، چې رسول الله به د ذوالحجې په اتمه، منی ته روان شو همدا پنځه لمونځونه یې هلته وکړل، د ذوالحجې په نهمه چې لمر لږ او خوت نو عرفات ته روان شو.

د ذوالحجې اتمې ته دترویې یا فکر کولو ورځ له دې امله وایي چې حضرت ابراهیم ع ته د ذوالحجې په اومه په خوب کې ویل شوي و چې خپل

زوی حضرت اسماعیل قرباني کړه، نوده پر دې ورځ فکر کاوه چې دا خوب به شیطاني وي او که رحمانی وي؟

ډاکټر محمد الیاس، عبدالغني، وايي چې منی بهولوته وايي ددې لپاره چې حاجیان د لوی اختر په ورځو کې دلته قرباني کوي، او وینه بهوي نو دې ځای ته منی وايي داسې هم ویل شوي چې عربان، هر هغه ځای ته چې ډېر خلک پرې راټولېږي منی وايي، ددې لپاره چې د حج په ورځو کې دلته ډېر خلک راټولېږي، نو دې ځای ته هم منی وايي، منی د مسجد الحرام او مزدلفې تر منځ پرته ده، پخوا ورته اوه کیلومتره لار وه، خواوس نوي تونل دالار ۵ کیلومتره را لنډه کړېده.

شیطان د حضرت ابراهیم مخته همدلته خنډ کېده او غوښتل یې چې د زوی د ذبحې په اړه یې وسوسه وړ واچوي نو هغه ع همدلته په تیځو وویشت، حضرت ابراهیم دخپل ځيگر او د زړه ټوټې حضرت اسمعيل پرمړی، همدلته چاره راکش کړه، هغه همدلته په الهی ازموینه کې بريالی شو، او دهغه پر ځای د ذبحې لپاره رالېږل شوی پسه هم همدلته قرباني شو.

د حضرت ابراهیم په لاس د الله په امر دخپل زوی پرمړی چاره راکشول وړه خبره او کوچنی امتحان نه وو، یواځې دلور عزم خاوندان په دې ډول ازموینو کې بريالي کېدلی شي، او حضرت ابراهیم ع هم اولوالعزمه رسول دی. همدالامل دی چې دده ددې سترې بریا یاد تازه کول اولمانځل نن هم دهغه پر لارويانو، او دهغه پرمخت واجبه ده، نن هم حاجیانوته امر شوی چې سمبولیک شيطان او شیطاني وسوسې او غرایز هلته پر کاڼو وولي او همدلته قرباني وکړي.

مسجد خیف هم په منی کې جمر و (سمبولیکو شیطانانو) ته نږدې دیو غره لمن کې پروت دی، په دې مسجد کې حضرت محمد (ص) او گڼو نورو انبیاءو لرونځونه کړيدي، د مدینې د انصارو او حضرت محمد ص ترمنځ د عقبې لومړۍ او دوهم بیعت هم همدلته ترسره شو، چې همدابیعتونه په مدینه او ټولې اسلامي نړۍ کې د اسلام د وړانګود خپرېدو لامل شوې، سورة نصر او سورة مرسلات هم همدلته نازل شوي دي. رسول الله ص په حجة الوداع کې دلته شپې کړيدي، قرباني یې هم همدلته کړې، نورو ته یې هم همدلته د قرباني امر کړی، او ټوله منی یې د قرباني ځای وگرځاوه.

حاجیان د ذوالحجې یوولسمه، دولسمه، او ځینې یې دیارلسمه شپه هم همدلته تېروي.

الله ج فرمایي (واذكروا الله فی ایام معدودت فمن تعجل فی يومین فلا اثم علیه ومن تأخر فلا اثم علیه لمن اتقى) (۴)، (البقره ۲۰۳):

یعنې: (په شمېرلووړځو کې الله یادوئ نوڅوک چې بېرته وکړي او په دوه وړځو کې له منی ووځي پر ده کومه گناه نشته ده اوڅوک چې له دوه وړځو نور هم وځنډید نو پر ده هم کومه گناه نشته ده، دا ټولې لارښوونې دهغه چالپاره چې له الله ج وېرېږي). سعودي حکومت په منی کې هم ډېر کار کړی دی، د منی ساحه یې پراخه کړې، لوړې لوړې غونډۍ یې هوارې کړي، گڼ تشنابونه، حمامونه، دڅښلو اوبو ځایونه، فریزرونه، داوداسه ځایونه یې پکې لگولي، خېمې یې ډېرې منظمې درولي، دترافیکي اووگړنیز بیروبار دمخنیوي په خاطر ځانگړی تدابیر نیول شوي پراخ سړکونه جوړ شوي دڅښلو اوبه ټولې فلتر شوې دي، گڼ کلینیکونه چې وړیا درملنه کوي فعال شوي، د منی حدود له هرې خوا په لویو لویو لوبو ډول شوي دي.

له مسجد الحرام څخه د واټن د کمېدلو په خاطر غرونه سوري شوي او ه
کیلو متره لار څلور پنځو ته راکمه شوې او پر لار د څښلو لپاره د یخو اوبو،
اوداسه او نورو اړتیاوو انتظام شوی دی.

حضرت یزید بن اسود، فرمایي: چې ماله رسول الله ص سره حج وکړ او
د سحر لمونځ مو له هغه سره د خیف په مسجد کې ادا کړ، خیف
مسجد کوچنی جمرې ته نږدې پروت دی، دې مسجد ته د تاریخ په ټولو
پړاوونو کې مسلمانو چارواکیو پام کړی دی، په وروستي ځل په ۱۴۰۷ ه
س کال ورغول شو چې د تاریخ مکه په حواله ۳۱۰۵ میلیونه ریاله پرې
ولگېدل، په دې رغونه کې د مسجد څلور منارې هم دي، د مسجد
د سړولو لپاره په کې څلور سوه لس ایرکنډېشنونه، اوله یوزر او سل ډبر پکې
نصب شوي دي.

له مسجد سره جوخت له زرو ډبرې بیت الخلاوي اوله درې زرو ډبرې د
اودس ځایونه جوړ شوي دي.

ددې مسجد شایمې اړخ ته هغه غار دی چې مراسلات سورت پکې نازل
شوی دی، بخاري له حضرت عبدالله څخه روایت کړی چې موږ په همدې
غار کې له رسول الله ص سره ملگري وو چې مراسلات سورت پرې نازل شو.

د عرفات هېر حکمت

د ذوالحجې د نهمې په شپه مسؤلینو وویل چې ښايي سبا ډېر زیات
بیروبار وي نو له همدې امله همدا اوس عرفان ته روانېږو موږ ځان چمتو
کړ، گرمي ډېره وه، په احرام کې هسې هم خلک په تکلیف وي خوتنه مې

ولیدل چې په احرام کې یې خپل ځان ته پام نه وو او دعورت ډېرې برخې یې بنسټکارېدې، نو موږ هم عرفات ته همدا اوس تللو ته خوښ وو تر ډېره وینې وو خو موټر رانغی بالاخره ویده شو سبا د عرفې په ورځ سحر اته بجې درې لوی موټر راغلل خوپاکستانیان له موږ وړاندې شول، زموږ څه باندې دېرش تنه ملګري یې صبره شول ویل یې چې مکتب موټر نه رالېږي هسې راباندې ورځ تېروي ټول عرفات ته په پښو روان شول ماورته ډېر وویل چې موټر ته صبرو کړئ خو ویې نه منله لږ وروسته موږ ته هم موټر راوړسېدل په کې سپاره او دمزدلفې له لارې عرفات ته روان شو، پرلار به دې چې څومره سترگو کار کاوه، په سپینو احرامونو کې حاجیان بنسټکارېدل، تابه ویل چې د سپینو پرېستو باران شوی دی. دبیروبار له کبله خپل ځای ته لس نیمې بجې ورسېدو.

زموږ څېمې د عرفات په پای جنوب ختیځ کې وې تر اوږده تریال لاندې پرشکو غالی غوړېدلې وې.

لمونځ، دعا او تلاوت مو پیل کړ، دوه ساعته تېرو و چې زموږ پلي را روان شوي څه باندې دېرش تنه ملګري سترې ستومانه خوله خوله راوړسېدل.

غرمه ډوډۍ کې وریجې، چرګ، جوس، یوبوتل اوبه، کپک، کلچې، مربا موجود وو ډېرو د ماسپینن لمونځ همدلته څېمه کې وکړ، د شرکت مسؤلینو هم دوی هڅول چې همدلته لمونځ وکړي پلمه یې داوه چې بیروبار ډېر دی بیا خپل ځای نشي پیدا کولی زه مسجد نمره ته روان شوم، ملګري مې خبر کړل اوه لس تنه راپاڅېدل او راسره روان شول، مسجد نمره زموږ نه ډېره لرې و، په پوښتنه مو پیدا کړ، خوپه مسجد کې دومره بیروبار وو چې یوکیلومتری کې یې هم دومره ځای نه و چې اوه لس واړه په صف کې

ناست وای بیا هم کونښن مو وکړ چې ځان مسجد ته نږدې کړو په تېل ماتېل کې مو ځان تريوه حده راساوه تنگ تنگ پریوه سړک ودرېدو، گرمۍ خپل ټول زور ازمویلی وو مسجد کم تر کمه شاوخوا اوه سوه متره له موږ لېرې وو، دلته مو د ماسپښین او مازیگر لمونځ یوځای د ماسپښین په وخت کې وکړ خونه مو خطیب ولید، نه مو خطبه واورېده او نه دعا.

له دې ځایه جبل الرحمة ته وخوځېدو، پرلاره ونې هم وې د گرمۍ دمخنيوي لپاره مصنوعي بارانونه هم وربدل، دولت هلته هم ډېر کار کړیدی، په عرفات کې ډېر بیروبار وو کونښن مو دا و چې ملگري مویوبل ورک نه کړي ډېر کونښن او پام سربېره بیا هم ملگري مویویرانه ورکېدل کله چې د جبل الرحمة ترڅنګ روغتون ته ورسېدونو درې تنه راسره پاتې و نور مو ټول ورک کړل. په جبل الرحمة ختل مستحب دي خوپه هغه صورت کې چې بیروبار او خلکو ته زحمت وي او په ځانگړې ډول په هغه صورت کې چې د ځان د هلاکت یا دنورو د هلاکت وېره یا نورو ته د زحمت قوي احتمال وي نو بیا خو حرام دی، خو هلته احساسات او جذبات بل ډول وي زه ښه پوهېدم اولیدل مې چې هلته ورختل نورو ته هم زحمت دی او خپله هم د سر له خطر سره مخ کېدلی شوم خو چې کتل مې ښځې، سپین ږيري او کمزوري خلک ور خېژي نو طاقت رانغی او ورروان شوم، څومره چې غونډۍ ته ورنږدې کېدم نو تېل زیاتېده اخر دومره اوږد ډېل شو چې کریکو او چیغو فضا ونیوه خلک احساساتي شول، سونامي واخستل هره خوا ښځې، ځوانان او بوډاگان تر پښو لاندې شول، د جبل الرحمة په لمن کې دې غونډۍ ته د ختلو پرلار د پیروبار له کبله د شاوخوانیم متر په اندازه احرامونه، چپرې چتری، اوداوبو بتلونه پراته وو، په ډېر زحمت او د ډېرو هڅو او ستړتیا وروسته غونډۍ ته وختلم، په غونډۍ کې گرځېدل هم له خطر څخه ډک دي ځکه لوړې

ژورې او غټې او کوچنۍ تیځې پکې ډېرې دي ، دیروبار له کبله گام اخستل هم سخت دي.

غوندې ته چې وختلم نو یوملگری مې هم راسره نه و ، نیم ساعت ، څلوېښت دقیقې به هلته وم دعاگانې مو وکړې او دغوندې په شمال لوېدیځ اړخ چې درانښکته کېدلولپاره ځانگړې شوی و ورو ، ورو رانښکته شوم.

دانبه وو چې دپورته کېدلو اوښکته کېدلو لارې بېلې وې او پولیس هم فعال وو ، وروسته چا راته وویل چې د جبل الرحمة په تېل کې په دې ورځ څوارلس تنه ووژل شول.

په عرفات کې هم ډېره گرمي وه خو مصنوعي بارانونو هغه دپېښوریانو خبره ښه چک لگاوه . دما سپینین په لمانځه کې د عرفات په لوی مسجد یا مسجدنمره کې بیروبار ډېر زیات و دننه مسجد ته ورتلل تقریبا ناممکن وو ، نوله جبل الرحمة څخه له ستنېدلو وروسته مې وپتېيله چې همدې مسجد ته ورشم اوښه یې وگورم همداسې مې وکړل ، مسجد مې پیدا کړ ، دمسجدنمرې او جبل الرحمة ترمنځ کوم څلوېښت دقیقې لاره ده ، مسجدنمره ډېر لوی مسجد دی لاهم پکې بیروبار وو خوزه وردننه شوم نفل مې پکې وکړل ښه سیل مې وکړ ، دننه او بهر وگرځېدم ، بېرته خپلې څمې ته روان شوم ، بلد نه وم خو دا ټکل له مخې روان شم ، ماوېل په لنډه به ووځم ، خولنډې لارې ټولې تړل شوې وې ، پرلاره هر ځای کې سبیل (خیرات) وېشل کېده ، لوی لوی موټر به له جوسو کېک ، کلچو ، پیپسي ، مرندا ، نورو مشروباتو غوښو ، وریجو ، په ډیبوکې له بندو خوراکی توکیو ډک وو ، په ځینو ځایونو کې به دموټر مخ ته کتار خلک ولاړ و او سبیل به یې غوښت ، زه چې له مسجدنمره څخه خپلې څمې ته روان شوم

نو ماښام نږدې وو، پرلاره خو ځایه سبیل وېشل کېده، ماخو خپل ځان له سبیل نه ساته آن نور ملگري مې هم هڅول چې ورته زړه ښه نه کړي، یو ځای کې یو موټر ولاړ و خو لوی لوی دیگې یې ترې رابښکته کړي وو، څو ځایه یې پرلاره ایښي وو، هر څوک به یې چې ولیدل نو په اصرار به یې ترې غوښتل چې ورتاو شي آن کله کله به یې حاجي له لاسه ونيوه، پرما ناوخته وه، بېړه مې وه چې ځان ملگرو ته ورسوم چې هغوی رانه مزدلفې ته روان نشي، چټک روان وم چې یو تن له لاسه ونيوم په ځانگړې تشویقوونکې لهجه یې راته وویل (یا حاج سبیل سبیل) ما ورته وویل چې راباندې ناوخته ده. خو پرې یې نښودم.

په یوه، یو ځل مصرفه پلاستيکي کاسه کې یې راته د چرگ د غوښې خوندوره ښوروا د زړه له توتې سره واچوله په بله کاسه کې یې راته وریږي، واچولې غاړې ته کېناستم موږ هم وم او بېړه مې هم وه له دواړو مې څلورمه برخه هم ونه خوړلې شوه، خدای خبر چې دوی به پدې موټر کې خودیگي غوښه او وریږي راوړي وي ورځ ختمه وه خولا هم دیگي له غوښو او وریږو ډک وو.

هغه موخه او غرض چې لپاره یې عرفات ته تلل ضرور، بلکې د حج رکن بلل شوی دی تر ډېره حده له پامه غورځول شویدی، د عرفات مهم غرض دادی چې مسلمانان په یو ځای کې راغونډ شي د اسلامي او ملي وحدت تظاهر وکړي، د اسلامي امت لپاره یو کلنه استراتیژي جوړه کړي په ګډه د الله ج حضور ته د دعا سونه لپه او اجتماعي او ښکې تویې کړي خو حاجیان ټول مسجد ته نه ورځي یا دور کېدلو له وېرې یا د ځای دلرې والي له کبله یا دناراستۍ له کبله د ماسپښین لمونځ په خپلو څېمو کې کوي، بله ستونزه داده چې سره له دې چې نمره مسجد ډېر لوی دی خو بیا هم ټول حاجیان خو

پرېږده چې نیم یې هم په کې نه ځایېږي موږ له امام څخه دومره لږې وو چې د دومره لوډ سپیکرونو او د سعودي حکومت له دومره اسانتیاوو سره سره مو هم دامام تکبیرات وانه ورېدل، اونه یې په خطبه پوه شو.

حکومت په عرفات کې د عرفات العام، جبل الرحمة اونمره په نومونو ددرې اوپه منی کې دمنی العام، منی البحر، منی الشارح الجدید، اومنی الوادی په نوم دڅلوروروغتونو اوپنځلسو عامو روغتیایي مراکزونومونه حاجیانوته ورپیژندلي و اودمرستولپاره یې ۹۹۷ اودامنیتي پیښو لپاره یې ۹۹۸ ټېلیفون شمېرې حاجیانوته ورکړې وې.

مانبام و چې په عرفات کې څېمې ته ورسېدم هلته کمپونه یوډول جوړ شوي، یوه نقشه ده دهرکمپ په دروازه کې پولیس ولاړ وي هم په منی اوهم په عرفات کې چې له چاسره کارت نه وي هغه نه ورپرېږدي، په تکلیف مې ځای پیدا کړ هلته هم دلارښوونې لپاره لوحې لگول شوې خوپه شپږ میلیونو کسانوچې جامه یوه وي، موټر یوډول، څېمې یوډول، دکمپونونقشه یوډول، په سلگونو زره متره مربع مساحت کې نابنده سړي ته خپل کمپ موندل سخت دي.

کله چې خپل کمپ ته لاړم گورم چې هېڅوک هم نشته دي په دروازه کې مې دمعلوماتو له څانگې وپوښتل هغه راته وویل چې موټرونه له کمپه روان شوي دي، خپل یو ملگري ته مې زنگ ووايه هغه هم راته وویل چې له کمپ څخه روان شوي خولا هم په عرفات کې دي ځکه چې بیروبار ډېر دی موټر تېز تللی نشي هغه ملگري داهم وویل چې له کمپه ډېر لرې تللي ندي ښايي دپښو پنځه شپږ دقیقې لار وي خو داچې زه ورشم او ورسره ملگری شم دموتېر د موقعیت اوشمال او جنوب یې نه پېژنده.

د ۷۸ مکتب یوتن مسؤل ته مې خپل کارت وښود هغه راته وویل چې لېږد دې پرموږ دی خو صبر وکړه چې یو مناسب موټر پیدا شي یوتن تور، نوي ځوان ته یې وویل چې ما یو موټر ته وڅېړوي، مافکر وکړ چې دابه تور پوستی افریقایي وي خو هغه ځان د پاکستان د سند ایالت د لارکانې اوسېدونکې راوښود ما په دې خاطر چې دده همدردی مې ترلاسه کړي وي په لارکانه کې او په ټوله کې په ټول سند کې د خپلو گرځېدلو ورته وویل په اردو ورسره غږېدل سره له دې چې په عربي ښه سم پوهېده. کله به یې ځان د حج د پروسې مسؤل او کله د حکومت جاسوس معرفي کاوه، کله چې پوه شو چې زه افغان یم نو قسم یې راکړ چې کله مې اسامه ابن لادن ولید نو دده لخوا پرې سل ځله سلام ووايم اولاسونه یې ښکل کړم، ډېر کېکونه، کلچې او جوسونه یې راته راوړل، همدلته د مدینې منورې یوه اوسېدونکې سره چې یو مذهب او باخبره شخص وو په ښار ور برابر شوم د اسلامي نړۍ په ستونزو او د اخوان المسلمین په نړیوال خوځښت مو خبرې وکړې پخپله هم د همدې گوند له کلکو مینه والو او پلویانو و خو ویل یې چې سعودي حکومت له دې گوند څخه ډېر وېرېږي نو ځکه پرې بندیز دی او مینه وال یې ځان بنودلی شي.

هر موټر به چې راغی نو دیوې سیمې حاجیانو به لا دمخه نیولی وو د ځینو مخ ته به لسگونو حاجیانو ورمنډه کړه، همدلته نږدې ماسخوتن شو، څو ځله مې زړه وکړ چې په پښو مزدلفې ته روان شم خو گرمۍ مې ورنونه سوځولي او ټپي کړي وو چې روان به شوم نو سوخت اودرد به یې پیل کړ، تک سره اوښتي وو، دهغه وخت ډېر ارمان راغی چې کوچنی او وچ کلک وم، هغه د چا خبره هوسۍ مې په منډه نیولی شوه، اوله پارې چناره په اسمانڅکو غرونو اود کږې وږې په کوتل به چې له بیخ څخه یې تر سره اته ساعته لاره

ده، په یوه دمه ختلم، دخپلې چانتې، کلاشینکوف اود جهاد اودسفر د اړتیاو ورسیره مې دنورو ملگرو سامان هم له ځان سره لېږد او هغه چې له پاړه چناره به مویکتیا ووهله، ازړه اولوگر به مو تر پښو تېرکړ او په کږې وږې، تېزین، شینواریوبه خاکجبار، خور د کابل او تر خپل مرکز بگرامیو په درې ورځو کې راوړسېدو خون مې ورنونه سوځي له عرفات څخه مزدلفې ته چې په عادي وخت کې شاخوا دوه ساعته لار ده د موټر ته په تمه یم.

خیر له کمپ څخه لوی سړک ته راووتو، له لږ انتظار وروسته د ۷۸ مکتب اړوند یو موټر راغی په منډه مې پکې ځای وموند ایرکنډیشن پکې چالان و، گرمي مو ورکه او دمه مو جوړه شوه، خولار لاهم بنده ده، موټرونه دمېرې په پښوروان دي، داسانې او پرانیستې لار د موندلو په لټه یې اوږده لار وټاکله خو بیا هم لار بنده وه، سبا لوی اختر دی، په کابل کې کورنۍ او بچیان هم تنها دي او زه هم ترې بېل یم، خفه شوي دي، په کابل کې د پنځلس کلن ژوند په دوران کې موږ کوښښ کاوه چې اختر مو په جلال اباد کې له نورې کورنۍ او دوستانو سره یوځای وي خو دادی اوس هغوی تنهادي، د ټېلیفون زنگ مې وشرنگېد، د کور شمېره وه، اختر مبارکي مو سره وکړه، د کورنۍ له هر غړي سره بېل بېل وغږېد مېرمن مې غوښتل وژاړي، ستونی یې راډک شو نږدې وو چې ما هم په ژړا کړي زړه مې نری شو خو هغې ته مې ډاډ ورکړ، کوم یو ساعت مو خبرې وکړې، زه هم خبرو ته اوزگار او په اشتها وم، ایرکنډیشن مو طبیعت جوړکړ، بالاخره څه باندې لس بجې وې چې په مزدلفه کې دیوپله تر څنګ له موټر څخه ښکته کړل شو، د مزدلفې په پراخه میدان کې د میلیونو خلکو له منځه د نابلدی په حالت خپل څو تنه ملگري موندل به څنګه وي؟ حیران وم چې کومې خواته لار شم زړه نازړه دیپله شمال خواته روان شوم ماویل که دومره ځای پیدا کړم چې خپل جای نماز هوار اودشپې

ځای پیدا کړم خو دیو جای نماز په اندازه خالي ځای هم نه موندل کېده، په تور سرک روان یم، شپه پخه تپه تیاره، خودلته سپین پړق ده، په همدې کې مې لږ وړاندې خپل یو ملگری ولید، زړه مې په سترگوباور هم نه کاوه خو ورنږدې شوم گورم چې زموږ د شرکت اړوند گڼ کسان نور همدلته دي، له سلام اوستري مشي وروسته یې وویل چې کوم سل تنه چې په موټر کې له موږ سره له کمپ (عرفات) نه راغلي همدلته دي خونور شاوخوا تیا تنه ورک دي، ډېر خوښ شوم چې دوی مې وموندل، دعمومي سړک پر غاړه مې جای نماز هوار کړ، یو څو تنه نور له بنځو سره راغلل هغوی هم همدلته واړول، پولیس څو ځله راغلل ویل یې په دې لار موټر تېرېږي پاڅېږئ خوموږ سترگې شخې کړې، ډېر وخت وروسته دخوب په نیت وغزېدم بوتان مې سر لاندې کېښودل ښه ویده شوی وم چې یو چامې پښه وڅو څوله راوینس شوم، دسترگو له غږېدلو سره مې پښوته پر پرتو بنځو سترگې ولگېدلې، کېناستم یوې بنځې راته په اردو وویل چې ورور جاننه دا پښې دې درغونډې کړه زه یې په تکلیف کړې یم، زه چې ویده کېدلم نودلته بنځې نه وې پوه شوم چې دځای نه شتون دوی هم اړې کړي چې دلته ځانته دناستې ځای پیدا کړي، کېناستم فکر مې وکړ چې که ویده شي بیابانه دې له پښو سره دابنځې په تکلیف شي، ډېر وخت وینس وم، لارم په زحمت مې داوداسه په ځای کې یواځې دچهار اندام لپاره نوبت ونيوه، بیت الخلا ته ننوتل ډېر سخت کار او دخلکو کتارونه ولاړ وو، اودس مې وکړ په تهجدو ودرېدم، له لمانځه چې فارغ شوم گورم چې څو بنځې او دوه سپین ږيري نارینه لاهم زما دجای نماز خواته دي څوک ویده، څوک وینس جای نماز مې همدلته هوار پرېښود ولاړم چې ځانته بل ځای پیدا کړم، ځکه چې دلته دابنځې ویدې وې مناسبه مې ونه گڼله چې همدلته

وینس یاویده پاتې شم، وړاندې مې ځای پیدا کړ راغلم جای نماز مې وېو وړ
اودمیده تیگو پرسر مې هوار کړ.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د عرفات حکم

د عرفې معنی پېژندل دي، د عرفات په نوم د دې دښتې دنومولود لامل په اړه، بېلابېل روایات او دريځونه دي ځينې وايي کله چې حضرت ادم (عليه السلام) او حضرت حوا رض له جنت څخه رانښکته کړل شول نو ډېره موده له يوبل بېل وو بالاخره همدلته يې سره وموندل، او پېژندل ځينې وايي چې حضرت جبرائيل (عليه السلام)، حضرت ابراهيم (عليه السلام) ته د حج مناسک ور وښودل، او بيا يې په همدې ځای کې ترې وپوښتل (هل عرفت) يعنې: (ايا ياد دې کړل) هغه ورته وويل هو!

حضرت ابن عباس (رضي الله عنه) فرمايي دې ځای ته ځکه عرفات وايي چې دلته خلک پر گناهونو اعتراف او دعا کوي.

حضرت ام سلمه (رضي الله عنها) فرمايي چې الله (ج) د عرفې په ورځ د دنيا اسمان ته رانښکته کېږي او پرښتوته وايي چې داخلک پرېشانه او خفه دي او زما رضا غواړي، نوای په عرفات کې راټولو شويو! ماتاسو وبخښلئ.

رسول الله ص به د عرفې پر ورځ ډېره دعا کوله.

عرفات ته تلل د حج مهم رکن دی، که څوک په دې ورځ بيخي عرفات ته لاړنه شو حج يې نه صحيح کېږي رسول الله ص فرمايي (الحج عرفه) يعنې: حج عرفات ته تلل دي.

د دين د بشپړتيا د زيري ايت (اليوم اكملت لكم دينكم) يعنې: نن مې تاسو ته ستاسو دين بشپړ کړ هم په عرفات کې نازل شوی دی.

د عرفات یادونه په عظیم الشان قران کې هم شوې ده، «فاذا افضتم من عرفات» (۵)، یعنې: (کله چې له عرفات څخه رابښکته شئ ..)

(۵) البقره ۱۹۸

عرفات په مشاعرو یاد درناوي وړ ځایونو کې دی خو د حرم له حدودو بهر دی، عرفات له حرم څخه دوه ویشت کیلو متره لرې سهیل ختیځ ته دی، شمال قطب خواته د عرض البلد ۲۱_۵۷_۵۳۹ او ۳۹_۴۹ درجو ۱۹_۴۹ او ۲۲_۲۲_۱۲ او د طول البلد ۲۱_۵۷_۵۳۹ او ۳۹_۴۹ درجو کې پروت دی، ټول مساحت یې ۱۰۴ کیلومتره مربع دی. جبل الرحمة هم د عرفات په ساحه کې دی رسول الله ص په حجة الوداع کې د ماسپینین او مازیگر د لمانځه له یوځای ادا کولو وروسته دې غونډې ته تشریف و یوړ او هلته یې دعا وکړه. د سعودي حکومت ټول هغه خدمات دلته هم کړي دي کوم یې چې په منی کې کړي او وړاندې مو ورته اشاره وکړه البته په ۱۴۱۴ هـ سپوږمیز کال یې دلته د اوبو داسې فواري لگولي چې اوبه د ډبرو کوچنیو ذور په بڼه شیندي د افواري ډبرې زیاتې او پر هر سړک دي، هره فواره په یو ساعت کې ۱۴۰ لیتره اوبه شیندي دا اوبه هوايځوي د انسان له بدن څخه تودوخه لېرې کوي خو څوک نه لمدوي. د چاپېریال د ښکلا په موخه په عرفات کې یونیم لک ونې کرل شوي دي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

نمره مسجد

ددې مسجد ډېره برخه د عرفات په ساحه کې ده خويوه برخه يې ترې بهر ده، دامسجد د عرفات لوېديځ کې د مزدلفې پرلار پروت دی، ددې مسجد لويديځ ته دنمرې په نوم غردی او د همدې غره په نوم يادېږي.

رسول الله ص همدلته په خېمه کې اړولي وو له زوال وروسته يې خېمې ته نږدې د عدنه په نوم يو خوږ کې د ماسپښين لمونځونه وکړل، چېرته چې رسول الله خطبه لوستې او لمونځ ورکړی وو، دعرنه وادي په نوم يادېږي، دا د عرفات له ساحې لږ وتلی ځای وو، په دوهمه هجري پېړۍ کې دلته هم مسجد جوړ شو خو وروسته دامسجد ختيځ خواته پراخ شو او د عرفات په ساحه کې هم راغی او س دمسجد نمره اوږدوالی له ختيځ څخه لويديځ ته ۳۴۰ متره او عرض (پلنوالی) يې ۲۴۰ متره دی، ټول دنننۍ مساحت يې يولک او لس زره متره دی، دمسجد وروستۍ برخه چې د عرفات ساحه ده، ۲۸,۸۰۰ مربع متره ده، چې په دوه پوړو کې ودان شوی او اوږدوالی يې ۱۲۰ متره دی لومړۍ او دوهمه برخه يې د لوحو او نورو نښو په واسطه نښه شوې لامل يې دادی چې بهرنيان، پوه شي څوک چې دمسجد په لومړنۍ برخه کې دي دوی د عرفات په ساحه کې ندي او که د عرفات ساحې ته لاړ نشي نو حج يې نه کېږي.

دمسجد په وروستۍ برخه کې، په ۸۰۰۰ متره مربع ساحه کې يوسايه بان جوړ شوی دی، دامسجد شپږمناره لري چې دهر يوه لوړوالی يې ۲۰ متره دی درې لويې گنبدې، لس مرکزي او ټولې ۲۴ لويې او کوچنۍ دروازې لري په يو وخت کې درې نيم لکه لمونځ کوونکي پکې ځايېږي، ۱۷۰۰ ايرکنډيشنونه پکې نصب شوي دي داسې الات پکې نصب شوي چې

د لمانځه مراسم په ژوندۍ بڼه په راډیو او ټلوېزیون کې بنودل کېږي له زرو
په رحما مونه اوله پنځلس زرو په راډیو او داسه ځایونه پکې جوړ شوي دي.
د عرفات او مزدلفې ترمنځ اوس نهه، نوي سېکونه جوړ شوي دي.

جبل الرحمة

جبل الرحمة یاد رحمت غونډۍ د عرفات ختیځ ته د ۱۷ او ۸ سرک ترمنځ
پرته کوچنۍ غونډۍ ده.

چې د الال، ثابت او فزین په نومونو هم یادېږي، دا غونډۍ له نمره
مسجد څخه یونیم کیلو متر واټن لري، خود بیرو بار له کبله دا کم واټن وهل
په روخت غواړي. دې غونډۍ ته ۱۲۸ پورۍ ورختلې دي، دا غونډۍ له
ځمکې څخه ۲۵ متره او د سمندر له سطحې ۳۷۲ متره لوړه ده، د شمال
خواته او د دوالۍ یې ۲۰۰ متره، د لویديځ خواته پلن والی ۱۰۰ متره
او د منځ خوا یې ۱۷۰ متره او ټول مساحت یې ۲۴۰ متره مربع دی.

ددې غونډۍ سرهوار دی پرسر یې چوتره هم جوړه شوې، د غونډۍ
شاوخوا څلور متره لوړ پایپ دی، چې اوبه او هوا یخه او تازه ساتي.

صخره مسجد

دا مسجد د جبل الرحمة په لمن کې ښې خواته د ځمکې له سطحې لږ پورته
پروت دی چاپېره ترې کوچني څلور دیوالي ده، حضرت جابر رض وایي چې
رسول الله ص همدلته خپله اوښه (قصوى) تړلې او همدلته یې دعا کړې وه
او همدلته د دعا پر مهال دا ایت (اليوم اکملت لکم دینکم....) یعنې نن مې
تاسوته ستاسو دین بشپړ کړ، نازل شو.

عُرنه وادي (خوړ)

دا وادي اوس نشته اوس دلته دنمره مسجد مخکینی برخه ده، داساچه نه د حرم په حدودو کې ده اونه د عرفات. دلته یو خوږ وو رسول الله ص په دې وادي کې تر ټولو مشهوره خطبه (حجة الوداع خطبه) واوروله، چې د رحیم المختوم د لیکوال په وینا یولک اوشل زره صحابه ورته ناست وو همدې خطبې دې خوږ ته ځانگړی حیثیت ورکړی دی.

www.melitahrik.com
0777 400 116

مزدلفه

دادمنی او عرفات ترمنځ پرته دښته او غونډۍ ده، دنومونې د لامل په اړه یې ویل کېږي حضرت ادم ع او حضرت حوا له اسمان څخه تر رانښکته کېدلو وروسته همدلته یو بل ته نږدې شول، یادا چې حاجیان دلته په تیاره کې یوځای کېږي، یادا چې حاجیان له دې ځایه یوځایي حرکت کوي.

مزدلفه په احترام وړ ځایونو کې شمېرل کېږي داساحه په حرم کې دننه ده، مزدلفه له وادي محسر څخه پیلېږي ترما زمین (خواپه خوا پراته دوه غرونه) پورې اوږدوالی یې څلور کیلومتره او ټول مساحت یې ۲۵، ۱۲ کیلو متره مربع دی د مزدلفې یادونه هم په عظیم الشان قران کې شوې ده: (فاذا افضتم من عرفات فاذكرو الله عند المشعر الحرام) (۲) یعنې کله چې له عرفات څخه رانښکته شوی نو د مشعر الحرام ترڅنګ الله ج یاد کړئ.

مشعر الحرام په مزدلفه کې دی، حضرت عمر رض فرمایي چې له مشعر الحرام څخه غرض ټوله مزدلفه ده، رسول الله ص په حجة الوداع کې د ماښام او ماسخوتن لمونځ یوځای اداکړ، هغه ص د موجوده مسجد قبلې خواته اړولي وو، خو ویل یې چې ماخودلته اړولي دي خو ټوله مزدلفه د قیام یا اړولو ځای دی.

دلته هم د ماسخوتن او ماښام لمونځ یوځای د ماسخوتن د لمانځه په وخت کې قصر په یو اذان او دوه اقامتونو ادا کېږي لومړی دواړه فرض بیا د دواړو وختونو سنت او وتر. داهم د دعاگانو ځای دی خو خوب هم پکې روادی.

www.melitahrik.com
0777 400 116

زموږ د شرکت مسؤلینو ویل چې وروسته بیرو بار ډېر بېرې اود شپې په وروستی برخه کې روانېږو.

ما خو خپل اودس کلک ساتلی وو، خو پر تشنابونو د بیرو بار له کبله مو نور ملګري ډېر په زحمت شول.

یوه سپین ږيري ته نوبت غلام دستگیر ونيوه، په کتار کې غلام دستگیر ودرېد او چې واری یې راغی نو دی له کتار څخه ووت او هغه یې وړاندې کړ، هغه بیچاره سپین ږیری او کمزوری وو، دننه تشناب کې بېهوښ او ځان او احرام یې ناولي شوي وو، کله چې غلام دستگیر پوه شو چې سړی په تشناب کې ډېر وځنډېد، نو ورغی لومړی یې پرې ور غږ کړ خو چې ځواب یې وانه وړېد دروازه یې وروټکوله، چې بیایې هم ځواب وانه وړېد نو دروازه یې ور خلاصه کړه گوري چې هلته بېهوښه په بد حال کې پروت دی.

دلته مو له ځان سره د شیطانانو د ویشتلو لپاره له اویاوو ډېرې تیګې واخستې، د شرکت مسؤلینو د جمر و خواته درې بجې روان کړو ما ورته وویل چې که له سپیدو وړاندې د مزدلفې له ساحې ووتو نو بیا راباندې دم اوږي اود مزدلفې رسم مونه منل کېږي ځکه چې په مزدلفه کې د سپېدو او لمر ختو ترمنځه وخت کې حاجیان که څه هم دلږ وخت لپاره وي باید پاتې شي، خو هغوی راته وویل چې موږ له مزدلفې څخه نه وځو، بلکې د مزدلفې اومنی سرحد ته ځان رسوو، ځکه چې وروسته ډېر بیرو بار وي.

خیر راروان شو، په دې خاطر چې ملګري مو ورک نشي، نو ورو - ورو په درې کتارو کې روان وو، د افغانستان بیرغ مو د کتار سرته روان وو، بنځې اونارینه کله ورک او کله پیدا، نه مو وادې محسر ولید، نه چا منډه وکړه اونه د بیرو بار له کبله منډه یاتېز تګ کېده، اونه پرې خبر شو.

پوه نه شو چې د مزدلفې له ساحې به کله وتلي یو لمونځ موپه تیاره کې وکړي خو ځای مو نه پېژانده، پرلاره تشنابونه، داودس ځایونه او د څښلو اوبه پرېمانه وې، فریزرونه لگول شوي او بڼې خوږې او یخې اوبه پکې پرېمانه وې، موږ غوښتل چې لږ ورو- ورو لاړشو او په داسې وخت کې جمره ته ورسېږو چې لمر راختلی وي، خو چې کتل مو منزل مونږدې او وخت ډېر وو، څو ځایه کېناستو، خو پولیسانو ناستې ته نه پرېښودلو، کله کله به مو ورته ښځې پلمه کړې چې دوی سترې شوي دي، بیرو بار ډېر و دملگرو موندل او ټول یو کتار تلل سخت و، پرلاره به یو یو کمېدل، نور نو جمره ته ورسېدل، خو لاهم لمر نه و راختلی او د حنفي مذهب له مخې جمرې باید له لمر ختلو وروسته وویشتل شي، مانورو ته وویل چې همدلته خوشېبې ځانونه وغولئ چې لمر راوڅیږي، د پولیسانو له وېرې یو ځای کېناستلی نه شو، همدا سې مو وکړل څو نفره چې پاتې وو له لمر ختلو وروسته ورو- ورو روان شو، ما څو دقیقې په عکس اخستلو ځان بوخت کړ، که څه هم زموږ په مذهب کې له لمر ختلو وړاندې د جمره ویشتل ښه کار ندی، خو بیا هم د لمر له ختلو وړاندې پر شیطانانو انساني سونامي ورماته وه، پولیس پر ټوله لار ولاړ وو، د بې نظمۍ مخه یې نیوله، له هیچا سره یې بیکونه نه پرېښودل، که هر څه به پکې وو له حاجې به یې واخست او و به یې غورځاوه، پرلار د بیکونو ډېرې پرتې وې، ما خپل ځینې ضروري شيان په پلاستیک کې اچولي وو چاراته غږ ونکړ.

وادي محسر

دادمی او مزدلفې ترمنځ هغه ساحه ده چې الله ح پکې دکعبې دورانولو په موخه را روان شوی دحبشې دپاچایمېنې عیسايي والي دمرغانوپه واسطه له ۶۰ زره لښکر سره تباہ کړ، داکار په ۵۷۱ زېږدیز چې عام الفیل هم ورته وایي او درسول الله ص دمبارک میلاد کال هم دی ترسره شو، په دې اړه، تاریخ لیکونکیو، په لږ تفاوت داکیسې بنه په زور اوزېر سره را اخستې ده، امام ابو الاعلی مودودي په تفهیم القرآن شپږم ټوک دسورة الفیل په تفسیر کې بنه رڼا پرې اچولې ده لنډیز یې دادی چې، ابرهه داقصادي، سیاسي اودیني موخولپاره په یمن کې کلیسا جوړه کړه او غوښتل یې چې خلک نور دکعبې پرځای ددې کلیسا زیارت وکړي، خودکنانه قبیلې یو عرب ځوان په دې کلیسا کې دکلیسا دتوهین لپاره انساني حاجت پوره او کلیسا ناولې کړه.

ابرهه په غوسه شو، دکعبې دتخریب لپاره یې ۶۰ زره پوځ مکې ته روان کړ، پرلاره ځینو عرب قومونه په ځانگړې توگه دطائف خلکو دلات د ژغورلولپاره ورسره مرسته وکړه، کله چې ابرهه همدې سیمې ته راوړسېد نو الله ج ډلې ډلې داسې مرغان راولېږل چې مخکې آن چالیدلي هم نه وو، دوی دکروت کاهوپه خبر کوچنۍ کوچنۍ تیگې په مښو کوکې نیولې وې او پردوی یې وروړل چې په پایله کې ابرهه له ټول لښکر سره تباہ شو له ابرهه سره دمحمود په نوم دده دفیل په شمول ۱۳ فیلان هم وو.

مفسرین وایي چې دې کاهو داسې اغېز کاوه چې پرچابه ولگېد نو غوښه به یې ویلې شوه، پمن، به شو، پوستکی به یې تور او غوښه به یې ورسته شوه، داپه دې معنی ده چې الله ج شاوخوا یونیم زر کال وړاندې پر خپل

دبښمن اتومي اوبیولوژیکی وسله کارولې ده، ځکه دې کانیو هماغه خواص درلودل چې نن یې اتومي اوبیولوژیکی وسله لري مفسرین وايي که دا برهه د پوځ کوم عسکر به په کوم سوري کې پټ شو نو کانی به هملته پرې لگېده لکه نن چې دا توم ګاز سوريو ته هم ننوځي.

حافظ ابن قیم جوزي وايي همدا لامل دی چې رسول الله ص هم دلته تیز روان شو اونورو حاجیانو ته هم سنت دی چې له دې شپلې یا کنډې تېز تېر شي، خواوس د سعودي حکومت له دې ځایه اغزن تار تاوکړی او پولیس، حاجیان نه ورپرېږدي.

ځینې تاریخ پوهان وايي چې دې ځای ته محسر د همدې لپاره وايي چې ابرهه دلته ذلیل اوله حسرت سره مخ شو.

ځینې بیا وايي دا برهه د هلاکت پېښه په مغمس نومي ځای کې چې د عرفات په برابری دحل په ساحه کې ده، ترسره شوې ده.

مشعر الحرام مسجد

دامسجد مزدلفه کې جنوب خواته دهغه غره په لمن پروت دی چې دمسجد الحرام اوقزح په نوم یادېږي، دامسجد د مزدلفې په اوسنۍ نقشه کې پر پنځم سړک پروت دی رسول الله ص په حجة الوداع کې د مزدلفې په شپه له سپیدو وروسته هم دې ځای ته ورغی او دعایې وکړه وروسته دلته مسجد جوړ شو تاریخ لیکونکي لیکي چې د قریشو مشر قصی چې د حضور ع په نیکونو کې دی به پردې غره ددې لپاره اوربلوه چې حاجیان د مزدلفې لار ومومي، دا دود د رسول ص اوراشده خلفاوو په وخت کې هم وو، آن

اموي خليفه سليمان بن عبدالملك به هم بلوه خو هارون الرشيد داور پرځای سترې سترې شمعې بلولې، وروسته، په دريمه هجري پېړۍ کې ډېوې بلبډلې اوس خو برېښنا هرڅه سپين پرق کړي دي.

د سعودي حکومت چې په وروستي ځل دامسجد رغولی نو پنځه ميلیونه ريال له يې پرې لگولي دي له ختيځ څخه يې لوبديځ ته اوږدوالی ۹۰ متره، عرض يې ۵۲ متره او ټول مساحت يې ۵۰۴۰ مربع متره دی دولس زره تنه پکې په يو وخت کې لمونځ کولی شي، دوه مناره لري چې هريو ۳۲ متره لوړ والی لري، د قبلې له پلو پرته درې خواووته دنارینه او ښځینه وو لپاره ځانگړې دروازې لري، له مشعر الحرام څخه تر خيف مسجد پورې پنځه کيلو متره لار ده.

داختر په ورځ لومړۍ ورځ حاجيان يواځې لويه جمره په تيگو ولي، جمره اصلاً میده کروت کانونه وايي ددې لپاره چې په دې تيگو شيطاني سمبولونه يا شيطاني څلي ویشتل کېږي، نو استعاراً همدې درې څلوته جمرې ويل کېږي.

د خيف دمسجد له لوري لومړۍ کوچنۍ جمره بيا دوهمه جمره بيا لويه جمره راځي، بيروبار ډېروو خو اوس جمره ته نوي پراخه پراخه درې پوريزه هوايي پلونه جوړ شوي دي هغه پخوانۍ ستونزې تر ډېره حده حل شوي دي، په لومړي پور کې مې ځان د جمرې بيخ ته ورساوه، اوه تيگې مې وروارې کړي، ټول خلک جمرې ته ځان نه شي ور رسولی، داکثرو تيگې د شيطان پرځای پر حاجيانو لگېږي. تيگې کوچنۍ وي خو داچې ډېرې وي او په مخامخ شيطاني ستن لگېږي نو ټک او ټوک ډېر وي شيطانانو ته د تللو لار بېله د وتلو بېله ده يا په بله وينا حاجيان دمسجد خيف له لارې ورځي

اوشمال خواته بنسکته کېږي حکومت شیطاني څلي ډېر لوړ کړي دي په لومړي پور، دوهم پور، دریم او آن څلورم پور کې هم ویشتل کېږي.

لوړو پوړیو ته بریښنايي پوړۍ (زیني) پورته شوي په یوه خوا دورختلولار په بله خوا یې د بنسکته کېدلو لار ده، پولیس هلته څوک اوزگار ولاړ نه پرېږدي، اونه د تللو پرلار بېرته راتللو اونه دبېرته راتللو پرلار تللو ته اجازه ورکوي کله چې له جمرې ویشتلو اوزگار شوم اخوا دیخوا مې وکتل چې که کوم ملگری وموم، خو څوک مې ونه لیدل، سترې هم وم، کرار کرار دخپلې خېمې خواته روان شوم، د جمرې اوزمور د خېمو ترمنځ ډېر لار وه، موږ دمزدلفې په ساحه کې وو چې زموږ کمپ وونو له دې ځایه کوم سل متره مخ په منی دمزدلفې لوجه وه، لارموندل هم اسانه نه وي په هر حال، خېمې ته روان شوم، بېروبار ډېر زیات وو، خوما دخپل کمپ شاوخوا غونډۍ گانې نښه کړې وې، زموږ کمپ ته نږدې دمبایل انتنونه هم وو، خو بیا هم کمپونه سره ورته وي، دخپل کمپ موندل سخت وي.

نهه بجې کمپ ته ورسېدم، سره ثنا وه، په دې کمپ کې د جنوب اسیاد مطوف اړوند ۷۸ مکتب ۵۰۰ حاجیان وو خواوس ډېر کم خلک دلته بنسکار بدل زموږ کمپ ته لاهېڅوک هم نه وو راغلي، اوس راته په مخ کې قرباني پرته وه، چې باید ویې کړم، سر و خریم او احرام وباسم، ملگری مې لانه وو رارسېدلي زموږ د شرکت ډېرو خلکو د صحایفې په نوم یو شرکت کې د قربانۍ لپاره نومونه لیکلي او پیسې تحویل کړې وې.

جمرات

د جمر وويشتل د حج له واجباتو څخه او ابراهيمي سنت دي ، رسول الله ص هم جمرې وويشتلې او امر يې وکړ چې (خذا منى منا سککم) يعنې له ماڅخه مو د حج مناسک زده کړئ.

د جمر وويشتلو فلسفه په اسلام کې بنودل شوې چې شيطان زموږ ازلي د بنمن دى اوله هر ډول شيطان او شيطاني وسوسو سره بايد تل په جنگ واوسو.

حضرت عبدالله ابن عباس رض فرمايي: کله چې حضرت جبريل ع ، حضرت ابراهيم د حج د مناسکو بنودلوته روان کړ نو د جمره عقبه سره ورته شيطان ښکاره شو ، نو هغه همدلته او ه تيگې پرې وار کړې.

رسول الله ص د ذوالحجې په لسمه غرمه مهال جمره عقبه يا لويه جمره همدلته وويشتله او په ۱۱-۱۲-۱۳ يې له زوال وروسته درې واړه جمرې وويشتلې. رسول الله ص د حجة الوداع په وخت کې دلته هم خطبه ورکړې ده.

سعودي حکومت اوس هلته پراخو او سرپټو پلونو ته ورته ودانۍ جوړې کړيدي ، له لومړي څخه تر څلورم پورې پورې دگرددو دايرو په منځ همداپايې د شيطانانو يا جمر و په نوم پېژندل کېږي دا پايې په هغه ځای کې پورته شوي دي چې شيطان ليدل شوی او د حضرت ابراهيم ع لخوا پر کاڼو وويشتل شوی دی. سعودي د بيرو بار دمخنيوي لپاره حاجيانو ته ډېرې اسانتياوې رامنځته کړي دي ، دا دايرې په لومړي ځل په ۱۲۹۲ هـ ق کې جوړې شوي موخه يې اسانتيا او په يو ځای کې د تيگو راغونډېدل دي.

په هغه وخت کې چې د جمر و شا وخوا ته دايره جوړېده نو دلويې جمرې تر څنگ سل متره لوړ غرگوټی وو چې له همدې امله داخلي يا پايه نيمه

راغلي ده. دلومړي يا لويې جمرې او دمنځنۍ جمرې ترمنځ واټن ۲۴۷ متره او دمنځنۍ او کوچنۍ جمرې ترمنځ واټن ۲۰۰ متره دی.

کله چې د لوی اختر په لومړۍ ورځ د شیطانانو له ویشتلو او زگار او منی کې خپلې ته لارې نو زما ملګري هلته لا راغلي نه وو، ستړی هم وم او په احرام کې هم خولا مو د حج ځینې مراسم لکه قرباني، حلق او طواف پاتې وو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

قرباني که سرگرداني ؟

موږ د مولنا يار محمد په هڅونه د قرباني لپاره د صحايفې په نوم يو شرکت کې داخله کړې وه، زموږ د شرکت ډېر کسان مولنا همدې شرکت ته وروستي وو، هلته مو په خپله پسونه وليدل، د هر نفر لپاره مو د يوه پسه ۴۲۰ ريال ته تحويل کړل او د پيسو رسيدې راکړې، د شرکت مسؤولينو راته وويل چې که داختر په ورځ ټول راځئ، که خپل استازی رالېږئ او که مو په ټيليفون خبروئ موږ ستاسو پسونه حلالوو، ما ډگروال سمیع ته ټيليفون وکړ هغه اوڅه نور ملگري مو راوړسېدل، خلکو تشویش راواچاوه، چې که شرکت ته پخپله ورنسئ، او په ټيليفون خبر ورکړئ نو تاسو ته ښه وکړي خو بيا حلاله درته نه کوي.

موږ ته څو تنو خپل وکالت او د شرکت رسيدونه راکړل چې دهغوی په استازيتوب هم دهغوی پسونه قرباني کړو، حکومت د حج په ورځو کې د ازدحام په ځای کې ټکسي او عام موټر نه پرېږدي، موږ له ۵۰ دقيقو څخه پر پښو ډېر مزل وکړ، او د شيش ابو داؤد پر لار بازار ته راووتو، ټکسي ته مو ادرس ورکړ او صحايفې شرکت ته روان شو، په رسيد کې د شرکت ادرس وو، سره، له دې چې زموږ د ټکسي چلوونکی دمکې معظمې اوسېدونکی وو، بيا هم په موندلو کې يې له ستونزو سره مخ شو او اخوا ديخوا گرځېدو، خو شرکتونو ته لاړو خو منفي ځواب مو ترلاسه کاوه، مولنا يار محمد ته مو ټيليفون کاوه، دهغه ټيليفون، بند و.

ستري ستومانه لالهانده گرځېدو، گرمي، بې خوبې، احرام، شرکت نه موندل او د مولنا د ټيليفون بندېدل، دلوی اختر لومړۍ ورځ هغه عوامل و چې زموږ خفگان او ستري تيا يې لا زياتوله، نور د شرکت له موندلو مايوسه

وو ما ملگروته وویل چې زه بل پسه اخلم خوموتر چلوونکي د صبر او زغم ډاډ راکاوه، موږ یې په موټر کې پرېښودلو رسيد یې واخست، خودقیقي وروسته راغی ویل یې ځای مې وموند، خو شحاله ورسره روان شو.

شه باندي یوه بجه مو شرکت ومونده، پر شرکت ډېر بیروبار وو هر چاغوبنټل پسونه یې ژر حلال شي، ځکه چې تر څو حلاله ونه کړي نو نه وېښته کمولی شي، نه جامې اغوستلی شي، اونه طواف کولی شي.

هر چا پر شرکت نیوکه کوله چې پیسې یې له ډېرو خلکو اخستي دي اود حلالې ځایونه (قصابخاني) اوقصابان یې کم دي، سلگونه خلک منتظر ولاړ و، د ځینو په پرچویا رسيد کې سل پسونه وو آن یو افغان خو ددوه سوو تنونماینده وو هر څوک به چې ورغی نونوبت ته به درول کېده، او هر سړی به دڅو تنو آن کله کله د لسگونو او سلگونو تنو وکیل وو، موږ چې حالاتوته کتل نو نن خو پرېږده آن سبا هم وختي نوبت نه راته. مکي چلوونکي ته مو وعده ورکړه چې تاته پسونه درکوو خودنوبت درامخکې کولو هڅه وکړه، په همدې هلو ځلو کې وو چې سترگې مو پر مولنا ولگېدلې، له سلام کلام وروسته پوه شو چې ده دهغو حاجیانو له وېرې ځان پټه کړی او ټېليفون بند کړی دی. چې ده شرکتونو ته د قربانۍ د داخلې لپاره وروستي دي.

ځینو خلکو تور لگاوه چې مولنا له شرکت څخه دهر حاجي پرسر کمېشن اخیستی او ځینې حلال شوي پسونه یې هم وړل.

سنت داده چې قرباني په منی کې وشي اوس د حاجیانو د بیروبار له کبله یواځې حاجیان هم همدلته نه ځایېږي قرباني خولا پرېږده، دارشاد حج او اوقافو وزارت مرستیال محترم منیب صاحب راته وویل چې ددوی د پنځه

دېرش زره حاجیانوله ډلې څخه یواځې لس زروته په منی کې ځای ورکول شوی نور ټول دمزدلفې په ساحه کې وو.

دهغه په وینا ، علماوو هم دا فتوا ورکړېده چې دمنی د ساحې دتنگوالی له امله که څوک په مزدلفه کې شپې وکړي هم صحیح ده.

زموږ نه پسه په کار و اونه یې غوښه ، موږ غوښتل چې زموږ ذبحه زموږ بروړاندې وشي ، اوپه ډاډه زړه ځان له احرامه وباسو په سلوکې لس حاجیان هم له شرکتونو څخه خپل پسونه نه وړي.

مولنا مو راتینګ کړ ، هغه اخوا دېخوا ټېلیفونونه وکړل ، خپله ننوت چې بېرته راغی ویل یې لږ صبر وکړئ کار کېږي ، موږ له وخت څخه ګټه واخسته ، دهمدې شرکتونو ترڅنګ دڅارویو ګڼ منډویان شته دي . زموږ دشرکت یوتن مسؤل محمد نادر چې په حاجې ګل اغا مشهور و نه دخپل ځان اونه هم دخپلې مور لپاره داخله کړې وه ، هغه سمیع ته پیسې ورکړې وې چې دوه څاروي ورته واخلي ، اودهغه لخوا یې ذبح کړي ، خو پرمایې هم له هغه سره دمرستې غږ کړی و ، موږ دا عرب ډریور له ځان سره ملګری کړ ښه وګرځېدو څاروي مو بیه کړل دامهال بیې را پرېوتې وې ، په هغو پیسو چې موږ شرکت ته ورکړې وې ښه پسه کېده ، یو اوبس مو بیه کړ ، پنځه زره ریاله وو ، یوبل یې راته په درې زره او اوسه سوه ریاله بیه کړ ، زموږ یوبل ملګري هم داخله نه وه کړې لاږو درې پسونه مو وپېرل مذبج ته مو راوستل ، هرپسه په ۳۷۰ ریاله یاسل ډالره وشو ، او دهرپسه دذبحې اجوره مو ۳۰ ریاله ورکړه ، دحاجي ګلاغا پیسې کمې شوې ، ماته یې وویل چې ته یې له خپل جیب څخه ورکړه ، چې راغلې دربه یې کړم ما هم ورکړې ، سره له دې چې سمیع څوځله ورپه یاد هم کړې خو تر اوسه یې هم ندي راکړي.

په دې درې پسونو کې موږ یو د ټکسي ډریور ته ورکړ، یو یې یوبل تن چې زموږ سره یې د پسونو په پیرلو کې مرسته کړې وه، واخست پر یوبل یې هملته په مذب کې ددوه تنو دغه شوه.

موږ سخت پنبېمانه وو چې په شرکت کې مو داخله کړې وه او خپل لاسونه او پنبې مو پخپله تړلي دي. بېرته صحایفي شرکت ته ورغللو خو لاهم نوبت نه وو، د ماسپینین لمونځ مو ناوخته شو، بالاخره شا وخوا درې نیمې بجې نوبت راغی، یو تن منشي به راغی د څلوېښت، پنځوس تنو نومونه به یې واخستل داکسان به وړاندې دروازې ته ورغلل دننه مذب کې زرگونه پسونه ولاړوي، د دروازې په مخ کې اوسپنیز جال اوبل خواته د مذب دیوال وي، کله چې دا جال ډک شي شاوخوا شپته پسونه به پکې ځایېږي بیا یو ځل ټول پسونه له بلې دروازې مذب ته ننوېستل شي، هلته یې قصابان په چرو حالوي، کله چې د حاجې په نوم پسه مذب ته ننوېستل شو نو بیا حاجي نه خبرېږي چې رښتیا هم مذب شو او که نه، او آیا دا پسونه ټول مذب شول؟ یعنې که شرکت ټگي وکړي حاجیان پرې نه پوهېږي ځکه چې څوک دخپل پسه جسدنه غواړي، زموږ څوارلس پسونه وو، کله چې دا پسونه مذب کړل شي، بیا یې په چتونو پورې اوسپنیزو میلو پورې نښتو چنگونو کې راڅوړندوي، په پایونو یې وینځي اوله دې ځایه دا چنگونه کشوي او ځای دنویو پسونو حلالولو ته اوزگاروي.

هلته داتېروېستل یا ځان غول ډېر دي گویا مذب ده دې شوې، ځان له احرامه وباسه خو مذب لانه وي شوي ډېر شرکتونه داکار کوي.

لږ وروسته موږ ته وویل شول چې پسونه مو مذب شول.

البيک

له دې ځايه په ټکسي کې سپاره او خپلې عمارې ته روان شولو، ماښام ورسېدو گورو چې دمولنا اوښی نجیب چې زموږ په شرکت کې دمعاش په بدل کې توظيف شوی و له موږ مخکې تللی وو ځانته يې ډېر خوندور خواړه راوړي وو خولايې خوړلي نه وو، سميع دهغه ست ته ونه کتل ماته يې هم وويل چې بسم الله کړه، دچرگ ټوټې په ترخاو ترشو مسالو کې له يو ډول خوندورې چکني او داوگې (هوگه) له مربع سره هغه دپېښوريانو خبره ښه چک لگاوه.

په ډبي کې له بند دې جرگ سره دوه روست هم ورکوي ماله نجیب څخه ددې خوندورو خوړو دنوم او ادرس پوښتنه وکړه، هغه وويل چې دېته البيک وايي او په همدې نوم کمپنۍ او په ټول سعودي کې نماينده گۍ لري، په قوي گومان ده يې راته بيه ۱۲ ريال له وښوده ماته په ۱۲ ريال له هم ارزانه ښکاره شو، خو ورسته چې پرې اموخته شوم نو نرخ يې يوولس ريال له وو، دوو مره خوندورو خوړو دوو مره ارزانه بيه ته حيران وم.

البيک کمپنۍ نه پوهېږم په کوم مهارت دمرچ، ترو شو موادو او سرکې چکني دچرگ اندام ته داسې ورننبا سي چې اندام هېڅ بېل شوی نه ښکاري داسې لکه په پيچکاري کې چې ورننوبستل شوي وي.

البيک تريخ هم وي او بې مرچو هم چې عربان يې تريخ ته حار (گرم) او بې مرچو ته بارد (يخ) وايي البيک مو چې وخور بيا به مو په شرکت هر وخت راغونښت، له يونتن څخه به په ډبي کې بند يو خوراک اضافه کېده، په مدينه

منوره کې مې هم د البېک شرکت وموند ، حرم ته نږدې زموږ عمارې ته پرلار وو .

په مدينه منوره کې زموږ داستوگنې په وروستيو کې يوه ورځ زه ، دهرات پوهنتون د شرعياتو د پوهنځي استاد عنايت الله ، گل احمد او دوه تنه نور هراتيان د ماسپښين له لمانځه راووتو ويل يې چې څو په کوم هوټل کې ځانته خواړه رااخلو ، ما ورته وويل زه هم ځم خو زه البېک خورم ، هغوی البېک نه پېژانده ، ما يې ورته ډېر توصيف وکړ ، هغوی هم تشويق شول ، لاړو نوبت ته ودرېدو يوولس ، يوولس ريال له مو تحويل کړل ، محاسب د پيسو رسيد راکړ ، او په بله غرفه کې مو حاريا مرچو والا البېک واخست په دوه ريال به پيپسي هم وه هغه هم ورسره ډېر خوند کاوه ، دوی له ځان سره خونې ته وېوړل او زه هملته پر ميز کېناستم ، ډوډۍ مې وخوړه ، د حرم شمال ته په سودا اخستلو بوخت وم چې ټيليفون مې وشرنگېد ، چې تڼۍ مې کېکارله له هغې خوا د استاد عنايت الله غږ وو ، له سلام وروسته يې په گيله من او مانيجن انداز راته وويل چې تا خو څلوېښت شپې له موږ سره ډېر غټ ظلم کړی دی ، دې خبرې ته حيران شوم ځکه چې عنايت الله زما گران دوست ، نېک ارام او سرخلاصی شخص وو ، په مکه معظمه کې به هم ډېر يوځای گرځېدو ، او دلته هم ، سره له دې چې پخپله هم د شرعياتو استاد وو خو د حج ډېر مسايل يې له ما پوښتل .

ماله هغه سره هېڅکله هم ظلم خو پرېږده آن بې اخلاصه او بې مينې خبره هم نه وه کړې ، په لږ وخت کې مې د ذهن پر پرده ټول څلوېښت ورځنی سفر تېر شو خوله دوی سره د منفي چلند په اړه مې پکې څه ونه موندل په حيرانتيا مې ځواب ورکړ : الله ج دې نکړي وروړه څه خبره ده کوم ظلم ؟ هغه غوښتل زما اندېښنه او سودا لازياته کړي ، (هو ظلم ، لوی ظلم او هغه هم

پرموږ پستا لخوا ، ورته مې وویل چې استاده وار خطا او اندېښمن دي کړم، څه خبره ده؟ هغه راته وویل چې له دې بل لوی ظلم کوم دی چې ته دا دومره وخت له دومره خوندورو خوږو هغه هم په دومره ارازانه بیه خبروي او موږ دې نه خبرولو؟ هغه هم البیک ډېر وستایه پرېکړه مو وکړه چې خو خوراکه البیک به له ځان سره افغانستان ته هم وړو.

چاغي که ناروغي

په خپله خونه کې د البیک له خوړلو وروسته مو سروته وخرپیل، جامې مو واغوستې حرم ته د طواف صدر یا فرضي طواف په نیت روان شوم، دگرمۍ او پلي تللو له کبله مې ورنونه لگېدلي او سوځېدلي وو، دابن لادن مسجد ته نږدې شوی وم چې د ورنونو درد او سوخت مې نور هم ډېر شو، دگام له اخستلو سره به مې چې ورنونه یو له بل سره ولگېدل، نو ډېره وسوځېدل، هرگام مې په ډېر زحمت اخست، ماخپل ځان ته وویل چې ته عادي تگ نشې کولی نو په دومره بیروبار کې به طواف څنگه وکړي؟ پېښمانه او له لارې بېرته خونې ته ستون شوم.

زه ډېر چاغ نه وم حج ته دتللو پرمهال مې وزن شاوخوا اتیا کیلوگرامه و خود حج ستونزو پوره څلور کیلو کم کړی وم ، هلته گرمي هم وه او ما دا ډېر وخت دومره پلي تگ هم نه وو کړی .

ومو پتېبله چې د شپې منی ته څو سبا سحر به طواف ته راشو همدا سې مو وکړل، د شپې نهه نیمې بجې مو ټکسي ونیوه او منی ته روان شو.

داختر په ورځو کې قبمې ډېره زیاته وه ټکسي وانانو د لس ریا لویه مسافه کې اویا اتیا ریا له غوښتل موږ دهند دراجستان ایالت له یوه اوسېدونکي

ټکسي چلوونکي سره سپاره شو، لار ديرو بار له کبله بنده وه، پوره يونيم ساعت په موټر کې ناست وو، اخر مو زړه تنگ شو له ټکسي څخه دعزيزيه شاته له جمر و ډېر لېرې بنسکته شولو په پښو دشاوخوا دوه ساعته پلي مزل وروسته دخيف مسجد له لارې دغره په لمن کې منی ته خپلې څمې ته يوه نيمه بجه دشيپې ورسېدو. پلي تگ او دورننو سوخت او دردښه په تکليف کېم.

پرلاره دمسجد خيف ترڅنگ چاخيرات (سبيل) کې وو ډېره خوندوره افغاني قورمې ته ورته قورمه وه، موږ هم وږي وو په غرو او غونډيو مو پلي مزل کې و ټولو واخست زما هم تاب رانه غی.

د سعودي مسافری خورلي

شپه مو په منی کې وکړه، سباته دطواف لپاره حرم ته روان شوم، پرلار راسره زما دحج دملگري ايوب دماما زوی ضابط اصف او دهغه دتره زوی عبداللطيف ملگري شول، ايوب دلومگر ولايت اوسېدونکی دی، ځان يې ستانکزی او دجنرال سالم احساس چې هغه مهال دهرات امنيه قوماندان و دتره زوی راوپېژانده. دهغه له موږ سره ډېره جوړه وه خوراک او څښاک يې هم له موږ سره و او له خپلې مور سره حج ته راغلی و، ايوب ويل چې دجنرال احساس برکت دی چې ده او مور ته يې دهرات په سهم کې ونډه ورکړل شوه.

اصف ضابط پخوا داتحاد په حربي پوهنتون کې استاد و دامهال دسعودي په حایل بنار کې ودانيز کارونه کوي، هغه وايي سره له دې چې واده يې کړی وو بياهم کله چې سعودي ته لومړی ځل راغی نو شپږ کاله دلته مسافر و او شپږ کاله يې خپله مېرمن ونه لیده.

عبداللطيف هم له مدينې منورې ۴۵۰ كيلومتره لېرې په قصيم كې كرايي خونه لري خو ټكسي چلوي وايي چې گرځم راگرځم او په خپله خونه كې په مياشت كې دوه شپې هم نه كوم.

دا يواځې ضابط اصف نه دی چې شپږ كاله پرلپسې له خپلې مېرمنې او كورنۍ څخه لېرې وو زه داسې كسان هم پېژنم چې په سعودي او نورو عربي هېوادونو كې يې پرلپسې لس كاله مسافري كړې او لس كاله يې مېرمن او كورنۍ نه دي ليدلي، بيا چې كورته راغلي نو مياشت يوه نيمه يې تېره كړې بېرته تللي او په كلونو كلونو له خپلې كورنۍ لېرې پاتې شوي دي.

زموږ يو دوست د پنځه ويشتو كالو راهيسې په سعودي كې ژوند كوي بنځه او بچيان يې هم د پاکستان دهجرت د چاپېريال كې په يوه كمپ كې په خټينو كوډلو كې اوسېږي په دې پنځه ويشت كالو كې به يې دوه كاله هم له خپلې مېرمنې او بچيانو سره نه وي تېر كړي، دده ددې پنځه ويشت كلنۍ مسافري د محصول او سپما كچه له دې بنه جو تېږي چې هغوی په افغانستان كې كور او پټی نه درلود او اوس هم درې، څلور بسوې ځمكه ځانته اخستلی نشي چې كور پكې جوړ كړي، بنه نو اوس تاسو ووايست چې دا ډول ژوند څه معنی، دانو ژوند دی؟

ايا دا ډول خلكو مېرمنې انسانانې نه دي؟ ايا هغوی نفس، جنسي غرايز، غوښتنې او حقوق نلري؟ هغوی كه دخپلو غرايزو داشباع لپاره نورې لارې او نامشروع روابط پالي نو ايا كورنۍ به يې په كې مسؤولي نه وي؟

يو ځل زما يو دوست قاضي ته يوه دوسيه راغلله، يو چا يو هلک له خپلې ورېندارې سره د نامشروعو اړيکو په تور وژلی وو بنځه يې هم محكمې ته راوستې وه، دابنځه له مبالغې پرته ډېره ښكلې، ډېره صحتمنده او ډېره

ځوانه وه، شاوخوا ۲۴ کاله عمر به یې ووقاضي ترې وپوښتل چې ولې دې دا ناروا کار کاوه، په داسې حال کې چې مېړوخه هم یې؟ ښځه نه منکره شوه اونه یې قسم او قرآن وکړ - ویې ویل: قاضي صاحب ته د حق او عدالت پر څوکۍ ناست دخدای ج او دهغه د رسول ص خلیفه یې، ته حق او ناحق، انصاف او بې انصافي پېژنې، تاته دیو انسان او بیاديو عالم په توگه انساني غرايز، فطري غوښتنې ځواني او دځوانانو احساسات او دځوانۍ لېونتوب ښه معلوم دي، لهجه یې تونده او په عین وخت کې ژرغونې شوه ته ووايه زه څنگه وکړم: مېړه مې چې واده کړم، یوه میاشت راسره و اونور رانه تللی دی، دایې نهم کال دی چې په لندن کې دی، په دې نهو کالوکې مې هېڅ لیدلی هم ندی، هلته قبول شوی دی خپله عیاشي او فحاشي کوي، سره له دې چې ما بیولی هم شي خونه مې بیا یې اونه مې طلاقوي، هروخت له لوڅو نجونو سره خپل اخستي عکسونه او ویديويي چکرونه هم رالېږي، پیسې هم خپل پلار او وروڼوته رالېږي، وروڼه یې له خپلو ښځو سره خوشحاله ژوند لري، خوزه دکور وینځه یم، دکور، کار او خدمت پر مادي، اوخوندونه اومزې ددوی، تردې چې یورگاني د(لېورونو ښځې) مې زما دسوځولو لپاره هر سحر دغسل لپاره اوبه هم پر ما تودوي، اوآن تشناب ته یې هم راباندې وړي، نوزه څنگه وکړم؟

ایازه انسان نه یم، زه خواهشات او غرايز نلرم؟ که دده ښځه په کارنه وه نو زما ژوند یې ولې خرابوه؟ اوس چې قبول شوی اوما بیولی هم شي نو ولې مې نه بیایي؟ نه کوم بچی لرم اونه کومه هيله اواسره؟ دلېورونو او یورگانو مزدوري او خدمت کوم، نه مې خسر غږ اوري اونه مېړه، اونه لېورونه، هغه هلته خپل ساعت تېروي هرڅه ورته پریمانه دي، اوزما په

کیسه کې هم ندی، قاضي صاحب اوس ستا انصاف ستا عدالت او شریعت چې اعداموې مې او که سنگساروې مې؟

اسلام همدې نزاکت او دښځو حقوقو ته په پام سره مسافرو ته حد اکثر څلور میاشتې وخت ټاکلی دی، یعنې د اسلام له نظره مېړونه باید له له څلور میاشتو ډېر له ښځو بېل نه وي.

پښتنو یوه بله سهوه وکړه، د جهاد او هجرت پر مهال به پښتنو دوی، سعودي، ایران، اردن، مصر او سوريې ته د مزدورۍ لپاره زور کاوه، او هغو نورو به لندن داروپانورو هېوادونو، امریکا، کاناډا او استرالیا ته.

پښتنو به د عربو ډاگونه ابادول، هغه ماشینونه به یې چلول او هغه درانه کارونه به یې کول چې د نورو له وس به وتلي وو، د عربو توډې او سوځنده گرمۍ به یې زغملې، هغه هم د ډېر کمې تنخوا او حق الزحمې په بدل کې او نورو به هلته لوړې زده کړې کولې، ښه ژوند به یې کاوه، حکومت به کور اور، خواړه، جامې او معاش هم ورکاوه.

د افغانانو په شمول بهرنيان، چې عربان یې اجنبيان (پردي) بولي سعوديانو ته ډېر کم معاش په بدل کې کار او خدمت کوي او د مریانو په څېر ورته چلېږي خو که پنځوس کاله هم ورسره تېر کړي نه تابعیت ورکوي، نه د کور وروستلو اجازه، نه د ملکیت اونه د مستقل کار وبار اجازه. که ټکسي هم چلوي نو د یو کفیل په نوم به وي او ډېر کفیلان بیا فرعون صفت او قارون مزاجه وي چې لږ یې فکر و اوړي بیا د متکفل هرڅه په خپل نوم او د کلونو خواري او گټه یې په مفتو کې د ځان کړي، که لږ یې تر غاښ لاندې شگه شوه نو بیا متکفل یا مزدور د هغه دخپل حق په غوښتلو پر حکومت بندي کولی هم شي.

د حج د وزیر دوه مخي

په حرم کې ډېر بیروبار و په ډېر زحمت مطاف ته لاړم طواف مې وکړ له دې طواف سره زموږ حج پوره شوی گڼل کېږي دوه ورځې نور هم جمرې ویشتل کېږي خو هغه فرض ندي.

ما سحر چای نه وو څښلی د ام او انارو اوام او خرما دوه خوندور جوسونه مې وڅښل له ماما (حبيب الرحمن استاد) سره مې داختر مبارکۍ لپاره دهغه استوگنځۍ ته ورغللم د غرمې ډوډۍ له خوړلو وروسته دهغه دملگري ډاکټر عبدالقدير فتح آبادي خونې ته ورغللو له ډاکټر عبدالقدير سره مانه پېژندل خودده په خونه کې یو بل تن زما ډېر احترام وکړ، هغه مهذب او هوښیار شخص وو، ماته یې ویل چې زه دې غایبانه پېژنم، هغه ځان دکامې اوسېدونکې ډاکټر ناصر او د درانه استاد محمد اصف صمیم او قاري عبداللہ ترورزی راوپېژانده، ډاکټر ناصر داهم وویل چې دقاري صاحب عبداللہ موريې چې د استاد صمیم خواښې، دتره ښځه او ترور هم ده له ځان سره حج ته راوستې ده.

ډاکټر ناصر شکایت کاوه چې دحج او اوقافو وزارت دحاجیانو پر وړاندې ډېر بې تفاوته دی، دحج معلمین یې ناپوهه دي، بعثه دچاپوښتنه نه کوي، عمارې له حرم څخه ډېرې لېرې دي، هغه دحج او اوقافو وزیر په دوه مخۍ تورن کړ او ویې ویل چې یواځې دنمایش لپاره یې څو عمارې حرم ته نږدې نیولي دي چې په هغوی کې هم لوړ پوړي دولتي چارواکي اوسېږي.

زه ، ماما مې ، ډاکټر عبدالقدیر او دهغه یو دوست په ټکسي کې د جمر وویشتلو لپاره روان شو ، له شیش ابی داوود سره بنکته شو او پر هوايي پلانو مو په دریم پور کې نږدې ماښام شیطانان وویشتل .

ټکسي چلوونکی دمکي اصلي اوسېدونکی و . هغه پر شاهي کورنۍ نیوکه کوله چې یواځې د ځان په غم کې دي او یواځې خپل جیبونه ډکوي ، خفه وو چې په سعودي کې گراني (قېمتي) ډېره شوې د کورونو کرایې لوړې شوي او د نېستمنو د ژوند ، د پرمختګ لپاره څوک کار نه کوي .

هغه وویل چې ده تر داڅه مودې پورې د کور کرایه ۱۲۰۰ ریاله ورکوله خواوس یې پرې ۱۹۰۰ ریاله کړېده .

هغه خو ؛ لوړې اسمانڅکې ودانۍ راوښودلې ، ویل به یې دا د فلاني شاه زوی (شهزاده) ده او دا د فلاني شهزاده دي .

دلته د حرم د دروازو د نومونو په شمول هرڅه انحصار دي .

بې خونده مېوې او لوړې بیې

سعودي له خرما پرته بله میوه ډېره نلري، په منی کې قېمتي ډېره زیاته ده، مالټه، نارنج، منه خټکی او غټې، غټې بې خونده کېلې او بې خونده چینایي ناک کیلو له لسو تر شپاړلسو، ریالو وو، اوله منی پرته په نورو ځایونو کې له اتو تر څوارلس ریالوو، په سعودي کې د چرگ غوښه ډېره کارېږي ډېر خوراک په بندو پلاستيکي قوطیو کې وریځي، د چرگ غوښه او ورسره قورمه ده، چې تیار په یخچالونو کې ایښې وي، په منی کې موږ ټولو ته ډوډۍ حواله وه خو خلک به ډېر کم وو پوه نه شو چې دا اضافه، بند خواړه، پنبېر او ډوډۍ به مولناڅه کوله؟

د حج په ورځو کې بې نظمي او بې تفاوتی ډېره وه، حاجیان د حج مناسکونه ډېر ملتزم او پابند نه وو مثلاً چابه له قربانۍ وړاندې حلق او قصر کړی و چابه قصر نه و کړی او احرام به یې غورځولی و، چابه قرباني نه وه کړې، چا شرکونو ته د قربانۍ لپاره پیسې ورکړې وې خویاترې هېڅ خبر نه وو، چابه جمرې نه وې ویشتي، څوک به څوڅو ورځې ورک وو.

پر شرکونو څار او نظارت نه و، افغاني بعثه چانه لیده اونه چاپېژانده له حاجیانو دهغوی دستونزو پوښتنه نه وه، چارواکي به په لوکسو موټرو کې اخواد پخواگر څېدل، په منی کې یو ځل په داسې حال کې چې سخته گرمي وه، اوباران ته هم ډېره اړتیا وه، ښه شرکنده باران وشو، پرلارو اوسېکونو اوبه و بهېدلې، موږ ته تشویش پیدا شو چې هسې نه اوبه مو خېموته راننځي له دې باران سره هوابنه شوه.

(دلته خو هریوسې غل دی خپلې وسې پورې)

داختر د درېمې شپه موهم په منی کې وکړه، سبا سحر (داختر په درېیمه) چې د جمر ویشتلو وروستی ورځ وه مولنا یار محمد چې خپل نوم یې محمد اکرم اندار یې وو او د ځینو ستونزو له امله یې خپل نوم بدل کړی و حاجیانوته وویل چې نن مو په منی کې وروستی ورځ ده، خپل بیکونه راوړئ چې عمارې ته یې وړو، حاجیانو خپل لوی بکسونه په عمارو کې پرېښي وو او کوچني لاسي یادغاړې بیکونه یې ورسره وو، دایکونه یې ورته راوړل کله چې بیکونه راوړل شول، نو ورته یې وویل چې اوس دهر بیک په سر پنځوس ریاله هم راټول کړئ چې دټکسي کرایه ورکړو، دې خبرې حاجیانوته خوند ورنکې، ځینو یې جنجال پیل کړ، چې داپیسې خو ډېرې زیاتې دي، موږ دلته کم تر کمه ۱۸۰ تنه یو، داڅو نهه زره ریاله کېږي او ټکسي خودوه سوه ریاله هم نه غواړي، خو مولنا ورته هم داویل چې که څوک یې نه ورکوي هغه پوهېږي اوبیک یې حاجیان مجبور وو، ځکه چې هریوه عماروته بیکونه وړلی نه شول، او په جمر وکې هم پولیسو نه پرېښودل.

زه چې خبر شوم، ډېره غوسه راغلله، مولنا مې گوښه کړ، په غوسه مې ورته وویل چې لږ له الله ج څخه ووېرېږه ته څنگه مسلمان اوبیا افغان یې چې له ژوبلې گوتې نیول کوي، ته څه فکر کوي چې دا حاجیان د شکایت ځای اوبله اسره نلري؟ که هېڅوک نه وي زه اوس بعثې ته ټېلیفون کوم اوستاله نا روايې خبروم مولنا ماته وویل چې استاد جانه ستا او ستاد ملگرو بیکونه به وړیا ویسو نوري یې څه کوي، ما ورته وویل چې دایواځې زما او زما به ملگرو خبره نده، داټول زما وروڼه دي، دشرکت مسؤلینوته مې وویل چې ددې بیکونو لېږد خو ستاسو کار او مکلفیت دی ولې یې نه وړئ؟ او ولې مولنا ته ددومره ظلم اجازه ورکوي غوسه مې ورته ورو ورو ډېرېده، هغوی

هم لومړۍ راته وویل چې استاده ستا بیک موږ پخپل موټر کې وړو او ددې خلکو لپاره زړه مه خوره دوی په دومره جنجال نه ارزي خوزه دوی ته هم په غوسه شوم، بالاخره سید نصیر اومولناگوښه لارل له خو دقیقو وروسته بېرته راغلل ماته یې وویل چې څه همدومره پیسې ترې راغونډې کړه چې دوه ټکسي پرې ونیسو اولفت ته یې هم ورکړو چې تر ټکسي یې ورسوي، ما هم ملگرو ته وویل چې ځی، شپږ سوه ریا له ورته برابر کړئ له دې وروسته به مولنا او د شرکت مسوولین له ما ډېر وېرېدل. مولنا ډېر وروسته یو ورځ راته وویل چې (استاد جان اینه ده روز منی رزق مارا به لغت زدی)

ما هم ورته دعزت الله ځواب دابیت واوروه چې: (دلته خو هریوسړی غل دی خپلې وسې پورې

د شیطانانو له برکته د دوستانو موندل

داختر په دریمه ورځ هم ددوهمې په څېر جمرې (شیطانان) له زوال وروسته ویشتل کېږي، خو ددې لپاره چې بیروبار ډېر زیات وو ډېر حاجیان آن لس بجې ور وران شول، موږ هم لس بجې له خپمو راوتل پیل کړل، لس نیمې بجې به د مزدلفې اومنی لوی سړک ته چې له پاسه پوښل شوی او گرد چت لري راوتلي یو ډاډېر پراخ سړک دی چې حاجیان پرې له مزدلفې څخه جمره ته ورځي حکومت دلته هم ډېر کار کړی دی، دسړک دواړه خوا دڅښلو اوبه، داوداسه ځایونه اوبیت الخلاوي جوړې شوي دي.

دبیروبار له کبله تلل دمیرې پر پښو وو، موږ هم ټول په همدې انساني سیل کې په درې صفونو کې ورننوتو، کله تېل ماتېل، کله تگ لږ ورو، کله بیخي توقف، ورو، ورو مو ملگري رانه ورکېدل، زه هم د یوکتار په سر کې روان وم ملگرو ته مې دنظم، دقت، نه ورکېدلو توصیه کوله چې یوچامې پر اوږه لاس

کېښود، چې ورومې کتل زموږ کلیوال قاري همایون زمري وو له سلام، ستري مشي، وروسته يې راته وويل چې خالد هم له دوی سره دکتار په سر کې روان دی، خالد دسره رود دککړک اوسېدونکی په قوم ميا دی ډېر ښه هلک دی، په پوهنتون کې زما همصنفي او په ليليه کې مې داطاق انډيوال وو، دواړه يوځای او په يوه صنف کې فارغ شوو، قاري زمري او خالد دمعلمينو په توگه راغلي وو، خالد راته وويل چې زموږ يوبل ملگری هم ستا ډېره پوښتنه او يادونه کوي همدلته دی اوس يې درته پيدا کوم، خوا ديخوا يې وکتل با لاخره له خودقيقو وروسته هغه سړی هم راپيدا شو، دا قوماندان زمري احمدزی وو زمري احمدزی زما هم ملگری دی خوزما دکشر ورور امين جان مشفق چې په رنگ اوبڼه کې تر ما ډېر مشر ښکاري نږدې ملگری دی، مشفق ترما درې کاله کشر دی خوښاغلی ډاکتر فضل الرباني چې اوس هم ما وويني نورانه وپوښتي: (مشرحقيار صيب څنگه دی؟) په ځوانه ځوانۍ کې يې په ډيره کې سپين لگېدلي دي اوس په دې خاطر چې رازيې چاته ښکاره نشي نو خپله ښايسته سوچه ډيره يې چې دجهاد په تاوده سنگر کې نوې راټوکېدلې وه وخريلله. زه خويي له دې پرته دسپين ډيرتوب بل دليل نه وينم چې ممکن په کور کې محکوم وي. مشفق گرم هم نه دی او نه يواځې هغه پردې رنځ اخته دی زه ډېر نور داسې خلک هم پېژنم چې داوسپنو نينې چېچلې او د فولادو ځنځير په گوتو شکولې شي خو په دې ساري ناروغۍ اخته دي، دمينې په خام تارتړل کېږي او دخپلې مېرمنې پر وړاندې يې دتسليمۍ وسله ايښې وي. داسې کسان کم نه دي چې مېرمنې يې په رڼا ورځ پرې داسمان ستوري شمېرلې او نيمه شپه دلمر په وړانگو کې ذرې بېلولی شي.

تاسو ته یې وایم خودا حقیقت به له تاسو سره امانت وي او هغه ته به یې نه وررسوئ ځکه که خبرشو چې مایې له مظلومیته څوک خبر کړي دي نو ممکن داخل مې ووهي. زما منځوی ماما او مېرمن یې تېر کال دواړه یوځای حج ته تللي و اوس چې راستانه شوي نو ماما مې - بنایي له وېرې - خپلې مېرمن ته د بې بي حاجي خطاب کوي خو مېرمن یې ورته تراوسه بابی فلانی (د فلانی پلاره) غږ کوي. کله مې چې دیونلیک د ابرخه لیکله نو زما داوښي زوی نجیب الله بنگش مې هم څنگ ته ناست وو هغه راته وویل چې حاجي صاحب! گوره دهغو کسانو په لست کې چې له خپلو مېرمنو وېرې زما د کاکا نوم درنه هېر نشي. خود قیقې مویه روانه ضرور خبرې او کیسې وکړې یوبل ته مو د ټېلیفون شمېرې ورکړې او د بیا کتلو په هیله مو خدای پاماني وکړه.

له عمومي سړک څخه خیف مسجد ته تللې ټولې لارې تړل شوې وې، ما کله په دې مسجد کې لمونځ نه وو کړی، او غوښتل مې چې د ماسپښین لمونځ همدلته وکړم، دلارو تړلو حیران کړم، بالاخره طاقت رانغی د سړک د غاړې په کتارو او پنډو او وښتم ترمنځ څو سړک دي، له پولیسانو مې پټ یا به پولیسانو هم ځان تېروست او گذشت به یې کاوه، ځان د مسجد منځ ته ورساوه، ایله ایله زوال شوی و همدلته مې د ماسپښین لمونځ وکړ او جمر ته روان شوم، له ملگرو بېل شوی وم لاړم په ډېر ارامه مې په لومړي پور کې جمرې وویشتې که څه هم بیروبار وو خو جمرې ته ښه ورنږدې شوم او ښه په ډاډ مې وویشتې. کله چې فارغ شوم او د جمرو بل سرت له لارم نوله یو پولیس نه مې وپوښتل چې شیش ابي داوود ته پر کومه لار لارې شم؟ هغه چې کومه لار راوښوده او پرې لاړم نو بل ځای ته ووتم ما گومان وکړ چې هغه ادرس غلط راکړی خو وروسته پوه شوم چې شیش ابي داوود شمالي او جنوبی برخه لري، کله چې د منی له ساحې ووتلو په ښار کې مو تر نه موندل کېدل، دبیروبار له کبله به خلک دمچيو په څېر پر موټرو نښتي وو، له موټرو خلک په پښو ژر رسېدل، له ډېر انتظار وروسته زه هم د یو فلاینکوچ سرتو وختم، موټر له ډېر وخت وروسته له بیروبار

څخه راووت او حرم شریف ته روان شو، نږدې تونل پرمخ راغی کله چې له یوه تونل څخه راووت لږه لار یې نه وه وهلې چې حرم شریف راوړسېد.

موټر د بیرو بار له کبله ورو شوزه هم ترې په روانه بڼه شوم ترڅو چې مې له جیب څخه پیسې راوبستلې نوموټر وړاندې لاړ کلینډر یې هم نه درلود پنځه ریاله مې یوې سپرلۍ ته ورکړې ورته ومې ویل چې بیا یې چلوونکي ته ورکړي خو هغه راته وویل چې ډیورینځوس ریاله غواړې حیران شوم ځکه چې ټوله لار پنځه کیلومتره یا پنځه دقیقې هم نه وه.

www.melitahrik.com
0777 400 116

په اوبو کې سجدې

یو دوکان ته وختلم جوس مې وڅښه او داودسه د تازه کولوپه فکر شوم د مازیگر لمانځه ته ۴۵ دقیقې پاتې وې د حرم سالون کې د دارالتوحید کانتیننټل هوټل او دمکې شرکت هوټل ترڅنګ ځمکتلې [زیرزمینی] ته ښکته شوم بره پرې دنارینه ووداوداسه ځایونه لیکل شوي وو خولاندې لوی تونل اولوی دوطرفه سرک وو له بوچا مې وپوښتل چې دلته تشنابونه چېرته دي؟ هغه ځواب راکړ چې وړاندې ورشه په همدې سرک مې ډېرمزل وکړ بالاخره په یوځای کې له همدې تونل څخه ښي لاس ته لویه دروازه وه. په دې دروازه چې ورننوتم نو په منځ کې لوی سالون او ښي اوچپ خواته لسګونه تشنابونه وو چې همدلته هم له خلکو ډک وو ما هم همدلته اودس وکړ له تشنابونو نېغه بره لارنه وه ما وېل راځه په همدې تونل نور هم وړاندې لاړشه کبدلی شي د حرم سالون ته چېرته پورې ختلې وې په تونل کې نور هم وړاندې لاړم.

ځم ځم ځم هیڅ دوتلوځای نه راځی په تونل کې ختېځ، لوېدېځ، شمال او سهېل راته نه ښکاري بالاخره کوم پنځلس دقیقې وروسته تونل پای ته ورسېد یوځای ته ووتلم گورم چې بازار، لوړې ودانۍ او کورونه دي نه حرم ښکاري اونه منارې، په پوښتنه، پوښتنه دشاوخوا پنځلس دقیقې مزله وروسته حرم ته راغلم ایله مې جماعت و نیوه، پرلار شړکنده باران و نیوم. باران دومره ډېراو تیز وو چې په لږ وخت کې د حرم په سالون کې اوبه ډنډه اودمکې په کوڅو کې سیلابونه وبهیدل ماتریو تجیر لاندې چې د یو دوکان مخې ته ولاړوو لمانځه ته ځای وموند خو همدلته هم له باران څخه خوندي نه شو. له گریوان څخه تر پيڅو لوند خیشت شوم.

شرکت مکه که کباري بازار

له لمانځه وروسته مې وغوښتل چې خپلې خونې ته لاړشم خو وېرېدم چې د ماښام جماعت رانه پاتې نشي. همدا سې مې وکړل په حرم کې پاتې شوم د مکې شرکت څلورم پورته پر برېښنايي پوړپوړو وختم دا شرکت خدای خبر شو پورې لري، په ټولوکې دوکانونه او سترې، سترې مغازې دي ما هم خوشيان بيه کړل خو نرخونو له آسمان سره خبرې کولې دلته هم د پېښور ښار د کباري بازار په خیردسل ریا لوشی په زربيه کېرې او بیا ښکته تر سلو چې په هر څو جوړ شول. یوه سپینه جالۍ ټوټه مې خوښه شوه غوښتل مې دخپلې مېرمنې لپاره یې وپیرم دیو متر بیه یې راته دوه زره ریا له (څه باندې پنځه ویش زره افغانۍ. یا څه کم پنځوس زره کلداری) وویل په چنو، چنومي زر ریا لوتنه راښکته کړ، زما درې متره پکار وه. ما دوکاندار ته وویل چې له دې جالۍ سره خواستریا لاندې پوخ هم پکار دی. هغه خوبه هم ورسره راکوې که نه؟ دوکاندار راته په تریو تندي ویل چې نه! درې زره ریا له به یوازې د همدې ټوکر راکوې که استراو پر توگ ته ټوټه اخلې نود هغو به نورې پیسې راکوې. په دوکانونوښه وگرځېدم سم دکابل دنوي ښار او پېښور د صدر کیسه وه دکابل دنوي ښار په سټي سنټر کې چې کوم شی په پنځه زره افغانۍ تر لاسه کوي د ښار په نورو برخو کې یې په دوه زره افغانۍ اخیستلی شي همدا سې د پېښور په صدر کې هم راښکته شوم ماښام لمانځه ته یو ساعت پاتې وو. دیو هوټل د دروازې کین اړخ ته چوترې ته ورته ځای و په غزیدلو پښوڼه خوپه غونډو پښو پکې ځاییدم همدلته مې بوتان سرته کینودل او ویده شوم چې سترگې مې وغړولې نو ماښام ته لس دقیقې پاتې وې په دومره بیروبار کې مې ښه آرام، ډاډه اوله سکون نه ډک خوب

و کړ. نه مې د جامو لمدوالي ته فکر پریشان و اونه مې بیرو بار ته اندېښنه وه خو وروسته یې شخک کړی وم. په دې ورځ مې په تاوده سعودي کې د پسرلي تازه هواولېده.

هلته له خلکو سره بله مېنه، بله جذبه، بل اشتیاق، بل فکر، بل احساس وي. هلته له سره دا اندېښنه نه وه چې که په اوبو کې ودرېدم نو ناروغ به شم یا به مې جامې لمدې او یا په خټو او یا خیرنې شي په هماغه وخت کې چې شرکنده باران ورېده او اوبه تر پندو پورې را ختلې وې نو دیت الله مطاف او د حرم سلگونه جریبه سالون له خلکو ډک وو او خلکو سجدې په اوبو کې کولې.

له مینې رښتونۍ خوند

له حج وروسته مولومړۍ جمعه وه او د جمعې لمانځه لپاره مو چمتووالی و نیوه ماغونستل چې وختي لاړ شم خوشمیع د کوټې کلي [چا بي] وړې وه راباندې ناوخته شوه د حاجبانو بیرو بار هماغسې اوج کې و. په ډېر زحمت مې ځان دابن لادن له مسجد څخه وړاندې د پول پر سر په یو صف کې له حرم څخه ډېر لېرې ځای کې، تردې وړاندې حرم ته نږدې د ځای موندل د مرغۍ شیدې وې. په صف کې مې خواته یوه تور پوستې سوډانۍ وه ډېره عابده، زاهدې او ارامه ښځه وه اوله الله ج سره دراز او ښار څخه د خوند اخیستلو لپاره یې د بدن د هر غړي بلوتوت آن [چالان] کړی و.

چاره نه وه اوږه په اوږه ورسره ودرېدم له ماسره خود نارینه توب او ښځې توب فکر و خو هغه له خپل خالق سره دومره بوخته وه چې خدای ج خبرکه

پوهه شوې هم وي چې خواته پې نارینه او که ښځه ولاړه ده ماله ځان سره همداسوچ کاوه چې په هغه حديث کې چې واپي لمونځ سترگې پخوي هغه خوهما لمونځ دی همدلته هغه دمجنون کيسه هم راياده شوه. مشهوره ده چې يوځل چا پر مجنون غوسه وکړه چې زه پرلمانځه وم ته ولې زما په مخ کې تېر شوي؟ مجنون ورته وويل چې آفرين پرتا او ستا پر عبادت اولمونځ. زه پر مجازي ليلا مين يم اودومره يې په مينه کې ژور د وېم چې ته مې له سره ليدلې نه پې. اونه دې له لمانځه خبريم خوته چې داصلي او حق لايزال دميني دعوه کوې او ورته په لمانځه ولاړوي نو حضور دې دومره برابر نه وو چې زه دې وليدم.

حرا، د نوراو پلوشو غار

سبامو حرا ته د تللو تاييادنيوه د ماسپښين له لمانځه وروسته خواته راووتو په ټکسي پسې گرځېدو زه صرافۍ ته لاړم، يوملگري موډېرلوکس کروزين پسې ورغی ماته خدا راغله چې داکروزين کله له ده سره ځي گورم چې ددواړواشارې پيل شوې مامې ملگري ته وويل ته نه وينې چې داڅومره لوکس موټراوڅومره لوکس سپری دی داکله له موډېر سره ځي. هغه ځواب راکړ. ولې نه ځي نور ورسره ته جوړشه بالاخره په دوه سوه ريالو مې ورسره تگ راتگ خبره وکړه. په دې خدماتو کې پرموډېر دوردغره سرسري کتل اودحراغره ته وروستل او هلته موډېرته انتظار او بيرته حرم ته بيول شامل وو زه ورسره مخکې کېناستم ډريورتورپوستی ځوان عباس احمدابن علي نومېده چې له مکي نوي کيلومتره ليرې د عصيم اوسېدونکې و. زما ملگري هم د بادغيس د قادس ولسوالۍ اوسېدونکي عبيدالله، حاجي

خان، غلام نبي او حاجي وکیل وو. دمکې په پاک ښار، شنو پارکونو او رڼو تونلونو کې لومړی د ثور غره ته وروستو، په غره کې مودانسانانو کتارونه ولیدل چې یابه غره ته ختل او یار اښکته کېدل. له لیرې مود غره او خلکونداره وکړه له هغه ځایه حراته روان شوه عزیزیه پر لارو ووتو نبي لاس ته مومنی، مزدلفه او عرفات ووسړک مخامخ حدیبیې ته تللی دی د حدیبیې هله په عزیزیه کې ده. د ملک فیصل پر پله د المعصم پروات روان یو شیطانان یا جمرې راته ښکاري. د حرا غره یا جبل النور بېخ کې له موټر څخه پلي شو. که د زړه سترگې بیناوي نو څوارلس نیم سوه کاله وروسته هم په جبل النور یاد رڼا او نور په غره هماغه ملکوتې وړانگې ښکاري، پلوشې ترې اوري، د غره په لمنو او څوکو اوس هم دنور انیت، هدایت، صمیمیت او شفقت ښا او ځلا ښکاري. د غره په لمن کې ډېر کورونه د پاکستانی پنجابیانو، هندیانو او بنگله دیشیانو دي، د غره لمنه تر یو حده ستغه او سخت کوتل دی وروسته زینې (پورې)، پیلېږي،

د غره په بېخ کې ترکومه ځایه چې موټر تللی شي د همدې خلکو د وکانونه دي، دلته هم هماغه دود دي د شلوشی په سلوبیه شي او بیرته شلوته راشي دلته سم د پیر بابا زیارت غونډې کوچیان په زوره له خلکو پیسې غواړي په عذراو زاری پر خلکو اوبه خرڅوي خلک دومره اړ او تنگ کړي چې پخپله پیسې ورکړې دلته هم خلک بیلچه په لاس پر لارو لاړوي او په کندوکې خاورې اچوي کله کله یې پر کرنډۍ [د سپنه] مساله [شگه او سمنټ] پر کومه زینه اچولي وي او ورته ولاړوي پیسې غواړي په هماغه ډول لکه د کابل-جلال اباد، کابل-کندهار او نور سړکونه چې له پخولو وړاندې یې به یې په هر څومتری کې یوتن له بیلچې او ټاټکي سره د سړک پر غاړه ولاړ اوله خلکو به یې د سړک د جوړولو په نوم پیسې غوښتلې. نارینه او ښځې، زاړه او ځوانان

ټول سترې او خولې يې پرمخ روانې وې حراته دېر اتلونکي پښتانه، د پاکستان پنجابيان او بنگله ديشيان وو، خوترکان، ايرانيان، مصريان، اندونيزيان او ماليزيان هم ليدل کېدل، دلته هم د پير بابا د زيارت په څېر کوچنيان د پيسو لپاره له لمنې نيول کوي، يوې ښکلې انجلۍ ماته دا وېوېتل را وړاندې کړ خو ما ورته وويل چې دا خو گرمې دي، هغې ژر، ژر رانه روانه شوه، ما په دوکان کې اوبه واخيستې خو چې له دوکان نه راووتم گورم چې هغې دېخوا وېوېتل را وړاندې کړ بيا مې ترې هغه هم واخيست. د حراسوري يا غارته د ختلو پرمهال مويو ځای څلور شاديان ابيزوگان هم وليدل. غارته تر دېره پر لور په سړک هم جوړ شوی دی او موټر ورځي خونور هم غره ته پر پښو ختل شته خودمولوي احمدي په وينا، غارته له سړک پرته [۱۱۷۰] پورې دي. په جبل النور کې هغه غار چې حضرت رسول الله [ص] به پکې ناست وو، دمراقبې او ذکر، فکر لپاره مناسب اوله خلکو ښه گوښه ځای دی. شاوخوا يې ټول غرونه او غونډۍ دي هلته يواځې له يو ذات سره اړيکې وي. حضرت محمد [ص] هم له بعثت څخه وړاندې همدلته تفکر او تدبر کاوه. هغه وخت نه د هدايت لپاره قران اونه جبرابېل وو، دا هغه وخت وو چې د جهالت تيارې د عربو په ټوله جزيره خپرې وې خلکو به پخپل لاس بت جوړ کړ او بيا به يې هماغه خپل پيدا کوونکی، پالونکی، ساتونکی اوروزي رسوونکی باله. خلکو به خپل د زړه ټوټې الورگانې اژوندۍ ښخولې. حضرت محمد [ص] پوهېده چې دا هر څه باطل او ناسم دي هغه د حقې لارې، د بشريت لپاره دروښانه تگلارې او دريښتونې خالق او الله ج پېژندلو لپاره له خپل کور څخه شاوخوا اوه، اته کيلومتره لېرې د غرونو د لړۍ منځ کې دې غره ته خته، د څو څو ورځو خرڅ (توبه) به يې له ځانه سره واخيسته چې هغه به ختم شونو بيرته به راغی د حضرت خديجة الکبری له خوا چمتو شوی

خرخ به یې واخیست او بیرته به جبل النور ته روان شو، رسول الله [ص] احرا ته له تللو وړاندې رښتونی کېدونکې خوبونه لیدل رسول الله [ص] د همدې غره په سر کې په یو غار کې ناست وو چې الله تعالی پرې خپله پیرزوینه وکړه، خپل استازی یې وټاکه او در سالت دروند باریې د دهغه مبارک پر نازکو اوږو کښنود دلته چې الله [ج] لومړی کوم پیغام هغه مبارک ته ورولیږه هغه په لوستلو اولیکلو [سواد اوزده کړې] امر و دا له معارف، پوهې، رڼا، سواد، لیک اولوست سره د اسلام ژورې اړیکې او په اسلام کې د پوهنې ارزښت ښه څرگندوی دی. د حرا په هغه غار او په هغه ځای کې چې رسول الله [ص] به په کې کېناسته ډېر بیروبار او سخت ټیل وو نراوښځې هڅه کوي چې هماغه سوري ته ځان ورسوي یوله بل سره لگېدل او مښل خوعام وو. ښځې به بې سترې او سرلوڅې شوې هر چا هڅه کوله چې د رسول الله [ص] د سجدي ځای ته ځان ورسوي او هملته دوه رکعت له لمونځ وکړي خلک کتار وو او بې نوبتې ډېره وه. دلته لمونځ کول نه سنت، نه واجب اونه فرض دي بس یوه مینه، له خپل گران پیغمبر سره روحی تړاو هغه ته د عقیدت او پیرزوینو نذرانه وه زما په اند دلته په دې بیروبار او بې سترۍ کې له لمونځ کولو څخه د لمونځ نه کول غوره دي خو بیا هم طاقت رانغی په همدې بیروبار کې مې ځان ورورساوه او هملته مې دوه رکعت له لمونځ وکړ. غارتیت او لوړقدی انسان پکې پر ولاړه لمونځ نشي کولی.

زموږ ملگري غلام نبی د دې بې سترۍ په لیدلو توبې ووېستې او ویل یې چې وېرېم الله [ج] د دې بې سترۍ له امله پر موږ دا غروانه پوي عبید الله وویل که د ثور په غار کې هم همدا ډول ټیل او بې سترې وي نوزه خونه ورځم. نراوښځې دیو بل په غېږ کې وو یوه ځوانه ښځه مې ولیدله چې خوتنوله لاسونو او خوتنوله پښو و نیوله، د غار له خولې او بیروبار څخه یې ووېسته

اولوړې تیځې ته یې وخیژوله. د سعودی حکومت د ثوراو حرا په غرو کې کار نه دی کړی نه یې د ختلو اونه یې درابښکته کېدلو لپاره کومه اسانتیا رامنځته کړې. زما په باور ښایې لامل یې دا وي چې حرا او ثورته تلل د حج برخه نه ده او سعودی حکومت دلته ورتلل ضرور نه، بلکې آن بدعت یې بولي. که دلته تگ راتگ اسانه شي نو بیا به د حج دیومنسک په څیر دلته هم تگ ضرور گڼي که څه اوس هم تقریباً ټول حاجیان ورځي ماډرې زړې ښځې او بوډاگان ولیدل چې دې غره ته ډېر په زحمت وړختل د غره پر سر کانتینونه وو خو قیمتي پکې ډیره وه هملته مو چای وڅښه ورو، ورو رابښکته شو لاندې استاد عباس احمد خفه و او ویل یې چې ځنډ مو وکړ رښتیا هم ما ښام و د لمونځ ځای مو د استاد خوښې ته پرېښود.

حرا یا جبل النور د حرم شمال ختیځ ته واقع دی د سمندر له سطحې څخه ۲۲۱ متره او د ځمکې له سطحې ۲۸۱ متره لوړ دی، دې غره ته پورې اګزاي یا منځني ډول دي ځکه یې د پور یو شمېر ډېر دی او وړختل په اوسط تگ یو ساعت غواړي. د غره په سر کې شمال ته یوه دروازه یا عماره ده چې د دوو تیځو په منځ کې ورته لارده ددې دواړو تیځو په منځ کې فاصله په عرض ۶۰ سانتي متره ده او نړاو ښځې هڅه کوي چې په همدې ۶۰ متره مسافه کې له یو بله مخکې شي ددې تیځو تر منځ فاصله په اوږدو درې متره اولوړوالی یې دوه متره او په وروستني برخه کې یونیم متر ده خلک په همدې ځای کې په دې ډول لمونځ کوي چې یو بل پسې ودریږي، رسول الله [ص] همدلته ناست وو چې العلق سوره [اقراب اسم ربک الذی خلق] پرې نازل شو. اوله وحی وروسته یو ځل حضرت محمد [ص] حضرت جبرائیل همدلته دهغه په اصلي بڼه ولیده.

له حراڅخه د جمر و په لار راووتلو د ملک عبدالعزیز په تونل حرم ته راروان شو دیرو بار له کبله تونل بند و خود سالنگ او یادرونتې د تونل په څېر په کې د چا زړه نه تنگېده ځکه چې سپین پړق او ایرکنډیشن چالان وو پرون له جمر و څخه پر پښو لاړو خونن موټر پریمانه وو او د حرم حرم چیغې یې وهلې زه په مخکینۍ څوکۍ د استاد عباس احمد سره ناست وم د لار بندۍ په همدې شېبو کې مې ورته فکر شو چې ټول ورون یې لوڅ وو ما ورته وویل استاده پرتوگ کش کړه عورت دې ښکاري خو هغه راته وویل چې دوی یواځې همدا اوږد کمیس اغوندي او پرتوگ ورسره نه اغوندي خولمن یې پخپل ورانه راکش کړه کله چې لار خلاصه شوه اوله تونل څخه ووتو نو د حرم په برج مو سترگې ولگېدې پاو باندي او ه بجي وې او د ماسخوتن لمونځ تیار و او اذان وشو د باب بلال سره موځای و نیوه نفل مو وکړل خود قیقې وروسته اذان وشو او جمعه ودرېده

د نیستمې او شتمې مسابقه

سعودی شتمن هیواد دی خودلته هم د شتمې په وېش کې توازن [انډول] په پام کې نه دی نیول شوی دلته هغه د الفت صاحب خبره یو د وینې له فشار او د وینې د پېرېنت له امله مری اوبل د وینې د کمښت له امله ، الفت صاحب بې له شکه د لوړو خیالونو او ژورو فکرونو خاوند و. هغه پنځوس شپېته کاله وړاندې په افغانستان کې هم دې غمیزې یادپانگودوېش په کار کې دانډول نه شتون او د دې غمیزې ناوړو پایلو ته متوجه و په سعودي کې د دې ناانډولۍ گراف وروستي حد ته رسېدلی دی ، یو تن به د میلیار د نوډالرو خاوند وي بل به په خاورو کې ژوند کوي ، دیو پر پیسو به د لوېدیځ بانکونه ډک وي اوبل به وچې ډوډۍ ته حیران وي . همدا اوس د لویدیځ بانکونه د عربانو پر پیسو څرخي ، پیسې د عربانو او صنعت ، تخنیک ، سوداګرۍ او پرمختګ پرې د غریبانو روان دی غریبان هم کله کله د دوی له حماقتونو او عیاشۍ څخه ناوړه استفاده کوي پر یو اوبل نوم یې شتمني کنگل کړي ، شاوخوا دوه کاله وړاندې مې واورېدل چې امریکا د عربي متحده اماراتو د شیخانو ، امیرانو او شاهزویانو څخه شاوخوا اوه سوه میلیارده ډالره یوه اوبله پلمه کنگل کړل. د لوېدیځ په بانکونو کې د عربانو د پانګو او پیسو ساتل د دې لامل کېږي چې عربان د لوېدیځ مریان شي ، ځکه چې پخپله یې خپل لاس د هغوی تر تیګې لاندې کړی دی . که دوی د لوېدیځ هر هروا اوناړوا غوښتنه ونه مني نو میلیار دونه ډالریې کنگل کېږي . عجیبه ده پیسې او شتمنې هم د دوی ده او مریان هم دوی دي .

په سعودي کې د ابن لادن او جاحظي په نوم دوه شرکتونه د شتمنیو د انحصار دوه ښې بیلګې دي دا دواړه کورنۍ دومره شتمنې دي چې حساب یې له دوی هم غلط دی . خوبل خوا بیا د همدې هیواد اتباع د حرمینو شاوخوا

اودمکې اومدينې په کوڅو کې پرځمکه ناست او گدايي کوي. د حرم شريف په شاوخوا کې په هره لار او هره کوڅه کې د گدايي گرو کتارونه ليدل کيږي. ځينې سوالگر رينستيا هم معيوب وي او ځينو بيا د گدايي او خلکو د پام، عاطفې او شفقت د جذبولو لپاره خپل لاس او پنبه تړلي، پر بدن يې مصنوعي ټپونه جوړ کړي وي او داسې زمينه يې برابره کړې وي چې د هر چا زړه ورباندې سوځي داسې مې هم واورېدل چې د سعودي له گاونډيو هيوادونو او آن له سوډان او نورو افريقايي هيوادونو هم سوالگر په پټه او ښکاره د حج په موسم کې د گدايي لپاره راځي. داسې هم شوي چې سعودي چارواکيو څو څو ځله بهرني سوالگر په ډله ايز ډول نيولي اوله هيواده يې وېستي وي خو ډېر ژر پر يوه اوبله لار راستانه شوي دي. د سوالگر کله انسان دومره مجبور کړي چې د پيسوله ورکولو پرته يې چاره نه وي، کله کله خپل ټپونه او معيوبيت دومره جدي ونيسي چې انسان په عاطفي محکمه کې د پيسو په ورکولو محکوم کړي. د سعودي پوليس يې هم مخه نيسي خو وس يې نه رسېږي. ځينو سوالگرو په نورو ژبو هم د سوال الفاظ ياد کړي دي: (حاجي بابايک ريال، حاجي بابايک ريال) او زونه کوي ځينې کوچنۍ انجونې سړي پورې ونښلي ځينې مو پخپلو سترگو وليدل چې دخلکو د تېرو بېستلو لپاره يې لاسونه په څنگلو او پنبې هم په وړنو کې قات کړي او تړلي وي.

حجرالاسود

د فقهې په کتابونو کې مې د حجرالاسود په اړه ډېر څه لوستي اوله حاجيانو او رېډلي وو خولا هم د دې تیګې په اړه له سهو و سره مخ وم ماګومان کاوه چې د اتیګه به دبیت الله له دیواله څومتره لېرې په مطاف کې ایښې وي. په لومړي طواف کې هم پرې پوه نشوم. په دوهمه ورځ مې ځکه پوښتنه وکړه چې د ښکلولو تلوسه یې راسره وه یوملګري مې له لېرې راوښود. په یاد مې نه دي چې په لومړي ځل به مې کله او په څوم طواف کې ښکل کړی وي خود تلوسې او اشتیاق غوښتنه مې داده چې په مکه کې زما دشتون په دوهمه یادریمه ورځ به مې ښکل کړی وي.

د حجرالاسود ښکلول هیڅ وخت هم اسانه کار نه دی په ځانګړې توګه د حج په ورځو کې خود ژوند په بیه تمامېږي. حجرالاسود دبیت الله په جنوبی کونج کې د ملتزم او د کعبې دروازې تر څنګ ایښی دی دلته دومره بیروباروي چې د طواف مخه یې نیولې وي که د حج په ورځو کې څوک د حجرالاسود ښکلول وغواړي نو چې ځوان او تکړه هم وي او د حجرالاسود یومتری ته ځان ور ورسوي نو همدایومتر فاصله به کله کله په دوه ساعتونو کې هم لنډه نه کړي، کله خوداسې هم کېږي چې دیو چالاس هم حجرالاسود ته ور ورسېږي خو چې د تیل څپه پرې راشي دومره لېرې یې بوځي چې بیایې ورته ورتلل څو ساعته غواړي.

زه یو ماسخو تن له لمانځه وروسته ورنږدې شوم یوه عربیه ښځه هم ورته ډېره نږدې شوې وه، تیل یې کاوه او ځان یې ور رساوه. پولیسو منع کوله خو هغه چپړته منع کېدل، د لیوني په څېر یې جنګ کاوه خوله یې هم اچوله، دې ته خو یې پام هم نه و چې دا ښځه ده او ځان باید له پرديو نارینه وو وساتي

مامخکې هم د حجر اسود د ښکلولو شرعي حکم بیان کړ، په داسې حالاتو کې چې ښځه یې حجابه شي او یا ځان او نورو ته د مرګ او درانه زیان یقین وي ښکلول یې آن د حرمت حالت ته رسېږي. ما هېڅ ښځه هم نه ده لیدلې چې حجر اسود ته تللې وي او بېرته پټ سر راغلې وي، زه پوهېدم چې د حجر اسود له ښکلولو څخه یې نه ښکلول ښه دي خو بیا هم طاقت نه راته. پنځه ځله مې د مرګ په قبلولو، جنگ او تېل ماتېل ښکل کړی دی. د حجر الاسود د ښکلولو په برخه کې یو ستره ستونزه داده چې ددې تیګې بهرنۍ برخه چې په اسانه شونډې ور رسېږي پوښل شوې ده. هر څوک مجبور دي چې سر ورنښاسي او د تنه یې ښکل کړي. یو ځل پرې زما اود یوې ښځې جګړه شوه، هغې زما مخه نیوله او غوښتل یې چې خپله ورنږدې شي اوما د هغې، بالاخره موږ دواړه تېل راووستلو، د پخوا یې راباندې ډېرې پټکې او غوسې وکړې.

ځینو خلکو بیا له بل تکتیک څخه کار اخست، که ددوی کوم ملګري به داتیکه نه وه ښکل کړې نو څلور پنځه تنه به یو ځل او یو ځایي ورغلل نورو به خلک تېل وهل او یو بل ته به یې لاسونه ورکړي وو او ده ته به یې لاره جوړوله، زموږ سره یو څو تنه هراتي پیاوړي او مست ځوانان وو، هغوی به هم همدا کار کاوه، هغوی به په ټوکه ویل چې که هر څوک د حجر الاسود ښکلول غواړي نو موږ ته دې زریاله راکړي موږ یې وررسوو. د حجر الاسود ښکلول څه کم ارزښته خبرنه ده، خلکو به ورته په حرم کې شپې تېرولې، اسانه وخت اود بیرو بار د کمښت د شېبې لپاره به په حرم کې پاتې کېدل، یو ځل د حج له مراسمو کوم شل ورځې وروسته د حرم د خادمانو د یو تن سرګروپ (شاهد) سره د حرم په دریم پوړ کې ماسخو تن ناست وم چې ګرځنده تیلیفون یې وشرنگېد، یو دوست یې له پاکستان څخه په تیلیفون

کي ورته ډېره سپارښتنه کوله ورته ویل یې چې هغه فلاني حاجي راته له مکې معظمې څخه تېلېفون وکړ او ډېر خفه و، ویل یې چې له اخترنه تراوسه ډېر کونښن کوم خونه یم توانیدلی چې حجرالاسود ته ځان ورسوم، هغه له شاهد څخه وغوښتل چې ورسره مرسته وکړي او حجرالاسود ته یې ورسوي خو شاهد ورته وویل چې بله هره مرسته ورسره کولی شم خودا کارنه شم کولی ځکه چې یو خوهلته د بیرو بار له کبله موږ هم نه شو ورنږدې کېدلی اوبل دا کار حکومت هم منع کړی دی که هر پولیس اویا د حرم خادم یا کارکوونکی په دې کار ونيول شو نو د سعودي حکومت ورته سزا ورکوي، ته ورته ووايه چې خپله کونښن وکړي.

حجرالاسود د کعبې په جنوبی گوټ کې د مطاف له سطحې یواځې لسم متره پورته ایښودل شوی، اوږدوالی یې ۲۵ سانتي متره او پلنوالی یې تقریبا ۱۷ سانتي متره دی. رسول الله ص لا په نبوت نه و مبعوث شوی چې دمکې اوسېدونکیو کعبه ودانه کړه خود حجرالاسود په ایښودلونه جوړېدل هر قام غوښتل چې داویا ځپل کړي د ابوامیه مخزومي د قبیلې یوتن سپین ږيري پېشنهاد وکړ چې سبا سحر هر څوک وخته له نورو وړاندې له باب بني شیبه څخه کعبې ته راغی نو د هماغه پرېکړه د تطبیق وړده. سبا سحر خلکو کتل چې د حضرت محمد ص د تندي رڼا رانښکاره شوه حضرت محمد ص له درایت او کفایت څخه کار واخست تیځه یې پر څادر کېښوده د هر قوم یوتن استازی یې راوغوښت او د څادریوه یوه پیڅکه یې ورکړه او تیځه یې د کعبې دېوال ته نږدې کړه بیا هغه [ص] په خپلو مبارکولاسو نو هغه واخیسته او په خپل ځای یې کېښوده او په دې توګه یې د قومونو ترمنځ د ستر شرمخه ونيوله.

رسول الله ص فرمایي چې حجرالاسود له جنت څخه راغلی تیځه ده.

تاریخ پوهان وايي چې کله حضرت ابراهيم ع کعبه ودانوله ، د کعبې ديوال لوړ شو او حضرت ابراهيم ع نه وررسېده نو الله ج دا تيگه له جنت څخه راولېږله چې هغه[ع] پرې ودرېږي او دېوال ته ورورسېږي.

تاریخ پوهان وايي چې داتيگه به پخپله دکارپه وخت کې د ابراهيم ع ترپېښولاندې تاوېدله.

دا تيگه يوه ټوټه وه خو د قرامطه وو په وخت کې اوله هغې وروسته داسې پېښې وشوې چې ددې تيگې ښکاره برخه ماته شوه او کوچنۍ ټوټې ترې بېلې شوې لويه ټوټه يې دخرمپاه اندازه ده. قرامطه د اسمعيلي باطني شيعه ډله ده چې د حجرالاسود يې په ۳۱۹ هجري کال مات کړ او په ۳۳۹ هجري بېرته ترميم شو او د سپينوزرو پوښ ورکړل شو دا اته واړه هماغه ټوټې دي چې د حجرالاسود په منځ کې ايښودل شوي او ښکلول يې سنت دي. د تيگې او پوښ او نورو برخو ښکلول سنت نه دي. سعودي حکومت د ۱۴۲۲ هـ ۱۴۲۲ په ربيع الاول کې داتيگه او پوښ له سره ورغوه او د بريښي ښکلی کړی دی. يو ځل د ماسخو تن لمانځه په وخت کې پرې د برېښنا د گروپ رڼا پريوتې وه د سپينوزرو دې پوښ دې رڼا ته داسې انعکاس ورکړی و چې ماگومان وکړ له حجرالاسود څخه سپين راډونه راتاو دي.

د رواياتوله مخې ، دې تيگې لومړی تک سپين رنگ درلود خودا چې هرگنهيگار اوبې گناه ښکلوله دانسانانو د گناه له کبله ددې تيگې رنگ تور واوښت. امام مجاهد وايي کله چې حضرت عبدالله ابن زبير کعبه د ودانولو په نيت ورانه کړه نو ما وليدل چې د حجرالاسود د منع رنگ سپين و رسول الله[ص] فرمايي چې داتيگه به د قيامت په ورځ دهغه چاشفاعت وکړي چې ښکل کړي يې وي حضرت عايشې[رض] د بيرو بار له کبله ددې

تیګې له ښکلولو ډډه وکړه. حضرت عمر رض چې یو ریښتونی، مجاهد، موحد، فاروق او انقلابي خلیفه و ددې لپاره چې خلک د حجر الاسود په احترام کې افراط او مبالغه ونه کړي نو د تیګه یې مخاطبه کړه. ورته یې وویل: زه پوهیږم چې نه چاته ګټه رسولی شي او نه نقصان یوه تیګه یې که رسول الله [ص] مې نه وای لیدلی چې ته یې ښکل کړې یې نو مابه هیڅکله هم نه وې ښکل کړې.

واړه لګیا ځینې ځان ځینې جهان جوړوي

ننه بجې سحرمې خالد ته فون وکړهغه په ۱۵۳مه ودانۍ کې اوسېده. له ده سره زموږ کلیوال هم ووپه جروال کې درې لوبې او څو پوړیزې ودانۍ. خواجه خوا دي. دا ودانۍ افغان دولت کرایه کړې وې، دلته ۴۵۰۰ تنه افغانان اوسېدل بعثې هم په کې دفتر درلود. خالد لومړي پورته راغی ماورته وویل چې له قاري زمري سره مې مخ کړي هغه هم راسره روان شو قاري زمري په اوم پور کې اوسېده، لفت یا بریښنايي زینې هم خرابې وې. قاري زمري مې له ځان سره ملګری کړ او اتم پورته د طالب اخونزاده خونې ته ورغلل پوه دې خونه کې له طالب اخونزاده [اخونزاده صاحب ددې کړښوله لیکلو خواوونۍ وړاندې وفات شو انا الله وانا الیه راجعون] پرته زموږ د کلي ملک معلم صاحب میرزمان، سمیع الله اوصابر هم اوسېدل دوی له ځان سره خپلې مېرمنې هم راوستې وې چې هغوی په بله خونه کې اوسېدلې، دامهال ددوی پوښتنې ته زموږ بل کلیوال غلام دستګیر اوزموږ دتره زوی شېر هم راغلي وو خوشبې مویه پردیسۍ کې د کلي کور خبرې او ټوکې ټکالې وکړې پیاوړې یوولس بجې لمانځه ته روان شو.

معلم صاحب میرزمان زما ملگری دی، تکړه وینس اخلاقي او هغه د چا خبره مخ ماتي زامن لري په پېښور کې هم په کمپ کې خوارلس کاله یوځای اوسېدو. طالب اخونزاده زما له پلاره هم ډېر مشر و خوزما ملگری و ښه شوقي ځواني یې تېره کړې وه په بله بېره کې زموږ د جامع مسجد موذن و و خوږ غږ یې درلود او خوږ او اوږد اذان یې کاوه یوځل په بله بېره کې چې داد مسجد موذن و د مسجد او د مسجد د لاسپیکرواک او اختیار هم له ده سره و، نه پوهېږم په څه خبره مې ورسره ورانه شوې وه ورته مې وویل چې لاسپیکر راته خلاص کړه چې خلکو ته مسایل کوم هغه هم لاسپیکر راته پرانیست او مایک یې زما قد ته برابر کړ هغه وخت به زه ایله د ۱۲ کلونو م په لاسپیکر کې مې مسایل پیل کړل طالب اخونزاده، اخونزاده وه خلکو ورته عقیدت او پرزوينې درلودلې دم او د عايې پرې کوله او ماورپسې راواخیسته د اسلام له نظره مې د نسب موضوع راوسپړله، دی راته ناست و او ما په لاسپیکر کې ویل چې په اسلام کې ميا او اخونزاده نه شته دی سید، ميا او اخونزاده یې لاشوک دي په اسلام کې د بهتری معیار شخصي تقوا ده هرڅوک چې متقي وي که جت او جولا هم وي نو هغه بزرگ دی دم او دعا باید پرهماغه وشي په دې خاطر د چا احترام مه کوئ لاسونه یې مه ښکلئ، دم او تعویذ پرې مه کوئ چې گوندې هغه اخونزاده دی، دنوح او دهغه د کافر زوی، د حضرت ابراهیم ع او دهغه د کافر پلار، د حضرت رسول ص او دهغه د کافر تره کیسې مې وکړلې چې گویا هرڅوک دخپل عمل مسؤل دی، ما دده پر ضد خبرې کولې دی راته ناست و لاسپیکر یې هم راته چالان کړی دی، مسایل مې چې بس کړل نو همدومره یې راته وویل چې زه دې یخ شو.

اخونزاده صاحب اوس مهال ډېر کمزوری اود خواتیا کالووو اوس د کمزوری له امله حرم ته لمانځه ته تللی هم نه شي لمونځونه په خپله خونه کې کوي د حج په ورځو کې غلام دستگیر د ومره مرسته ورسره وکړه چې څوک یې د خپل پلار سره هم نه کوي هلته هر څوک ځان ته حیران وي له بل سره مرسته سخت کار دی او لوړ عزم غواړي اوبیاله کمزورو او په نورو متکي خلکو سره، خو غلام دستگیر دا همت وکړ چې اخونزاده صاحب یې په ویلچر (د ناروغانو بایسکل) کې کېنولی منی، عرفات او مزدلفې ته وروست د جمرود ویشتلو، د طواف زیارت او قربانۍ کار یې ورته اسانه زما له ماما حاجي حبيب الرحمن استاذ سره په خونه کې یو کونړی سپین ږیری اوسېده چې اوس د جلال اباد په اکمالاتي بیز کې اوسېږي زوی یې هم ځوان مولوي دی او اوس د حج په معلمینو کې راغلی دی، ماما مې وویل چې دامولوي له موږ سره نږدې ودانۍ کې اوسېږي وروسته بیاما دا ځوان مولوي ولیده واقعاً چې تندرسته او ښکلی سړی و د وخت په تېرېدو راته څرگنده شوه چې ده کولی شول چې خپل پلار له ځان سره په یوه ودانۍ کې خو پرېږده آن په یوه خونه کې مېشت کړي خو دده د خدمت له کبله یې ونه غوښتل چې پلار یې ورسره نږدې وي دا سپین ږیری یوه میاشت زما ماما ته پر شاوو په مزدلفه او عرفات کې مې ماما دې مولوي صاحب ته فون وکړ چې پلار دې نور ستړی او له پښو پاتې دی او زه یې هم ستړی کړم، راشه او مرسته ورسره وکړه هغه ورته په خوله ښه کړي و خونور یې خپل فون بند کړی و دوه ورځې زنگ هم نه ورته، په دریمه ورځ چې په شیطانانو کې پلار اوزوی سره مخ شول نو پلار یې ښه د زړه له خلاصه ښکښلې

ورته وکړې او ورته یې وویل چې د حج په دې مقدسو ورځو او مقدسو ځایونو کې یې ښې پرېمانه ښیړاوې ورته کړې دي.

داخونزاده صیب دوي تله کتلو وروسته چې حرم ته لاړو نولومړي او دوهم پور کې ځای نه وو، لاندې ځمکتلي (زیرزمیني) ته ښکته شو، بهر ښه گرمي وه خو هلته پریمانه ایرکنډیشنونه لگیدلي وو. دا ځمکتلي له کعبې څخه راتاو اوږد پراخه دي

تک سپین گران بیه مرمر یې هم په فرش، هم په و یالو او هم په دیوالونو کې لگیدلي دي. د زمزم د گرمو اوسرو او بوسلگونه ترموزونه ایښي دي. دیوالونه یې فولادي ته ورته ډیر سنگین رنګ شوي دي. د حرم دننه په هر پور کې سلگونه د بوتانورفونه ایښودل شوي چې ډیریې دمر وړ دي، همداراز د قرانکریم سلگونه رفونه چې پر هر رف کې لسگونه قرانکریمونه ایښي دي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

تېلفون

هر حاجي اړ دي چې د خپلې کورنۍ اودوستانوسره د اړیکو لپاره یو ګرځنده تېلفون (مبایل) او یو سیم کارت ولري ما هم په جده کې له ښکته کېدلو سره سمدستي یو سیم کارت واخست، هغه سیم کارتونه چې په بازار کې لس ریاله بیه لري هلته په ۲۵ ریاله پلورل کیږي. زمانمبر ۰۵۴۹۴۳۹۹۸۳ وو؛ خو د ۲۵ ریالو کریدیت هم پکې وو، کورته مې زنگ وواهه د یوې دقیقې پرسرېې څلور ریاله وګرځول.

د سعودي مخابراتي کمپنۍ چې د حج پرمهال یې غوالتګه وي له هرې خوا وهنه کوي له یوې خوا په دې موسم کې د خپلو بهرنیو او کورنیو اړیکو بیې لوړوي له بلې خوا د خپل کریدیت کارت بیې هم یو نیم چند لوړي یعنې لس ریالي کارډ په پنځلس اودشلو ریالو کارډ په اته ویشو اودیرشو ریالو پلوري، یو ځل خومې د حرم شریف تر څنګ له یوه دوکاندار سره جنجال هم وکړ، ورته ومې ویل چې دلته خوقانون نشته او یا یې درناوې نه کوي نو لله ج ته به څه ځواب ورکړئ چې د حاجیانو له اړتیا څخه ناوړه ګټه اخلي. خوتاسو ته به د عربو او بیاد شتمنو عربو غرور معلوم نه وي؟

دامخابراتي شبکې له حاجیانو ډیرې ګټې اخلي، شاوخوا شپږ میلیونه حاجیان دنړۍ په ګوټ ګوټ کې له خپلو کورنیو سره اړیکې نیسي. کورنۍ اړیکې یې هم لوړې یعنې یوه دقیقه لږ څه باندې یو ریال وي. سعودي مخابراتي شبکې هم په افغانستان کې د فعالو شبکو په څېر خلک تېر باسي، خلکو ته مسج (پیغام) ولیږي چې تاته د کمپنۍ لخوا مو تړونه، میلیونه ریال یا... په انعام کې وتلي دي او یونمبر وربښي چې د پته زنگ ووهه، ځینې ناخبره خلک بیادې نمبرو ته زنگ ووهي په دقیقو دقیقو ورسره غږیږي خو

پایله یې صفروي. ماته هم یوځل مسج راغی چې تاته په انعام کې ۲۱ موټر وټلي دي دادې درته مبارک وي او دې نمبر ته زنگ ووهه خوماورته زنگ ونه ووايه. وروسته مې واوریدل چې نورو ملگرو ته هم همدا ډول پیغامونه راغلي وو. په سعودې کې له گرځنده تلفون څخه دکینې (pco) د مکالماتو نرخونه ټیټ دي. خو یوڅو په کبائنو کې بیرو بارډر وي بل هلته هم دوکه کیږي. مونږ د تلفون لپاره په جرړال کې له همدې کینو څخه یوې ته ورغلو بهرنۍ اړیکې فې دقیقه ۴۹ هللې یا پېسې وویلي خو فې دقیقه یې ۵۹ هلې حساب کړې او درې دقیقې به یې څلور حسابولې خو بیا هم دمایل په پرتله د نرخونه ارزانه و، ماله همدې ځایه په استرالیا کې خپل ملگري عزت الله عظیمي، په پېښور کې د مولوي صاحب اظهار الله پلار، په تګاب کې د مولوي اظهار الله د تره زوی نجیب الله او په کابل او جلال آباد کې خپلې کورنې سره او مامامې هم له خپلې کورنې سره په جلال آباد کې خبرې وکړې.

حرم او جنازې

په حرم شریف کې دهر لمانځه وروسته د جنازې اعلان کېده، دمکې معظمې او سیدونکو خو پریږده آن له نورو نږدې ښارو هم خلک د حج په په موسم کې دخپلو مړو جنازه په حرم کې کوي. زمانه یادېږي چې مونږ دې په حرم کې له لمانځه وروسته جنازه نه وي کړي. له فرض لمانځه لږ وروسته غږوشي چې (الصلوة على الاموات یرحمکم الله) یعنې (پر مړو لمونځ (جنازه) کوو، الله ج دې پرتاسو ورحمېږي).

دلته دمړو یوځایي یا ټولیزه جنازه کیږي هرڅو جسدونه چې راشي دامام په مخکې یې کتار کیږدي او په یوه نیت دټولو جنازه یوځای کوي، یوځل د جمعې په ورځ سحر د جنازې لمونځ وشو خوسمدستي بیا د جنازې اعلان وشو بیا مو جنازه وکړه زه دباب اسماعیل له لارې طواف ته ننوتل چې په دروازه کې یې له کعبې څخه جنازې راویستلې، مړې یې په تذکرو کې اچولي او په اوږو یې ایښې وو له جنازې وروسته یې بهر راویستل. مونږ منتظروو چې جنازې ووځي او موږ ننوځو ما مړي شمیرل په دې سحريې ۳۰ مړي راووستل. وروسته زه پوه شوم چې ددوه ځلې جنازې لامل همداوو چې دابه دامام په مخ کې د ۳۰ تذکرو یا مړو ځای نه وو نو جنازه یې دوه ځله وکړه. د ډیرو مړو مخونه لوڅ وو. په مدینه منوره کې مو هم له هر لمانځه وروسته جنازه کوله داخلک ددې لپاره هم له لېرو ځایونو خپل مړي حرمینوته د جنازې لپاره راوړي چې یو خود حرم فضیلت دی اوبل د جنازې د ګډونوالو دشمیر ډیروالی. د حج په ورځو کې په هر لمانځه کې په میلیونونو مسلمانان وي او د چا په جنازه چې خلک ډیر وي هغه نېکمرغه وي ځکه چې ډیره دعا ورته کیږي.

دلته په جنازه کې وروستی ټکبیر ډیر اوږد وي او امام سلام هم یواځې ښې
خواته اړوي چې خواته سلام مو ونه لید.

www.melitahrik.com
0777 400 116

نه پرچاخوک کار لري نه پرچا غوسې کوي

دلته له فرض لمانځه وروسته دعا نشته ده ، دافغانستان په خیردله
بیزسنت نشته دي. همدا چي امام سلام وگرځوي سمدستي طواف پېل شي
او آن امام لادواړو خواووته سلام نه وي گرځولی چي حجر اسود حمله
او طواف پیل شي .

هلته د بي شرمۍ ، آن د بد اخلاقي تصور هم نشته ، دچاپه لمانځه اوپه
مذهب نیوکه نشته ده . کله کله دبیروبارله کبله یو پر بل غوسه وشي
خو جنگ ، وهل ټکول نشته ، یوځل ماو لیدل چي دحراپه غار کي دوه نفره لږه
شېبه ونښتل نور مې په ټوله موده کي لاس اچول ونه لیدل .

ځینې خلک کعبې ته پښې غځوي په صف کي لمانځه ته منتظروي
هماغسې په ناسته ویده شي ، چي اقامت وشي لمانځه ته ودریږي او اودس
نه کوي ، دلمونځ کوونکي په مخ کي خلک تېریږي آن یو پر بل پښې ږدي
، کله کله خونارینه د اړتیا له کبله له ښځوسره ونښلي ، په سینه یې سینه
اونور بدن یې پښه کېږدي ، دټولو ښځومخونه لوخ وي ، آن که په احرام کي یې
پټ کړي نودم پرې اوږي ، په زوره امین ویل ، په امام پسي قرائت ویل
کېږي ځینې یوازې لمونځ کوونکي هم په زوره قرائت اقرائت بالجهرا وایي
رفع الیدین شته خو هیڅ بل ته بد نه گوري اونه ورته کافریا گمراه وایي .
داکارونه داسلام دنشئت اوصدور په ځای کي اودخدای په کورکي کېږي
خو ټول یو بل زغمي اومذهب یې حق بولي خوپه افغانستان اوپاکستان کي
بیا په همدې خاطر یو بل کافراو مباح الدم بولي اودزرگونو خلکو ویني
دهمدې مذهبي اوفرعي اختلاف له امله تویې شوې؟؟

دلته زړونه او فکرونه یو خوجامې بېلې بېلې دي، د افریقا د اوسېدونکیو د نارینه او ښځینه وود جاموپه رنگ کې ډېر توپیر نه لیدل کېږي دواړه توره یاخړه گلداره ټوټه اغوندي ځینې افریقایان دخپلو جاموپه خپرله رنگه ټوکرڅه جوړپټکی هم په سروی کله کله خویې دنارینه او ښځینه ووتوپیرهم نه کېږي دلته په زړونو کې ټگي نشته دپاکۍ اوصداقت خاوره ده. یوشخص له لمرین او گلورین بدن سره هم غږیدلی شي، دلته داسې ښکلی هم لیدل کېږي چې دځمکې پرسرحورې گڼل کېږي اودصورت له پلوه داسې بدرنگ هم لیدل کېدل چې خلکو ته یې په لیدلودېوان وربادېږي خوهېڅوک دچاپه ښکلا اوبدرنگۍ کارنلري اونه ښکلاکوم امتیازلري.

په پېښور کې دسید جمال الدین افغان په لېسه، او وروسته بیا دحضرت عمر فاروق رض په دارالمعلمین کې زموږ یوانقلابي استاد مولوي عبدالظاهر چې دښاغلي مجاهد مشرانجنیر حکمتیار استاد هم وو او په رښتیا چې روڼ اندی او نوښتگر عالم وو موږ ته ویل چې داپه داستانونو او افسانو کې چې ددیوانو او ښاپیړیو نکلونه او کیسې راځي زما په اند دا دیوان به تورپوستي سوډانیان او دښاپیړۍ به ترکاني انجونې وي.

دځینو تورپوستو ښځو پر مخ اوږده، اوږده دچاقودتبغ په اندازه داغونه ووپه لامل یې پوه نشوم ډېرې ښځې په لمانځه کې تورک نه کوي یوه هندي ښځه دتهجدوله وخت څخه هم وړاندې لمانځه ته راغلې وه اوپه لومړۍ صف کې یې ځای نیولی ووخوتي خوره کوچني یې لمانځه ته پرېښوده اوپه لومړي صف کې هم دجماعت له لمانځه څخه پاتې شوه.

جنة المعلى

داتاریخي هدیره دحرم شریف ختیځ ته په څه باندې یوکیلومتره واټن کې دیوې غونډۍ [چې اوس ډېره هواره شوې ده] جوړه ده په دې مقبره کې ډېر صحابه او تابعین خاورو ته سپارل شوي دي. ددې هدیرې په اړه رسول الله [ص] فرمایي چې داڅومره ښه هدیره ده.

ځینې وایي چې ددې هدیرې تر څنګ پرته غونډۍ معلی نومېږي او له همدې امله داهدیره هم په همدې نوم ونومول شوه

یومازیګرمې چې له لمانځه وروسته طواف وکړ ماماته مې زنگ وواهه دواړه ملګري شواو جنة المعلى ته روان شو جنت المعلى جر وال ته د وتلي تونل په سهيلي خوله کې دلوړو او دنگو ودانیو په منځ کې پرته ده معلی غونډۍ چې داهدیره ورته منسوبه ده دهدیرې شمال ختیځ ته پرته ده داهدیره دیوې سپینې څلور دیوالۍ په منځ کې پرته ، اوږدوالی یې شاو خوانیم کیلومتریا پنځه سوه متره او پلنوالی یې سل متره دی چې ټول مساحت یې پنځه ویشتم جریبه راځي موږ یې شمال ته پر غځېدلي سړک ورغللوداسېک دغونډۍ په لمن کې اوهدیره ترې ټیټه ده

دلته دهدیرې څلوردېوالی هم ډېره لوړه نه ده او ټوله هدیره ترې ښکاري موږ چې ورغلو په همدې وخت کې یې له شمالي دیوال څخه پنځه مړي دښخولولپاره راوړل، دازمونولپاره ښه چانس و چې په جنت المعلى کې دښخولوپه اړه دعربود دود اودستور ننداره له نږدې وکړو. په دې خاطر چې ننداره موښه کړي وي له دېوال پر راوتلې تیږه موپښه کینسوده اوددېوال سرته وختلو او هملته دتدفین مراسمو ته نږدې کیناستودپولیسو وېره هم

راسره وه خو، ښه وه دامهال نه لیدل کېدل د عربو دمړي ښخولو مراسم مې
 د پرخوښ شول د پراسانه، ساده اولنډ و. په دې ډول چې په جنت المعلی کې
 قبرونه دیوې نقشی له مخې کتار جوړ شوي دي. د قبرمنځ پوخ او د بوالونه یې
 له پخو خښتو جوړ شوي په سړيې ددې لپاره چې ونه نړېږي بیمونه اچولي دي
 دمړي د ښخولو لپاره قبرونه تیار په گوته شوي دي په هدیره کې مړي
 دیو مهالو پش له مخې ښخېږي او په ترتیب هر قبر ته د نوبت له مخې وړل
 کېږي دهر مړي د قبر نمبر او برخه لیکل کېږي ځکه چې ددې هدیرې
 دمستخد مینودویناله مخې، په دې قبرو کې مړی تریو کال زیات نه
 پرېښودل کېږي ځینې بیا وایي چې کال وروسته ددې مړو هډوکي را وېستل
 کېږي او بل چېرته وړل کېږي او ځینو بیا وایي چې په همدې قبرو کې داسې
 کیمیکل یا کیمیاوي مواد ایښودل کېږي چې په یو کال کې دننه دننه دمړي
 هډوکي هم خاورې او قبر او زنگار شي د ښخولو لپاره راوړل شوي پنځه واړه
 جسدونه په تذکره کې ایښودل شوي اوله پنځو واړو سره ټول څلویښت تنه هم
 نه وو جنازې شاید پخوا شوې وې هره تذکره د قبر تر څنگ کیښودل شوه
 ، قبرونه لږ ژور دي هر قبر ته کوچنۍ زینه ایښودل شوې وه دوه تنه وربښکته
 شول مړی یې هم وربښکته کړ لاندې یې کېښود بېرته راوختل
 د قبر پر سر سیمینتي تختې کیښودل شوې لږ سرگړی د تختو په قاتونو کې
 کېښودل شو، دیوې لاسي کراچۍ په اندازه شگه پرې واچول شوه، له
 ځمکې سره برابر یا نیمې لوېشتې په اندازه له ځمکې لوړ هملته په ولاړه
 لاسونه پورته او دعا وشوه، دې کار ټول پنځه دقیقې وخت هم ونه
 نیوه، خلک بېرته روان شول، وروسته راته غلام دستگیر وویل، چې په دې
 مازیگر په حرم کې د ۱۳ تنو جنازه وشوه، ښايي ۸ نور مړي یې بل چېرې ښخ
 کړي وي.

دمړو بنځولو د مراسمو له نندارې چې فارغ شو نو هديرې ته دننوتلو په فكر كې شو مخامخ مو ډېر خلك وليدل چې هديرې ته راننوتل، دروازه مو وموندله، د هديرې سويل لور پدېځ لورته وه، موږ هم ورغللو په لويه دروازه ورننوتلو، بنې خواته ودانۍ وه، هر څوك ددې ودانۍ له لارې هديرې ته ننوت، په ودانۍ كې څو خونې، د هديرې بشپړه نقشه، څوځايه سكرينونه، چې په هديره كې د لگېدلو كمرو تصويرونه او ټوله هديره پكې ليدل كېږي، په دې ودانۍ كې لوى سالون دى چې دواړو خواوو ته يې څوكۍ پرته دي، په يېخچالونو كې پريمانه يېخې او به موندل كېږي، دننه هديره كې څو سايه بانه جوړ شوي دي.

په هديره كې له سهيل څخه قطب (شمال) ته سړك چې په څلورو برخو وېشل شوى، همدا راز له ختيځ څخه لور پدېځ ته هم لوى سړك دى.

د هديرې ختيځې خواته له يوې بلې هديرې كټاره راتاوه وه، ده ددې كټارې شمال ته يوه تكه شنه ونه ولاړه ده او ددې ونې لاندې په اسلام كې د لومړنۍ او په نړۍ كې د ترټولو غوره مېرمنې ام المومنين حضرت خديجة الكبرى قبر دى، خديجة الكبرى د حضرت رسول اكرم ص لومړنۍ مېرمن، دهغه ص د ژوند دستونو شېبو ملگرې، دهغه د زړه تكيه، ارام، اطمئنان اوسكون وه، هغه لومړنى انسان وو چې پر حضرت محمد ص يې ايمان راوړ او دهغه رسالت يې تصديق كړ، د رسول الله ټوله اولاده او ورثه له همدې مېرمنې څخه ده، رسول الله ص له نورو مېرمنو هم بچيان درلودل خو هغه ژر وفات شوي دي يواځې د حضرت خديجة الكبرى د لور حضرت فاطمة الزهرا بچيان او لمسيان پاتې دي چې نن سبا د ساداتو په نوم يادېږي.

د حضرت خدیجة الکبرا د قبر څنگ ته څوک نه ورپرېږدي خو ۲۰ یا ۱۰ متره ته یې د کتارې خواته هر څوک ورځي، د حضرت خدیجة الکبری قبر هم د نورو قبرونو په څېر له ځمکې سره برابر او له نورو قبرونو سره یې توپیر نه کېږي، په دې لویه هدیره کې د دې جلیل القدره صحابیې له قبر پرته پریوېل قبر هم ونه نډه راشنه شوي.

مادهند د راجستان ایالت په اجمیر کې د خواجه غریب نواز او په ډهلي کې د سید نظام الدین اولیاء مزارونه او د دې مزارونو پر سر حیرانوونکې ودانۍ، گنبدې له تصور وتلې لگښتونه او افراطي حرکات هم لیدلي دي، او د حضرت خدیجة الکبری مزار هم سړی حیران شي چې په مسلمانانو کې دا دومره خرافات او شرکيات څنگه رامنځته شول؟

جنت المعلى په نقشه برابره قبرونه یې کتار او منظم دي په څوېر خو وېشل شوي ده په یوه برخه کې یې چې شاوخوا نیم جریب به وه ما قبرونه وشمېرل $324 = 18 \times 18$ قبره و.

خلک هدیرې ته ورتلل دعاگانې یې کولې خو پولیسو چاته اجازه نه ورکوله چې خرافات وکړي، خاوره واخلي یا نور بدعتونه ترسره کړي.

دهدیرې دلویې دروازې ترڅنگ د مړو د وینځلو ځای، نارینه او ښځینه ووته بېلې بېلې بیت الخلاوي او د اودس پاک ځایونه وو، د مړو وینځلو پر یوه خونه یې لیکلي وو (مغسله الاموات الخیریه بجامع المهاجرین بمكة المكرمة هاتف، ۵۴۰۴۰۰).

د جاد الاسلام په نوم یوه بنگله دېشي چې ځان یې هلته د بنگله دیشیانو په مدرسه کې استاد معرفي کړ راته وویل چې دلته یواځې سعودیان ښخوي او بهرنيان او د حج مړي او اته میله لېرې د شریعه په نوم ځای ته د ښخولو

لپاره وړي، شاهد وویل چې سعودي دلته وفات شوي حاجیان خپلو هېوادونوته نه ورکوي او همدلته د غزې دسړک ترڅنګ هدیره کې یې خاوروته سپاري. هغه وویل چې دالویه هدیره ده، مړي په نقشه ښخوي اوله خاورو سره دمړي د ژر خاوره کېدلولپاره کېمیاوي توکي ګډوي.

له هدیرې سره نږدې مسجد الجن دی، له جنت المعلی څخه د مسجد الجن منارې ښکاري خو نور مسجد لوړ پوړیو ودانیو پټ کړی دی، دامسجد په هغه ځای ودان شوی چې رسول الله پکې پیریانوته وعظ او نصیحت کړی او همدلته یې ورسره لمونځ کړی دی، مسجد الجن کوچنی، دوه پوړیزه او ډېر ښکلی مسجد دی، موږ چې ورننوتلو نو داوخت په حنفي مذهب کې نفل لمونځ مکروه وي، خوموږله شوقه پکې نفل وکړل، په مسجد کې سور رنګ، ښکلې او ګران بیه غالی، پرته وه چې ټوله یوه غالی ښکارېده، د جنت المعلی او مسجد الجن د زیارت کوونکیو ډېره برخه ایرانیان دي.

ثور غار

کله چې حرا غارته تللو نو ډېر پور دثور دغره ترڅنګ تېر کړو، هلته مو دانسانانو لوی کتار ولید چې غره ته خوت، دحرا غره موږ سترې کړو خدای شته چې ثور غره او غارته مې ډېر زړه نه کېده بل مهم دلیل دا و چې ثور ته ختل په حرم کې په جماعت زموږ دلمانځه د فوت کېدو لامل کېده، ثورته ختلو خلکو هم راته ویل چې دا غرد حرا په پرتله ډېر لوړ او سترې کوونکی دی خوله دې ټولو سره، دامې هم نشو زغملی چې ثور غار او په ډېرو سختو شېبو کې د رسول الله ص پناه ځای ونه وینم، بالاخره یوه ورځ سحرزه او هزاره توکمی شیخ معصوم علي، تاجک توکمی ګلاغا یا حاجي نادر د ثور دغره په

لور و خوځېدو ، شور غره ته مو مزل دملې وحدت دمظاهري په هيله پيل كړي، نعمت الله مو د ټوډي موټر چلوونكې شو، او دخو لويو او بنكليو پار كونو ، چوكونو، اوماړكېتونو له وهلو وروسته يې دغره لمن ته راوستو، دشور دغره لمن ته تردېره حده موټر ورځي له موټره بنكته شو او هغه مورخصت كړي.

شور غره ته ختلي لار ټوله له تيگو جوړه پراخه زينه ده خو دا زينه دحرا د زينې په څېر له سيمينتو جوړه نده، اونه هماغسې ستوغه او سخته ده. پيرلاره موديوكانتېن ترڅنگ دمه وكره چاى او اوبه مو وڅښلې دلته دهرڅه بيه دوه چنده وه ديوه پيال له چاى بيه هم دوه ريال له وه چې د ۲۲ افغانيو معادل كېږي.

دلته مې له يوه تركي سره بحث وكړي، دوزيرستان د وانه اړوند دښكې اوسېدونكي سيد غلام سره مې هم كيسې وكړې، هغه راته وويل چې: په وزيرو كې احمدزي، شادي خېل، ذلي خېل گنگي خيل تازي خېل قومونه شته او دى پخپله شادي خېل وو، هغه زياته كړه چې ۲۲ مه يا ۲۷ مه ورځ ده چې دانگوراډې درباط خوله مرغه سيمې ته ۲۰۰ تنه امريكايان او دافغانستان ملي اردو ځواكونه راغلل اوله ۳۰۰ تنو طالبانو سره ونېستل، امريكايانو ۲۸ الوتكې هم راوغوښتلې اوسخت بمبار د يې وكړي، د هغه په وينا، په دې جنگ كې افغان امنيتي ځواك او امريكايان ټول ووژل شول او ۷۸ تنه طالبان هم شهيدان شول، سيد غلام د بهرنيانو دې تلفاتو ته پخپله هم خوښ و او ويل يې چې دكلي اوسيمې خلك يې هم خوښ دي او دا يې له امريكايانو سره په تېرو لسو كالو كې تر ټولو سخته جگړه وبلله.

دلته هم دلارې جوړولو په نوم دحراغره په خېر خوځايه چنده ټولېده، د چنډې په ټوکرۍ کې چينايي ين اواندونيزيايي روپۍ هم وې په يوه نوبت يې ليکلي وو.

۵۰۰۰:Bank indonesia

limaribu rupiah

يواندونيزيايي راته وويل چې داخلور سعودي ريال له کبړي.

ثورغار دثور غره په څوکه کې له شمال ختيځ څخه لوېديځ لورته پروت دی، اوله شمال ختيځ څخه ورته د تيگو په منځ کې تنگه کوڅه ده چې ايله به دوه تنه پکې ځای شي دغار اوږدوالی به درې متره وي خوله يې وړه ده خو وړاندې يا دپای برخه کې به يې پلنوالی دوه متره وي چې دوه درې تنه پکې کېناستلی شي. دغار په خوله کې مخکې له دې چې غارته ورشي يوه شا وخو پنځه، شپږ متره وچې ويالې ته ورته ژوره لارده، په دې وياله کې او له ويالې بهر څو متره وړاندې دخلکودوه کتاره ولاړ دي او په نوبت غارته ورځي په کتار کې ودرېدل او نوبت ته ايسارېدل ډېروخت غواړي اوله ماسره کله دومره حوصله وه، هلته په کتار کې ولاړو افغانانو راسره مرسته وکړه، دغار په خوله کې يې ځای راکړ، په اسانه او ژر ورننوتلم غار ټيټ دی په ټيټه به ورننوځي په ناسته به پکې ځي او په ناسته به ترې راوځي خو په همدې لنډ او تنگ غار کې هم دغار په وروستۍ برخه کې يو تن عکاس له کمرې سره ناست وي اورنگه او فوري عکسونه وباسي، له ماسره ډيجيټل کامره وه، مېايل مې هم عکسونه اخستل دغار دننه اوله غارڅخه بهر دثور له غره موبنه ډېر انځورونه واخستل، دثور غار ډېر لوړ دی، له څوکي يې ټوله مکه په ځانگړې توگه حرم شريف، عرفات، منی، دفهد ماڼۍ او مزدلفه

ښکاري، مکه اوس هم وچه او سوځنده ده، په ځینې ځایونو کې اوس کوچني پارکونه جوړ شوي چې له دې څوکې څخه ښکاري، ددې غره ختیځ اوسوېل ته د شمال اولوېدیځ په پرتله آبادي او کورونه کم دي.

د غار په خوله کې یې ددې غره لوړ والی ۱۲۵۰ متره ښودلی خو ښکاري چې دا څوکه تر دې اندازې ډېره لوړه وي.

دلته هم ډېرې کوترې شته دي خو ددوی داړتیاوړه دانه ورته نه اچول کېږي د پیسو د گټلو لپاره یې هملته یو اوبن خپږولی دی چې رنگه زین او کجاوه لري، په رنگه ټوټو یې رنگین کړی دی لومړی خلک په زینه پر اوبن سپرېږي او بیا یادگاري عکسونه وباسي.

دلته هم خلکو د افغان مجاهدينو په څېر په غره کې ځانونو ته ځایونه جوړ کړي او هملته چای، مشروبات، بسکټ او نور خوراکي توکي پلوري همدلته یوه ونه هم شنه شوې ده، خلکو د لمانځه لپاره ځایونه هم جوړ کړي دي.

موږ د شنبې په ورځ د ۱۴۳۱ کال د ذوالحجې په ۲۸ مه نېټه غار ته ورغللو غره ته ختلي لار زینه وه ډېره سخته نه وه خو بیا هم موږ ته سخته وه ګلاغا ډېر چاغ، شیخ معصوم علي هم بد نه و او زه هم هغه ۲۴ کاله پخوانی، ۱۳ کلن کوچنی مجاهد نه وم چې دهوښی په څېر په پرغو ختم زه ۱۳ کلن وم چې د جهاد جذبې او د شهادت مینې له کوره راوتېستولم او د مور او پلار له اجازې پرته یې د ځایو، خرچتل سپین جماعت، ازري، بزګانې، کږې وږې، شینواریو، چکري او خور د کابل پر غرونو و خپږولم، د کابل د بګرامیو د اوسېدونکي شهید قاضي محمد عمر د جبهې مجاهدین شاهدان دي چې زه هم په جرئت او هم په مزله او غره ختلو کې له ټولو تکړه وم، د شالوزان څوکې ته څو وارې پورته شوی يم د کږې وږې او شالوزان د غرونو څوکې ته

له بېخه اته، اته ساعته لاره ده، خوزه ورته وار خطانه وم ځكه چې تكړه او فعال وم خواري او مزدوري مې هم كوله كورته مې خس او خاشاك هم راوړل لويې او سپورت مې هم كاوه خونن داسې نه وه نن زه هم ستړی ستړی كېدم.

زه تر ډېره په دې اند وم چې زه خوتكړه او پر غرونو ختلی يم په مزله كې به له ټولو وړاندې وم، د جهاد پر مهال به مې ان د خپلو مجاهدو ملگرو چانتیه او وسله مې هم ورته وړله خودا اټكل مې دولس كاله پخوا هغه مهال ناسم وخوت چې له خپل خواږه ملگري مولوي اظهار الله سره چې هغه مهال د سرحدي لوا قوماندان و (دا زمري اوس په پاکستان كې د گيډرانو د چل او دوه مخې پالیسی قرباني او اسیر دی) دخوښي په كنده او ورختلم زه، محترم مولوي اظهار الله (زه هم ورته دعا كوم او له تاسو درنو لوستونكيو هم هيله لرم چې د خلاصون لپاره يې دعا وكړئ) او ملگري يې كنده او ته روان شو مافكر درلود چې زه به له ټولو وړاندې د غره سرتو وڅېرم خوله بده مرغه چې دافكر مې ناسم وخوت، داخل اظهار الله دهوسۍ په څېر وخوت په غره كې پورته روان دی او مجاهد ملگري يې ورپسې دي، خوزه له ټولو وروسته يم، مگر په ثور غره كې داسې نه وو هلته ټول بې خونده وو خو بيا هم له گلاغا او شيخ څخه زه ښه وم.

د ثور د غار غوڅه برخه زيارت كوونكي افغانان، هندوان، او پاكستانيان دي يو تور پوستكی، څو تركان او څو تنه چينايان او اندونيزيائيان مې هم وليدل.

دا هغه غار دی چې كله دمكې كفارو د حضرت رسول الله ص د وژنې تابيا ونيوه نو له رفيق غار حضرت ابوبكر صديق رض سره يوځای دې غره ته وخوت او همدلته پټ شو، كفارو دی تعقيب كړ، دا غار د ثور په غره كې دی او ثور غر دلته يواځېني غرندي، بلکې دگنوغرونو او غونډيو له منځه

يوغر دی، هغه وخت دمکې نفوس او ابادي هم دومره نه وه، سړی حيران شي چې په دومره غرونو او غونډيو کې دکفارو پلچيانو څنگه دا وموند او بيا ددې غره په لسگونو غارونو کې همدا غر؟ لکه په گوگل کې چې سرچ وکړي خوبيا الله ج خپل نېک بنده گان په خپل ډېر کمزوري مخلوق لکه غڼه او کوتره هم ساتي، غڼه دلته ځالي جوړوي او تارونه غځوي او کوترې هگۍ اچوي او کله خپل غټ غټ دښمنان لکه نمرود هم په ډېر کمزوري مخلوق (ماشي) وژني.

ځينې خلک په همدې تنگ سوري کې چې بهر ورته سلگونه خلک په تمه ولاړ وي هم په ناسته لمونځ کوي. همدې لوړ غره ته چې کله کله ورته د ځوانانو سپينې وتښتې ډېرې زړې ښځې او زاړه سړي هم ور خېژي خو شور غره ته ختل نه فرض، نه سنت، نه واجب او نه هم د حج کوم منسک دی، خو ما وليدل چې ځينې خلک بېه زړې ښځې په شا کړې وې او پاس به روان وو، کټ مټ لکه د ماهيپر دخليفه بابا زيارت، پاس موبڼه سيل وکړمکه معظمه موبڼه وکتله لمونځ مو وکړ بېرته ښکته روان شو پر لاره مو دمې ته ناستو پر دوه ځوانانو سترگې ولگېدلې ديو پر جامو په لگېدلي پټۍ (استودي کارويلا، اندونيزيا) ليکلي ووتر څنگ يې ودرېدم ورته مې وويل نوم دې استودي کار ويلا دی؟ ويې ويل هو ورته مې وويل داندونيزيا يې؟ ويې ويل هو، ما ورته وويل ډېر ښه زما ورور يې؟ هغه راته وويل چې ته پاکستان يې؟ ما ځواب ورکړ چې نه افغان يم په خدا شو ويې پوښتل طالب؟ ما ورته وويل: (هو، مجاهد طالب) هغه خوښ او په خدا شو ملگري يې وويل چې زه طالبان خوښوم ماته يې د تائيد او شاباس په توگه غټه گوته نيغه کړه خو څو ځله يې ډېر ښه وويل بيا يې پر غاړه د چاقو په څېر لاس تېر کړ ويې ويل چې ټول امريکايان داسې (حلال) کړي.

په خندامو خدای په امانی ورسره وکړه.

غره ته له دمو سره په یونیم ساعت کې پورته شو او په یو ساعت اولس دقیقو کې له دمو سره رابښکته شو، لاندې مو په شل ریاله تر حرم پورې مو تر کرایه کړاو دولس نیمې بجې را روان شو.

د حرم تر کار لاندې پراختیا

حرم شریف د سعود د کورنۍ په وخت کې دوه ځله پراخه شو خواوس هم تنگ او د حاجیانو اړتیاو ته ځواب نشي ویلی، د سعودی د اوسني پاچا ملک عبدالله په امر د حرم د پراخولو کار پیل شوی دی، د حرم شمال او شمال لوېدیځ یا د باب عمري خواته ډېر ستر او پراخ کار پیل شوی، د اوربډلو له مخې، سعودی حکومت د حرم د پراختیا داستره پروژه دابن لادن کمپنۍ، ته ورکړېده، دې کمپنۍ د حرم شمال ته ټولې لوړپوړې ودانۍ نړولې او دغونډیو، هوارول یې پیل کړي دي، یو ځل مې دیارلس بلدوزرونه او سکواتر وشمېرل چې په یو ځای کې یې کار کاوه، دلته ډېر ستر ستر او پرېمانه سیخان کارول کېږي، د کار ساحه، ډېره پراخه ده، د سیخانو له قوت او ډېر بڼت څخه ښکاري چې دلته څو پوړیزه ودانۍ په پام کې دي، یو ځل مې ۵۴ کرنگونه وشمېرل چې دلته یې کار کاوه، دا کرنگونه ډېر لوړ دي او په سر کې یې سره گروپونه لگېدلي دي.

دوست مې شاهد صاحب راته وویل چې دا ودانۍ له درې پوړو لوړه جوړوي اوله حرم سره نښلول کېږي یوه نوې دروازه به ولري چې د ملک عبدالله (باب عبدالله) په نوم به یادېږي، تر دې وړاندې، د حرم له پنځو

مشهورو دروازو څخه یوه یې دملک عبدالعزیزپه نوم اوبله یې چې دملک فهد په وخت کې جوړه شوې دفهد په نوم یادېږي، له دې توسیع (پراختیا) سره به د حرم دتنگتیا له پلوه د حاجیانو ستونزه تر ډېره حده هواره شي، داپراختیا د شامیه ساحې خواته ده، لومړۍ حکومت داکار دسعودي سروس کمپنۍ ته چې له نورو کمپنیو سره په ګډه یې کار کاوه ورکړ خو هغوی ناکام شول، حکومت مجبور شو، چې دابن لادن کمپنۍ ته یې ورکړي.

وروسته مې په انټرنیټي سایټونو کې دحرم ددې توسیع په اړه حیرانوونکې خبر ولوست، هغوی دمعتبرومراجعو په حواله لیکلي وو چې دسعودي حکومت له حرم سره دوه نیم سوه جریبه ځمکه نوره هم یوځای کوي. پردې پراختیا سل میلیارده ډالر لګوي او داستملاک شویو عمارو او ځمکو د ودانۍ له بیې سر بېره یې خاوندانو ته دهر متر ځمکې پر سر یولک او درې دېرش زره ډالر ورکوي. ددې خبر له مخې، داپراختیا چې په ۲۰۰۹ زېږدیز کال پیل شوی دوه پړاو له لري حکومت تر اوسه ددې پراختیا لپاره دوه زره، درې سوه او پنځوس لوړ پوړي او ټیټ پوړي ودانۍ، دوکانونه او دفترونه نړولي او په نږدې راتلونکي کې به یوزر او نهه سوه نورې ودانۍ، دفترونه او هوټلونه هم ونړوي.

د حرم خادمان او خدمات

د حرم شریف ټول خدمات که هغه د اوبو گيلاسونه دي، که برېښنايي توکي که فرشونه، صابون شامپو او نور، ټول دابن لادن له کمپنۍ سره اجاره دي، دلته چې څوک يو ځل په يو گيلاس کې اوبه وڅښي نو هغه غورځوي، په سعودي کې په هوټلونو کې ډېر کار بدونکي توکي هم يو ځل مصرفه دي، په حرم کې چې هر چېرې د زمزم څښلو اسانتيا شته نو بې خواته يې د نامصرفو او چپ خواته يې د مصرف شويو گيلاسونو ځای هم جوړ شوی دی، دلته هره ورځ ميليونونه گيلاسونه مصرفېږي، د زمزم څښلو سلگونه ځايونه دي خو هېڅکله به د يو شپې لپاره هم د اوبو څښلو دا ځايونه بې گيلاسه نشي، د شاهد په وينا، د حج په ورځو کې هره ورځ تر زر (۱۰۰۰) مازدا موټرو مصرف شوي او جارو شوي توکي چې دوه دريمه برخه يې د اوبو گيلاسونه دي له حرم څخه وېستل کېږي.

شاهد وويل چې د حرم خدمات پخوا د (دل له) په نوم له يوې کمپنۍ سره اجاره وو خو اتلس کاله وړاندې دا اجاره دابن لادن کمپنۍ ترلاسه کړه چې تر اوسه روانه ده او خلک او سعودي يې له خدماتو خوښ دي.

هغه زياته کړه چې دابن لادن کمپنۍ په پاکستان کې له ځينو کمپنيو څخه مزدوران غواړي او هغوی يې ورته معرفي کوي ده وويل، چې څو کاله پخوا دابن لادن کمپنۍ له پاکستان څخه شل زره مزدوران راوغوښتل دا مزدوران يې ځينې د شاهي محلونو، ځينې د زندانونو، ځينې د هسپتالونو او ځينې د حرمينو خدمت ته ورکړل او دا د هر چا خپل بخت دی چې نوم يې چېرې وځي شاهد خوښ وو چې د حرم د خدمت وياړ ورپه برخه شو، هغه وويل چې دابن لادن کمپنۍ دا خبره کارونه وړيا کوي اوله هيچايې هم بدل

نه غواړي، شاهد وايي چې کمپنۍ دوی ته درې نیم سوه ریاله معاش او یونیم سل ریاله د خوراک لپاره ورکوي او داوسېدو ځای یې هم ورکړی دی، هغه دامعاش چې هغه وخت ترې څلورزره پنځه سوه او پنځوس (۴۵۵۰) افغانۍ جوړېدې ډېر کم وباله او ویې ویل چې دایونیم سل ریاله یې دخوراک لپاره هم بس ندي خود پاکستان له اوزگارتیا ورته بڼې دي.

دحرم دپاکۍ ډېرې چارې دپاکستانیانو په لاس کې دي پاکوونکي، باشیان او سوپروایزران ټول دوی دي خو امرین یې عربان دي، په پاکوونکیو او اوبه برابر وونکیو کې دبرما، سریلانکا، هند، بنگله دېش او اندونیزیا اوسېدونکي هم شته دي.

نیم یې ستا اونیم یې زما

شاهد داومنه چې ځینې حرم ته راغلي حاجیان او عمره کوونکي ورسره مالي مرسته کوي خو هغه دامرسته خیرات باله او له حکومت او کمپنۍ څخه یې دمعاش لوړول غوښتل.

دحرم ځینې مستخدمین په ډېر مهارت او هوښیارتیا له خلکو مرسته اخلي، په دومره خواږه انداز چې له مرستې پرته ورسره بله لار نلري یوځل ما او ماما مې دابو جهل دکور په تشنابونو کې اودس کاوه، ددې ځای د نظافت مسؤل یو پاکستانی صوفي وو هغه له خلکو سره دومره ښه چلند کاوه چې له مرستې پرته بله لار به چاته پاتې نشوه، کله به چې څوک په کومه څوکۍ ته ورته تیځې اودس ته کېناسته نو دی به ژر راغی هغه ځای به یې صافي او پاک کړ، اودس کوونکي ته به موسک شوه، سترې مشي به یې

ورسره وکړه، هغه به دومره تر اغېزې لاندې راغی چې بېواکه به یې لاس جېب ته ورتاو شو.

د حرم له خدمت کوونکیو سره دخلکو په مرسته کې شک نشته، خو شاهد له یوبل راز او په حرم کې د چارو اکیو له فساد څخه هم خبر کړم، هغه وویل چې عرب امرین پوهېږي چې په کومو کومو ځایونو کې ښه مرسته کېږي او په کومو ځایونو کې مرسته کمزورې وي، هغه وویل امرین د ډېرو مرستو یا ډېرو شیدې ورکوونکیو ځایونه ته خپل نږدې کسان ورکوي او بیا هر ماسخوتن، ورسره د مرستو پیسې نیموي، دهغه په وینا، هېڅ خادم ته هم د مرستو پیسې نه پرېښودل کېږي خو له چا څخه کمې اوله چا څخه ډېرې همدا امرین اخلي.

زمزم برج

باب ملک عبدالعزیز ته مخامخ د سعودي تر ټولو لوړ جوړ شوی برج (ټاور) د زمزم برج په نوم یادېږي

ددې برج ځینې برخې لاهم بشپړې ندي، دا برج په حقیقت کې شپږ برخه یا شپږ لوړپوړې ودانۍ دي، د زمزم، د برج لوړوالی د نقشبې له مخې پنځه اتیا پوره دی خو اوس دومره ندی، د شاهد په وینا ددې برج په پنځه شپېتم پوړ د حرم ساعت جوړ شوی دی، د ساعت لوړوالی لس پوره دی، یعنې پخپله ساعت د لسو پورو ځای نیولی دی، ساعت شمال، سهیل، لوېدیځ، او ختیځ ته له ډېرو لېږي ځایونو څخه لیدل کېږي.

د ساعت د عقربونو (ستونو) بگراوند شویني شین دی، د ساعت له پاسه د درې پورو نو په لوړوالي یوه گنبد هم په ډېره ښکلې بڼه جوړه شوې ده.

شاهد کیسه کوله چې یو ځل د ساعت خراب شوی وو او انجنیرانویې ساعتگر او دقیقه گر (د ساعت او دقیقه بنوونکې ستنې) په کرنګونو رابنکته کړې، دهغه په وینا، دقیقه گر یې د شل تایریزه بار وړونکي موټر سره په اوږدو کېښود داستن له دې موټر څخه هم دوه متره اوږده او ساعت گر ورسره برابر و، خو له لاندې ایله یو متر بنکاري، په کوم برج یا ودانۍ چې د ساعت جوړ شوی دېته برج الساعة (د ساعت برج) هم وایي.

د زمزم ټاور زرګونه دوکانونه لري چې ګرانییه توکي پکې پلورل کېږي، همداراز ډېر عصري مېلمستونونه چې یوه خونه یې د یوې شپې زرګونه ریاله بیه لري هم پکې شته دي، د زمزم په نوم ګرانییه هوټل هم لري. ښاغلي متوکل صاحب راته وویل چې د حرم شاوخوا داسې مېلمستونونه هم شته دي چې د یو تن د یوې شپې تېرولو بیه یې څلېرویشته زره ډالره ده.

ددې ودانیو کار اوس هم روان دی، شاهد وویل چې دابن لادن کمپنۍ له حکومت سره داسې قرار داد کړی دی چې دا شپږ واړه ټاوره به په شلو کالو کې جوړوي اوله جوړېدو وروسته به یې دېرش کاله ګټه همدا کمپنۍ اخلي، خواوس چې ددې کار د پیل لس کاله پوره شوي نو دېر جونو ډېر کار شوی، ډېر پوړونه یې رسېدلې، دوکانونه او هوټلونه یې په کرایه ورکول شوي، او ګټه اخستل ترې پیل شوي دي.

شاهد وویل چې تراوسه ددې ودانیو په جوړېدلو کې د کمپنۍ تر وړاندوینې ډېر زیات، یعنې درې زرو کسانو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی.

د حرم د برېښنا جریان هېڅکله هم نه پرې کېږي یعنې ۲۴ ساعته پرېمانه برېښنا لري، د برېښنا ټول سستم تر ځمکې لاندې دی، په ځمکه، دیوال...

د برېښنا مزي نه ښکاري، سعودي د اوبو برېښنا نلري ټوله برېښنا يې له تېلوه.

www.melitahrik.com
0777 400 116

زمزم

د عمید په فرهنگ کې یې لیکلي چې زمزم ډېرو اوبوته وایي. همداراز لیکي چې زمزم هغې دعاته هم وایي چې زردشتیانو به د لمبلو یا خوراک په وخت کې کوله.

حضرت ابراهیم ع د الله ج په امر خپله یوه مېرمن هاجره چې د مصر اوسېدونکې وه، له خپل زوی حضرت اسمعیل ع سره له فلسطین څخه مکې معظمې ته راوستله او دلته یې په بې اوبو او بې وښو ځمکه کې پرېښودله، تاریخ لیکي چې حضرت ابراهیم ع له دوی سره په خورجین کې راوړې لږه خرما او اوبه هم پرېښودلې دامهال حضرت اسمعیل تی خوره کوچنۍ و، کله چې حضرت ابراهیم ع بېرته لاړ او د هاجرې اوبه ختمې شوې نو وار خطاشوه چې تنده هغه او دهغې تنکې زوی له منځه یونسي، نو د صفا لورې غوندې، ته په دې هیله وختله چې که کوم انسان وگوري او اوبه ترې وغواړي خوهلته څوک نه و وروسته یې په شېله (خوږ) کې منډه کړه او د مروې لورې ته وختله چې که څوک ومومي او مرسته ترې وغواړي خوهلته هم څوک نه و، دې تلولۍ یې بي او ه ځله د صفا او مروه ترمنځ منډه وکړه، او زوی یې هلته لرې داوسنی. کعبې په څومتری کې چې هغه مهال د کعبې نښه هم نه وه، پروت و په اوم ځل چې د مروې په لور ولاړه نویو غږ یې ترغږ شو راغلله گوري چې یوه پرېښته خپل وزر پر ځمکه وهي چې له همدې ځایه اوبه راوځي لومړی یې له دې الهي ډالۍ څخه د حضرت اسمعیل تنده خړوبه کړه او بیا یې پخپله وڅښلې.

څه موده وروسته جرهم قبيله له یمن څخه راغلله او دلته مېشت شوه، حضرت اسمعیل ع د همدې قبیلې له یوې انجلۍ سره واده وکړ او

د زمزم پالنه د حضرت اسمعیل ع اولاد کوله. وروسته دا خدمت د جرهم قبیلې کاوه، خو دوخت په تېرېدلو خلکو د زمزم سم خدمت نه کاوه، اوداکوهی وچ شو په دې منځ کې سلگونو کاله تېر شول، د زمزم کوهی هم له خلکو هېر شو، یوځل د حضرت رسول اکړ ص نیکه عبدال مطلب خوب ویني یوڅوک ورته په خوب کې همداځای نښي چې ویې کني یا ژور یې کړي، سبا چې خلک دهغه په امر داځای ژوروي نو د زمزم نښې ورڅخه څرگندېږي، خو چې نور یې هم ژوروي نو اوبه راوځي او زمزم بېرته فعالېږي، عبدال مطلب ټولو خلکو ته د دې اوبو دکارولو اعلان کوي، خوساته یې پر خپله غاړه اخلي، دهغه له وفات وروسته داکار دهغه زوی حضرت عباس کوي، دمکې له فتحې وروسته رسول الله ص هم داکار حضرت عباس ته وسپاره.

له زمزم کوهي څخه تر ۱۳۷۳ هـ س په سلواغو یا بوکو اوبه راوېستل کېدلې، په ۱۳۷۳ او ۱۹۵۳ ز کې ورته ماشینونه او واټر پمپونه نصب او ذخیرې ورته جوړې شوې.

د حرم له وسعت سره د زمزم کوهی هم په مطاف کې راغی خو چارواکیو تر مطاف لاندې ورته ځای جوړ کړ او س طواف کوونکي نه پوهېږي چې د زمزم کوهي ددوی تر پښو لاندې دی.

زمزم د حاجیانو لپاره آب حیات دی، د سعودي په تودوخه کې چې طواف وکړل شي، اوستړیا وي، خوله روانه وي نو یخ زمزم د دنیا له هر ډول مشروب څخه ډېر خوند کوي، ماته خوږې آن اب کوثر رایادول، دومره به مې وڅښل چې څومره به مې په خپته کې ځایېدل، دا د زمزم ښه خاصیت دی چې څومره وڅښي خپته نه پر سوي، ځانگړی خوند لري ډېرې خوږې لگېږي، او دنورو

اوبوپه خبر ژر انساني حاجت ته اړتیا نه پېښېږي زمزم هم تنده خړوبوي اوهم لوړه اشباع کوي.

ماډېر زیات څښل اوډېر خونديې راکاوه، یواځې په حرم کې نه، بلکې خوله زمزموډک بوتلونه مې خپلې خونې ته هم وړې وې. هلته مې هم زمزم څښل یوځل مې دوه بوشکې خونې ته وېوړې، او هلته مې پرې ښه ولمبل. ساینس پوهان وايي په ښو او روغتیايي اوبو کې چې کوم مواد په کار وي هغه ټول په زمزم کې شته دي، سعودي چارواکيو د زمزم د سپرولولپاره ځانگړي اوماډرن گامونه اخستي دي، اتلس کاله پخوا به یې دا اوبه په یخ یخولې خو اوس یې ډېر مجهز، پلانتیونه (سړې خونې) ورته جوړې کړې دي، داسې خونې ډېرې بریالۍ او دومره ځواکمنې دي چې شپږ اوه میلیونه حاجیانو لپاره پرېمانه اوبه سپرولی او ددوی تنده ماتولی شي.

د حرم دننه، مطاف، بهر سالون، لومړی پور، دوهم پور او دریم پور په هر ځای کې د زمزمونلونه په ځانگړي مهارت چې نه لیدل کېږي غځېدلي او زمزم پرېمانه موندل کېږي.

د زمزمو ستر ستر پایپونه د ابو جهل د تشنابونو خواته وېستل شوي دي چې حاجیان هملته خپلې بوشکې ډکوي موږ هم په نیمه شپه کې چې بیروبار نسبتاً کم وو په همدې ځای کې خپلې بوشکې ډکې کړې.

ځینې خلک د پیسو په مقابل کې هم نور وته بوشکې ډکوي، په دې ځای کې له لویو پایپونو کوچني پایپونه بېل شوي او په یوه وخت کې دوه درې سوه کسه ترې بوشکې ډکولی شي.

سعودي حکومت آن تر پنځو کیلو مترو پورې د زمزم نلونه غځولي او آن غونډ یو او غرونو ته یې خپړولي دي.

خو زمزمو خپله سپېڅلتیا او پاکي وساتله غرونو ته وختلې خوزور واکيو او خدای گوټوته يې سرتيت نکړ.

زمزم نه غوښتل چې د سعودي پاچايان او شهزادگان پرې خپل گناهونه ووينځي نو ضديې وکړ هغه شاهي محل ته ونه ختلې چې سعودي پاچايانو د ځان، خپلو کورنيو او نورو هېوادونو زور واکيو او پاچايانو ته جوړ کړي دي دا شاهي محل له حرم سره نښتې باب الصفا خواته جوړ شوی دی، واکمنو ډېره هڅه وکړه چې دې محل ته زمزم وڅېړوي، ډېر قوي تکنالوژي يې وکاروله خو زمزم ور ونه ختل په داسې حال کې چې له دې محل څخه ډېر لوړو غونډيو، غرونو او لېرې ځايونو ته ختلي دي، او هلته ترې خلک ټانکرونه ډکوي.

سعودي چارواکيو دا خدمت کړی دی چې په مدني حرم يانې مسجد کې هم خلکو ته زمزم ورسوي اود مسجد په هره برخه کې د زمزم ترموزونه ايښي وي.

د زمزم اوبه له دومره کارونې سره سره هم نه کمېږي

له زمزم څخه يواځې د څښلولپاره گټه اخستل کېږي ، دنور استعمال لپاره دبټرداؤد (داؤد کوهی) په نوم بل ژور اولوی کوهی دی ، دناباوري رواياتوله مخې دا کوهی حضرت داؤد ع وېستی دی، دا کوهی دملک فهد په نوم دروازي ترڅنگ وېستل شوی دی ډېر ځواکمن او پياوړي واټر پمپونه پرې لگول شوي چې دټول حرم تشنابونو اود اوداسه ځايونو ته يې اوبه ورکړي او دحرم صفايي هم پر همدې اوبو کېږي.

په دې کوهي کې ډول ډول کیمیکل اودواگانې گډوي چې روغتیا ته زیان ونه رسوي، د شاهد په وینا، دا اوبه هم له زمانو راهیسې کمې شوې ندي.

د وروستیو معلوماتو له مخې، د زمزم کوهی اوس په یو ساعت کې ۳۹۶۰۰ لیتره اوبه ورکوي دا کوهی تر څمکې لاندې څو سترگې لري تر مطاف لاندې د کوهي خوله ۵۲، ۱ متره، ژوروالی یې ۳۰ متره، په کوهي کې دولاړو اوبو حجم ۴ متره او په بیخ کې د کوهي قطر ۱۳ متره دی ترې دې چې یوه سترگه یې د اذان د ځای لاندې ده.

د کوهي قطر له ۱، ۴۲ تر ۲، ۲۲ متره دی.

د زمزم کوهی له کعبې څخه ۲۱ متره لېرې د مقام ابراهیم خواته دی، اوس پر دې کوهي د ۸، ۸۸ متره مربع په مساحت یوه ودانۍ جوړه شوې چې د مطاف لاندې ده اوله مسعی څخه ورته تر څمکې لاندې لار ورغلې ده.

د زمزم لپاره له حرم څخه څو کیلومتره لېرې د کدۍ په نوم سیمه کې په ۱۴۱۵ هـ س د ۱۵۰۰۰۰ یوسل او پنځوس زره لیتره په ظرفیت ذخیره جوړه شوې ده، له همدې ځایه د مدینې منورې په شمول نورو سیمو ته په بوشکو او ټانکرو کې زمزم وړل کېږي.

د زمزم اوبه د پروېنکاره او پټوناروغیو درملنه ده او پر څمکه دالله له نعمتونو څخه گڼل کېږي.

د حرم امامان

د حرم لوی خطیب قاري دکتور سعود بن ابراهیم شریم دی، خو دی د پروخت نه وي، د حرمینو ریاست د هروخت لمانځه لپاره بېلابېل امامان ټاکي اکثره یې ځوانان وي ځینې یې دومره خوږ غږ لري او دومره خوندور

اوله درده ، ډک قرائت کوي چې ډېر سخت زړې انسانان هم ژپوي، یو ماښام یو ځوان قاري په خپله په لمانځه کې په ژړاشو، دده دژړا له اورېدلو سره په ده پسې ولاړ میلیونونه انسانان هم په کریکو کریکو په ژړاشول، فضا د کریکو انگازو ونيوه، امام دومره ژړا ونيوه چې قرائت یې نشو کولی څلور پنځه واره یې قرائت پیل کړ، خو کولی یې نشو د ماښام د ژړا، کریکو، درد او فغان ماښام وو، دهیچا سترگه هم وچه نه وه.

قاري سديس هم کله کله لمونځ ورکاوه خو مولنا یار محمد (ملا اکرم) به ویل چې اوس په خلکو کې د قاري سديس محبوبیت څکه کم شوی چې هغه درباري شوی او شاهي کورنۍ زوم شوی دی، دهغه په وینا، سديس اوس د دولت پالیسي تعقیبوي، پر دولت او کړنو یې نیوکه نه کوي، مولنا یار محمد داهم وایي چې د سعودي د حج او اوقافو ریاست یوه کمېټه جوړه کړې ده، چې د جمعې او اخترونو خطبې جوړوي او د حرمینو په شمول ټولو مساجدو ته یې لېږي. دا خطبې سیاسي ندي، د دولت لخوا علماووته خبر ورکول شوی چې د امریکا، استعمار، شاهي کورنۍ، وینتابه او... په اړه به څه نه وایي. دلته واک په حقیقت کې یواځې له شاهي کورنۍ سره دی ټول لوړ پوستونه د همدوی په واک کې دي.

د ۱۴۳۱، ۱۲، ۲۷ جمعي په ورځ چې کوم خطیب خطبه واوروله نو اواز یې هم ښه نه و، قرائت یې هم ښه نه، نه د اسلامي امت په درد او ستونزو، خبرې، نه کومه، استراتیژي، اونه کوم تصمیم.

د جمعې په یوه بله خطبه کې د فلسطین مجاهدینو ته دعا وشوه، خو د افغانستان او عراق مجاهدین چا دهم نکړل، په همدې ورځ په طواف کې

یوتن کوچنی کیسه برلاس په لاس ونيول شو، خوډ پر عذريې وکړ دتېنېستې
لار پي هم نه وه نو بېرته خوشې شو.

د حرم نور مشهور او خوډ غړي امامان له شريم اوسديس پرته
ماهر، صريم اودكتور صالح دي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

متواگان

متواگان هغه خلک دي چې دنظم او نسق په راوستلو کې مرسته کوي، خلکو ته لارښيي، امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي، لمانځه ته صفونه برابروي د بیروبار مخه نیسي لارې خلاصوي او د شاهد په وینا، دامهال په حرم کې اته زره رسمي متواگان کار کوي، په متواگانو کې ښځې هم شته دي، ښځینه متواگانې په تور حجاب کې او دځینو خو آن سترگې هم په عینکو پټې وي پر لاسونو یې دستکشي او پر پښو جرابې وي.

ډېرې زړورې دي کومه ښځه چې بې نظمي کوي یا ورسره غږېدل غواړي نو دنوم په اخستلو پرې غږ کوي (یا فاطمه، یا عایشه یا خدیجه یا مریم...) زه لومړی حیران وم چې دامتواگانې څنګه ددوی نومونه اخلي او څنګه یې پیژني ځکه چې ددې ښځو نومونه نه ددوی په جامو لیکل شوي او نه یې بل چیرته لیدل کېږي.

وروسته پوه شوم چې دامتواگانې هسې ددوی دپام را اړولو لپاره دوی ته دیواسلامي نوم په یادولو غږ کوي او دایې خپل نومونه نه دي، یوځل یې هندۍ ښځې نظم ته رابللې خو هغوی په ژبه نه پوهېدې دیوې لستونۍ یې لنډه و په اشاره یې پوهه کړه، ښځې تسبیح تهلیل او ذکر ته رابولي، ځینې متواگان د پیسو لپاره خلکو ته په بایسکلونو طواف ورکوي ځینې کوچنیان هم دا کار کوي. دبایسکلونو لپاره په دوهم او دریم پوړ کې خپل ځایونه ښه شوي دي د کرایې طواف نرخ هم توپیر مومي او ددوه نفرو تر جوړجاړي پورې اړوند دی له یو نیم سل ریاله تر څلورسوه ریالو پورې.

یوه ورځ مې سحر په دوهم پوړ کې یوتن برېتور بې ډیرې عرب ځوان ولید چې له یو کوچني سره یې په بایسکل کې د طواف داجورې په اړه چنې وهلې، ماویل څه کوم ناروغ یاسپین ډیری به ورسره وي، خو چې په نرخ جوړ شول، گورم چې خپله په بایسکل کې کېناست، حیران شوم ځکه دی ډېر ځوان و او ظاهراً یې هېڅ عیب نه درلود.

د حج په ورځو کې یې زموږ له اخونزاده صاحب څخه څلورسوه ریا له اخستي وو، مولنا یار محمد زموږ یوسپین ډیری حاجي خپل داسې یو دوست ته چې فرانسوی ډیره یې وه د څلورسوه ډالرو په مقابل کې سپارلی وو، چې عرفات، مزدلفې، منی ته یې بوځي او طواف هم پرې وکړي، هغه ډېرو ځایونو ته د شرکت په موټرو کې بیولې و وروسته یې ترې پیسې اخستي وې اوله طواف پرته یې پرېښی و.

بنځینه متواگانې هڅه کوي چې بنځې او نارینه سره بېل کړي، بېل یې کېږي او په بېل بېل ځای کې پرې لمونځ وکړي، خو ډاکار ډیروبار په ورځو کې شونې نه وي، خو چې ډیروبار کم شي بیا بنځې تر ډېره حده ځانگړو ځایونو ته بېول کېږي.

په مطاف کې د کعبې تر څنګ بنځوته د لمانځه اجازه نشته، خو په هر لمانځه کې د متواگانو او بنځو لاندې وي، متواگان غواړي چې دوی ووځي او د بنځو ځای ته ورشي خو دوی سترګې شخوي او نه وځي او په همدې جنجال کې سلگونه بنځې همدلته په لومړیو صفونو کې له نارینه و سره اوږه په اوږه لمونځ کوي خو په مدينه منوره کې بیا داسې نده، هلته د بنځو لپاره څو ځایه ځانگړي ځایونه ټاکل شوي او بنځې مجبورې دي چې هلته ورشي او هملته له بنځو سره لمونځ وکړي. په حرم کې د بنځینه و ځای بنځینه پاکوي

دتنظيف بنځينه عمليه شين يونيفورم اغوندي اودتنظيف کارتونه يې په سينه څرېدلې وي دبايسکلونولپاره خو ځانگړې ځايونه ټاکل شوي دي خو ځينې حاجيان پر دې ځايونو قناعت نه کوي، يوه شپه يوه بجه (نيمه شپه) طواف ته لارم گورم چې مطاف او دکعبې شاوخوا بايسکلونو نيولې ده، معيوبين، زارپه او بنځې ټول راغلي همدلته طواف کوي ددوی دې کار طواف کوونکي له ستونزو سره مخ کړي و. هرڅوک تروش و خو ماڅکه نه ملامتول چې دوی هم يوې مينې، يوا حساس او يو درد دلته راوستي وو همدا ورته ښه موقع وه، چې کعبه لمس کړي، حجر اسود بنکلول خو ورته هسې هم دهما سوری وو.

ملگري

زمورېو ملگری سید خان له اصله اریوب ځاخی دی خو هراتی شوی دی، دالله داد رضایي په وینا، ۹۵کلن دی خولا هم دبشپرې روغتیا خاوند دی تراوسه یې ایله څلور غاښونه پرېوتې دي سید خان په جامه او ژبه له هراتیانو بېل ښکارېده ماته یې دخپل ژوند ډېرې کیسې وکړې، ویې ویل چې درې ودونه یې کړي اودرې واړه له پېغلو سره سید خان وویل چې کړوسی یې غټ غټ بچیان لري دهغه په وینا، پخوا دموترو سوداگر و اوافغانستان ته دموترو له لومړیو واردوونکیو څخه دی هغه دخپلو خاطرو په ترڅ کې وویل چې کله یې لومړی ځل هرات ته موټر راوست نو په هرات کې ډرپورنه پیدا کېده، بالاخره له تنگرهار څخه یې راوغوښت. هغه وایي زامن یې سوداگران اوښه شتمن دي. په حج کې له ډېرو سپین ږیرو مراسم گډوډ شول خودی له ډېرو وځوانانو هم تکره و سید خان اوس له

هراتیانوسره خېښي کړېده، له خبرو یې ښکارېده چې لمسیانویې خپله ژبه له لاسه ورکړېده او ددوه درې میلیونونو پښتنو غوندې په فارسي کې ذوب شوي دي.

زمونږ له ډېرو ملگرو سره دهغوی مېرمنې هم وې ملگري مو ډېر دهرات اوبادغیس وو خود کابل، لوگر، ننگرهار او سېدونکي هم پکې وو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

مفتیان او فتواګانې

دنده په حرم کې یو هندي عالم چې واقعاً متبحر او جید عالم وو هر هره ورځ دخلکو پوښتنو ته ځوابونه ورکول، هغه ته یوه څوکۍ ایښودل شوې، وه ډېر خلک به ترې راتاو و ډېرې پوښتنې به د حج د مناسکو په اړه وې هغه په اردو، هندي، عربي او انگلیسي ژبو پوهېده، کله کله به یې فارسي ته هم لاس واچاوه.

له ده پرته حرم ته نږدې د شرکت المکة په څلورم پوړ کې دفتوا او استفتالپاره نهه ځایه ټاکل شوي وو، د شپې تر ناوخته به نهه تنه مفتیان ناست وو اوله هر مذهب سره سم فتوا به یې ورکوله، فتوا به ډېره لنډه او قناعت ورکوونکې وه. له دې سره ماته زما د ځونې د ملګري اوزمور د کاروان د حج د معلم مولوي احمدي فتوا راپه یاده شوه. کیسه داسې وه چې زمور یو حاجي ملګري د عمرې لپاره احرام کړی و خوڅه کار ورته پیدا شوی و او عمرې ته نشو تللی له مور څخه یې وپوښتل چې ایا احرام بېرته خلاصولی شي؟ مولوي احمدي به له ځواب څخه ځان تېر وېست او کویلی ځواب یې نه ورکاوه، زما زړه تنګ شو (هو) ځواب مې ورکړ، هغه شخص په خونۍ ووت وروسته احمدي ماته مخ راواړوه ویل یې دالله ج بنده ولې دې دومره ژر او اسانه ځواب ورکړ ماغوښتل چې مستې پرې راوړم او بیا ځواب ورکړم.

روغتیا

په جروال کې دافغان حاجیانو لپاره ددرملنې ځای ټاکل شوی او دادافغان حاجیانو رسمي درملځی او کتنځی وو او باید ۳۵ زره افغان حاجیانوته یې روغتیا یې خدمتونه برابر کړي وای، خو هلته دحج دنورو برخوپه څېر دابرخه هم ډېره کمزوري وه زه خوالحمد الله تر پایه هلته ورتللوته اړ نه شوم اونه دومره ناروغ شوم خو چې نور حاجیان به ورغلل ډېر زیات شکایت به یې کاوه، کله به یې ډاکترنه وو، او که ډاکتر به وموندل شو بیابه درمل نه و په پیل کې پکې ارزان بیه درمل موندل کېدل خو په وروستیو ورځو کې به داتشې گولۍ هم نه موندل کېدلې، وزیر صاحب محمد یوسف نیازی ته څو ځله شکایت وشو خو هغه به دا پره دعامې روغتیا پروژارت وراچوله.

دحج او اوقافو وزارت چې له حاجیانو کومې پیسې اخلي نو ددرملو او ډاکترانو برخه هم په کې وي او وزارت له ځان سره لښکونه بنځینه او نارینه ډاکتران هم بیایي دي ډاکترانوته دوړیا حج زمینه هم برابرېږي او معلومه اجوره اوسفر خرڅ هم ورکول کېږي خودلته هم داچانس هر ډاکتر ته نه ورکول کېږي بلکې روابطو پرضوابطو لومړي وي، اخلاص، زړه سوی اهلیت، دنده مقدسه گڼل په کعبه کې هم شعار وي.

ډېر حاجیان له ځان سره ځینې ډېر کارېدونکي درمل وړي، هلته زکام، ځان درد، اوتبه ډېره وي او افغان حاجیان هم دهمدې ناروغیو درمل وړي زما، ماما استاد حبیب الرحمن هم له ځان سره ډېر درمل وړي وو دهغه ځوی حبیب الله ددرملو عمده پلورنځی لري حبیب الله خپل پلارته هغه درمل ورکړي وو چې کمپنیو دسمپل (نمونې) لپاره ورکړي وو بنسکاره ده چې کمپنۍ دپیرونکیو دجلب لپاره ښه نمونه جوړوي له همدې درملو ماته هم رارسېدل چې ورسره به هغه دچا خبره ناروغي ټک او پتری شوه.

په سعودي کې درمل ډېر قیمت دي، یو پاکټ پاراستامول په افغانستان کې پنځه افغانۍ دي خو هلته په شپږ ریا له ۷۸ افغانۍ پلورل کېږي البته پاکټ او کیفیت یې ښکاره توپیر درلود، شاهد به ماته ویل چې که دوستان مو حج ته راتلل نو له ځان سره د ځینو لومړنیو ناروغیو د درملو راوړلو ته یې وهڅوي، ځکه دلته ډاکټر او درمل ډېر گران بیه دي.

هم سر لار او هم سر سر

حاجیان حرص لري چې ډېرې عمرې وکړي، په ځانگړې توگه افغان حاجیان خو ډېرې عمرې کوي، دا اختلافي خبره ده چې په حرم کې دننه شخص ته ډېرې عمرې کول ډېر ثواب دی او که طوافونه، ماهم او ه عمرې وکړي، خو د پنځو عمرو احرامونه مې حرم ته له نږدې پنځو میقاتونو وکړل، حدیبیه، جعرانه، تنعیم، اضاءة اللبن او ... دهرې عمرې لپاره مو له نوي میقات څخه احرام کاوه.

خو زموږ سره ملگرو بیا عمره خپل یواځینی کار باله، داسې افغانان مې هم ولیدل چې دورځي دوه او درې عمرې یې کولې زما ملگري عبیدالله، عسل، یار محمد او نورو پنځلس عمرې کړې وې یوه ورځ یې راته وویل چې نور یې د سرپوستکي له ډېرو خریلو سوځي ځکه چې له هر ځل عمرې وروسته باید د سرو بښته یا وخریيل شي او یا لنډ شي خو دوی به خریيل.

یوه ورځ نیمه شپه د عمرې د احرام لپاره جعرانې ته له ملگرو سره روان وم، له عمارې بهر مو موټر ته انتظار کاوه چې دوه درې نور افغانان هم راسره ملگري شول، هغوی راته وویل چې تاسې له هر ځایه احرام ترې موږ

هم درسره ملگري يو، خير موږ يو فلاينكوچ ته ورته موټر دوه طرفه درېس كړې، له نويو ملگريو شويو افغانانو څخه يوله ماسره مخكې سيټ كې كېناست، ترې مې وغوښتل چې ځان را وپېژني ځان يې عبدالهادي د لښكرگاه بنار د كارت له لگن او سېدونكې راوپېژانده، عبدالهادي، وويل چې دې په لښكرگاه كې حمام لري او له حج سره يې مينه يې ساري وه، خو نه دده اونه يې د پلار نوم په قرعه كې راووت. هغه وايي ددې لپاره چې د حج كار يې شوی وي نو كابل او كندهار ته يې څو ځله منډه كړې ده، دهغه په وينا، پلار يې وړاندې هم حج كړی خودده لومړی ځل و عبدالهادي وايي چې له ډېرو گرځېدو راگرځېدو وروسته بالاخره يو چاراته وويل چې د نفر په سر پنځه نيم زره ډالر راكړئ د حج او اوقافو له وزير يوسف نيازي څخه درته فوق العاده امر اخلم، عبدالهادي وايي چې پنځه نيم زره ډالر ما او پنځه نيم زره ډالر زما ملگري محمد نبي وركړل او هغه كس دا يوولس زره ډالر په بانک كې پخپل نوم تحويل كړل، عبدالهادي وايي چې دې شخص له ژمنې سره سم ما او محمد نبي ته فوق العاده امر واخست، زموږ پاسپورټونه جوړ او د حج كار مو يقيني شو، دهغه په وينا، له پرواز څخه دوه ورځې وړاندې د حج او اوقافو وزارت لخوا ورته وويل شول، چې كوم زورور خپل ملگري او دوستان حج ته لېږي او د پاسپورټونو له منځه يې د ۲۳ او ۳۹ ترمنځه هغه پاسپورټونه چې كارونه يې خلاص وو، ويستلي او سهمونه يې خپل ځان ته اخستي دي، او په دې منځ كې د محمد نبي پاسپورټ هم وېستل شوی دی نو ځكه دهغه كار خراب شو.

عبدالهادي زياتوي كله موچې له اړوند شخص څخه بېرته پيسې وغوښتلې نو هغه راته وويل چې ماخو له دې پيسو څخه ډېر رشوت وركړی او ډېر لگښت مې كړی دی داچې ستاسو پر حق بل څوك ظالم شونوپه دې

کې زماگناه څه ده؟ خوله دې ټولوسره عبدالهادي خوښ وو چې دده دحج کار وشو او الله ج خپل حضورته وغوښت.

هغه وایي چې په افغانستان کې ډېر وځورېده ډېر وکړېده، او ډېر تاوانې شو خودا چې بالاخره دحج کار یې وشو خوښ دی او هغه ټولې ستونزې او تکلیفونه ترې هېر دي.

عبدالهادي له دې څخه هم خبر کړم چې دهلمند دحج او اوقافو رئیس دحج ۷۵، سهمونه پته کړي، وو او دولت پرې خبر شو چې له همدې امله یې بندي هم کړ.

دحج په پروسه کې دایوځینې بې عدالتی نه ده، هر چارواکي تر خپل وس ل خپل موقف څخه ناوړه گټه اخستله په همدې ورځ خبر شوم چې د مشرانو جرگې دهغه وخت مرستیال او اوسني رئیس فضل الهادي مسلمان خپل ۸۰ تنه دوستان او ملگري بې نوبته له ځان سره په یوه الوت کې افغانستان ته راوستل، دده په دې کار ډېر افغانان خفه وو.

له پښتنو سره د تبعیض دردو نه په حرم کې هم اورېدل کېدل، د گڼل عالم په نوم یو تن چې ځان یې اصلاً د کابل د سروبي او اوس د تخار اوسېدونکی راوپېژانده راته وویل چې ته مې په تلوېزیون کې ډېر لیدلی یې، او ډېرې سپینې او حق خبرې کوي، نو مهرباني وکړه په کابل کې ماته هم زمینه برابره کړه چې خپلې ستونزې درسینوله لارې چارواکيو ته ورسوم، هغه خپلې ستونزې پیل کړې: (په ۱۳۳۷ هـ ل یا ۵۲ کاله وړاندې حکومت په تخار کې شاپې ځمکې راکړې موږ په ډېر زحمت او د خولو په تویولو داشاپې او د بنسټې ابادې کړې حکومت په هغه وخت کې قبالي رانکړې او ویل یې چې که اوس قبالي درکړو نو بېرته تنبستئ.

تاسوته به شل کاله وروسته قباڼې درکوو، شل کاله وروسته په ۱۳۵۷ هـ ل کې په افغانستان کې کودتاه وشوه، موږ له خلقي رژیم څخه قباڼې وانه خستې، پاکستان ته مهاجر شوو، هلته په چارسده کې اوسېدو جهاد مو وکړ، قرباني مو ورکړه، دکمونستي رژیم له سقوط وروسته چې استادباني په واک خپته واچوله نو زموږ ځمکې او کورونه یې تاجکو او خپلو قوماندانانو ته ورکړې، اوموږ یې وشړلو.

هغه وايي چې يواځې زما سل جريبه آبي ځمکه یې رانه نيولې، په خپل وطن کې مونه پرېږدي او اوس هم په چارسده کې يو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د مېړه او مېرمنې مینه

د مېړه او مېرمنې ترمنځ مینه طبعي خبره ده الله ج هم ، له مېرمنې او مېړه سره مینه دخپل رحمت او وجود نښه بللې ده ځينې افغانان دخپلو مېرمنو سره مینه لري خو ځينې نور يې بيا څاروي او وينځې بولي . خلک وايي چې عربان له ښځو سره ډېره مینه لري خوزه وایم چې ددوی مینه له عاطفي تړون او طبعي محبت څخه ډېر د شهوت د اور د سرولو اړخ لري مینه به هم وي خو د شهوت اړخ يې پیاوړی دی .

افغانان دومره ددود او دستور په لومو کې نښتي دي چې آن له خپلو مېرمنو او مېرونو سره خپله مینه ښکار ولی هم نشي ، په ځانگړې ډول که د مور او پلار پر وړاندې ورسره موسکا هم وکړي نود سپين سترگي ، بې حيا او بې شرمه ټاپې پرې وهل کېږي خو په نورو ملتونو او هېوادونو کې بيا داسې نده ، په حرم کې مې يوه ښځه او خاوند وليدل چې په يوه قرآن کې يې تلاوت کاوه ، يوه په لاس کې نيولی او هغه بل هم په کې تلاوت کاوه ، د ذوق دا وحدت ، دا وجداني همغږي ، دخوښې دومره ورته والی چې په يوه سپاره ، يوسورت ، يومخ او يوځای کې دې تلاوت وشي ، يو دې ديو مخ له تلاوت وړاندې فارغ شي او بل ته دې انتظار کوي دمینې انتها نه ده نوڅه ؟ کله کله يوبل ته موسکي شي داسې هم نده چې هلته دقران عظيم الشان نسخې نشته ده ، په حرم کې دقرانکریم زرگونه نسخې پرېمانه پيدا کېږي خو ددوی ددې کار لامل اروايي توافق او پخپلو کې بې کچه مینه ده .

همدا راز په حرم کې مو يو ځوان اندونيزيایي وليد چې دخپلې ځوانې مېرمن اوږې يې چاپي کولې .

داختر په دریمه ډېر سخت باران وشو یو سعودی لوند خيشت له یوې
بنځې سره روان و یو چاپري غږو کړ چې شيخه په تکلیف شوې لږ ځان هوسا
کړه هغه خپلې مېرمن ته اشاره وکړه او ویې ویل چې دا راسره وي نوډوند
هېڅ ستونزه راته ستونزه نه ښکاري.

د ماليزيا د پلازمینې کوالالمپور او سېدونکي شهر او د چې وروسته به یې
په اړه په تفصیل څه ووايو زما ملگری شو ډېر نېک او صمیمي شخص وو
ما ورته وویل چې نن غرمه زما مېلمه شه، خو هغه بخښنه وغوښته ویل یې
چې له خپلې مېرمنې سره وعده لرم هغه راته په تمه ده له ما پرته ډوډی خوند
نه ورکوي، ما ورته وویل خیر دی دواړه زما مېلمانه شی، خو هغه وویل چې له
خپلې مېرمنې سره له مشورې وروسته به دهویانه ځواب درکړم.

د حرم پاکی

شاهد وویل چې د حرم کچره یا په حرم کې پیدا کېدونکې او کارېدونکې
توکي لومړی د ټاکل شویو کسانو لخوا په ستر و پلاستيکي کڅوړو کې
راتلو لېږي بیا دا کڅوړې په کوچنیو برېښنايي گاډو (کراچيو) کې اچوي ،
دا کراچۍ چې د کوچنۍ ریکشې په اندازه دي او ډېر پورلري کثافت یو بل
ځای کې لویو گاډو ته وړي بیا له هغه ځایه په کوچنیو ماژدا موټرو کې دمروه
په استقامت ټاکل شوې ځای ته لېږدول کېږي اوله هغه ځایه بیا په لویو
ماژدا موټرو کې دمنی خواته وړل کېږي هلته ورته ځایونه جوړ شوي
او د کیمیاوي موادو په واسطه بې له دې چې وسوځول شي، له منځه وړل
کېږي. داموټر او گاډي په حرم کې په بطریو گرځي شاهد وایي، چې داموټر

جک لرونکي دي آسانه خالي کېږي او آسانه بارېږي شاهد داهم زیاته کړه چې د سعودی حکومت په هر ځای کې پر اور بلولو سخت بندیز لگولی دی، ځکه چې په سعودی کې تېل ډېر دی او د سوځېدنې او اور لگېدلو امکان ډېر دی، د شاهد په وینا د حج په ورځو کې په هرو ۲۴ ساعتونو کې شاوخوا زر موټره کچره یا کارول شوي توکي چې ډېر بې ګیلا سونه، بوتلونه او پلاستيکونه دي له حرم څخه وېستل کېږي او د تنظیف چارې ۲۴ ساعته روانې دي، د حرم د تنظیف لپاره ځانګړې اداره ده، ټولې سیمې وېشل شوې، نو کړیوال اشخاص ۲۴ ساعته کار کوي کوم ځای چې لږ هم ناپاک شي سمدستي صافي کېږي د حرم غولۍ او مطاف په یوه ډول ځانګړو برس او جارو لرونکیو ماشینونو چې په ټایرونو ګرځي وینځي داماشینونه د اوبو او ځانګړې شامپو ځایونه لري او په اتومات ډول پر ځمکه توپېږي، په مخکې برخه کې ځای پر ځای شوي برسونه غولۍ وینځي او شاته تاري جارو یې صافي کوي او وچوي یې، مطاف هره ورځ اته، نهه بجې وینځي خوهره ورځ پکې بیروبار وي بیا د تنظیف عملیه پکې له ډېره ځایه پلاستيکي پټۍ راتاوه کړي هلته طواف کوونکي نه پرېږدي هغه ځای ژر پاک کړي بیا هغه ځای طواف کوونکیو ته پرېږدي، له بل ځایه پټۍ راتاوه کړي.

هر کال په میلیونو کسان حج ته ځي په حرم کې ډېر بیروبار وي سره له دې چې حکومت د بوتانو، خپلیو او ضروري شیانو د ایښودلو لپاره زرګونه رفونه جوړ کړي دي خوبیا هم ځینې حاجیان خپل شیان بې ځایه ږدي خود تنظیف عملیه چې راشي نو هر څه چې له رف څخه پرته ایښودل شوي وي هغه که هر څومره قېمتي شی وي په کچرې کې یې پورته کوي او بهر یې وړي، د تنظیف عملیې د حرم په هره برخه کې پنځه شپږ ځایه جوړ کړي چې ډېر د کار او قېمتي شیان پکې پراته وي ډېر یې لاسي بکسونه او چترۍ

وي، هرڅوک چې جنس يې نادرکه شي بيا يې همدلته لټوي، دلته په هره برخه کې د اجناسو ډېری (کوټې) وي او هرڅوک پکې خپل جنس لټوي، خود بل جنس که هرڅومره قېمتي وي، لاس نه وروړي، اونه يې د حرم د تنظيم عمليه ځانته اخلي، ډېر ځله چې د کوم حاجي جنس ورک شي، بيا ورپسې سر نه گرځوي اونه ورپسې گرځي يو حاجي د بل حاجي له بېک او سامان سره کار نلري، په مطاف کې چې څوک څه ومومي نو پورته يې نيسي تر هغې چې خاوند يې پيداشي که خاوند يې پيدانشي نو بيا يې د حطيم پر ديوال ږدي له هغه ځايه يې مربوط کسان وړي.

ماڅو ځله شيان راپورته کړل بيا به مې د حطيم پر ديوال کېښودل يو ځل مې ډېر لوکس او قېمتي گلدوزي څادر راپورته کړ ډېر مې پورته ونيوه خو خاوند يې پيدانشوپه همدې کې له کلک ټپل او بيرو بار سره مخ شوم دومره ټپل چې هېڅ پوه شوی نه يم چې دا څادر له ماڅنگه ولوبد؟ دمکې ځينې کوڅې دکابل په څېر ناپاکه اوله کثافتونو کې دي چې بوی يې لارويان په تکليفوي. په حرم کې د قېمتي شيانو د ساتنې لپاره په هره خوا کې ځانگړي ځايونه جوړ شوي دي، په هره ځونه کې سلگونه رف ته ورته کوچني صندوقونه دي چې څوک خپل جنس وروسپاري نو په يوه ځانه کې يې بند کړي، د رف کيلې (چابې) له مسوولينو سره وي، اوده ته يې په کاغذ ليکل شوی نمبر ورکړي، کله چې بېرته خپل جنس غواړي نو هماغه نمبر ورکړي او خپل جنس تر لاسه کړي.

دييسو، مبايل، پاسپورت او سرو زرو په څېر قېمتي شيانو دموندنې لپاره د ابو جهل دکور تر څنگ دورکې دفتر دی خلک چې داشيان ومومي نو هلته يې وروړي او دچاچې څه شی ورک شي نو هملته مراجعه کوي

د مسجد د ننه یې خوځایه په خوژبولیکلي چې مهرباني وکړئ خپل بوتان په
پلاستیک کې تاو او په خپل مخ کې یې کېږدئ.

www.melitahrik.com
0777 400 116

بېلابېلې لیدنې

د حج بنسټیزه فلسفه په نړیواله کچه د مسلمانانو خپلمنځي پېژندګلوي ده، حج د اسلامي امت نړیواله کنګره ګڼل کېږي، د حج یوه موخه داده چې دنړۍ د ګوټ ګوټ مسلمانان یو بل وپېژني، له ستونزو یې خبر شي دیوه بل له عنعناتو، دود او دستور سره بلد شي ماهم هڅه کوله چې کم تر کمه یوځل خو دیو هېواد او سېدونکي راپیدا او ورسره د زړه خواله وکړم، له ډېرو سره کېناستم، له ډېرو سره مې د زړه خواله وکړه له ډېرو سره مې دردونه شریک شول، ډېر تکړه تکړه او با احساسه ځوانان او مېرمنې مې ولیدې، د صفا او مروه ترمنځ د مراکشۍ، المغربی، تونسۍ، پاکستانۍ او بنگله دېشۍ مېرمنو سره زمان تفصیلي خبرې مو وړاندې ولوستلې له سوډانۍ نفیسې او نهال او دهغوی له ملګرو سره زموږ د هر اړخیز بحث څوټکي موهم درته واورول، له ماسره دنړۍ له مسلمانانو سره د اړیکو په جوړولو کې شپږ زمان هم ډېره مرسته کوله، د شپږ زمان دادوهم ځل حج و خو بیا هم دخپلې خونې له ملګرو سره یوځای نه ګرځېده، که تر حرم شریف به ورسره یوځای راهم غی دلته به ترې بېل شو، هغه د باب عمرې او باب فهد ترمنځ د حرم په دوهم پوړ کې ځانته ځای ټاکلی و ډېر وخت به همدلته یواځې ناست وو، یابه یې تلاوت کاوه یابه یې دنړۍ دکوم هېواد له حاجي سره په اشارو خبرې کولې، هغه به راته ویل چې فارسي له خپلې نیمګړې اردو سره یوځای کوم او مخاطب پوهوم.

د کولالمپور او سېدونکي شهر او دین ابراهیم په حرم کې د بنځوله بې حیايۍ او بې باکۍ، له بې ځايه لارو توکو لوستر ټکاوه، همداراز بې ځايه دنارینه او بنځینه وو پر خوب، بې نظمۍ او له احرام سره پر خوب چې کله

کله انسان بې ستره شي، دزمزم پر اسراف اوبې ځايه کارولو، دگيلاسو نو پرضايع کولو ډېر خفه وو، هغه افسوس کاوه چې ځينې خلک وخت او پيسې لگوي خو اعظمي گټه ترې نه اخلي.

شهر او د لنډه کې ډېره درلوده، سپينه خولۍ، سپين سان پرتوگ، نخودي کميس يې په تن وو، دهند د حيدرآباد د ايالت د فروت frot او سپدونکي څلوېښت کلن محمد فصيح الدين د محمد رفيع الدين زوی سره مو هم بڼه اړ وکړ.

هغه راته وويل چې په هند کې څلور سوه ميليونه مسلمانان دي خو حکومت ورسره تبعيض نه کوي هغه له مسلمانانو سره دهند د حکومت پر چلند راضي و، هغه داهم وويل چې دهند د نفوس څلوېښت سلنه مسلمانان دي خو حکومت د اشمېره پټوي او ياځې په ۲۵ سلنه قانع کېږي.

محمد فصيح الدين، افغان ولسمشر د امريکا سړي او په افغانستان کې د امريکايانو پر ضد جهاد حق بولي هغه وويل چې په هرو سلو حاجيانو يو ښوونکی لرو، د ډاکړنایک په اړه زما د يوې پوښتنې په اړه يې وويل چې دی نايک نه پېژني او ښايي د پاکستان او سپدونکي وي. دا يواځې فصيح الدين نه وو چې د اسلامي نړۍ مشهور او نوموتی عالم او داعي، نابغه ډاکتر ډاکړنایک يې نه پېژنده، بلکې ما په ډهلي او ممبېي کې له څو نورو هندي مسلمانانو سره هم ياد کړ خوپه هغوی کې هم ځينو نه پېژنده.

د پاکستان د پنجاب ايالت د چکوال ولسوالۍ د تله کنگ او سپدونکي نواب خان د غلام غوث زوی هم د حرم په خادمانو کې و له هغه سره مې هم د چکوال د وضعيت په اړه خبرې وکړې، ورته مې وويل چې شل کاله وړاندې له کراچۍ څخه د چکوال او تله کنگ پر لار سوات ته تللی يم.

هغه راته وویل چې د سعودي حکومت هر وخت پاکستان ته ویزی ورکوي چې خلک د حرم د خدمت لپاره راولېږي دا ویزی وړیاوي خو ایجنټان (استازي یا نماینده گان) یې پلوري، هغه وویل چې دا ویزه څلور میاشتې وخت لري او تېر کال په ۵۵۰۰ او سړکال په ۲۵۰۰ کلدارو پلورل کېدله نواب وايي ما هم همدا ویزه واخستله او حرم ته راغلم ددې تړون له مخې به دوی څلور میاشتې د حرم خدمت کوي نو د دوی ټول لگښت لکه د الوتکې د دواړو خواوو ټکټ خوراک، څښاک، ځای او هر څه د سعودي په حکومت دي او هره میاشت ۵۰۰ ریاله د جیب خرڅ هم ورکوي دی وايي چې د دوی گټه داده چې نور په درې لکه او دوی په ۲۰۰۰ کلدارو حج کوي او د حرم خدمت خود ځان لپاره بېل ویاړ او نېکمرغي بولي. دده په وینا دده وخت د ۲۰۱۰ د دسمبر په نهمه پای ته رسېږي، نواب خان په خپل وطن کې ډېر پوري کوي.

نواب خان د اهم وویل چې دلته د حرم د خدمت د کمېټې مشر سعودی دی او نور ټول کار کوونکي یا پاکستانیان یا هندیان او یا بنگاليان دي، خو او یا سلنه یې پاکستانیان دي هغه وویل د زمزمود ترموزونو کار تر نورو دروند دی یواځې پاکستانیان د اکار کولی شي، نواب زیاته کړه چې د حرم کار درې شفته دی، او په هر شفت کې کم تر کمه دوه زره تنه خدمت کوي د نواب دوی د اکار له باب العمره څخه تر باب الفهد پورې د زمزمود ترموزونو څارنه یا تش ترموزونه وړل او ډک راولې دي.

ددوی او دمطاف ترمنځ یوه بله برنډه هم ده خوپه دې برنډه کې د زمزم لپاره ترموزونه، نه بلکې هلته نلونه دي دده په وینا، له یوې دروازې تر بلې د ترموزونو په برنډه کې ۱۴ تنه او د نلونو په برنډه کې ۵ تنه توظیف دي کله چې په حرم کې د ماسخو تن لمونځ په جماعت اداسي، نو ډېر خلک

خپلو خونوته ځي او پرسر کونو ډېر بیروبار وي په کوم اوږد پله چې موږ تللو ډېر پراخ او دوه سرکه وو او د ترافیکو پر مخ به هم تړلی وو خو بیا هم د ازدحام له کبله تگ پرې دمېرې پرېنسو و یو ځل دلته له یوې داسې ځوانې تور پوستې سره مخ شوم چې الله ج د بدرنگۍ بشپړه نمونه پیدا کړې وه ، ما ویل راځه دنړۍ د بدرنگۍ په توگه یې یو انځور واخلم بله موخه مې دخپل دیوترورزي ځورونه وه .

دهغه مېرمن هم لږه توره ده ما ویل راځه که ددې انجلۍ عکس (انځور) دې واخست ، هغه ته به ووايي چې په مکه کې مې ستا ځینه ولیده ، اودايې عکس دی ، خیر کېمره مې راواخسته ، له حد څخه ډېر بیروبار و وېرېدل چې که ددې انجلۍ عکس واخلم ښايي دا اویايې بل څوک بده و مني ، په غم به ککړ شم ، خیر جرئت مې وکړ په عربي مې ترې اجازه وغوښته په خدا شوه ما هم ددې داموسکا ددې پر خوښه تعبیر کړ څو انځورونه مې ترې واخستل .

په بله شپه په همداسې بیروبار کې ورو- ورو روان یو چې پریوې لوړ قدې او چاغې ښځې مې سترگې ولگېدې ښځه دومره لوړه او دومره چاغه وه چې خپله خپل مثال کېدلی شو اوبس . ځان مې ورنږدې کړ ، ځوانه خوتور پوستې وه ، په بخښنې سره باید ووايم ، تپونه یې دومره غټ وو چې په اوږو پورې یې تړلي وو ، په ډېرې حیرانتیا مې ورکتل هغه هم زما په حیرانتیا او هغې ته په ځیرکتلو پوهه شوه ښايي پاکستانی او یا هندی به ورته ښکاره شوی يم په ډېر خاص انداز ، د طنز په لهجه اوفلمي ډایلاگ یې د کړس کړس خدا په ملتیا راته وویل (کیا هوا) له دې وېرې چې دنورو پام راته راوانه وږي ژر مې سترگې واړولې خو دې بیا هم په هماغه انداز وویل (کیا هوا) ؟.

د کینیا د پلازمینې کوناکری له اوسېدونکي ۲۰ کلن محمدیو وصالحو جالیوسره موهم خبرې وکړې، هغه راته وویل چې د افغانستان جهاد په تلوېزیون کې وینو او بریاته یې دعا کوو.

د ختیځې افریقا د اړوند هېواد تانزانیا له یوه اوسېدونکي سره موهم بندار وکړ شپږزمان ترې دهاغه کوچني نابغه چې د ۱۹۹۳ او ۱۹۹۵ کلونو په منځ کې یې شهرت وموند پوښتنه وکړه خو اوس ترې خبرنه وو.

د حج په ټول موسم کې مې د نایجری له یوه اوسېدونکي اسماعیل سره ژوره او دزړه له درده ډکه خواله وکړه،

څه چې ماغونښتل پرې واوښتم اسماعیل وینس، هڅانده، صابر نشیط پر خپل ولس او اسلامي نړۍ دردېدلی ځوان وو، هغه د سوداګرۍ له پوهنځي څخه فارغ او کوچنی سوداګر وو.

یوه ورځ مې د مازيګر له لمانځه وروسته دوه طوافه وکړل له طوافونو وروسته شپږزمان خپل دریاخت ځای ته بوتللم، هغه ځای چې دده عزلتګاه او دراز، نیاز تفکر او تدبیر ځای وو، هماغه دده دناستې همېشني ځای.

په همدې وخت کې یو تور پوستی ځوان راغی زموږ ترڅنګ کېناست، له سلام وروسته مې ورسره دخبرو تنسته پرانسته، ډېره ښه انگلیسي او څه ناڅه عربي یې زده وه، خپل نوم یې اسمعيل او د نایجرا اوسېدونکی راوپېژنده.

هغه راته وویل چې ځینې خلک د نایجرا او نایجریا توپیر نه کوي موږ د نایجریو چې ۹۹ سلنه خلک یې مسلمانان دي او د افریقا په لوېدیځ کې پروت دی د نایجرا خلک غریب خویر اسلام کلک ولاړ دي

خودنایجریاد نفوس یواځې نیم وگړي مسلمانان دي، هغه زیاته کړه: (موږ ډېر نېستمن خلک یو چې حج ته راځو اړیو چې اوه کاله ورته سپماو کړو، زموږ لوړ عاید د میاشتې درې سوه ډالر دی چې ۲۵۰ د کور د لگښت لپاره کاروو او ۵۰ ډالره بچت کوو، کله چې حج ته راځو نو دولت ته څلور زره ډالر تحویلوو، موږ پنځلس میلیونه نفوس یو د حج سهمیه مو یونیم زر تنه ده خو زموږ په هېواد کې له یونیم زرتنوسره د حج وس نه وو همدا لامل دی چې سړ کال دولس نیم سوه تنه راغلي یو، امریکا او اروپا راسره د خپلو موخو لپاره مرسته کوي خو اسلامي نړۍ په ځانگړې ډول سعودي، مصر، لیبیا، او ایران راباندې خپلې دروازې تړي او مزدورۍ ته مو هم نه پرېږدي، زموږ یو هېوادوال په قانوني توگه له پاسپورت او ویزې سره لېبیاته مزدورۍ ته تللی و خو د قذافي عسکرو ونيوه ویې واهه او چې وږی شو نو خپل پاسپورت یې پرې وخوړ، اوس موږ خپلو پنځه نوي سلنه کوچنیانو ته خپلې مدرسې نلرو، هره ورځ مو دین کمزوری کېږي، کفار راځي کار کوي او شتمن سعودي او مصر مو ننداره کوي، عرب، شیخان باید موږ ته د دین د زده کړو زمینه برابره کړي، مدرسې او دارالحفاظونه جوړ کړي، حافظانو او د دین طالبانو ته مکافات ورکړي د دین زده کړو ته یې وهڅوي پر موږ کې دین مري، د عربو شیخان دوه زره ډالر د حفظ دیوې حلقي لپاره نه راکوي، خو د سعودي شاه دوه کاله وړاندې مایکل جکسن ته دیوې نڅا لپاره څو میلیونه ډالر ورکړل، زما پلار دیني عالم دی خو زما قران کریم ندی زده آن ناظره یې هم تلاوت کولی نشم، که مسلمانان په رښتیا هم وروڼه وي او د اسلام او وروڼو گټه او دفاع فرض وي نو په نایجر کې خو اسلام د نړېدلي کمر پر سر دی، ولې یې د نفتو په پیسو په خرمستی.

کې ډوب عربان نه گټي؟ که دوی خپل نیم زکوٰه هم موږ ته راکړي زموږ اقتصاد رغېږي، او د مسیحي نړۍ له احتیاجه خلاصېږو.

اسماعیل اسامه ته هم د شک په سترگه گوري وايي: (اسامه دسي آی ای ایجینټ دی، د سپتمبر دیوولسمې پېښې د امریکا په خوښه وې، واک ته دېوښ په رسولو کې اسامه لاس درلود، اسامه ځکه د سپتمبر دیوولسمې د پېښو پر مه ومنله چې امریکا دلته راشي، طالبانو اسلامي حکومت جوړ کړی و په افغانستان کې سوله وه، روسان مات وو خو اسامه د هرڅه گډوډ کړل، او د امریکا پښه یې دلته راکش کړله چې اوس هره ورځ افغانان وژني، اسماعیل خپل ایمیل ادرس هم راکړ او ویې غوښتل چې له یوبل سره دوامداره اړیکې وساتو.

د پاکستان د پښتنوخوا ایالت د مردان دولسو الۍ دهوتی اوسېدونکی حاجي خان زرین راته وویل چې حکومت ترې ۲۴۰۵۰۰ کلداری اخستې دي خو په همدې پیسو کې درې وخته ډوډۍ هم ورکوي عماره یې هم حرم ته ډېره نږدې د مکې معظمې له کتابتون یا حرم ته نږدې در رسول الله ص د زېږېدوله ځای سره ده، قدر او عزت یې ډېر دی. افغان حکومت هم له حاجیانو له دې ډېرې پیسې اخستې دي، خونه ډوډۍ ورکوي، نه مناسب ځای نه کافي اوبه.

یوه ورځ سحر د تهجد و په وخت کې حرم ته لارم له ماڅخه په مخکې صف کې یوه اندونیزیایی په لمانځه ولاړه و، سجده یې دوامه اوږده کړله چې ما ورسره اته رکعت تهجد وکړل، ترڅنګ یې یوځوان ناست و، بیا پاڅېده خو رکعت له مونځ یې وکړ.

له لمانځه وروسته یې له سر څخه حجاب اخواکړ، وېنسته یې چې لږ
 ښکارېدل هم په سره توتنه کې تاوکړل، لمونځ یې په ډېره مینه، خشوع
 او خضوع وکړ، خوب ورته، پریڅ زمزم یې څو ځله مخ او څنگلې
 وویښلې، ښې ډېرې یې وڅښلې زه هم تېرې وم زمزم ته راغلم راسره مخ
 شوه، ورته مې نه کتل خوزره مې فتوا راکړه چې ددې دیندارې مخ ته کتل
 ثواب دی، ښکلی تک سپین نوراني مخ یې و، دنورو اندونیزیا یانو
 برعکس دمناسب اندام اولورې ونې درلودونکې وه، زما ټول پام همدې
 ښځې ته و، لمونځ او عبادت هغې کاوه خو خوند یې ماته راکاوه.

یو ماښام راسره د چین د گانزو ایالت او سپدونکي عبدالاحمد د قربان
 نیازی زوی په اشارو ډېرې خبرې وکړې، هغه خپل عمر ۵۸ کاله وښود، په
 عربي، اردو، پښتو او فارسي هغه نه پوهېده، او په چينايي ژبه زه نه
 پوهېدم.

عبدالاحمد، په انگلیسي هم پوره نه پوهېده خو زما دیوې پوښتنې په
 ځواب کې یې زما د یادښت په کتابچه کې پخپل لاس ولیکل، چې
 (۱۰۰،۰۰۰ muslims in china) یعنې، په چین کې لس میلیونه
 مسلمانان شته دي.

له چينايي عبدالاحمد سره خبرو خوند راکړ، هغه چينايی و خونوم یې
 چينايانوته ورته نه و سم زموږ په څېر افغاني او اسلامي نوم و. غوښتل مې
 چې دنیازی دپسوند لامل ترې وپوښتم خو په ژبه نه پوهېده له ده سره په
 خبرو کې هره شېبه راته خپل ماما حاجي امرالله سترگوته ودرېده، ماویل
 کاشکې دلته وای چې زما خبرې یې هغه او دهغه خبرې یې ماته ژباړلې
 وای، حاجي امرالله په چین کې له یوې انجنیرې سره وپېژندل، پېژندنه ژوره
 شوه په دوه طرفه مینه واوښته، چينايی دده په هڅو مسلمان شو، وینښه

او دینداره مسلمانان، باحجاب او تر موږ متدینه مسلمانان. دگډ ژوند شمره یې دوه زامن دي چې پریو یې، دجلیل القدره او غسیل، الملائک صحابي حضرت حنظلہ او پریل یې د الله ج دتورې (سیف الله خالد بن ولید) نوم ایښی دی، اوږدلي مودې چې چینایي سخته ژبه ده خو حاجي امرالله په سپینه ږیره دومره ژر یاده کړه، چې سړی ورته حیران شي، له ماډېر مشر دی، خو کله کله ورسره ټوکې کوم چې مینې پرفرهاد غر سوری کړ پرتا خوبه یې خود ژر ژر چینایي ژبه زده کوله.

د ترکیې دقونېې ۳۵کلن اوسېدونکی علي خیری چلک بل ځوان وو چې ډېرې خبرې مو ورسره وکړې، چلک ډېر ذهین په سیاست پوه او داسلامي نړۍ په درد دردمند ځوان و د مولنا بلخي څو بیتونه یې راته واورول، هغه راته وویل چې په نړۍ کې ۱۵۶اسلامي هېوادونه دي خو مشران یې د پردیو گوداګیان او بې اتفاقه دي هغه وویل که اسلامي هېوادونه پراسرائیلو لاړې هم توکړي نو اسرائیل به ډوب کړي هغه وایي یواځینی سړی چې داسرائیلو لومړي وزیر شیرون ته یې په اروپا کې مخامخ شیطان وویل هغه طیب اردوغان و.

چلک وویل چې څو ځله دلوېدیځ اقتصاد ولوېد خو کوېټ، دوبي، سعودي او مصر لوړ کړ، هغه داسلامي هېوادونو د چارواکیو په بې اتفاقی ډېر وژل، او دهغوی عیاشي یې د مسلمانانو د بربادۍ لامل وباله.

ده هم اسامه دامریکا سړی وباله، ویې ویل چې هغه امریکا ته زمینه برابروي چې اسلامي هېوادونه ونیسي، او ویې ځپي، ماداسامه ننگه وکړه، ورته مې وویل چې امریکا خو سعودي، عراق، کوېټ، یمن، او نورو

اسلامي هېوادونو ته تر اسامه وړاندې راغلي وه. هغه حکمتیار، رینستونی او زېور مجاهد باله.

ماورته وویل چې مصطفی کمال، اتاترک خوهم سیکولر او دېرډیو ګوډاګی و، زما خبر یې ډېره تائید نكړه، خو په زغره ده یې رد هم نكړه.

له یوبل ۵۰ کلن ترکی سره مې چې د استانبول اوسېدونکی واوږه خپله شین رنګه بنین او تور رنګه دریشي کې ډېرښه ښکارېده، د عزیز نسین په اړه خبرې وکړې، خو یوبل مو سم پوهولی نشو.

عزیز نسین نه یواځې د ترکیې، بلکې په نړیواله کچه طنز لیکونکی و، دهغه د سیاسي طنزونو یوه نامتو ټولګه خرمرې (ډیل ډانکي) مې چې ډاکټر فرید بزګر ژباړلې وه ۱۵ کاله وړاندې لوستې ده اوس یې هم لولم او چې هرځل یې لولم نوخوند راګوي. عبدالاحمد او چلک دواړو خپل ایمیلونه راګړل، او په راتلونکې کې یې ډاږیکې په ساتلو ټینګار وکړ.

ما ښام یو ښکله دیشي انجنیر سره مخ شوم، هغه راته وویل چې دده معاش دېرش زره او دمبرنې یې پنځوس زره ترکی tk دی ځکه چې دمبرن زده کړې یې له ده لوړې دي، دوی دحج لپاره ۲۲۸۰۰۰ tk چې ۳۲۷۵ ډالر کېږي حکومت ته ورکړي دي او ددري وخته ډوډۍ په شمول لګښت یې پر حکومت دی.

د حاجیانو ځینې بې نظمۍ

په کوم ځای چې دنړۍ له ګوټ ګوټ څخه شاوخوا ۲ میلیونه تنه چې هم لوستي او هم نالوستي هم مذهب او هم غیر مذهب، هم ښار میشتي او متمدن او هم غیر متمدنه، د بېلابېلو کلتورونو، دودونو او دستورونو

خاوندان راځي نو هرو مرو ده چې بې نظمۍ جنگ او جگړې به وي خو الحمدلله مکه د امن ښار دی، دسولې مینې او محبت ښار دلته هېڅکله هم ما له یوځل پرته چې د حراپه غره کې دوه تنه لاس او گړپوان وو. آن سوک، خپېره هم نده لېدلې، گیلې او ناندرې وې، په ځانگړې توگه په مطاف او دحجر اسود دښکلو په سیالۍ کې تېل ماتېل. کله کله چیغې او فریاد هم وي خو وهل، ټکول، ښکتنځل دیوبل توهین نشته دی.

دلته دېبلابلو مذاهبو خاوندان او اتباع راځي، په یو مذهب کې یو کار روا او دبل په مذهب کې نا روا وي خو یو بل زغمي او د کفر ټاپې پرې نه لگوي، کله کله داسې یو کار هم ولیدل شي چې په یو مذهب کې هم روانه وي، شاهدراته وویل چې ځینې پښتانه او عام افغانان، په طواف کې هم نسوار اچوي او بیایې آن په مطاف کې دکعبې تر څنګ غورځوي، هغه پر دې کار ډېر خفه او دیوپښتون په توگه شرمنده وو، یو ماښام یو ښکله دېشي، سره له دې چې اوبه او وخت پرېمانه و او ناروغ هم نه ښکارېده، په صف کې تیمم وکړ. ماورته په اردو وویل چې وروره لمونځ دې نه کېږي ورشه اودس وکړه هغه په بنگالي ژبه څه وویل خوزه پرې پوه نشوم، هغه سپن ږیری او لنگ یې تړلی و.

په مطاف کې په لومړۍ صف کې، په ځانگړې ډول د ملتزم او باب الکعبې لورته ځای نیول ډېر سخت کار دی، ډېرو خلکو ته له ډېر زحمت او تېل ماتېل وروسته هم دا ویاړ نه ورپه برخه کېږي، کله چې صفونه تړل کېږي نو خلک له یو بل سره لاسونه ورکوي، او پنجې خوږېږه ددې لپاره چې دتېل په وړاندې مقاومت وکړي او څوک یې ځای ونه نیسي له یو بل سر څنګلې په ځنځیري شکل تړي، یوه ورځ یوه پښتون سپین ږیری چې ژبه او جامه یې دکندهار وه راغی له خلکو یې وغوښتل چې خپل لاسونه لږ خلاص

کړي او ده ته لار ورکړي چې بهر لار شي کله چې هغوی څنگلې خلاصې کړې سپین ږیری صف ته ننوت نو ددې پرځای چې بهر لار شي نېغ په صف کې دهغه چاپرځای ودرېد چې ده ته یې لار ورکړې وه، هغه بېچاره چې ولیدل خوارۍ یې اوبو وپورې، او په نورو صفونو کې هم بنایي څوک ځای ورنکړي نو جنجال یې پیل کړ، غالمغال شو پوليسان چې په حقیقت خبر شول نو دی یې له صف څخه ووست، بېچاره اخوادې ځواکتل خو د پوليسانو زړه پرې ودرېدې، سپین ږیری و رایې ووست او په لومړي صف کې یې ښه ځای کې ودراره.

سبامانښام زه بیا هملته وم گورم چې دې سپین ږیری بیا هماغه چل وکړ، خوداخل پوليسانو هم وپېژنده یاه بنایي ده ډاکار ډېر کړی و نو پوليسانو له صف څخه ووست او بل چېرې یې هم ځای ورنکړ، یوځل په حرم کې پر تشنابونو بیروبار وو، موږ نوبت ته ولاړ وو په همدې کې یو تور پوستی ځوان چې لایې نوبت ته ډېر وخت پاتې و دگڼو خلکو په مخ کې په سالون کې پر توغانښ خلاص کړ، پرتوگ یې خلاص په لاسونو کې ونيوه او نوبت ته منتظر وو، یو بل تور پوستی په جماعت کې له ما وړاندې په صف کې ولاړ و یو ناڅاپه یې دلمانځه په جریان کې مخکې منډه کړه لږ وروسته بېرته راغی او په خپل ځای کې درېد.

یو بل مانښام له خوني څخه حرم ته روان یم، حرم ته نږدې له پله سره یو تور پوستی په داسې حال کې چې په سړک سلگونه خلک روان دي دسړک پرغاړه پرتوگ ښکته کړ او استنجا یې پیل کړه، عورت یې ټول ښکاره شو کله چې له استنجا او اوداسه څخه فارغ شو نو ورغلم په ډېره نرمه لهجه مې پوه کړ، ژمنه یې وکړه چې بیا به داسې نه کوي، مولوي احمدي وویل

چې ما ولیدل یو تور پوستي دملک فهد ددروازې دننه په داسې حال کې چې ډېرو خلکو ورته کتل په زمزمو استنجا وکړه.

یوې ښځې په حرم کې خپل ورنونه لوڅ کړي وو، یوې مراهقې انجلۍ سرلوڅی طواف کاوه، یوې بلې ښځې غوښتل چې حجر اسود ښکل کړي خو په تېل کې داسې راگیره شوه چې څادر یې له سر نه ولوېد، چيغې او فریاد یې پیل کړ، په چيغو چيغو ژړایې پیل کړه، نږدې وو چې تر پښولاندې شي. یوځل د جمعې په ورځ چې لا زوال هم نه وو شوی له غرمې مخکې لس باندي یوولس بجې په جروال کې اذانونه واورېدل شو.

د ۱۴۳۱ هـ ل د ذوالحجې په شلمه مازیگر حجر اسود ته ورنږدې شوم خو په همدې وخت کې یوه انجلۍ هم رانږدې شوه اوس نو زه او هغه تر ټولو وړاندې وو او مقابلې زما او دهغې وه خو زه پرې زورور شوم، کله چې ما حجر اسود ښکلاوه نو تېل هغه لېرې بېولې وه، کله چې له حجر اسوده را وگرځېدم نو جنگ یې راسره پیل کړ او خپله غوسه یې راباندې سره کړه، یوې بلې هم په حجر اسود پسې دلېونۍ غوندې حملې کولې پولیسو منع کوله خو نه منع کېده، یو تن سپین ږیری د سحر په لمانځه کې بې اوداسه شو، داوسپنې په جالۍ یې تیمم وکړ خو نه یې لستونې بد وهل او نه یې لاس پر مخ سم راکش کړ، دسټي بېرته په لمانځه ودرېد.

په حرم کې له چاسره د ارايشي او جنسي غرایزو فکر نه وي خو بیا هم، کله کله پدې اړه بې نظمۍ لیدل کېږي یوه ورځ مې حرم ته نږدې یوه تور پوستې ولیده چې ډېر غلیظ ارایش یې کړی وو په لاندې شونډه یې گلابي او په پاس شونډه یې سور لب شرین وهلی و په سترگو یې هم ډېره خواري کړې

دځینو تور پوستو لاسونه ، څنگلې آن تر اوږو ښکاري دځینو لستونې دومره لنډوي چې آن تخرگونه یې ښکاري سعودیانې له کوره بهر ډېره درنه جامه او حجاب کاروي ، ښځینه متواگانې خو آن په سترگو عینکې ، پرېښو جرابې او پر لاسونو دستکشې اچوي خو شاهد راته وویل چې سعودیان په کور دننه ډېره لنډه ، نرمه ، نازکه او نښتې جامه کاروي، دځینو فېشن او جامې ته آن اروپایانې هم نه رسېږي خو موږ له ډاډول جامو سره څوک ونه لیدل . شاهد وايي چې عربان ډېر کبر جن دي هغوی داسې انگېري چې حج ته دنړۍ له ګوټ ګوټ څخه خلک راځي په دوی کې په ساري او نورو ناروغيو اخته خلک هم وي نو له همدې وېرې دحج په موسم کې بهرنه راځي چې په ناروغيو اخته نشي.

هغه تور پوستې چې پرسرکونو دوکانداري کوي خپل حجاب او عورت ته ډېر پام نه کوي ځينې ښځې دعمومي سرک پرسر خپلو کوچنیانو ته تیونه راوباسي او سم نیم یې ښکاري.

ځينې ښځې له خپلو کوچنیانو سره مطاف ته د طواف لپاره ورځي چې په تېل کې خپله هم بې ستره شي او کوچنۍ یې هم په تکلیف شي او ژاري.

دحرم په سالون کې ښځوته له نارینه وو سره اوږه په اوږه دلمانځه اجازه نشته او متواگانې ښځې له نارینه وو بېلوي خو بیا هم په هر لمانځه کې لسگونه ښځې له مطاف څخه بهر او یا یواړخ ته له تللو انکار کوي اوله نارینه وو سره اوږه په اوږه لمونځ کوي.

دحج په مراسمو کې ډېر منظم ، دسپلین او حجاب لرونکي خلک د فلسطین ، ترکیې او ایران دي او ډېر بې نظمه بې حجابو او بې بندوباره تور پوستي دي.

ځینې تور پوستي ځوانان او ځوانانې لوړ قندي، قوي او چاغ دي په طواف کې د هېچا پروا هم نه کوي.

ډېر خلک داسې هم شته چې په لمانځه کې ورته په صف ځای پیدانشي، جماعت ودرېږي او دی بیا اخوا دېخوا دلمونځ کوونکیو په مخ کې ګرځي او په مطاف کې هم له جماعت څخه بې برخې شي دوی نه پوهېږي چې دیروبار په وخت کې آن دبل چاپر ملا هم سجده روا ده، دکعبې ترڅنګ په مطاف کې چې کله جماعت ودرېږي نو متواګان لومړی، دوهم، دریم او څلورم صف او دامام ځای ښه پاک کړي، په همدې صفونو کې عطر او کاغذي دستمال هم وېشي چې فضا ورېمه ایزه او پاکه شي.

نبځینه دوکاندارانې او سوالګر

سره له دې چې د سعودي او دډېرو عربي هېوادونو اقتصاد ښه دی خو بیا هم نېستمن په کې ډېر دي ، سعودي ان الله ج په سخت ازموښت کې نیولي دي، د حضرت ابراهیم ع په وینا ، هغه بې اوبو او بې وښو دښته یې چې مرغۍ او ماران پکې جل وهي ورته په ثاني جنت بدله کړې ده ، دځمکې لاندي یې پرېمانه تور زړ (نفث) پیدا کړي او دځمکې له پاسه یې ورته تر الماسو ، یا قوتو اوزمرو د وګران بیه حرمین ورکړي دي ، پوه نه یم چې دا خبره به څومره رښتیا وي خو د دینار خپل په وینا چې له یوې رادیو څخه یې اورېدلي سعودي هر کال د حج په پروسه او د عمرو له لارې دېرش میلیارده ډالر ګټې ، د تیلو څو دومره ارزاني ده چې څو ځله مې له موټر چلوونکیو واورېدل چې په یو ریال درې لیتره ورکوي ، یو افغان ملګري مې چې هملته کاروبار کوي راته وویل ، کله کله موږ داوبو پر هغه بوتل چې دوه ریاله بیه لري له تېل پلورونکیو څلور یا پنځه لیتره تیل اخلو .

د نړۍ د میلیونرانو ډېر شمېر هم په عربي نړۍ ، په ځانګړې توګه په خلیج هېوادونو کې دی . یو ځل په هند کې یو عرب راسره په یو هوټل کې برابر شو ، د هوټل شاګرد ته یې د سګریتو راغوښتلو لپاره د هندي کلداریو زرګون چې هغه مهال ترې یوزر او پنځوس افغانۍ جوړېدې ورکړ ، د هوټل مستخدم ورته د پنځوسو روپیو سګرېټ او ۹۵۰ کلداریو ونيوې ، عرب سګرېټ واخستل او په ډېر متکبرانانه لهجه یې ۹۵۰ روپۍ وروغوړځولې ورته یې وویل چې ته خو زما توهین کوي ، زه درته دومره وږی ښکاره شوم چې د مستخدم په لاس کې پاتې پیسوته به لاس اوږدوم ؟ ، دا پیسې ستاشوې او خپل جیب کې یې کېږده . خوپه همداسې شتمنو هېوادو کې د نېستمنو او

سوالگرو کمی هم نشته دی داسوالگرو ټول د سعودی ندي خوله شک پرته د عربي نړۍ او سېدونکي دي، دننه په حرم کې خوځوک سوال نه کوي خوله حرم او مسجد بهر به داسې کوڅه او سړک نه وي چې دسوالگرو کتار دي پکې نه وي. ځينې سوالگرو واقعاً محتاج او معيوب وي داسې بې لاس او پنبو معيوبين به وگوري چې يواځې سر او سينه او کوناتي ورته پاتې وي ځينې سوالگرو سړی ډېر په تکليف او آن په غوسه کړي.

پرهر سړک به انجونو او هلکانو څادرونه غوړولي او دلارې پر سر به يې اوږد بازار جوړ کړی وي، کله کله پوليس راشي او شري يې، خو دپوليسو وس نه رسېږي ځکه چې دابښځې او انجونې ډېرې تکره دي او کله کله چې پوليس وويني خپله سودا شاته واچوي او منډې وهي کله چې پوليس وړاندې لاړ شي خپل څادر او سودا بېرته هواره کړي. په دې دکاندارو انجونو کې ډېرې ښکلې هم وي او دهیچا هم پرې ډاډول دوکانداري او سرگرداني پېرزونه وي، دمشتريانو د جذب لپاره يې په څو ژبو حساب زده کړی وي په عربي، انگليسي، اردو، فارسي، ترکي او نورو ژبو دسامان بيه اعلانوي.

يو شي چې موږ يې ډېر حيران کړي وو دا وو چې ډېرو دوکاندارانو به چپغې وهلې (ريال گومه، ريال گومه، ريال گومه) موږ نه پوهېدو چې دده مطلب څه دی، ما به خپلو هراتي ملگرو ته په ټوکو ويل چې دوی ستاسوپه لهجه خبرې کوي تاسو (گم است) نه وايئ بلکې لنډيز کاروئ او (گومه) وايئ دوی هم وايي چې (ريال گومه يعنی ريال گم است ياريال ورک دي). دوی هم خندل او ويل به يې چې الله ج دې انصاف ورکړي دا خو ټول اوهره شېبه چيغې وهي چې (ريال گومه) نوله دوی ټولو ريال ورک دي، بيا وروسته پوه شوم چې دکوم شي بيه به لس ريال وه، نو دوی به ويل چې

ریال گومه، دوی به د ج تلفظ ګ کاوه بیا به موچې ریال گومه واورېدل نو زموږ شوخ او ځوان ملګري سلیمان به ویل (اینه خانه خراب باز ریاله گم کده).

ځینې کوچني او بنځینه سوالګرې سرې له لمن او لستونې ونیسي او چې تر څو یې ترې پیسې نه وي اخستې نه یې پرېږدي.

شاهد راته وویل چې د سعودي حکومت څو ځله د اسوالګر او دلارې د سپرک دوکانداران و نیول او د سعودي له پولو یې واپړول خو په دریمه یا څلورمه ورځ بیا هماغه خلک په مکه کې لیدل شوي چې درې ورځې وړاندې وېستل شوي دي، دوی د نایجریا او دنورې افریقا دي.

د سعودي بازارونه ټول له چینایي توکیو ډک دي.

یواځې جاینمازونه ترکی دي، نرخونه له کابل او پېښور څخه لوړ دي یو چلتار او یو جوړ عربي جامې مې خوښې او خپل زوی رشاد ته وپېرلې په دې چلتار او جامو یې (صنعتی پاکستان یا په پاکستان کې جوړ شوي) لیکلي وو، یوتن سوالګر چې لمر تک تور اړولی وو خپل سپین کمیښ وېستلی وو ټول بدن یې غوټې غوټې وو، غوټې یې د کچالو په اندازه وې، په لیدو یې هر چا توبې وېستلې.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د حج او اوقافو د وزارت درغلي او بې غوري

د افغانستان د حج او اوقافو وزارت داڅو کاله پرلپسې د حج په اړه له رسوايي سره مخ کېږي داسې فکر کېده چې ددې وزارت دوزیر په توګه د محمد يوسف نيازي له ټاکل کېدو سره به دا ستونزې او درغلۍ راکمې شي خونه يواځې دا چې دا ستونزې او درغلۍ کمې نه شوې، بلکې لاهم ډېرې شوې، دا ستونزې، په يوه برخه کې نه، بلکې په هر برخه کې ډېرې شوې، د معلمينو، عمارو، ترانسپورت، لېږ رالېږد، نظم، د سپلين، روغتيا، دارو درمل، قربانۍ، عرفات، مزدلفه، مني ټولو په برخو کې وې.

وزارت ډېر معلمين په واسطو اوبډو نيولي وو، چې پخپله پرڅه نه پوهېدل، په خلکو يې د صفا او مروه ترمنځ سعې د ۷ پرځای ۱۴ شوطه کوله. داسې حاجيان هم وو چې خپل معلمين يې له سره نه پېژندل، همدا د معلمينو د نه همکارۍ لامل وو چې ځينو حاجيانو خپل مراسم سم ترسره نکړل، په ډېرو دم واوښت ډاکټر ناصر او په مکه او مدينه کې ګڼو حجاجو خوځوځله راته وويل چې دوی خپل معلمين آن دوه ځله هم ندي ليدلي، کوم معلمين چې د ازموينې له لارې راغلي او بې واسطې دي نو هغوی تکره دي خو په واسطه او رشوت راغلي معلمين بې خونده او ناپوه دي.

معلم صاحب ميرزمان راته وويل چې د ننګرهار د حج او اوقافو درئيس ملا ساجد لخوا معرفي شوي ډېر معلمين په رشوت او واسطو راغلي او ناپوه، ناخبره او بې خونده دي، هغه وويل چې ساجد دوی ته د سرشاهي فضل الرباني حکيم صاحب، معلم ټاکلی او آن د ننګرهار د ټولو معلمينو مشري يې ټاکلې خودوی هېڅکله ليدلی هم نه دی.

د پوهنتون په دوره کې زما ټولگي وال د ننگرهار ولايت د سره رود دولسوالۍ د ککړک دمياگانو اوسېدونکی محمد خالد هم د معلمينو په ډله کې وو يوه ورځ هغه خپلې خونې ته وبللم دده خونه په ۱۵۳ عمارې کې وه، له ده سره په خونه کې نور معلمين مولوي حميدالله، غلام دستگیر، محمد ظريف، لعل محمد، عبدالمالک، خان محمد او نور ملگري وو.

له مولوي حميدالله سره مې په يوه صف او يوه اقتدا کې دنارينه او ښځينه وو د لمونځ حکم په حنفي مذهب کې وڅېړه، هغه وويل چې افغان علماوو د امت د اجماع لپاره په حرم کې دا کار روا بللی ځکه چې که نارينه او ښځينه له يو بل څخه بېل شي نو بيا ورکېږي همدا راز د صفونو او لمونځ کوونکيو په مخ کې تېرېدل يې هم د تکليف د پورته کولو لپاره روا بللې دي ځکه چې که دا کار ونشي نو بيروبار جوړېږي او لارې بندېږي.

له خالد سره مې د ځينو معلمينو په سستی، بې سوادۍ او بې غورۍ بحث وکړ، هغه هم د ځينو په اړه دا خبره ومنله خو ويې ويل چې ده او ملگرو يې په اخلاص کار کړی دی، خالد راته وويل چې د دوی په ملگرو کې د دوی په هڅه نه پرچا دم اوښتی، نه څوک ورک شوي دي، نه له چا حج اويا يې مناسک خراب شوي حاجيان يې په عرفات، مزدلفه او منی کې لاس په لاس گرځولي دي. خالد وگواښل راته يې وويل چې که په خپل يونليک کې دې راپسې ناوړه شيان وليکل نو خراب به دې کړم، ما ورته وويل نور خودرپسې څه نه ليکم خودا ليکم چې، نيم ساعت کېږي چې يوه دزمزم بوشکه په پلاستيکي لفافه کې تاوولی او تړلی نشي نو نور کارونه به دې څنگه وي.

خو هغه له دې لیکلوسره هم موافقه ونکړه، ویل یې چې که دا دې هم ولیکل نو خراب به دې کړم.

زموږ د شرکت دمعلمینو داستان خومې وړاندې درته واوروه.

د حج او اوقافو وزارت دبعثې غړي چانه لیدل اونه له حاجیانو دستونزو پوښتنه وه، که دکوم شرکت کارونه پلټل کېدل هغه هم نمایشي اود شرکت له مسوولینو د ډالینو او پیسودا خستلو لپاره وو. دبعثې غړي دذوالحجې په ۱۶ مه زموږ د عماروته هم راغلي وو په دې پلاوې کې دامنیت، روغتیا او حج او اوقافو غړي وو خوله تللو وروسته یې حاجیان ترې خفه وو، مولوي احمدي وویل چې حاجیان ځکه خفه دي چې پلاوي د شرکت دمسوولینو په حضور کې ترې له دوی سره د شرکت دمسوولینو چلند، خدمتونه او شرائط پوښتلي او حاجیان کله داجرئت کولی شي چې دمسوولینو پروړاندې ترې شکایت وکړي، احمدي پلاوی درشوت، ډالینو او مېلمستیا وو په خوړلو تورن کړ.

دمحمد یوسف نیازی په مشرۍ د حج او اوقافو پلاوي خو عمارې دنوم او دولتي چارواکیو او واسطه لرونکیو د خوښولو لپاره حرم ته نسبتاً نږدې نیولې وې چې همدوی ته یې په کې ځای ورکړی وو، نورې یې ډېرې لېرې، آن دمنی او جروال په پوله او آن په عتیبه کې نیولې وې دځینو عمارو حاجیانو به حرم ته یو ساعت پلې تگ کاوه.

د ډېرو حاجیانو تگ راتگ حرم ته سخت وو، یابه یې ټکسي نیوله یابه یې یو ساعت دهرلمانځه لپاره تگ او یو ساعت په راتگ لگاوه، او یابه یې هلته نږدې په کوم مسجد کې لمونځ کاوه، د سعودی په گرمۍ کې پلې تگ هم سخت کار دی.

په ځینو عمارو کې دڅښاک اوبه او ګاز، نه و معلم او ډاکټرنه و سم فرش او چپرکټه نه و خو وزارت ددې ټولو پیسې اخستې وې، شپږ زمان په خپله خونه کې یو کوچنی فرش راوښود و یې ویل چې دایې هم پرې بېشې په زوره اخستی دی.

هغه هم په جروال کې په ۳۲ عماره کې اوسېده، شپږ زمان وایي چې د بېشې غړي یې لیدلي هم نه دي.

د عرفات او منی په ورځو شپو کې پر خېمو کې ګاز، نغری، دیګ او کاسه نه وي دافغاني شرکتونو په شمول ټوله نړۍ په دې ورځو کې خپلو حاجیانو ته درې وخت ډوډۍ ورکوي خو افغان حکومت په دې ورځو کې هم حاجیانو ته ډوډۍ ورنکړه، داپه داسې حال کې ده چې د پاکستان د بېشې پلاوي خو عمارې له حرم څخه لېرې نیولې وې او په منی کې په ځینو خېمو کې برېښنا نه وه، حاجیانو یې غوښتل چې غږ پورته کړي خو چارواکيو ورته ویل چې دوی حرم ته نږدې عماره ونه موندله که نه لېرې یې نه نیوله خو بیا هم ددې عمارو اوددې خېمو اوسېدونکيو هر تن ته یې ۲۰۰ ریاله بېرته ورکړل (بیبین تفاوت را).

هر حکومت خپلو حاجیانو او اتباعو ته د پېژندنې ځانګړې نښه لکه څادر، دستمال، پټۍ، یا... ورکوي چې دهماغه هېواد نوم پرې لیکلی وي او له ورايه پېژندل کېږي، خو د بلخ له ښځینه حاجیانو پرته چې په څادر یې دافغانستان بیرغ ته ورته درې رنگه دایره رسمه او ددایرې په منځ کې افغانستان او بلخ لیکل شوی وو نور هیڅ هم نه وو، دنورې نړۍ نارینه او ښځینه حاجیان ډله ییز ګرځېدل، ښځو یې ډله ییز طواف کاوه، خو دافغانستان خلک داسې نه وو.

یوه ورځ مازیگر ما اوشپر زمان د حرم له دریم پور میزان رحمت اړخ څخه لاندې مطاف کې د طواف کوونکیو ننداره کوله، داوخت هلته هوا نسبتاً سړه او په مطاف کې سخت بیروبار وي، طواف کوونکي ډېر ورو ورو روان وو د شپږو هېوادونو ښځینه حاجیانې مولیدلې چې په یوه بل پسې په څو لیکو کې کتار روانې وې، د هر هېواد ښځینه حاجیانو ځانگړي رنگ جامه خادر او پټۍ درلوده، په شپږو ډلو کې شپږ رنگه جامې او یونیفورم له پاسه داسې برېښېده لکه په باغ کې د گلانو رنگه پټي، ډېر ښه خوندي وکړ د ځینو ښځینه حاجیانو نومونه هم په بکسو او پټیو لیکل شوي وي، د حرم ښځینه متواگانو کله کله د همدې پټیو له مخې د دوی نومونه ورته اخستل او هغوی هم چې خپل نوم واورې ژر اطاعت کوي.

افغان بعثې د ذوالحجې په دوه ویشتمه په ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳ عمارو کې دهغو ۵۲۰ تنو نومونه وځړول چې له مکې څخه مدینې منورې ته تلل، دا نومونه ښایي کوم عرب لیکلي وو ځکه چې رسم الخط یې عربي وو. گل یې جل لیکلی وو پښتو حروف او ژاوچ هم په کې نه وو داسې برېښېدل چې د نومونو لیکونکي له پښتو او د افغانانو له نومونو سره بیخي نابلده دي، ډېر نومونه نه پېژندل کېدل، بله ستره ستونزه دا وه چې دا کسان په درې شفتو کې لومړۍ شفت لس بجې، دوهم شفت دولس بجې او دریم شفت په یوه بجه روانېدل، خو په دې لسټ کې به دیوې ښځې نوم په یو شفت او دهغه د محرم نوم په بل شفت کې وو، یا به د ښځې نوم په یو موټر او د محرم نوم به یې په بل موټر کې وو.

زما یو دوست زمري احمدزی هم په همدې ورځ مدینې منورې ته روانېده، هغه ماته بلنه راکړې وه، چې سحر چای ورسره وڅښم، زه او ماما مې حبیب الرحمن استاد ورغللو، ښه کباب شوی چرگ یې راوړ زما د ورور مشفق

یوبل ملگری حاجې دادک هم زموږ خواته راغی، ماد حاجې دادک نوم اورېدلی وو خولیدلی مې نه و له دوی سره مې گپ ولگاوه، خو دوی سفر ته چمتو والی نیوه ژر ترې راپاڅېدو، او دمعلم صاحب میرزمان خونې ته ورغللو، هلته موله خپلو کلیوالو هریوه معلم صاحب میرزمان، حاجي حبيب الله، طالب اخونزاده، عبدالقدير، سمیع الله، صابر، قاري زمري، غلام دستگیر، کوچني شېرزمان، دشگې اوسېدونکي ډگروال میاه گل او مامور اصف سره بندار وکړ او په گډه د ماسپښین لمانځه ته روان شو.

حرم ته نږدې ډېرې عمارې ترکانو او مصریانو نیولې وې، په دې عمارو کې د جامو دوینځلو ماشینونه، او تو، پارکونه، او نورې اسانتیاوې شته دي، ځینې په ډېرو لوکسو هلوټلونو کې ژوند کوي، دنورو هېوادونو بعثې که عمارې لېرې نیولې وې خو حاجیانو ته یې حرم ته دلېږد رالېږد لپاره موټرونه نیولي دي.

زما، ماما حبيب الرحمن استاد هم دمنی، او جروال په پوله په ۳۵مه عماره کې اوسېده، چې له حرم څخه یې ۴۵ دقیقې پلې واټن درلود، ددوی عمارې ته نږدې د سېواو تازه مېوو مارکېټ وو په دې مارکېټ کې هغه د چا خبره دټولې نړۍ سابه او تازه مېوې په کار تنونو کې بند موندل کېدل، دگوتې د بند په اندازه تنکي لېږوگان، سپین او تور بانجان، د هروخت مېوې توره یان... دځینو مېوو نرخونه لوړ و موږ به همدلته تازه مېوه اخستله، څو واړې مو انگور واخستل خو زمایې خټکې ځکه خوښ وو چې یو خوارزانه وو، في کیلو درې یا څلور ریاله، وه بل دا چې ډېر خواږه وو هروخت به مو څلور پنځه کیلو اخستل.

انگور مو کیلوډ ۱۲ او ۱۵ ریالو ترمنځ اخستل، د مارکېټ ترڅنګ یو ښکلی لوی او لوړ مسجد وو چې د عتیبه بن عبدالعزیز ال سعود نوم پرې ایښودل شوی و.

یوه ورځ د مازیګر له لمانځه وروسته په مطاف کې یو چا راباندې غږ وکړ ځان یې مولوي الله داد بلخي راوپېژنده، په لیدلو یې خوښ شوم بلخي ماله لېرې پېژانده، خوله نږدې مې لیدلې نه و، له طواف وروسته سره کېناستو چا ورته ویلي وو چې نن د افغان حاجیانو یوه الوتکه لوېدلې ده، ددې خبرې په اورېدلو زه هم خفه شوم، خو ژر مو اخواد پخوا زنگونه وو هل ښه وو هغه خبره دروغ وه.

بلخي راته د افغانانو دیوې ناسمې انگېرنې په اړه معلومات راکړل، ده وویل چې ځینې افغانان په جنة المعلى او جنة البقیع (لومړنۍ په مکه او دوهمه په مدینه کې هدیرې دي) د خاورو کوچنۍ کوچنۍ ډېرې، ځینې د خاورو کوچني قبرونه په دې هبله او فکر جوړوي چې په قیامت کې چې بیا د ودرېدو ځای نه وي نو دی او دده کورنۍ به همدلته ودرېږي، یا دا چې دا ځای دده قبر شو او دی که هر چېرې مې او یا ښخېږي نو حشر به یې له همدې ځایه له صحابه وو سره کېږي یا دا چې د قیامت په گرمه ورځ چې سیوری نه وي نو دی او کورنۍ به یې همدلته راغونډېږي دوی په دې هدیره کې له نیم متر یا شل او ۳۰ سانتي متره مربع ساحې څخه د خاورو کوچنۍ ډېوال تاوکړي، بیا پکې د کورنۍ د هر غړي لپاره قبر جوړ کړي او په جنة المعلى او یا جنة البقیع کې یې خپله کورنۍ هدیره بولي.

د بلخي صاحب دا خبرې ما په جنة المعلى کې هم ولیدلې خو په جنة البقیع کې مې څو څو ځله څو تنه ولیدل چې همدا کار یې کاوه، خو چې پولیسانو به

ولیدل نو ورته به غوسه کېدل، او کوټنۍ، ډېری اوقبرونه به یې ورته ړنگ کړل، ځینو به په پټه له ځان سره د هديرې خاوره را واخسته، دا خاوره بیا له ځان سره کورته وړي بیا چې کله دی او یایې دکورنۍ کوم غړی وفات شي نوله دې خاورې لږه ورسره په لحد کې اچوي.

یوځل په طواف کې د چا د پښې د غټې ګوتې نوک زما د پښې په ښکاري وربرابر او پښه یې راته ښه وینې کړه، دلته په حج کې د نوکانو د غوڅولو په حکمت پوه شوم او پر دې لا باوري شوم چې د الله ج په هر امر او نهي کې حکمت دی.

www.melitahrik.com
0777 400 116

له حدیبیې څخه احرام

وړاندې مو هم وویل چې ماڅو عمرې وکړې خو دهرې عمرې لپاره مو دمکې له یونوي میقات څخه احرام تارې، دپرحاجیان له تنعیم څخه دعمرې احرام ترې ځکه چې تنعیم یاد حضرت عایشې مسجد حرم ته ترټولو نږدې میقات دی، خو د تنوع او ددې لپاره چې مکه معظمه او شاوخوا یې ښه وگورم دمکې له ټولو میقاتونو څخه مې احرام تارې

د ذوالحجې په نولسمه نهه ملګري سحر وختي حدیبیې ته روان شو فلاینګ کوچ مو تر مو په ۱۸۰ ریاله دوه طرفه ونيوه، دحدیبیې اوسنی نوم شمیسي دی، مو تر د حدیبیې پرسرک پرشارع منصور لوېدیځ ته مایل شمال خواته روان شو.

له ښاره بهر چې ووتلونوله شگو پرې کو دښتو ورننوتلو په دښته کې دکوچیانو کېږدی او اوبښان څو څو ځایه لیدل کېدل، دې کوچیانو او اوبښانوما ته دعربو تاریخ، کوچیانې او بدوي ژوندراپه زړه کې، کوچیتوب سخت کار دی خو ژونديې له سکون، اطمینان او آرام څخه ډک دی، زموږ دموتر تر ټایرونو لاندې سرک دوه طرفه وو ترمنځ یې پراخ ګلدان او هر سرک بیا څلور کرښې درلودې چې په یو وخت کې پرې څلور موټره ښه پراخ تللی شول، دواړو خواوو ته دپلیو خلکو لپاره پراخه لوړه لاره وه.

پرلارمویو مسجد ولید ورته ښکته شو کوچنی مسجد و دخښلو اوبه پکې وې خو داوداسه انتظام پکې نامناسب وو.

یولوی باغ مو هم ولید داسې ښکارېده چې دولتي دی په منځ کې یې چمن او فواره وه، زموږ ډیریور وارخطا ښکارېده ددې باغ ترڅنګ د ودرېدلو مو ورته ونه ویل.

حدیبیه کوچنی ځای دی له مسجد خڅه ګرځنده او کانتینري پلورنځي راتاو و، تسبی، مسواکونه او د ډالینو لپاره نور توکي یې پلورل بازار یې کوچنی خو ګرم دی، دلته ګڼ ایرانیان او ترکان هم راغلي وو خو هغوی ډېر منظم وو، خپل لوی لوی موټر ورسره وو.

دلته مو ولېدل احرام مو وتاړه څو رکعت له منځ مو وکړ او بېرته روان شو.

جعراڼه که جغرافیه؟

یوه ورځ مې خپلو بادغیسي ملګرو ته وویل چې داخل مو د عمرې احرام لپاره جعراڼې ته بیایم له حاجي یار محمد خڅه د جعراڼې نوم هېرشوی و هره ورځ به یې راته ویل چې جغرافیې ته کله څو؟

جعراڼه مو د حرم په میقاتونو کې در پېژندلې ده، مفسرین وايي چې د جاهلیت په وخت کې په همدې نوم (جعراڼه) یوه ښځه په اروايي ناروغۍ اخته وه، هغې به ټوله ورځ او بدل کول، ځان به یې ستړې کړي خو مازیګر به یې خپله کړې خواړې بېرته پر او بولا هو کړه او خپل کړی کار به یې بېرته وسپړه، چې الله ج یې هم په قرآن کې یادونه وکړه او ددې کار یې وغنده.

یار محمد به بار بار راته ویل چې جغرافیې (جعراڼې) ته کله څو بالاخره د ذوالحجې په ۲۲ مه ماښام مې ورته وویل چې سبا سحر وختي جعراڼې ته

ځو، سبا سحر درې بجې له خونو راووتو، دهلند او سپدونکی عبدالهادي چې په څه کم درې زره ډالره رشوت حج ته راغلی وو و هم راسره ملگری شو او خپله کیسه یې راته وکړه ټول دولس کسه شو، فلاينگ کوچ مودلته هم دوطرفه په ۱۸۰ رiale په کرایه کې، کله چې دمکې له نېاره ووتلونو دلومړي ځل لپاره مو ۲۳ ورځې وروسته تیاره ولیدله داځکه چې مکه او حرم ټول تل چراغان دي.

جعراڼه له حرم څخه کافي لرې ده، ډېر مزل مو وکړ، په جعراڼه کې ډېر لوی او ښکلی مسجد جوړ شوی دی، پریمانه دلمبلو او اوداسه ځایونه او پاکی بیت الخلاوې پکې دي، دغسل لپاره پریمانه او مناسبې (معتدلې) اوبه وې خو په تشناب کې دجامو څوړندولو ځای نه وو، غسلونه مو وکړل، په مسجد کې مې اته رکعت تهجد او دوه رکعت داحرام لمونځ وکړ او تلبیه مو وويله، دلته هم دنورو هېوادونو اتباع په منظم ډول راغلي وو، خپل لوی لوی موټر ورسره وو په دوی کې د ترکیې، مالیزیا او اندونیزیا خلک وو، سم نیمايي یې ښکلې انجونې دي له یوې مالیزیايي څخه مې په ماته گوډه انگلیسي وپوښتل چې ایا دا رښتیا ده چې تاسې له حج څخه وړاندې واده نه کوئ؟

خوهغه مې په خبره پوهه نه شوه له هغې خوا دمنی او جمره له لارې دملک خالد پرسرک دحرم بیخ ته راووتلو، کله چې حرم ته راوړسېدو بیا هم لمانځه ته نیم ساعت پاتې وو له لمانځه وروسته مو عمره وکړه، ملگرو راته وویل: چې دسر نیمه برخه به درته اوس وخریو او نیم به په بله عمره کې وخریې خو ما ورسره ونه منل او ورته مې وویل چې نه ټول راته همدا اوس وخریې. نورو حاجیانو همدا سې کول، سربه یې څلور ځایه ووېشه په هر ځل عمره کې به یې یوه برخه خرییه چابه پکې ویالې جوړولې چابه په

بیایي (قیچي) خوتاره غوڅول په څو ثانیکو کې به له احرامه ووت، خوزموږ
مذهب څلورمه برخه ضرور بولي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

شاهد

زه په دې هڅه کې وم چې په حرم کې دننه یو بلد شخص پیدا اوملگری کړم، چې په هره برخه کې بشپړ معلومات راکړي، یوځل مې د پنجاب د چکوال یو اوسېدونکی پیدا کړ خو هغه ډېره دلچسپي وانخسته بالاخره یوه ورځ مې د حرم په دریم پور کې یو ځوان ولید چې خدمت یې کاوه ماورسره اردو پیل کړه، هغه هم سلام وکړ دځای او وطن پوښتنه مې ترې وکړه ځان یې د پاکستان دخبرپښتونخوا معرفي کړ ماترې وپوښتل چې په خیبر پښتونخوا کې دکوم ځای یې؟ ویې ویل چې دمردان بیامې ترې دکلي پوښتنه وکړه حیران شو ماته یې وویل چې تا پاکستان لیدلی دی، ماورته په خندا وویل چې پاکستان خو پرېږده په مردان کې هم بلد یم وایه دکوم کلي یې؟ ویې ویل چې دهوتي، بیامې ترې دډاکټرفاروق خان اوشیخ بمبار پوښتنه وکړه، اودامې هم ورته وویل چې شیخ بمبار ماته هم اتلس کاله پخوا بخاري شریف او ابوداؤد راکړي وو. شاهد خوښ شو ویې خندل: (پنجه کړه بیاخو کلیوال وختلې) شاهدته مې وویل چې زه ژورنالېست یم غواړم چې دحج یونلیک ولیکم، دخلکو ستونزې رابرسېره کړم، او دحرمینو یو رڼه هېنداره له ځان سره یوسم ته له ماسره دمعلوماتو په اړه مرسته وکړه، هغه وویل چې دی خوپه همداسې چاپسې گرځي چې ستونزې واورې او چارواکیوته یې ورسوي، شاهد وویل چې دی هم دابن لادن دشرکت په بلنه راغلی دی خو دی دڅلورومیاشتو لپاره نه، بلکې دډېر وخت لپاره راغلی دی او همدا اوس یې شپږ کاله کېږي چې دحرم خدمت کوي هغه وویل چې ددریم پور دپاکۍ مسوول دی اوڅوتنه یې ترلاس لاندې کار کوي، شاهد لومړی راته دخپلو ستونزو تېر وغورځاوه.

وبې ویل چې د سعودي حکومت ورسره ظلم کوي کار پرې ډېر کوي خو مزدوري يې کمه ۳۵۰ رiale ده.

شاهد وویل چې دوی په دوو کالو کې یواځې یوه نیمه میاشت رخصت لري او حکومت ورته په دوه کالو کې ایله یوځل د الوتکې دوه طرفه ټکټ ورکوي. شاهد زیاته کړه چې دلته دځینو خلکو نیم عمر په مسافری کې تېر شو او له ژوند څخه یې هېڅ خوند وانه خست، ده وغوښتل چې حکومت باید دحرم خادماتوته دکور راوستلو اجازه ورکړي او دکور اسانتیاوې ورته برابري کړي.

شاهد بېچاره راته خپله زړه وغورځاوه: په ۲۰۰۴ز کال مې واده وکړ او په ۲۰۰۵ کې دلته راغللم په همدې څو میاشتو کې مې یوزوی درک شو خو لازېر بدلی نه وو چې دلته راغلم بیا په ۲۰۰۷ کې په رخصتی لارم یوه نیمه میاشت مې تېره کړه خو څه درک نشول، دوه کاله وروسته په ۲۰۰۹ز کې چې بیا لارم نو زوی مې درک شو، مالا لیدلی نه دی خو اوس شپږ میاشتینې دی اوس شکر دوه زامن لرم خو دحرم په خادمانو کې داسې خلک شته چې لس کاله یې له واده تېر شوي خو یاله سره اولاد نلري او یایو بچی لري داځکه چې کله دوی دیوې نیمې میاشتې لپاره کورته ځي نو څلور پنځه ورځې خوپه تگ راتگ یا د الوتکې په ټکټ اخستلو، جدې ته په تللو او الوتکې ته په انتظار، هلته له هوايي ډگر څخه په وتلو کورته په رسېدلو، همدا راز له هغې حوادثې پروسي او پړاوونو په وهلو تېرېږي، هلته یې مېرمن یا جوړه یا ناجوړه وي دوه ځله خو پکې میاشتینې مریضې (حیض) هم راشي څه کم شل ورځې هغه ونیسي او بڼه خوهم هروخت حمل اخستلو ته چمتو نه وي.

ده وویل چې له غم او بنادۍ خویځي خلاص دي او ځینو کسانو خو چې دلته یې پنځلس شپاړلس کاله تېر شوي خپل دوستان هېرکړي دي.

د خوراک او پوشاک لپاره په میاشت کې یونیم سل ریاله (هغه وخت ۱۸۵۷ افغانۍ کېدلې) ورکوي چې ددوی لگښت نه پوره کوي. شاهد زیاته کړه دحرم په کومو ځایونو کې چې خادماتو ته حاجیان ډېر خیرات (سبیل) ورکوي نو دسعودي یا عرب مدیران هلته خپل کسان ټاکي او پیسې ورسره وېشي.

شاهد دحرم په هره برخه کې معلومات راکول، زه به چې حرم ته لارم ده ته به مې زنگ ووايه ده به هم خپل کار بشپړ او ماته به راغی او دحرم په دریم پور کې دده دمسؤولیت په ساحه کې به مو بندار پیل کړي.

هره ورځ یا په هره ناسته کې به مو پر یوې برخې بحث کاوه.

شاهد وویل چې دحرم عرب مدیران کله کله پردوی غوسې کوي او په همدې کم معاش کې یې کسر معاش کوي. دامهال دحرم عمومي مدیر عمود نومېږي. شاهد وویل چې دسعودي دقانون له مخې له ۲۲ کالو کم عمر وته په حرم کې دخدمت ویزه نه ورکول کېږي خو دنورو اسلامي هېوادونو ځینې نېستمن او اړ کوچنیان یاد ۱۷ یا ۱۸ کالو هلکان ځانته بله تذکره یا شناختي کارډ جوړ او خپل عمر پکې ۲۲ یا ۲۳ کاله ښيي ویزه واخلي او دلته راشي چې دلته بیا ترې دحرم ځینې نااهله مدیران ناوړه گټه اخلي. د شاهد په وینا، حرم د ښه نظافت لپاره په لسو برخو بشل شوی دی او هره برخه یې ځانته ډله او گروپ لري. شاهد زمادیوې پوښتنې په ځواب کې وویل چې تر اوسه داسې وخت ندی راغلی چې مطاف له طواف کوونکیو خالي شوی وي څلېرویشته ساعته طواف روان وي، ممکن ځینې وخت

د طواف کوونکیو شمېر کم او طواف دمقام ابراهیم او کعبې تر منځ وي او ممکن کله کله تکره سرې په هر طواف کې حجر اسود ښکلولی وشي خو هېڅکله هم داسې وخت ندی راغلی چې په مطاف کې طواف کوونکي نه وي. د حج په ورځو کې خو طواف کوونکي بلکل په مطاف کې نه ځایېږي. شاهد وویل چې کوتره، چینچنه او توتکی له کعبې څخه طواف کوي. کله کله تپوس هم طواف کوي خو نور الوتونکي نه راځي دده په وینا، د ټولو زرگونو کوترو رنګ سپین او څړ دی نور رنګونه پکې نشته دي.

د شاهد په وینا، سعودي حکومت دخپلو اتباعو ډېر احترام کوي د سعودي خلک ډېر حجونه نه کوي خو درمضان په میاشت کې او په ځانګړې ډول درمضان المبارک په وروستی لسیزه کې عمروته ډېر راځي. په دې میاشت کې چارواکي په ټول مطاف، لومړي، دوهم او دریم پورې لارو کې غالی غوروي.

په بمبو او ترموزونو کې پریمانه یخ زمزم هرچېرې رسوي ټېل ماټېل او بیروبار نه وي.

د سعودي چارواکیو په آند په عامو حاجیانو کې نا پوهان ډېر وي خو د رمضان په عمره او اعتکاف کوونکیو کې پوه خلک ډېر دي.

شاهد دمطاف دمروپه اړه وویل چې دا مرمر طبعي نه دي، بلکې د سعودي حکومت په تایلند کې په فرمایشي ډول جوړ کړي دي داتیګه له کیمیکلو او نورو داسې موادو جوړه شوې ده چې که هوا هرڅومره توده شي نوبیا هم دا تیګه نه ګرمېږي او نه پښې سوځوي دایوه تیګه چې پلنوالی یې یو فټ او اوږدوالی یې درې نیم فټه دی په پنځوس زره ریاله جوړه شوې او ټول

مطاف او دریم پور په همدې تیځو پوښل شوی دی چې لگښت یې حیرانوونکی دی.

شاهد وویل چې د بریښنا پاکۍ، نلدوانۍ، پولیسو، یا امنیت په شمول په حرم کې تر شل زره ډېر کسان کار کوي، مدیران یې رتبې اوله ۵ زرو څخه تر ۸ زرو ریالو پورې معاشونه لري.

د حرم دلگښتونو په اړه شاهد وویل چې حرم ته چنده منع ده او نه ورته څوک چنده راټولوي، بلکې ټول لگښتونه د سعودي حکومت پر خپله غاړه اخستي دي، د حرم ټول خدمات د ابن لادن له کمپنۍ سره ټيکه دي او د سعودي له دولت څخه یې پیسې غواړي.

په حرم کې د ایښودل شویو عظیم الشان قرآنونو په اړه شاهد وویل چې په حرم کې ایښودل شوي قرآنونه ټول د فهد په چاپخونو کې چاپ شوي دي او دنورو چاپخونو لخوا چاپ شوي قرآنونه پکې نه پرېږدي او که څوک یې ورته ډالۍ راوړي نو دوی یې هم نورو ته ډالۍ کوي.

شاهد زیاته کړه چې په دنیا کې تر ټولو لومړی پیدا شوی غر د حرم لمر خاته ته له شاهي محل سره نښتی پ غردی، د حرم د دروازو په اړه هغه وویل چې ټولې ۹۵ دروازې لري پر لومړنۍ دروازه چې د ملک عبدالعزیز په نوم یادېږي دوه منارې دي په لسمه دروازه چې باب الصفا یا باب اسمعیل نومېږي یوه مناره ده په ۴۵ نمبر یا باب الفتح دوه منارې، په ۲۲ مه یا باب العمره دوه منارې، په ۷۹ مه یا باب الفهد دوه منارې دي چې ټولې ۹ منارې کېږي.

هغه وویل چې د منارو لوړوالی ۸۹ متره دی، د حرم د امنیت په اړه شاهد وویل چې په حرم کې دننه زرگونه استخباراتي کامرې لگېدلي او دننه له

کمپیوټرو سره وصل وي چې ټول حرم پکې څارل کېږي، دامو خوځله واورېدل چې کوم شخص قصداً بې نظامي يا ناروا کړي وي نو دې له ځانه خبر هم نه وي چې گویا زه څارل کېږم او پولیس راشي او بویې ځي، د حرم په دریم پور څلور گنبد جوړ دي هر سمت ته یوه خو ختیځ اړخ ته د گنبد پر ځای اوس لفت یا برېښنايي زینه جوړه ده، دیاب ملک فهد په سر اوس هم درې گنبد جوړ دي چې له دننه خوا څخه بنکلي ډیزاین شوي دي.

د تشنابونو په اړه شاهد وویل چې یواځې د ملک فهد او ملک عبدالعزیز دروازو خواته تشنابونه او بیت الخلاوې کمې دي نور د خوراک، څښاک او د اوداسه او بیت الخلا له پلوه د حاجیانو اړتیاوې پوره دي، د حرم شاوخوا د کرایو لپاره ډېرې لوړ پوړۍ ودانۍ جوړې شوې دي.

د حرم د توسیع لپاره یواځې شمال یا باب عمره او ختیځ یا باب السلام خواته ځای شته چې باب عمره خواته کار روان دی.

جنوب ته غر او شاهي محل دی، لوېدیځ خواته دارالتوحید کانټیننټل، شرکت الملکه، برج زمزم، برج الساعة او نورې گران بیه او لوړ پوړیزې ودانۍ دي.

شاهد زیاته کړه دروژې په عمرو او طواف کې خلک منظم وي، ټپل نه وي، سلیقه او ترتیب وي او بیروبار دومره نه وي خویبهم لومړی، دوهم او دریم پور ټول ډک او فرش وي د حرم شاوخوا عمارې هم ښه غریبي کوي، د حج په ورځو کې خو آن ډېرې لرې عمارې هم ډکې وي د حرم شاوخوا نږدې عمارې خو هر وخت ډکې وي د شاهي محل مخه ټوله شیشه ده له دوو کپړیو پرته نور له شیشې پرته بل څه پکې نه ښکاري، د شاهد په وینا، شاهي محل دهغې

بوډی د کور پر ځای جوړ شوی دی چې پر رسول الله ص به یې خاورې او ایرې شیندلې.

د اذان خونه پخوا د حرم شمال ته وه خو اوس هلته گودام دی او اذان خونه جنوبې اړخ ته رالېږدول شوې ده له همدې ځایه اقامت هم ویل کېږي. د شاهد په وینا اقامت کوونکی امام په کامره کې ویني چې کله د لمانځه ځای ته ور ورسېږي نو دلته اقامت پیل کړي، له امام پرته بل الله اکبر هم په همدې ځای کې ویل کېږي، شاهد وویل چې د حاجیانو دښه لېږد او اسانتیا لپاره له عرفات څخه تر حرم پورې د اورگاډی (ریل) د پټلۍ (کرنسې) کار روان دی، دا اورگاډی به حاجیان له عرفات څخه مزدلفې او بیا منی او له هغه ځایه حرم ته بیایي او په حلقوي بڼه به بېرته عرفات ته ځي دا اورگاډي به په یوه ساعت کې دوه او یا زره حاجیان لېږدوي پروژه داسې مهندسي شوې چې د دوو اورگاډو لپاره خوا په خوا کرنسې جوړې شوي او دوه اورگاډي په یوه وخت کې په یوه استقامت تللی شي اورگاډي به تېل یاد ډبرو سکاره نه، بلکه برېښنا مصرفوي.

شاهد د باب ملک عبدالعزيز چپ او د باب فهد بنی خواته د ترکانو په برنډه کې یوه پایه (ستن) راوښوده ویې ویل چې دا در رسول الله ص د ترور ام هانۍ کور و، د استن یې نښه ده او رسول الله ص له همدې ځایه معراج ته لاړ.

شاهد زیاته کړه، چې په جده کې یوه ستره فابریکه د حرمینو لپاره تر موزونه او داوبو څښلو گیل سونه جوړوي، ده د حرم د پولیسو د نرم چلند او اخلاقو یادونه وکړه او ویې ویل چې د اپولیس دلته له ګومارل کېدلو

وړاندې د دیني علماوو لخوا هم روزل کېږي او دښه او نرم چلند درس ورکول کېږي.

ده وویل چې په حرم کې په لسگونو ویلچر یا د ناروغانو او کمزورو بایسکلونه شته دي چې ځینې یې د سعودی حکومت او ځینې یې نورو شتمنو د حرم لپاره اخستي اوله کاروونکیو یې هېڅ ډول اجوره نه غوښتل کېږي او آن حاجیان یې خپلو خونو ته هم وړلی شي، ډېر حاجیان هم ځانونو ته د بایسکل اخلي چې بیایې همدلته پرېږدي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د کعبې پوښ

شاهد راته وویل چې چارواکي هر کال د ذوالحجې په نهمه یا د عرفې په ورځ د کعبې پوښ بدلوي او سړ کال هم په داسې حال کې چې موږ په عرفات کې وو داپوښ بدل شو، پخوا به یې د کعبې بدل شوی پوښ ټوټه ټوټه کاوه او داسلامي هېوادونو مشرانو ته به یې لېږه خو اوس داکار ځکه نه کوي چې دې مشرانو به بیا داپوښ پیرانو، خانقاه گانو او سجاده نشینانو ته ورکاوه او هغوی به بیا ددې پوښ ټوټې له مړو سره بنڅولې یا به یې دپوښ تارونه و سپړل او دمړو اوناروغانو په سترگو به یې ایښودل او داکارونه حرام دي اوس داپوښ بېرته هماغې کمپنۍ ته ورکوي او یایې د کعبې په موزیم (کسب الکعبه) کې ږدي. ددې پوښ ټوټه ډېره گران بیه ده، او ایتونه پرې په سړو زرو لیکل کېږي، په کسب الکعبه کې چې له حرم څخه ۷-۲ کیلو متره لېږې ده د کعبې زاړه او اضافي شیان لکه پوښونه، دروازې، محرابونه، غالی او نور ساتي. شاهد وویل چې د کعبې پوښ نه وینځل کېږي.

د کعبې دپوښ جوړول یو کال وخت غواړي، له پاسه پرې ایتونه، یاحنان، یامنان، طیبه کلمه، سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم، لیکلي وي البته دالیکنې پر هر پوښ بدلېږي، د حج په ورځو کې ددې لپاره چې د چالاس ورونه رسېږي د کعبې پوښ د کعبې له بیخ څخه باندې دوه متره لوړ تاو او آن له شاذروان څخه هم پورته وي. داځکه چې ځینې خلک د تبرک لپاره د کعبې پوښ په پټه څیرې کوي او له ځان سره یې وړي، په نورو ورځو کې د کعبې پوښ ټوله کعبه پټوي او تر ځمکې غوړېدلې وي، د کعبې د اوسنۍ پوښ بیه خو راته معلومه نده خو ۳۴ کاله وړاندې په ۱۹۷۹ز کې پر هغه پوښ چې ملک خالد بن عبدالعزیز السعود کعبې ته جوړ کړی و په هغه ارزانۍ کې او په هغه وخت کې چې پیسو ډېر ارزښت درلود شپيته لکه سعودي ریاله لگښت راغلی وو او داپوښ په یوولس میاشتو کې جوړ او ۸۰ کیلوگرامه وربښم، ۳۰۰ کیلو سره اوسپین زر اوله استرسر بېره ۲۵۸ متره ټوکر پکې کارېدلی وو په همدې کال د کعبې ددروازې په پوښ کې چې څلور متره

پلنوالی او اوه نیم کیلو متره طول یې درلود ۱۲۰ کیلوگرامه سره او سپن زر کارېدلي وو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د ایرانیانو کودتا

شاهد په ۱۹۸۴ز کال په کعبه کې د ایرانیانو کودتا هم یاده کړه او ویې ویل چې ایرانیانو په تابوتونو کې وسله حرم ته راننويستی وه، او داسې تاثر یې ورکړی وو چې گویا په تابوتونو کې یې مړي د جنازې لپاره راوړي دي. کودتا ه کوونکي د باب الفتح منارو ته هم ختلي وو او لاندې یې ډزې کولې. شاهد زیاته کړه سعودي چارواکي حیران وو چې کودتا کوونکي له منارو څخه څنګه رابنکته کړي بالاخره شهید جنرال ضیاء الحق ته یې ټېلیفون وکړ هغه ډاډ ورکړ چې وار مه خطاکوئ زه پخپله درځم خوتاسو زما تر درتللو ښې پرېمانه اوبه جوش کړئ، هماغه وو چې له پاکستان څخه کماندو عسکر او پخپله شهید جنرال ضیاء الحق راغلل دا اوبه یې په هلیکوپترونو کې پورته کړې او په منارو کې یې پر کودتا کوونکیو ور وشیندلې هماغه وو چې کودتا کوونکي وسوځېدل وار خطاشول او لاندې رابنکته شول چې دلته یې بیا ونیول.

د شاهد په وینا، ایرانیانو غوښتل چې په مدني حرم کې هم کودتا وکړي، او هلته د حضرت عمر رض قبر ونړوي او د حضرت محمد ص د قبر له څنګ څخه د هغه جسد وغورځوي، د ایرانیانو دې کودتا د سعودي او ایران اړیکې خرابې کړې او سعودي څو کاله ایرانیانو ته د حج اجازه نه ورکوله.

شاهد زیاته کړه چې د حرم په هر پور کې د تنظیف د وسایلو د برېښنا د وسایلو، د قران کریم د الماریو او... لپاره ډیپوګان شته دي.

د کعبې نوې یا اوسنۍ دروازه په ۱۳۹۹ هـ ل د ملک خالد بن عبدالعزیز په وخت کې جوړه او په همدې کال د ذوالحجې په ۲۲ مه لګېدلې ده، په دې دروازه په عربي د لیکل شوي متن ژباړه داده: «پخوانۍ دروازه د سپېڅلو

حرمینو د خادم ملک فیصل بن عبدالرحمن ال سعود په وخت کې په ۱۹۲۳ په مکه کې جوړه شوې او دا دروازه د سپېڅلو حرمینو د خادم ملک خالد بن عبدالعزيز ال سعود په وخت کې په ۱۳۹۹ کې جوړه شوې ده.

www.melitahrik.com
0777 400 116

اتفاق په پښتانه کې پیدانه شو

یوه ورځ د حرم په دوهم پوړ کې روان وم چې په ویلچر کې ناست یوتن راباندې غږ وکړ ویل یې چې په تلوېزیون کې مې ډېر لیدلی یې ستا دیني او سیاسي نظر مې خوښ اوزموږ دزړه تنده ماتوې نوځکه مې وغوښتل چې له نږدې درسره وگورم دې شخص خپل نوم عبدالوکیل مددخېل معرفي کړ ویې ویل چې تراټم ټولگي یې درس ویلی او پخپله یې ځان په تمانچه ویشتی دی اوس یې لاس او پښې کار نه کوي له مددخېل سره موډېرې سیاسي او شخصي خبرې وکړې ویې ویل چې په ښرنه کې صرافي، په اسلام آباد کې درخت غټ پلورنځی اود کابل په منډوي کې درې پوړیزه لوی لوی سړایونه، میوند جادې ته نږدې د منډوي په خوله کې بل سړای لري، ده وویل چې پلار یې حاجي گلغا نومېږي او له درې میندو ټول ۱۶ وروڼه دي خو د بې اتفاقی ناروغۍ پکې ځای موندلی دی. ده وویل چې ددوی په سړایونو کې دهر دوکان دکرایي ارزښت تر ۵۰ زرو افغانیو دی خودوی تر ۱۵ زرو افغانیواخلي او دوی د بې اتفاقی له کبله دوکانداران داکمه کرایه هم پوره نه ورکوي.

ماله سره ځان سره وویل چې ۱۶ وروڼه او دومره شتمني خو غټه پانگه او دا الله ستره لورینه ده خو زموږ پښتانه له دې لورینې هم گټه نه شي اخستلی.

دپښتنولوړ بیبي شتمنۍ فیلسوف، ارواپوه، شاعر او خان ارواښاد خوشحال خان خټک درې سوه کاله پخوا دپښتون پردې حالت ژپلي و:

اتفاق په پښتانه کې پیدانشو
گني مابه دمغل گريوان پاره که

مدد خپل وويل چې له راډيو يې اورېدلي چې سعودي هر کال د حاجيانو له
درکه ۳۰ ميليارده ډالر گټي.

د مولوي احمدي جگره

سحر لس بجې له حرم څخه خونې ته لارم گورم چې د عمارې په مخ کې
د حاجيانو بيرو بار دی کله چې خونې ته ننوتم نو مولوي احمدي له غوسې
تک سور او بنسټی دی چيغې وهي، پټکې کوي (اينا مسلمان نيستن، تجار
هستن، سريک چک او آب) گوز شان مير، ورته مې وويل چې حوصله
وکړه څه خبره ده، هغه وويل: زموږ پخوونکي (اشپز) قاري ته د شرکت
يو تن مسؤل حاجي عبدالله په غوسه شوی و چې ولې يې ډېرې اوبه کارولې
دي، اشپز خفه شوی اوس يې استعفی کړې او له شرکت څخه يې خپله تزکیه
اخستله خو حاجي عبدالله يې پر تزکیه پانه لاسليک نه کاوه د شرکت پر ځای
يې په تزکیه پانه ما (مولوي احمدي) لاسليک وکړ، وروسته حاجي عبدالله
ما (مولوي احمدي) ته بنکنځل وکړل چې ولې مې دا لاسليک کړی دی)
د دواړو جنجال شوی و يو بل ته يې بنکنځل کړي وو حاجي عبدالله
غوښتل چې مولوي احمدي وشړي خو احمدي ورپسې ټول حاجيان د
احتجاج په ډول راوېستي وو غوښتل يې لاريون وکړي، بالاخره ما او گلاغا
دواړو ته خبرې وکړې او ستونزه مو هواره کړه.

د مکي حرم کتابتون

یوه ورځ مازیگرزه، استاد عنایت الله، دهغه ملګري گل احمد او ... دحرم کتابتون ته ولاړو، دحرم کتابتون په هغه ځای کې جوړ شوی چې دحضرت محمد ص زوکړه پکې شوې ده، دلته لوی کتابتون دی خود حج په ورځو کې دیروبار له کبله دعامو خلکو پر مخ بند وي ددې کتابتون په مخ کې پر حاجیانو هغه کتابونه وړیا وېشل کېږي چې د توحید، زیارتونو او عقیدې په اړه سلفي نظر څرګندوي، همداراز هغه کتابونه چې سعودي چارواکیو دشیعیت په رد کې لیکلي او ټوله محتوا یې د شیعه ګانو، دهغوی د افراطیت ټکونه، دشیعیت د څانګو او عقایدو او موضوعاتو څېړنه ده یعنې دلته دشیعیت پر ضد یو کلک تبلیغاتي سنگر تود ساتل شوی دی دا کتابونه په ډېرو ژبو لیکل شوي دي ماهم پښتو او فارسي کتابونه واخستل دلته مو ډېر عکسونه هم واخستل. دلته سړي ته دمسلمانانو پردردوونکي حالت او خپلمنځیو اختلافاتو افسوس ورشي، دا انرژي چې سعودي عربان یې دشیعه مسلمانانو پر ضد کاروي او یا برعکس که دکفارو او داسلام او اسلامي نړۍ ددښمنانو پر ضد وکارول شي نو داسلام وړانګې به دنړۍ ګوټ ګوټ ته رسېدلې وي، دکتابتون مسؤلینو هلته په انګلیسي، عربي، فارسي او اردو ژبو لیکلي دي چې په دې ځای کې درسول الله ص زوکړه یقیني نده نوځکه یې بنکلول، لمسول او ... رواندي.

د حرم نقاشي

دحرم لومړی او دوهم پوړ درې، درې برخې لري ددوهم پوړ دوهمه یا منځنۍ برخه دملک عبدالعزيز په وخت کې جوړه شوې، دحرم فرش زېړ، نخودي، تور او نور مختلط رنگونه لري، ډېر ښکلي او ساده رنگونه.

ستنې يې چپس او مرمر دي هغه چې گول يا گردې دي هغه چپس او هغه چې څلور گوټيزې دي ، مرمرنگه دانې پکې لگېدلي دي ، په ستونوکې بنکلي کمانونه ، له گچو جوړ گلان ، چت يې صفر يا ميده چپس په گلابي ، نخودي شير چه يې او نورو رنگونوکې ، دستنولا ندينۍ برخه کې ، تور ، پايزاره ، ده په چت او پاڼوکې په زرگونه قنديلونه او پکې دي ، دريمه برخه چې ملک فهد جوړه کړېده ډېره بنکلي او عصري ده ، دهرې ستن لپاره ځانته جوړ شوي د ډېر عالي کيفيت تک سپين مرمر دي ، په هره ستن کې هم يې په سر او هم يې لاندې څلور خواوو ته ايرکنډېشنونه لگېدلي دي .

پروسرکال چې کله د صفا او مروه لار پراخېدله نو هلته هم په عصري بڼه کار وشو او ټولې لارې په ايرکنډېشن سمبال شوې او د صفا او مروه ترمنځ پنځه لارې دي يوه يې ځمکتلی (زېزميني) او څلور د ځمکې په سر دي .

حج ته هوایي او که دځمکې له لارې ؟

ماته پرځمکه سفر له هوایي سفر څخه ډېر خوند راکوي ، ځکه چې پرځمکه تلل خوشیاحت وي دنیا او مافیه او دخلکو رنګارنګي ویني خو له بده مرغه چې داهرڅه په امنیت پورې تړلي دي ، اردن دسعودي ګاونډی هېواد دی او ددې هېواد حاجیان هم حج ته په موټرو کې راځي ، ددوی څه ملګري زموږ ترڅنګ او سپډل کله چې بېرته تلل نو له لسو ډېر ۳۰۳ ته ورته موټرو کې یې خپل سامانونه بار کړي وو ددوی موټر و د سعودي او اردن د کورنیو چارو دوزارتونو اجازه پانې چې د ترحیل شمېره ، د موټر نمبر پلټنه ، د راتللو نېټه ، له سعودي څخه د وتلو نېټه ، د سپرلیو شمېره ، د سپرلیو نومونه هرڅه د موټر په مخامخ شیشه لګېدلي او ټولو یوځای حرکت وکړي ، دې کار ماته ډېر خوند راکړ او هغو شېبو ته یې وروستلم چې له افغانستان څخه به هم خلک په موټرو کې حج ته تلل ، هغه هم له پوره سکون او اطمینان سره . زما ، نه یادېږي خو له مشرانو مې اورېدلي چې شاوخوا پنځه دېرش کاله وړاندې زموږ له کلي څخه هم څلورتنه چې یو پکې زموږ د حج د ملګري غلام دستګیر پلار حاجي غلام سخي دی (الله دې لاهم اوږد عمر او ښه صحت ورکړي) ، د ملک بابا جان په موټر کې حج ته لاړل ملک بابا له هریوه څخه په غالب گومان څلور څلور زره افغانۍ واخستې او له درونټې څخه کعبې ته په موټر کې روان شول سفر یې ډېر خوندور و او ډېر ځایونه او هېوادونه یې لیدلي و .

د جنوبي اسيا مکتب

حج ډېره سخته او ستومانوونکي پروسه ده، ډېر کارونه او ډېر خدمتونه لري همدالامل دی چې رسول الله به دهر عبادت په پیل کې په دعا کې ویل چې: (ای ربه داعبادت مې قبول کړه خو دحج په اړه به یې ویل چې ای ربه ماته یې اسانه او له مایې قبول کړې)، هر حاجي په یواځې ځان خپل ځان ته د اخدمتونه شي کولی، او دبعثې او شرکتونو پلاوي هم ډاکار نشي کولی، نو سعودي ددې کارونو دښه انسجام لپاره دخپل دولت دحج او اوقافو د وزارت په چوکاټ کې څو مکتبونه جوړ کړيدي چې په ټولې نړۍ کې د حجاجو لپاره دپیسو په مقابل کې د قرار داد له مخې دا خدمتونه ترسره کوي.

داسيا ډېر هېوادونه په مکه معظمه کې د جنوبي اسيا او په مدينه منوره کې دبنگله دپش دمکتب (اداري) اړوند دي موږ هم د جنوبي اسيا دمکتب اړوند وو. ددې دفتر يا مکتب نوم (المؤسسه الاهلية المطوف لحجاج جنوب اسيا) و دامکتب بيا ځانته سل مطوفه يا څانگې لري د جنوب اسيا په هغه څانگه کې چې (معتز يحيى عبدالرحمن بدر) يې مشر و، سل مطوفه او مطوفات شامل وو دا هر مطوف دپنځو زرو حاجيانو خدمات اماده کوي يعنې د معتز اړوند ۵ لکه حاجيان وو موږ د ۷۸ مطوف اړوند وو.

ددې مکتب مرکزي دفتر د ابن لادن شرکت ترڅنگ په خالديه دوهم کې د محمد جبير پرسرک وو. ۸۰۰۲۴۵۰۰۱۳ يې وړيا او ۵۳۵۳۲۶ يې دپیسو په مقابل کې د اړيکو شمېرې وې.

زما دکارت دسیريال نمبر ۳۸۸۵۲۲ وو داشرکت دهرحاجي پر سر ۳۰۰ ډالره دخاک پولې په نوم له بعثې او يا د حاجيانوله لېږدوونکي شرکت څخه اخلي او ددې پيسو په مقابل کې حاجيانوته له جدې تر عمارو، له عمارو تر منی، له منی تر عرفات او له عرفات څخه تر مزدلفې، له منی تر عمارو، په مکه کې له عمارو تر مدينې منورې له مدينې منورې بېرته تر جدې ترانسپورت تنظيموي، د حاجيانو الوتنې، پاسپورتونه، دلېږد چارې او نومونه تنظيموي، کمپيوتر ته يې رسوي همداراز دبعثې پلاوی يا دشرکتونو استازي دعمارو د خونو او چپرکتونو د نيولو قرار داد له خلکو سره د همدې مکتبونو له لارې کوي، په منی کې څېمي او په عرفات کې تجيرونه همدوی نيسي، فرش کول يې هم دهمدوی کار دی په عرفات او دمنی په ورځو کې حاجيانوته ډوډۍ هم دوی ورکوي، موټرونه د حاجيانو دبار پورته کول اوښکته کول هم دهمدوی کار دی.

هر وخت چې حاجيان مکې معظمې ته ورسېږي نو موټر يې دهمدې شرکت مخته ورځي هلته ورته دهمدې مکتب پېژندپاڼه دغاړې کارت، اويو لاس بند ورکول کېږي چې دا څرگندوي چې دا حاجي دکوم مکتب دی، په کومه عماره، کومه خونه او کوم ځای کې اوسېږي، حاجيان که له جدې څخه مکې ته ځي که جدې ته، او که مدينې ته نو اوبه، جوس کيک کلچې او ځينې ډالۍ حاجي ته ورکوي.

دې مکتبونو د حاجيانو کار ډېر اسانه کړی دی.

د ابن لادن مسجد

کله چې د لمانځه وخت راشي نو دوکانداران لمانځه ته ځي خو دوکانونه نه بندوي، بلکې مخې ته یې پردې وځړوي او په ډاډه زړه خپل لمونځ کوي.

زموږ د عمارې او حرم ترمنځ په حفایر کې د ابن لادن په نوم مسجد زموږ دلارې په سرو خو ماپکې فرض لمونځ ندی کړی، یوه ورځ د مسجد د لیدلو لپاره ورتاو شوم دوه رکعتة نفل مې پکې وکړل، مسجد له ځمکې لوړ جوړ شوی، لاندې ځمکتلی هم لري په بنکلیو گرانبيیه غالیو فرش، ایرکنډیشنونه پکې فعال دي دښځو او نارینه وو د لمانځه بېل بېل ځایونه لري، د دواړو ځایونو ترمنځ شیشه یي کتاره ولاړه او یو بل یې پنا کړي دي، دښځو او نارینه وو د لمانځه ځایونه په ویکتورونو ښودل شوي دي. داد هغه اسامه دمیلیاردري کورنۍ لخوا جوړ شوی مسجد دی چې پخپله دلته په افغانستان کې په غرونو او ناوونو کې له هرډول ناز او نعمت څخه بې برخې ظاهراً خاص او خاص دیو پاک هدف او پاکې عقیدې لپاره څنگېده.

دریم مخلوق

یوه ورځ زه او شاهد، د مکې شرکت څلورم پوړ ته د دوکانونو او مغازو کتلو ته تللي وو کله چې بېرته رابښکته شو نو راته یې وویل راځه چې نن درباندي دریم مخلوق ووينم ماورته وویل چې په مطلب دي پوه نه شوم، هغه راته وویل چې د شرکت مکه د دیوال ترڅنګ د هجر اګانو (ایزه کانو) ځای دی حج ته له هره ځایه راغلي هجر اګان همدلته راغونډېږي، یوله بل سره پېژني، کیسې او مرکې کوي، موږ چې ورغللو دامهال یواځې شپږ تنه، هجر اګان ناست وو، خو شاهد وویل چې اوس ډېر حاجیان بېرته تللي،

، هجرانگان هم کم شوي دي خويياهم اوس يې ځينې په طواف، ځينې په بازار او نورو ځايونو کې خپاره دي، که نه دېرش پنځه دېرش تنه يې اوس هم شته دي.

د ځينو هجرانگانو غټ غټ تيونه له کميسونو لاندې بنسټ کارېدل شاهد وويل چې هجرانگان له نارينه ووسره يوځای طواف کوي او په احرام کې يې تيونه بنسټ کاري ځکه چې دوی د نارينه وو احرام کوي، حرم له هجرانگانو سره نابلده ندی استاد (عبدالملک همت) په خپل تاليف (زموږ د قبلې تاريخ کې) ليکلي چې چارواکيو او مخورو به هم له اسلام څخه وړاندې او هم د اسلام د يوې له روښانه کېدلو وروسته د حرم د خدمت لپاره مريان معرفي کول چې په دوی کې به يې قصداً هجرانگان چې هغه مهال به د آغاگانو يا اقاگانو په نامه يادېدل معرفي کول داځکه چې دوی بنسټ ته تمايل نلري اوله دې اړخه ترې ډاډ موجود دی.

حضرت معاويه، يزيد، خليفه ابو جعفر منصور، سلطان نورالدين او سلطان صلاح الدين؛ ټولو د حرم خدمت ته خصي يا ايزک مريان ورلېږلي دي استاد همت د علامه کردي له قوله ليکلي چې دده په وخت کې حرم ۲۴ تنه هجرانگان ايزه کان درلودل.

په مکه معظمه کې وروستی ورځې

وخت د چا خاطر نه کوي، داوبو په څېر تېرېږي او د خوند او لذت ورځې او شپې خود باد په څېر وي مياشت اونۍ، اونۍ ورځ او ورځ ساعت شي، زموږ ورځې هم په پوره کېدلو شوې، له ماما (حبيب الرحمن استاد) سره مې

د کور او دوستانو لپاره ځینې ډالۍ واخستلې خو مامامې راته وویل چې په مدینه منوره کې دمکې په پرتله ارزاني ده.

بالاخره دیکشنې په ورځ زما د ماما نوم هم د هغو کسانو په لست کې راغی چې سبا دوشنبه سحر اته بجې به له مکې څخه جدې ته روانېږي، همداسې وشول، سبا مې ماما د خفگان په بدرگه رخصت کړ، دهغه بېلتون راته سخت شو، خو چاره نه وه هغه هم زما پر بېلتون خفه شو، خیر هغه کور ته اوموږ یې سباته د اسلام د غوړېدلو، خپرېدلو او دامن او نور بنار مدینې منورې ته روانېدو، له هغه سره مې خدای پاماني وکړه، هغه یوولس بجې جدې ته ورسېد، ورته ویل شوي وو چې د شپې دولس بجې به کابل ته الوځئ، خود شپې پاو باندې دولس بجې لاهم منتظر وو خو چې یوه نیمه بجه مې ورته زنگ وواکه ټېلیفون یې کار نه کاوه، ددوشنبې ورځ مې په طوافونو تېره کړه، له حرم څخه مې د وتلو زړه نه کېده الله ج په دې ورځ ددولسو طوافونو توفیق را کړ. د مولوي صدیق الله او مولوي شفیع الله د دوست ملا صفت الله په مرسته مې د پنځم ځل لپاره د حجر اسود په ښکلولو او له ملتزم سره د سینې په مښلو زړه یخ کړ. دسه شنبې شپه مې په حرم کې اعتکاف وکړ، تر دوه بجو مې طوافونه او لمونځ وکړ وروسته د حرم دریم پوړ باب الصفا خواته ورغلم بوتان مې سر لاندې کړل او ویده شوم خو لا درې نیمې بجې نه وې چې بېرته پاڅېدم اودس مې کړ او مطاف ته ښکته شوم، له غرمې مخکې تر لس بجو په حرم کې په لمانځه او طواف بوخت وم لس بجې مې طواف وداغ پیل کړ، له طواف وروسته مې ځان ملتزم ته ورساوه ځان مې ورپورې ښه وښلاوه، په داسې وخت کې که زړه دکاني هم وي نو اوبه اوله سترگو او ښکې روانې شي، نور خلک هم ملتزم پورې نښتي وو دهغوی ژړاگانو او چیغو په فضا کې انگازې کولې نور نو پوه نه شوم څومره مې چې پخپل ژوند یادېږي

نو دومره مې ژړلي نه وو اونه مې خپلې دومره اوبنسکې لیدلې وي هېڅ مې زړه نه کېده چې له ملتزم څخه لېرې شم.

ماسپښین له لمانځه وروسته مې بیا طواف وکړ، د اوبسکو او ژړا حالت هماغه سحرنی و وروستی ځل مې په حرم کې دوه رکعتہ نفل وکړل خدای ج خبر چې څومره به رانه اوږده شوي وي، زمزم مې پرېمانه وڅښل خو لومړی ځل وو چې له خفګانه مې زمزم سم نه تېرېدل له حرم څخه راووتم مخ مې حفایر ته وو خو دوه درې ګامه وروسته به مې غیر اختیاري مخ حرم ته واوښت په پله ودرېدم او مخ مې کعبې ته کړې بڼې اوبنسکې مې تویې شوې اوږده دعامې وکړه په غټو غټو مې دحرم مناروته وکتل زړه نازړه مې حرم ته شاه او دیبا لیدلو په هیله ورسره خدای پاماني وکړه خپلې خونې ته لاړم خپل سامان او بیکونه مې برابر کړل څلور بجې د عمارو مخ ته موټر راغلل او سامانونه مو ورووېستل.

د جلال له ښار څخه د جمال ښار ته

د عمارو مخ ته څلور موټر راغلي وو په هر موټر کې ۴۶ تنه سپرېدل زه د څلورم موټر په لومړۍ څوکی د چلوونکي ترڅنګ کېناستم، ترڅو مو چې بارونه پورته کېدل، نو پاو کم پنځه بجې شوې، په همدې ټیم موټر حرکت وکړ.

لومړی دجنوبي اسيا مکتب ته ورغللو هلته یې راته وجبې چې په هره وجبه کې کیک، کلچي، بسکټ، د زمزم اوبو یو بوتل، یو دغاړې بیګ او جوس راکړل، دزمزمو پر بوتل داوبو څښلو دعاګانې لیکل شوې وې ډېر اسانه: په ښي لاس، اوپه ناسته اوبه څښه، بسم الله ووايه په درې دمو یې وڅښه اوپه پای کې الحمد لله ووايه.

کوم یو ساعت د مکې په کوڅو کې تاو راتاو کېدو ، تیاره ماښام دمکې له ښار څخه ووتلو د ماسخوتن لمونځ مو په عسفان کې وکړ له لمانځه وروسته مې له امام څخه چې سعودي و وپوښتل چې تاسې له لمانځه وروسته ولې سنت او وتر نه کوئ؟ هغه راته وویل چې سنت خو نفل دي او ستا خوښه چې نفل هرڅور کعته کوې، کله یې کوې او که نه یې کوې او موږ وتر کوو، خو د وترو وخت دسهار تر راتولو دی، څو مره چې یې ناوخته وکړې، ثواب دی، وتر تهجد او قیام اللیل دی او د قیام اللیل ترتیب دادی چې د شپې په وروستی برخه کې وشي، کله چې پوه شو چې زه افغان یم نو راته یې وویل تاسو ولې یوبل وژنئ، ولې مو وطن وړانوی، ما ورته وویل هلته اور امریکا جوړ کړی دی، د طالبانو د زور او ځواک په اړه یې پوښتنه وکړه کله چې ما معلومات ورکړل نو خوشحاله شو دعایې ورته وکړه خو ویل یې چې رسنۍ خونا سم معلومات ورکوي. موټر په ډیم اشارو روان دی ډېر تیز نه ځي، موټر چلوونکی مدين نومېده د مصر اوسېدونکی و ډېر ټوکی او خلاصه ټنډه یې درلوده، مدين ویل چې دلته یواځې د حج په موسم کې دخد مت لپاره راغلی او د ټول موسم اجوره یې زر ریاله ده، مدين وویل چې درې ورځې وروسته بهرته مصر ته ځي او وخت یې پوره کېږي. زموږ د تر حیل شمېره ۲۷۸۲۲۴ او د موټر پلټنه ۱۹۵۱ وو. له مکې څخه ۱۵۰ کیلو متره لېرې د الطیبة والجمعة سیمه کې مو د راحت په نوم هوټل (الفندق و مطعم الراحة) کې دمه وکړه چا ډوډۍ وخوړه، چا تازه مېوه، چا اوبه، چا چای او نور مشروبات، هوټل د پاکستانیانو دی، د ښځو لپاره بېل ځایونه لري، پراخه برنډه په حویلی کې پریمانه چوکۍ، مسجد، بیت الخلا، داوداسه ځایونه لري، ډېر بیروبار وو ما شل لوی موټر و شمېرل چې ورته ولاړ وو د هوټل عمله چې ډېر یې پاکستانیان وو، ډېر بوخت وو. د یو منځني خوراک بیه لس ریاله ده، چې روان شو ډېر پور راته وویل چې دوی ته د مکتب لخوا ټول پروگرام ورکول کېږي چې په څو بجو باید له مکې څخه روان شي، چېرې

دماښام او ماسخوتن لمونځ وکړي، چېرې دمه وکړي، دتڼک سرعت یې خو وي،
خو بچې په مدينه کې ددوی دفتر ته ځان برابر کړي خو بچې حاجیان ښکته کړي او
نور، ښي خواته مود خلیص کلی دی دا کلی د شپې لخوا پر رنگین وو خوپه کرڼه او
سمسورتیا نه، بلکې په برېښنا . دمکې او مدينې شاوخوا څلور نیم سوه کیلو متره
سړک دوطرفه دی ددواړو سړکونو ترمنځ دیوال او جال دی دمخامخ راتلونکي
موټر د اشارو رڼا دډرېور سترگې نه نیسي هر طرف ته پراخ سړک څلور کرښې لري
او څلور موټر پرې ځای پرې دهر ډول سرعت لپاره خپله لیکه ټاکل شوې او ټول
سړک په کیمرو څارل کېږي له دې پرته د پلېو خلکو لپاره هم یو سړک لري.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د رڼا او بریا په ښار کې

زړه ګیسه سترګې لگوه د قدم لاره نه ده
حبيب پرې ایښي قدمونه دومره خواره نه ده

اوس مې په یاد نه دي چې دادونښار د عبداللّٰه او که د کربوغي
د محمد امین نعت دی خو په کوچني کې مې په مسجدونو کې په ترنم ډېر
ویلی دی.

بالآخره پاو کم دوه بجې دانسانیت د پیغام او دښا او خلاصون د پلوشو
و پشونکي ښار مدينې منورې ته ورسېدو ، حکومت خو ځایه تاو راتاو کړو
خو ځایه مو پاسپورتونه چک شو ، دلته هم لومړی د جنوبي اسيا مکتب ته
ورغللو ، وجې يې راکړې سامان مو خونو کې ځای پر ځای کړ ، زموږ عمارې
حرم ته نږدې وي ټوله پنځه دقیقې لار وه ستړي هم وو خو ویده نه شو ، له
ماسره د مدني حرم د لیدلو تلوسه ډېره وه له لږې دمې وروسته حرم ته روان
شو د حرم لیدلو ډېر خوند راکړ ډېر پراخه ، ښکلې او شانداره . اخر ښکلې به
ولې نه وي ؟ دلته لسگونو زرو صحابه وو لمونځ کړی دټولو کائناتو په کچه
ستره هستي او ښکلا همدلته ده ، ددې مسجد بنسټ پخپله حضرت محمد
ص ایښی دی ، هماغه يې لومړنی خطیب او امام دی .

په برنډه کې مو په صف کې ځای ونيوه ، تهجد مو وکړل ، جمعې ته ډېر
وخت وو ډېر ملګري موله ستر تيا په صف کې په ناسته ویده شول ، په نبوي
مسجد کې د کعبې په مقایسه لمونځ ډېر اوږد و اوږده قومه ، اوږده جلسه او
اوږده قعه له لمانځه وروسته ملا یار محمد په باب رحمت در سول الله ص

مزار ته روان کړلو، درسول الله ص مزار ته تللې کوڅه که څه هم پراخه ده خو
 ډېر بیروبار پکې وو، ډېر ورو ورو مزار ته ورسېدو لومړی ځل مو
 د سرور کائنات پر مزار سترگې ولگېدې، دلته نور پروت دی، دلته
 د هدایت او ژغورنې ډیوه تر خاورو لاندې ده. دلته هم نورې ژرافګانې نه تم
 کېدلې د الصلوة والسلام علیک یا رسول الله چېغو فضا ونيوه او اوبښکې
 نه تم کېدلې.

موږ ډېرو کمالونو او کراماتو د خاوندروضي ته ولاړیو هغه چې :

حسن یوسف دم عیسی ید بیضا دارد
 آن که خوبان همه دارند وای تنها دارد
 یا

خدای یې مه ګڼه بېشکه چې بنده دی
 نور یې کل واړه صفات دي په رښتیا

د پنجرې دننه نه درسول الله (ص)، نه د حضرت ابوبکر صدیق اونه
 د حضرت عمر رض قبرونه ښکارېدل خو د هریوه د قبر په برابری یو سوری وو
 چې له خیرتیا وروسته ترې د قبر یوه څنډه ښکارېده که خلک درسول الله د
 مزار په زیارت کې افراط کوي نو پولیس هم د بدعت په مخنیوي کې افراط
 کوي که په سهوه هم د چالاس د مزار تر څنګ پرکټاره ولگېد نو پولیس
 پرې غوسه شي.

کله چې له لمانځه فارغ شو نو دلته خو طواف هم نه و دنفلو وخت هم نه و
او سترې هم وو نو خپلو خونو ته روان شو، نږدې وه چې لار مو غلطه کړې
وای

www.melitahrik.com
0777 400 116

صفه او رياض الجنة

د سحر چای له خښلو وروسته بېرته حرم ته لاړم ، اودس او دخانبت لمونځ مو وکړ ، غوښتل مې چې ټول حرم ووينم نابلده وم ماويل ښه به وای چې اوس داسې يو څوک را پيدا شوی وای چې دلته بلد وای او ماته يې هم لار ښوونه کړې وای ، خو کله چې د حرم دوهم پوړ ته ختمل په زینه کې يو ځوان راباندې غږ وکړ ، مينه ناکه او توده سترې مه شي يې وکړه ويې يل چې نوم يې قاري شريف الله او دملا احمد گل زوی او دلغمان دقرغه يو ولسوالۍ د عزيز خان کش اوسېدونکی دی د قاري شريف الله کورنۍ ما پېژندله په بله بېره کې د څوارلس کاله گډ ژوند سر بېره دهغه پلار ارواښاد ملا احمد گل زما دمور (اللهم اغفرها وارحمها) ترورزی هم دی له ملا احمد گل څخه ما په مسجد کې ډېر سبق ويلی او د قاري شريف الله مشرورور مولوي رفيق الله زما د درس ملگری دی.

قاري شريف الله شپږ ورځې وړاندې مدينې منورې ته راغلی او بلد و په حرم کې يې ښه وگرځولم هر ځای يې راوپېژنده د حرم په غولي کې د خښلو داوبو ټانکۍ ته ورته ځای جوړ شوی چې دکارولو لپاره ډېرې بمبې لري قاري شريف الله وويل چې دلته د حضرت ابو ايوب انصاري رض کور وهغه چې د حضرت رسول اکرم ص اوښه يې دهجرت پرمهال په دروازه کې ځملاسته او درسول الله ص دمېلمستيا وياړ په مدينه منوره کې لومړی د همدې په برخه شو ، اوس خوهغه کور ږنگ شوی خو ځلي ته ورته داتانکۍ يې په ياد جوړه شوې ده.

له دې وروسته يې مسجد ته دننه صفې ته وروستل اصحاب الصفة د اسلام په تاريخ کې ډېر مشهور دي ، د حضرت رسول الله ص پر ژوند ځينو

صحابه وو خپل ځان اسلام ته وقف کړ، دوی نور کار وبار نه کاوه، دنبوي مسجد او درسول اکرم ص د کور ترڅنګ به په یوه صفه ناست و، زده کړه یې کوله، امر بالمعروف یې کاوه، په جهاد کې یې عملي ونډه اخسته او درسول الله ص قوماندې ته به منتظر وو. صفه اوس دنبوي مسجد په دننني حریم کې ده درسول الله ص مزار سره نښتې داځای اوس هم له نور مسجد څه لوړ دصفې په شکل دی چې شاوخوا ترې کتاره تاوه ده.

دماز دیگر لمونځ مویه صفه کې وکړ، دلته د ځای موندل هم اسانه ندي خویاهم له لږ کوبښ او انتظار وروسته مو ځای وموند له لمانځه وروسته مې په صفه کې حجرې (د حضرت عایشې خونه چې اوس هلته حضرت رسول الله ص او شیخین رض بنح دي) ته نږدې ځای وموند هملته کېناستم، تلاوت مې پیل کړ، په نبوي مسجد کې تفاسیر او دقران ژباړې هم ایښودل شوي دي دمانام لمونځ مې هم همدلته وکړ، له لمانځه وروسته ریاض الجنة ته ولاړم هلته له صفې هم ډېر بیروبار وي، نوبت ته ودرېدو چې که کوم څوک له لمانځه ووځي او ځای یې اوزگار شي، هرڅوک غواړي چې هلته ډېر لمونځ وکړي، کېني، اطاعت وکړي خودبیروبار له کبله ددې هیلې ترسره کېدل اوپه مړه خپته لمونځ، ناسته او ذکر ستونزمن کار دی، پولیس پر خلکو د (ژرکوی غږ کوي اووایي چې چا دوه رکعت له لمونځ کړي وي نو ځای دې نورو ته پرېږدي چېغې وهي څوک چې ناست وویني نوپورته کوي یې چې نوروته ځای اوزگار شي، دیروبار له کبله صفونه ډېر تنګ وي، د سجدې په وخت کې سر دمخکیني شخص په پښو کې ایښودل کېږي ما هم ځای وموند دوه رکعت له لمونځ مې وکړ پولیسو خپلې چېغې وهلې چې پیامې نیت وکړ ماویل شپږ رکعت اوایین لمونځ خوپوره کوم، زړه مې نه کېده، چې ووځم خودخلکو له بیروبار او انتظاره وشرمېدم.

پولیسو هڅه کوله چې حاجیان هغې کوڅې ته ور مخ کړي چې درسول الله پرمزار تېرېږي او باب السلام ته وتلې ده، خو ما هڅه کوله چې درسول الله ص په محراب کې هم کم ترکمه دوه رکعت له مونځ وکړم خو دیو بار له کبله بریالی نشوم خوپه سبامې دا ارمان هم ترسره کړ. د حرم خادمانو په صفه کې سپینې او په ریاض الجنه کې شنې غالی غوړولې دي.

نبوي مسجد دامهال ډېر ښکلی دی لاندې باندې په سرو غالیو پوښل شوی، ستنې یې ډېرې ښکلې کمانونه لري، رنگ یې تور او شیرچه یې ته ورته ښکلې او ساده دی دهرې ستنې لاندې مرمر او لاندینۍ برخه کې ایرکنډیشنونه، دستنې پاسنۍ برخه کې ډېرې ښکلې گنبدې او ترې لاندې درنا لپاره جالۍ هرې خواته لویې کړکۍ، د کړکیو لاندې له یو فټ څخه په پلنو پټیو په کریمي رنگ ایتونه لیکل شوي، په بله برخه کې دستنې ډیزاینونه تغییر شوي، دامحرابو ته ورته له رنگه مرمر جوړ شوي گلان دي، په هره پایه کې څلور خواو ته د عظیم الشان قران لپاره رفونه جوړ شوي دي، له دې پرته د مسجد په هره برخه کې د عظیم الشان قران لپاره الماری جوړې شوې دي، ډول ډول قندیلونه او د بریښنايي څراغونو لپاره له پیتلو (زېرو) جوړ لوی شیتونه لگېدلي دي، په ستنو کې له کمانونو لاندې او د مرمرو لپاسه له مرمرو راتاو د زېرو لوی شیت ستنوته لښکلا ورکړېده.

باب کعبې ته پرنږدې دیوال په مرمرو ټول سورت واقع په دې بڼه لیکل شوی چې مرمر تراشل شوي او حروف ترې راوتلي دي، د ډېرو دننه حروف لیکل اسانه دي، خو دا چې ډېرې له پاسه حروف و لیکل شي دانو ستونزمن کار دی ځکه چې د ډېرې مخ به ټول تراشې او حرف به ترې راوباسي، د حرم ټول فرش تک سپین مرمر دی، بهر په سالون (غولي) کې کمپیوټري ستنې لگول شوې دي چې د کمپیوټر په قومانده کله ستنې شي او کله سایه بان، که

کله لمر تود او یا باران وي نو د دې ستونو وزرونه په کمپیوټر غوروي خو چې
کله هوا ښه وي نو دا وزرونه قات او بېرته له ستني تاو شي د حرم د بهرني
سالون ځمکه په تورو او خړو چپسو پوښل شوې ده.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د نبوي حرم پراختيا

په مدينه منوره کې پروت نبوي مسجد له ډېرو فضاييلو او ځانگړتياوو څخه برخمن دی.

دا يوله هغو درې ځايونو څخه دی چې د کتلو لپاره يې د سفر بستره تړل روا دي، رسول الله ص فرمايي: له درې مساجدو (مسجد الحرام، مسجد اقصی او همدې نبوي حرم) پرته دنورو ځايونو او مساجدو د کتلو او احترام لپاره سفر مه کوئ.

همدا راز رسول الله ص فرمايي چې په نبوي مسجد کې لمونځ دنورو مساجدو په پرتله زر ځله غوره دی.

له نبوي مسجد او په مدينه منوره کې له پرتو نورو مساجدو سره د اسلام ډېر خاطرات او واقعات تړلي دي، دا مسجد لکه څنگه چې ډاکټر محمد الياس عبدالغني وايي ډېرو ايتونو او حديثونو، په پېژندنه او دهغوی د مفهوم په تشرېح کې مرسته کوي.

په مدينه منوره کې د ځينې مساجدو د بنسټ ډبره رسول الله ص پخپله ايښې، ځينې مساجد صحابه و رض دهغه ص په ژوند کې جوړ کړي او رسول الله ص پکې لمونځ کړی دی په ځينې ځايونو کې رسول الله ص لمونځ کړی خو هلته د صحابه وو په وخت کې مسجد نه و جوړ شوی، بلکې هلته حضرت عمر ابن عبدالعزيز په کال ۸۷-۹۳ چې دخليفه وليد بن عبد الملک په وخت کې د مدينې والي وو جوړ کړي دي، خليفه وليد هغه ته امر وکړ چې ټول هغه ځايونه نښه او مساجد پکې جوړ کړي په کومو کې چې رسول الله ص لمونځ کړی و، حضرت عمر ابن عبدالعزيز هم همدا سې وکړل.

ترکي خلیفه سلطان سلیمان خان عثمانی په خپل دور له ۹۲۲ تر ۹۴۸ هـ کي د مدینې ټول تاریخي مساجد بیا ورغول.

د ال سعود د کورنۍ مشهور واکمن شاه عبدالعزیز د حرمینو په شمول ټول مساجد له دولت سره رسمي کړل، د حرمینو خادم ملک فهد د اسلامي چارو، وزارت وگوماره، چې ټول تاریخي مساجد پراخ او ورغوي، دهمده په امر د قبا، قبلتین، میقات، علي، مستراح، ابو ذراو جمعه مساجد له سره جوړ او دغما، ابوبکر صدیق، عمر ابن خطاب، (مناخه) او دفتح مسجد ورغول شول.

مدینې منورې ته د رسول الله ص له هجرت وړاندې د مدینې، مسلمانانو په هماغه ځای کې لمونځ کاوه چې اوس پکې نبوي مسجد جوړ دی کله چې رسول الله ص مدینې منورې ته هجرت وکړ نو هغه ص هم همدلته لمونځ پیل کړ، او د ۲۲۲ هـ دربیع الاول په میاشت کې یې همدلته نبوي مسجد جوړ کړ، دلومړي جوړ شوي نبوي مسجد اوږدوالی ۳۵ متره او پلنوالی یې ۳۰ متره، دچت لوړوالی یې پینځه لاسه دوه نیم متره وو او چت یې دخرما له څانگو او ستنې یې دخرما له ډډڅخه وې، کله چې رسول الله ص دهجرت په اوم کال دخیبر له غزا څخه راستون شو نو دنبوي مسجد اوږدوالی یې پنځلس او پلنوالی یې شل متره پراخ کړ، په دې توگه دنبوي مسجد طول او عرض مساوي ۵۰+۵۰ شو نن سبا ددې حد شمال ته دترکي مجیدی ودانۍ دچت او لوېدیځ ته له منبر څخه ترپنځو ستنو پورې دی او دې اندازې ته اوس هم دمسجد ددیوال په پورتنۍ برخه د نبی ص دمسجد اندازه لیکل شوې دي.

وروسته دامسجد دحضرت عمر رض په وخت دهجرت په ۱۷مه یا ۲۳۸ ز، دحضرت عثمان په وخت ۲۹هـ یا ۲۵۰ ز، داموي خلیفه ولید بن

عبدالملك ۲۴۹، د حضرت عمر ابن عبدالعزيز په واسطه له ۸۸هـ تر ۹۱هـ ياله ۷۰۷ز تر ۷۱۰ز پېر د عباسي خليفه مهدي بن ابو جعفر په وخت له ۱۲۱هـ تر ۱۲۵هـ، سلطان اشرف قايتبا دي په ۸۲۲هـ تر ۸۸۸هـ، سلطان عبدالمجيد عثماني په ۱۲۲۵هـ تر ۱۲۷۷هـ ۱۸۴۸ تر ۱۸۶۱ پراخه كړې. شا عبدالعزیز ال سعود هم نبوي حرم پراخ كړ، هغه شمالي اړخ ته ۲۲۴۲ مربع متره ساحه ونړوله، او ۲۴۲ مربع متره ساحه يې نوره هم ورسره اضافه كړه، چې ۲۸ زره لمونځ كوونكيو ته يې ځای پيدا كړ دا ودانۍ مستطيل ډوله ده، په منځ كې يې يو بل دالان جوړ كړ چې دملك فهد د پراختيا پر مهال يې دلته دولس ستونو ته ورته چترۍ ولگولې چې په كمپيوټر خلاصېږي او بندېږي.

ملك فهد هم په ۱۴۰۵ د صفر المظفر په نهمه د نبوي حرم د پراختيا كار پيل كړ چې د ۱۴۱۴هـ د ذوالقعدې په ۴مه پای ته ورسېده په دې پراختيا كې هغه لويه پراختيا شامله ده چې د سعودي پراختيا له لومړۍ ودانۍ راتاو ده، په دې پراختيا كې ځمكتلۍ هم شامل دي او د وخت ټولې عصري غوښتنې پكې په پام كې نيول شوي دي په دې پراختيا كې چې يو نيم لك حاجيان پكې ځايېږي او ۲۱۰۴ ستنې لري هره ستن له بلې ۲ متره لرې ده خو په كومه برخه كې چې پر سريې گنبدده دستنو فاصله يې ۱۸ متره ده او منځنۍ مساحت يې $۱۸ \times ۱۸ = ۳۲۴$ متره مربع دی، ددې ډول گنبدو شمېر ۲۷ دی، په چټ د لمونځ كوونكيو لپاره ۵۲۸۲۵ متره مربع ساحه ده چې ۹۰ زره تنه پكې لمونځ كولی شي، په دې ډول په مسجد كې د لمانځه لپاره ټوله ساحه ۱۴۰۲۵۰ مربع متره ده چې ۲۴۰۰۰۰ پكې لمونځ كولی شي چې د پخوانۍ پراختيا نهه چنده برابرېږي.

دمسجد حوبلی. ۱۳۵۰۰۰ متره مربع ده چې ۴۳۰۰۰۰ تنه پکې لمونځ کولی شي، په دې ترتیب اوس د نبوي حرم په مسجد چټ او حوبلی کې ټول ۲۹۸۰۰۰ یاڅه کم اوه لکه تنه لمونځ کولی شي په نوي پراختیا کې د بنځولپاره د مسجد په وروستی برخه کې د لمانځه دوه ځایونه بېل شوي دي.

پخوا حرم دوه خو اوس اته مناره لري مسجد ټول په ایرکنډېشن سمبال دی، دوه ځمکتلي لري چې، په دې ځمکتلو کې ۴۴۴۴ موټر ځایېږي، آسانه حرکت هم کوي او اسانه تاوېدلی هم شي. د مسجد د پوره ابادۍ د اکاډمۍ دابن لادن شرکت کړی دی، د دې ځمکتلی په اړه به وروسته هم څه معلومات ولرو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د جمال ښار

مکه معظمه له ډېرو فیوضاتو او فضایلو څخه برخمن ښار دی د ښار دالله ج دکور او کعبې له فیض څخه برخمنه، د وحې دنزول کوربه ،دحضرت هاجرې او حضرت اسماعیل ع د اړو او اندېښمنوونکیو شېبو او ددوی ددعا او دزړه له درده دراوتلي غږ له برکته د زمزم داوبو د راوتلو ننداره کوونکي ،دحضرت ابراهیم ع ددعا موخه اود سیدالکونین حضرت محمد ص د زېږېدلو ځای دی . دلته الله ج خپلو بنده گانو ته خپل کبریا ذات ،خپل جلال ،خپل شان ،شوکت او دبدبه وربښکاره کړېده ،خو داچې مکه ټول غرونه او غونډۍ دي ،هوايې هم توده ده ،بیروبار هم پکې ډېر زیات وي نو حاجیان دمکې معظمې په پرتله په مدینه منوره کې خوښ وي ،مدینه منوره درسول الله ص دهجرت وطن ،دغزواتو وطن ،داسلامي حکومت لومړنۍ پلازمینه ،داسلام دپرتم دغوړېدا او دعوت د پراختیا ځای دی ،الله ج مدینې منورې ته دخپل گران محبوب هغه محبوب چې مادي او معنوي ښکلا گانې یې پرې تمامې کړي دي ،هغه یې دډېرو لویو او ښکو اخلاقو پرښکلا پسوللی د تلپاتې کور به توب ویاړ ورپه برخه کړ او همدا جمال اوس هم هلته شته دی ،بل داچې مدینه لوی ښار دی ،دمکې په پرتله یې هواسړه ده ،سړکونه یې لوی او خلاص دي ،غرونه او غونډۍ پکې کمې دي ،په هوار ډگر جوړ شوی ښار دی خلک یې ډېر مهذب ،لوستي ،روزل شوي او دښې او لوړې تربیې خاوندان دي چې د حاجیانو ډېر درناوی کوي ،کله چې حاجیان له سړک څخه اوړي نو دمدینې اوسېدونکي ورته موټر ودروي او ترڅوچې ټول حاجیان له سړک څخه اوښتي نه وي حرکت نه کوي .

همدا راز په مدينه کې دمکې په پرتله ارزاني هم ډېره ده ، په مدينه منوره کې د بقیع هدیره ډېر و جلیل القدره صحابه وو مدفن ځای دی ، مدني حرم نه یواځې د رسول الله ص ، بلکې د شیخینو ، (ابوبکر صدیق او عمر فاروق) مدفن ځای دی ، نو همدا لامل دی چې خلکو مکې معظمې ته د الله ج د جلال او مدينې منورې ته د الله ج د جمال ښار نوم ورکړی دی ، په مدينه منوره کې زموږ شپې او ورځې هم ښې تېرې شوې ، رسول الله ص مسلمانان ، هڅولي چې په نبوي مسجد کې څلوېښت لمونځونه پوره کړي ، اوس ټول حاجیان هلته هرو مرو کم تر کمه اته ورځې او شپې تېروي چې څلوېښت لمونځونه پوره کړي ، الحمد لله ما هم په مدينه منوره کې ټول لمونځونه په نبوي مسجد کې په جماعت ادا کړل ، او یو لمونځ هم رانه بې جمعې نشو .

جنته البقیع

ماداسې انگېرله چې جنته البقیع به له حرم څخه چېرې لېرې پروت وي، په جنته المعلى او جنته البقیع کې به هم دافغانستان په څېر لوړ لوړ قبرونه وي، پر هر قبر به دمړي نوم وي، دمړو دقبرونو په اړه خو په مکه معظمه کې او دجنته البقیع دموقعیت په اړه په نبوي مسجد کې له لومړي لمانځه وروسته په خپلې سهوې پوه شوم، مدينې منورې ته زموږ درسېدلو په لومړۍ ورځ مې خپل خواږه او پخواني ملگري، ډاکټر، شاعر، کيسه ليکوال او طنز طبع شخص بازمحمد بنادمن ته ټېليفون وکړ، بنادمن د المبارک او المهاجر شرکت له مسؤولينو څخه وو، چې حاجيان يې دلته را انتقال کړي وو، ماو بنادمن دطالبانو په وخت کې ډېرې بڼې شپې او ورځې تېرې کړې دي، دواړه هغه دچا خبره دعسکري دوخت انډيوالان وو، هغه مخکې هم څوځله مدينې ته راغلی او دلته بلد و، ډاکټر بنادمن ټاکلي ځای ته راغی له سلام سټري مه شي وروسته مې ورته وويل چې جنته البقیع ته مې بوځي هغه راته وويل چې جنته البقیع ته يواځې سحر او مازيگر دورتللو اجازه وي او بس نور وخت يې دروازې تړلي وي، سباسحريې ژمنه وکړه، سباسحرمو چې لمونځ په جماعت اداکړ نو ور روان شو، چې دحرم له دروازې ووتو نو مخامخ ديوې ډېرې لويې احاطې لوړې دروازې ته وروختلو دحرم ددروازې او دې دروازې ترمنځ يواځې يو سړک و پر دروازه ډېر بيروبار و بنادمن راته وويل چې همدا جنته البقیع دی، ددروازې دننه احاطه په نقشه جوړه شوې ده، لسگونه پوليس او متواگان ولاړ دي، خلک ددوی په آند بدعتونو ته نه پرېږدي، ددروازې دننه لږ وړاندې بڼې خواته دسړکونو ترمنځ څو قبرونه دي، چې ځينې يې واړه دي، خلکو ويل چې دادرسول الله دکورنۍ

(اهل بیت) یا ازواج مطهرات او ددوی بچیان او امام حسن دی، دلته ډېر قبرونه ځینو مشهورو صحابه ووته منسوب دي خو متواگان پر یوقبرهم پرېکنده حکم نه کوي چې گویا داقبر دفلاني دی، آن د حضرت معاذ، حضرت امام مالک، حضرت عثمان او حضرت عایشې رضی الله عنهم په څېر د مشهورو صحابه وو د قبرونو په اړه هم، همدومره وایي چې: داقبر فلاني ته منسوب دی، واللہ اعلم. هديره لویه ده، خو دهیچا پر قبر یې نوم نشته، لوړې لوړې شناختې نشته، ځینې قبرونه له ځمکې سره برابر او یا یوه لوېشت ترې لوړ دي خو بیا هم، هم شناختې او هم قبرونه د جنت المعلى له هغو لوړ دي، د حضرت عثمان او حضرت امام مالک قبرونه خلکو راوښودل خو نور مولانه پېژندل، وړاندې مو ولیدل چې له یوه قبر څخه ډېر خلک راتاو و، موږ هم ورغللو، چانه پېژنده په همدې کې یوه پنجابي له جیب څخه نقشه راووسته، نقشه موچې وغورځوله داقبر یې د حضرت معاذ رض وښود، له پنجابي مو وغوښتل چې دانقشه موږ ته راکړي چې یوه کاپي ترې واخلو خوله هغه سره په جیب کې دهمدې نقشې بله کاپي هم وه، هغه یې موږ ته راکړه، زه ددې نقشې په ترلاسه کولو ډېر خوښ شوم او ډېر قبرونه موددې نقشې په مرسته وپېژندل.

دلته هم افغانان له متواگانو پټ، ځان او کورنۍ ته کوچني کوچني قبرگوتی جوړوي خاوره را اخلي او پټه یې په جېبونو کې اچوي او بیایې وطن ته راوړي متواگان هم د ښکاریانو په څېر گرد گرځي او خلک له منکراتو منع کوي کله کله غوسه هم کوي.

د جنت البقیع د قبرونو په لیدلو موږ د پایله واخستله چې هغه قبرونه چې تابعینو او مشهورو خلکو او یا صحابه ووته منسوب دي او یا پېژندل شوي او د هدیرې په مخکې برخه یا مسجد نبوي ته نږدې دي نه وړانوي اونه یې

پرځای شوک بنځوي خودهدیرې په وروستی برخه کې بیا مړي ډېر نه پرېښودل کېږي او د جنة المعلى په څېر کال وروسته نور پرې بنځېږي، دلته هم قبرونه په نقشه دي او دهدیرې مسؤلین پوهېږي چې کوم مړی یې په کوم تاریخ بنځ کړی او کله پرې بل بنځولی شي، دهدیرې په شمال ختیځه سیمه کې مو ډېر قبرونه ولیدل چې مسؤلینو راسپړلي او دنویو مړو بنځولونه چمتو کړي وو، دقبرونه ټول خام او په منځ کې یې لحد و، دلته هم کار اسانه دی، په نبوي حرم کې د مړي جنازه وشي او دلته یې راوړي، قبر ته یې ښکته کړي لحد پر خښتو پټ کړي.

او پرته له دې چې په لحد خاورې واړوي پلاستيکي تخته دقبر پر سر کېږدي او همدومره خاوره پرې واړوي چې دپلاستيکي تخته ښه پټه کړي، کال وروسته که اړتیا وه، نو داقبر بېرته سپړي او بل تن پکې بنځ کړي، جنة البقیع ډېر لوی لوی جلیل القدره صحابه دخلکو سترگوته دروي، دصحابه و خاطرات، سیرت او دژوند زرینې کارنامې.

ددې صحابه وو قبرونه چې له ځمکې سره آن نه پېژندل کېږي له هغو مزارونو او روضو سره له ځمکې تر اسمانه توپیر لري چې په هند، ایران، کشمیر پاکستان او افغانستان کې مالیدلي دي، په افغانستان کې حضرت علي رض ته منسوبه په مزار کې جوړه روضه، دهند په اجمیر کې دخواجه غریب نواز، په ډهلي کې د نظام الدین اولیا، دپاکستان په لاهور کې دد اتا گنج بخش، په حیدرآباد کې لال شهباز قلندر، په کراچی کې عبدالله شاه غازي، دایران په مشهد کې د امام رضا زیارتونه او د جنة المعلى او جنة البقیع دصحابه ووله ځمکې سره برابر قبرونه خلکو ته دا درس او پیغام ورکوي چې عزت په ګنبدو، شاهانه او مرمړین قبرونو او زرينو دروازو کې نه دی، بلکې په تقوا او اسلام ته په خدمت کې دی.

ترڅو چې په مدینه منوره کې وو نو څو ځله جنة البقیع ته د دعا لپاره ورغلو،
تېر یادونه او له صحابه ووسره زما د زړه ترلې تلوسې مې پکې لټولې، دهر
صحابي قبر ته به ودرېدل، گریوان، به مې لوند شو، په تصور کې به مې له
هغه سره د زړه خواله پیل کړې، نا ارامه وم په زیارت تسلی نه کېده لیوني زړه
مخامخ صحابه او حضرت رسول اکرم لیدل غوښتل خو داهسې جنون او خیال
وو.

له جنة البقیع څخه هم لوړ دیوال راتاو دی، د دیوال لاندې برخه کې کتارې
دي په سعودي کې چې څومره مالیدلي نو له هدیرو دیوالونه تاو دي،
د سعودي چارواکي چاته اجازه نه ورکوي چې آن د رسول الله احترام د زړه له
کومي وکړي، آن سلام ته یې هم سم نه پرېږدي خو هره شپه د سعودي په
ټلوېزیون کې لیدل کېږي چې خلک د سعودي د پاچا ملک عبد الله احترام ته
دومره ټیټیږي چې له رکوع سره یې توپیر نه کېږي.

د جنة البقیع په متواگانو او دامربالمعروف په ډله کې ډېر افغانان هم
شته دي خو ددوی جامه عربي او پر سر یې چلتار وي، له زیارت کوونکیو
سره ددوی افراطي چلند یې حوصلې کړم په غوسه مې ورسره بحث پیل کړ
ایت او حدیث مو یو بل ته واورول، اخر مې پیغور ورکړ چې دشو ریالو

لپاره یې خپله عقیده، فکر او مذهب پرېښی دی، هغوی چې زما استدلال واورېد نو خپل دفتر ته یې د ورتللو بلنه راکړه، دفتري یې د جنة البقیع له دروازې سره نږدې وو خو ورتللو ته مې وخت ونه موند.

دلته هم په ډېرو ژبو، د توحید، تفسیر، عقیدې، او د شیعیات ضد کېستې او کتابونه وېشل کېږي زه هم ترې برخمن شوم، دري ژبه یې روانه او فصیح ده خو پښتو یې ماته ګوډه او په ګرامر برابره نده.

د جنة البقیع د دخولي دروازې شمال خواته له دروازې لږ وړاندې د سړکونو منځ کې یو محوطه کې له سلو ډېرکتار قبرونه دي، چې له سیمنتو جوړې شناختې پرې ولاړې دي، هره شناخته فلزي لیبل لري چې د قبر شمېره پرې لیکل شوې هلته خلکو ویل چې داساچه د مهمو صحابه وو ده خو د هدیرې مسئولین وايي چې دا کار د مړو ورته وو ددې لپاره کړی چې خپل مړي وپېژني خو حکومت وروسته دا کار بند کړ، خو داسې نه وه حکومت هلته دنویو مړو ښخولو ته له سره اجازه نه ورکوي.

په مدني حرم کې جنازې

په نبوي مسجد کې هم له لمانځه وروسته جنازه کېږي دلته هم له لېرو لېرو ځایونو خلک خپل مړي د جنازې لپاره راوړي خو ددې ځای جنازه له مکي حرم سره توپیر لري، دلته هم د جنازې لمونځ او هم نور فرض لمونځونه ډېر اوږده وي، دلته د جنازې په لمانځه کې امام له دوهم تکبیر وروسته درود ته دومره لږ وخت ورکوي چې نیم هم نه ویل کېږي او له دریم تکبیر وروسته دعاته دومره وخت ورکوي چې آن دوه ځله پکې ویل کېږي، له څلورم تکبیر وروسته له حنفي مذهب سره باید مخ واړول شي خو دلته ډېر وخت وروسته سلام اړول کېږي داسمه ده چې د حرمینو امامان حنفي مذهبي ندي او په جنازه کې ویل کېدونکي درودونه او دعاګانې یې هم له حنفي

مذهبوسره توپیر لري، خو په خپلو کې خويې مذهب یو دی نوبیا ولې دمکې
او مدينې د جنازې لمونځ توپیر لري. دا هم کېدلی شي چې ددوی مذهبونه
هم یونه وي یو یې مالکي او بل یې حنبلي یا شافعي مذهب وي.
فرض لمونځ یې هم توپیر لري له تکبیر تحریمه وروسته ثنا وویل شي او بیا
ډېر وخت تېرېږي خو امام لا قرائت پیل کړی نه وي دومره وخت چې آن دوه
ځله پکې بیا هم ثنا وویل کېږي په قومه کې له سمع الله وروسته په ارامه یوځل
فاتحه او سورت لوستل کېږي همداشان په جلسه کې هم دفاتحې او دسورت
د پیلولو ترمنځ دومره وخت وي چې زموږ په مذهب کې د فرضو تاخیر پرې
راځي خو دهغوی په مذهب کې په دې ځایونو کې ځانگړي اذکار او دعاگانې
ویل کېږي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

پر دېس کوربانه

په مدينه کې زموږ دوهمه ورځ هم د حرم په کتلو تېره شوه، د حرم شاوخوا لورې او دنگې عمارې موهم وکتلې د ماسپښين له لمانځه وروسته زما د سخت او پخواني ملگري ډاکټر نذير احمدزي مشر ورور ډاکټر عبدالصير احمدزي راسره مخ شو، ما په لومړي ځل ډاکټر بصير شاوخوا دولس کاله وړاندې د کندهار ښار په مددچوک کې دده په کتنځي کې وليد، هغه مهال ډاکټر نذير په کابل کې دده لپاره څه شی راکړي وو کله چې کتنځي ته ورغلم نو زړور دده په کتنځي کې له سوال ځواب پرته کېناستم، ما داکار قصداً وکړ غوښتل مې ډاکټر احمدزي لږ متعجب کړم.

زه او ډاکټر صاحب بصير دواړه په سودايسې ووتلو په بازار کې دمکې معظمې په پرتله قيمتي وه، ترمازيگره په بازار کې وگرځېدو ډاکټر بصير د ډاکټر ښادمن دوی په شرکت کې راغلی و د مازيگره له لمانځه وروسته مې دواړه ډاکټر صاحبان يو بل ته وروپېژندل او تر ما ښامه مو مرکه او دزړه خواله وکړه، د ماسخوتن له لمانځه وروسته زه او ډاکټر ښادمن ناست وو چې د ډاکټر ښادمن تېليفون وشرنگېد د اوکې تڼۍ له کېکارلو وروسته يې مقابل شخص ته زما نوم هم واخست او همدلته يې راوغوښت گورم چې د ماسخوتن له لمانځه وروسته پاوباندې نهه بجې ملا ابراهيم له نوبابوسره مسجد ته راغی، ملا ابراهيم د غزني او سپدونکي تکړه او وښان انسان دی، د طالبانو په وخت کې داستخباراتو د عمومي رياست د لوژستیک رئيس وو، دامهال په سعودي کې او سپېده، هملته يې ځانته کاروبار اوښه ژوند برابر کړی او دوهم واده يې کړی و تر دېره مود افغانستان پر حالاتو بحث وکړ، تېرې خوږې خاطرې مو رايادې کړې، څه

باندې یوولس بجې وې، چې ملا ابراهیم ډوډۍ ته روان کړو د حرم خواته د البیک لوی شرکت ته یې وروستو البیک موپه خوند و خوړ دولس نیمې بجې د بیا لیدو په ژمنه سره بېل شو.

سبا جمعه وه د جمعې په لمانځه کې اسلامي هېوادونو او په ځانگړې توگه فلسطین ته دعا وشوه خو سعودي چارواکیو چې خطیبانو ته پالیسي ورکوي افغانستان د عامستحق نه باله.

له لمانځه وروسته مې د حرم په دوهم پوړ کې د حرم په کتابتون همدا موضوع له یو چا سره یاده کړه هغه راته وویل چې یو ځل قاري حذیفې د جمعې په لمانځه کې امریکاته بد ویلي وو چې بیا دوه کاله ورک وو او اوس چې راغلی نو سیاسي خبرې نه کوي زه لا د حرم په کتابتون کې وم چې د ملا ابراهیم زنگ راغی ځای مې وروښود، ویل یې راځه چې یو مړی ډوډۍ و خورو، چې ښکته راغلم نو له ملا ابراهیم سره یو بل متشرع ځوان هم و ملا ابراهیم دا ځوان د غزني دمقر او سپدونکی ملا رحمت الله رامعرفي کړ.

بیا البیک ته ورغللو خو نوبت پرې نه وو د یوه افغان هوټل ته ورغللو په ۱۶ ریاله یې ډېرښه افغاني قابلې پلو چې پرېمانه دپسه غوښه پکې وه راکړه، ماچې دا ځای ولید نو بیا به ډېر ورتللم.

ملا رحمت الله هم په سعودي کې اوسېده ملا ابراهیم موږ ته وویل چې ملا رحمت الله هم غواړي چې په سعودي کې دوهم واده وکړي او موږ ورته څوک کتلي هم دي، کتل شوي انجلۍ یې هم افغان عربو او دمدينې اوسېدونکې راوپېژندله، په همدې ورځ ما سختن یې راته زېږی راکړ چې ملا رحمت الله ته مو دستمال واخست.

احزاب یا گڼې لښکریزه جگړه

د شپې ملگرو وغوښتل چې د مدینې منورې تاریخي سیمې لکه د احزاب د جگړې ځای او خندق، احد، قبلتین مسجد، قبا مسجد او نور وگوري. ما هم د دې ځایونو کتلو ته خپخپلاندې تلوسه درلوده، کله مو چې د سحر لمونځ په جماعت ادا کړ نو ټول ملگري ټاکل شوي ځای ته راټول شول، له یوه ډبرور سره مو پردې ټولو ځایونو د گڅولو او بېرته حرم ته د راوستلو خبره وکړه، ډبرور محمد فضل د بدر اوسېدونکی ډېر مذهب او ښکلی ځوان وو. ښکلی چلتار یې پرسر، ښکلی چینې پرتن او څهره یې د شهزادگانو وه. لومړی خندق ته ورغللو کله چې دهجرت پر پنځم کاربنو نظیرو، دمکې قریشو او نورو کفارو د مسلمانانو پر ضد لاس یو او پر مدینې دیرغل پلان جوړ کړ نو رسول الله ص د حضرت سلمان فارسي رض په مشوره له مدینې څخه د دفاع لپاره د کفارو د لس زره کسيز فوځ د مقابلې لپاره د سلع غره په لمن کې د خندق دوېستلو امر وکړ، اوس خو د دې خندق نښې هم نه ښکاري. البته د تاریخ او سیرت په کتابونو کې یې طول او عرض ښودل شوی او په عظیم الشان قرآن کې د دې جگړې یادونې هم شوې او آن یو بشپړ اوږد سورت د دې جگړې په نوم نومول شوی دی. د احزاب سیمه اوس ټوله پخه او سپکونه دي البته د دې سیمې د تاریخي هویت د ساتلو لپاره لاهم دلته د مساجد سبعة (اوو مسجدونو) څخه پنځه لا هم پاتې دي، د اپنځه مساجد خوا په خوا دي او حاجیان په هره یوه کې دوه دوه رکعتې نفل لمونځ کوي.

دلته لومړی د حضرت عمران خطاب، ورپسې د حضرت سلمان فارسي، ورپسې د الفتوح مسجدونه دي، له دې پاس د خندق په نوم یو لوی او ښکلی

مسجد د ملک فهد لخوا جوړ شوی دی ، دامسجد ډېر لوړ جوړ شوی دی او ډېر لگښت پرې راغلی دی، د سیمې د منتظمینو په وینا ، حکومت غواړي دا ټول کوچني مسجدونه بند کړي او همدې نوي مسجد ته وسعت ورکړي د نبوي مسجد خواته مسجد علي او مسجد جمعه هم واقع دي، ددوی په وینا ، خندق له همدې ځایه د احد تر غره غځېدلی وو.

دلته مو لمونځونه وکړل ښه وگرځېدو دانور کوچني مسجدونه اوس له پامه غورځېدلي دي ، نه یې رنگ او ترمیم ته پام شته اونه فرش ته اونه پکې جمع کېږي.

قبلتین مسجد

له دې ځایه قبلتین (دوه قبلووالا) مسجد ته لاړو ، دامسجد الفتح مسجد ته نږدې شاوخوا ۸، ۱ کیلومتری کې جوړ شوی دی ، مدینې ته درسول الله ص د هجرت پر مهال انصارو بیت المقدس لور ته لمونځ کاوه کله چې رسول الله ص دې ښار ته هجرت وکړ نو ده هم دالله ج په امر په لمانځه کې همدې لور ته مخ کاوه، داځکه چې دا حساسې شېبې وې که رسول الله ص کعبې ته مخ کړی وای نو داسلام دنوي ټوکېدلي بڼې پر وړاندې خنډونه جوړېدل.

قبلتین مسجد ته د بني سلمه مسجد هم وايي، داځکه چې موقعیت یې د بنو سلمه په سیمه کې دی بنو سلمه د ازدي قحطاني قوم اړوند د خزر ج په قبیلې پورې اړوند دي، دامسجد په خالد بن ولید روډ د حرم شمال لوبډیځ

ته د عقیق شېلې ته نږدې د سلع غره لوېدیځ ته له حرم څخه ۵، ۳ کیلو متره لېږې پروت دی.

د بیت المقدس لورته لمونځ کولو رسول الله ص ته هم خوند نه ورکاوه. د بیت المقدس لورته لمونځ کولو رسول الله ص ته هم خوند نه ورکاوه.

او تل به ورسره د اهیله وه چې کله به د الله ج لخوا ورته حکم وشي چې لمونځ بېرته د کعبې لورته وکړي بالاخره د حضرت براء بن عازب د روایت له مخې چې بخاري روایت کړی دی له ۱۶ یا ۱۷ میاشتو وروسته چې حضرت رسول الله ص بیت المقدس ته لمونځ وکړ د الله ج لخوا ورته امر وشو چې نور دې نو لمونځ کعبې ته کوه په دې اړه د حضرت انس بن مالک او حضرت ابن نجار دهغه روایت چې له عثمان ابن محمد څخه یې کړی لاندیز داسې دی چې: رسول الله ص خو د الله ج په امر بیت المقدس ته لمونځ کاوه، خو خوند یې نه ورکاوه، او تل یې د اهیله وه چې الله ج ورته حکم وکړي چې بېرته کعبې ته لمونځ وکړي، بالاخره یوه ورځ د بنو سلمه قبیلې اړونده ام بشیر په نوم یوې ښځې رسول الله ص ته غرمه مېلمستیا کړې وه او رسول الله ص هم ورغلی وو د ماسپښین د لمانځه وخت شو، رسول الله ص له صحابه و سره یو ځای په همدې مسجد کې د بیت المقدس په لور لمونځ کاوه رسول الله ص د نورو لمونځونو په څېر په دې لمانځه کې هم دا هیله لرله چې الله ج ورته د کعبې لورته د لمانځه کولو حکم وکړي، په همدې غرض به یې هر وخت اسمان لورته کتل او مخ به یې اسمان ته اړاوه رسول الله ص بیت المقدس لورته د ماسپښین د لمانځه دوه رکعتو کړي وو چې د الله ج لخوا ورته امر وشو چې خپل مخ کعبې ته واړوي هغه هم په دریم رکعت کې خپل مخ کعبې ته واړوه له همدې کبله دې مسجد ته قبلتین (د دوه وو قبلو والا) مسجد وایي، الله ج خپل رسول ته وفرمایل (قد نری

تقلب وجهک في السماء فلنولينک قبله ترضها فول وجهک شطرا لمسجد الحرام، يعنې: يقيناً موږ اسمان طرف ته ستا مخ اړول او بار بار کتل، وينو نو ژر دی چې هغې قبلې ته دې مخ واړوو چې ته يې خوښوې نو مخ دې د مسجد الحرام خواته واړوه (البقره ۱۴۴)

د قبلتين مسجد تاريخي ارزښت ته په کتلو د حرمینو خادم ملک فهد بن عبدالعزيز دامسجد هم پراخ او ورغوه.

د ملک فهد پراختيا وروسته چې پنځه ويشت کاله وړاندې تر سره شوې دامهال عمومي سړک خواته د دې مسجد اوږد والی ۸۳ متره، لوېدیځ اړخ ته ۸۲ متره، سهیل یا قبلې خواته ۹۵ متره دی، د مسجد ټول مساحت ۳۹۲۰ متره مربع دی، پورتنی منزل يې ۱۱۹۰ متره مربع دی. دوه منارونه لري او په مسجد کې ټولې ۲۱ لکه پخې خښتې کارول شوې دي له وروستي ترمیم وروسته پر مسجد پر لگول شوې کتيبې ليکل شوي: (انما يعمر مساجد الله من امن بالله واليوم الآخر. صدق الله العظيم. تحت رعاية خادم الحرمين الشريفين الملك، فهد بن عبدالعزيز ال سعود وفي عهده الميمون تم بعون الله وتوفيقه انجاز مشروع اعادة بناء وتوسعة مسجد القبلتين بالمدينة المنورة وذلك في شهر ۳۰_۳_۱۴۰۸ هـ الموافق ۲_۱۱_۱۹۸۷ م).

قبلتين مسجد ښه پراخه ساحه، شنې ونې، پاخه پارکونه او د اوداسه پراخه او پاک ځايونه لري مسجد په لوړه جوړ شوی دیوې دروازي په پاسنۍ برخه کې د مرمرو په تخته محراب انځور شوی او دا ښودل شوېده چې کله بیت المقدس ته لمونځ کېده نو محراب دلته وو او دبیت المقدس استقامت دې خواته دی.

د قبلتین مسجد او سنی محراب جنوب ختیځ خواته او د قدس محراب شمال ختیځ ته دی، د دې مسجد ترڅنګ د عمومي سړک ګلدانونه له ډول ډول ګلانو ډک دي د غره په لمن کې فواري جوړې شوې او ډېرې ښکلې ښکاري د ګلانو ګلان او فواري ټولې په جنراتور خړوبېږي او فوارو ته هم د جنراتور په زور له ژورو کوهیانو اوبه ور رسېږي .

www.melitahrik.com
0777 400 116

خندق او اووه مساجد

د سلع غرد د مدینې منورې په منځ کې پروت او د نبوي مسجد د شمال لوبډیځ څخه د سلع غره تر پیله ۲۹۰ متره واټن دی لوړه څوکه یې سل متره ، اوږدوالی یې یو کیلو متر ، ټول محیط یې ۴،۲ کیلومتره دی .

د سعودي حکومت یې د ساتنې او ښکلا لپاره ترې اغزن تار تاوکړی دی او مصنوعي فواري یې پکې لگولې دي .

ددې غره په لوبډیځه لمن کې پروت میدان کې رسول الله ص د خندق په غزا کې له صحابه ووسره یو ځای اړولي وو ددې غره ختیځ ، شمال او سهیل ته غراو رسول الله ص د سلمان فارسي چې اصلاً د ایران د رامهرمز یا اصفهان اوسېدونکی وو په مشوره لوبډیځ لورته خندق ووېست ، سعودي حکومت ددې میدان د تاریخي اهمیت د ساتنې لپاره دلته ډېر کار وکړ ، په دې شپږ سوه متره مربع اوږد میدان کې د موټر و لپاره تم ځایونه اېشارونه او ډول ډول بوټي کېنولي دي او د حدیقه الفتح نوم یې ورکړی دی ، او د سعودي حکومت یو امیر فهد بن عبدالعزيز دلته د غره په لمن کې د فتح مسجد په نوم یو لوی مسجد هم ودان کړ .

دا ځای له تاریخي پلوه د مساجد السبعة یا اوو مسجدونو په نوم یادېږي ، خو موږ پنځه مساجد ولیدل او د تاریخ په ځینو کتابونو کې هم دلته د پنځو او په ځینو کې د څلورو مساجدو نومونه راغلي دي حضرت عمر بن عبدالعزيز دلته هم په ټولو هغو ځایونو کې مسجدونه جوړ کړي په کوم ځای کې چې رسول الله لمونځ کړی دی .

ډاکټر محمد الیاس عبدالغني په خپل کتاب (مدینه منوره کې تاریخي مساجد) کې لیکي چې اګر که د سلع د غره په لمن کې اوس شپږ مساجد دي

چې تاریخپوهانو ټول د فتح په نوم نومولې دي سره له دې په څوارلسمه سلیزه کې دلته اوه مسجدونه مشهور وو دهغه په اند کېدلی شي چې دا اوم مسجد د بني حرام مسجد وي چې د فتح د مسجدونو جنوب ته پروت دی، خو ځینې بآور لري چې اوم مسجد به (رایه) وي چې له خندق سره نږدې پروت دی.

د فتحې مسجد

دا مسجد د سلع غره لوبډیخ ته په یوه برخه کې جوړ شوی د رسول الله ص همدلته کفارو ته ښېرا وکړې او د الله ج په امر بد توند باد راوالتو، د کفارو ځیمې یې ونړولې، او هرڅه یې ورته خراب کړل او وتښتېدل، هیتمي وایي چې دیته ځکه د فتحې مسجد وایي چې پر رسول الله ص همدلته دا الله ج لخوا د فتحې زېری وشو.

د پته مسجد ته احزاب نوم هم ورکول شوی دا ځکه چې رسول الله ص په همدې ځای کې دده پرضد راغونډو شویو کفارو احزابو ته ښېرا کړې دي، دا مسجد په اعلی هم مشهور دی ځکه چې په لوړه په غره کې جوړ شوی دی.

دا مسجد لومړی ځل حضرت عمر ابن عبدالعزیز جوړ کړ بیا د عبیدی پاچا یو وزیر امیر سیف الدین الحسین ابن آبي الهجا په ۵۷۵ هـ س له سره آباد کړ بیا په ۱۲۷۰ هـ س کې لومړی سلطان عبدالمجید له سره ورغوه، چې اوسنۍ ودانۍ یې هم همدا د سلطان عبدالمجید دور ده بیا ملک فهد په ۱۴۱۱ هـ س کې له سره ورغاوه، دېرې ښکلې جالۍ یې ورته ولگولې، دېر

یې بنکلی کړ اوډ پر گران بیه توره تیږه یې پکې وکاروله، د اوسني مسجد
دالان ۸،۵۰ متره او پلنوالی یې ۳،۵۰ متره دی او له ځمکې ۴،۵۰ متره
لوړ جوړ شوی دی.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د حضرت سلمان فارسي رضی مسجده

حضرت سلمان فارسي يو ډېر جليل القدره صحابي دی، نوم يې سلمان بن اسلام ابو عبدالله فارسي دی، داوسني ايران (پخوانی فارس) د رامهرمز خو د ځينو په وينا د اصفهان اوسېدونکی دی، هغه هلته اورېدلي وو چې رسول الله ص نبکاره کېدونکی دی نو در رسول الله ص په لټون راخوځېدلی وو پر لاره خلکو بندي او مړیې کړې ترهغې چې مدينې منورې ته راوړسېد دلته يې اسلام راوړ خو د بدر او احد په غزا کې شريک نشو داځکه چې هغه دامهال مړیې وو لومړۍ غزا چې هغه په کې گډون وکړ د خندق غزا وه. هغه له ۳۰ هـ س وروسته وفات شو د فتح مسجد لاندې سهيل خواته پروت مسجد د همدې په نوم يادېږي. حضرت سلمان فارسي رسول الله ص ته د خندق کنډلو مشوره ورکړې وه، اوس چې په کوم ځای کې دده په نوم مسجد جوړ دی حضرت حارث بن فضل وايي چې رسول الله ص دلته لمونځ هم کړی دی، حضرت عبدالله ابن معاويه هم همدا وينا کوي.

د علي ابن ابي طالب رضی مسجده

حضرت علي رضی د ابو طالب زوی د عبدالطلب لمسی څلورم راشد خليفه په عشره مبشره کې شامل د رسول الله ص د تره زوی او دهغه د لور حضرت فاطمة الزهرا مېړه وو، د تبوک له غزا پرته چې رسول الله ص کورته پرېښی وو نور په ټولو غزواو کې شريک وو بلاخره د رمضان په اووه لسمه په ۴۰ هـ س کال د عبدالرحمن ابن ملجم لخوا د ۲۳ کالو په عمر په شهادت ورسېد، حضرت علي رضی دهغه د زوی امام حسن لخوا د الار په ماني کې خاوروته وسپارل شو خو قبر يې معلوم ندي، د فتح دمسجدونو په پيل کې

دریم مسجد د حضرت علي په نوم دی، په قوي گومان د خندق د غذا پر مهال حضرت علي رض همدلته اوسېده. دامسجد د حضرت سلمان رض د مسجد سهيل ته پروت وو، امير زين الدين ضيغم بن حشرم المنصوري چې کله په ۸۷۲هـ س کې د مدينې والي وو نو د انځرېدلي مسجد يې بېرته ورغاوه، صالح لمعی مصطفی وايي چې دده له وروستی چت څخه داسې بنسکاري چې لومړی د سلطان عبدالمجيد په وخت ۱۲۲۸هـ س کې هم دامسجد ترميم شوی وو د سلع غره په لمن کې د پرتو مسجدونو په پرتله دامسجد تر ټولو لوی وو چې په ۱۴۱۴هـ س کې له مينځه وېوړل شو.

د حضرت ابوبکر صديق رض مسجد

عبدالله ابن ابی قحافه عثمان ابن عامر ابوبکر لومړنی راشد خليفه اوله عشره مبشره وو څخه دی، هغه په نارینه وو کې تر هر چالومړی، پر رسول الله ص ايمان راوړ او د معراج پېښې د تصديق له امله ورته د صديق لقب ورکړل شو، دهغه پلرنی نوم عبد الکعبه دی، رسول الله ص ورته عبدالله لقب غوره کړ. هغه رسول الله ته خپله لور حضرت عايشه په نکاح کړې وه ابوبکر صديق رض په ۱۳هـ س په ۲۳ کلنۍ کې وفات او د حضرت عايشې رض په حجره کې د رسول الله ص خواته خاوروته وسپارل شو. دفتح مسجدونو جنوب ته پر يوه لوړه پروت څلورم مسجد د ابوبکر صديق په نوم وو چې خلک به پر زینو ورختل.

د ډاکټر الياس عبد الغني په وينا، ابن نجار (۲۴۳هـ س) او مطری (۴۷۱م) ليکي چې دامسجد اوس نږدلی دی، خوا احمد عباسي په يوولسمه پېړۍ کې دامسجد ودان معرفي کړی، اودهغه د ډول او مساحت

په اړه یې معلومات ورکړي دي اوس چې دلته موږ کوم مساجد ولیدل نو په دوی کې هم د حضرت ابوبکر صدیق په نوم کوم مسجد نه وو.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د حضرت عمر ابن خطاب مسجد

حضرت عمر ابن خطاب ابن نفیل کنیه یې ابو حفص او لقب یې فاروق دی، حضرت عمر دوهم راشد خلیفه په عشره مبشره کې شامل، هونبیار پرېکنده، هوډمن، عادل او زړور شخص او دهغه لور حضرت حفصه رض درسول الله مېرمن وه، د حضرت ابوبکر صدیق له وفات وروسته په ۱۳ ه س کال خلیفه شو، او په ۲۳ ه س د ابولوء لوء مجوسي لخوا شهید او د حضرت عایشې په حجره کې د رسول الله ص ترڅنګ خاورو ته وسپارل شو. ده ته منسوب مسجد دڅوارلسمې پېړۍ تر پیله په کومه تذکره کې ندی یاد شوی آن چې علي بن موسی افندي په ۱۳۰۳ کې هم دامسجدنه دی یاد کړی له دې ښکاري چې دامسجد له ۱۳۰۳ ه س وروسته جوړ شوی دی. دامسجد اوس هم موجود دی، مستطیل ته ورته دالان لري او تورې تیرې پکې لگېدلې دي، په دې مسجد کې اوس هم پنځه وخته لمونځ کېږي.

د حضرت سعد بن معاذ مسجد

سعد ابن معاذ ابن نعمان ابو عمر انصاري اشهلي د اوس د قبیلې سردار و، د بدر په غزا کې یې گډون کړی او د خندق په غزا کې شهید شو.

ده ته منسوب مسجد د حضرت عمر ابن خطاب د مسجد سهیل لویدیځ لورته دی، په پخوانیو مصادر وکې ددې مسجد نوم هم نشته دی، آن علي بن موسی افندي هم نه دی یاد کړی، له دې ښکاري چې دا مسجد هم له ۱۳۰۳ ه س وروسته جوړ شوی او د مدینې منورې په ۱۳: ۴۴۷ ه س نقشه کې ځای لري، دامسجد اوس هم شته دی او په هماغه ځای کې دی چېرته چې پر حضرت سعد غشی لگېدلی دی، دامسجد مستطیل ډوله دی، دوه متره لوړه احاطه لري، چت نلري او درې خواته

ترې حديقۀ الفتح راتاوه ده له ختيځ څه لوېديځ ته ۲۵، ۲ اوله سهيل څخه شمال ته ۳۵، ۳ متره مربع دي چې ټول مساحت يې ۲۱ متره مربع راځي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د احد ډگر

دهجرت په دوهم کال الهي لښکر (مسلمانانو) شیطاني لښکر د (مکې کفارو) ته سخته ماتې ورکړه، دهغوی ډېر مشران یې ووژل، ډېر مال یې ترې غنیمت او ډېر یې ژوندي ونيول، دمکې کفارو ته دا ماتې د زغم نه وه، هغوی له مسلمانانو څه د غچ اخستلو او سوځول پوره یو کال یې چمتو والی ونيوه چې له مسلمانانو خپل غچ واخلي با لاخره د هجرت په دریم کال یې درې زره لښکر چې زادالمعاد په وینا، درې زره اوبسان او دوه سوه اسونه او د فتح الباري په وینا سل آسونه پکې وو برابر کړل او مدينې منورې ته روان شول په دې لښکر کې ددوی د احساساتو د راپارولو لپاره د ابو سفیان دمېرمنې هنده په مشرۍ گڼو ښځو او انجونو هم گډون کړی وو چې وخت په وخت به یې دوی ته حماسي، پاروونکي او ددوی د وصال له مینې ډکې سندرې ویلي، اخوا حضرت عباس خپل وراره حضرت محمد ته له مکې څخه مدينې ته قاصد ورو لېږه او په مکه کې ددوی پر ضد له ټولو تحرکاتو او چمتو والي یې خبر کړ، رسول الله ص هم زر کسيز لښکر تیار کړ خو د منافقانو رئیس عبدالله ابن ابی منافقت او ترمرد وکړ او درې سوه تنه یې بېرته وگرځول. رسول الله ص د هجرت په دریم کال د شوال په ۶مه د جمعي په ورځ د دمجهز درې زره کسيز لښکر مقابله پیل کړه په پیل کې بريالی شو، خوله ځينو صحابه و سره د مادياتو او غنیمت مینې د ابریا ټکنۍ کړه، کفارو چې کله وليدل مسلمانان د غنیمت په راټولو بوخت دي او استراتېژيکې نقطې یې پرېښي نو په کنډو وروختل، ناڅاپه یې یرغل وکړ او اویا تنه مسلمانان یې شهیدان کړل خوبياهم، بشپړ بری یې په نصیب نه شو. احد حرم ته نږدې دی موږ ساخت مهال ورغللو، د احد ډگر دامهال په نقشه جوړ

شوی، دمویترو پراخ تم ځای لري، هغه غونډۍ چې په کنډو کې یې رسول الله د عبدالله ابن جبیر په مشرۍ پنځوس تنه غشي ویشتونکي کېنولي وو، دامهال ډېره اوبه شوې او ټیټه شوېده، څه کم یو نیم زر کاله کېږي چې خلک پردې غونډۍ پورته کېږي او ممکن جیولوجیکي تغیراتو او ترسباتو هم داغونډۍ ټیټه کړي وي.

داغونډۍ د وادي فناه جنوبی غاړې ته پرته ده چې اوس په جبل رماة مشهوره ده او د مسلمانانو له لښکرڅخه یو نیم سل متره لېرې وه، موږ دې غونډۍ ته وختلو اخوا دیکخوا مو وکتل ډېر ځایونه ترې ښکاري جگړه دهمدې غونډۍ لوېدیځ ته د احد غره ته نږدې د عینین نومي ځای کې ونښته. د مکې کفارو همدلته اړولي وو داساحه د مدینې شمال ته پرته ده، د جبل رماة شمال ته پراخ ډگر او خواکې یې د احد غردۍ، کله چې د مسلمانانو له بریا وروسته د عبدالله ابن جبیر ملگرو د جبل رماة کنډو پرېښود نو حضرت خالد ابن ولید چې تر دا مهاله لا مسلمان شوی نه و له جنوب اړخه په شيله کې پر همدې غونډۍ راو خوت، په کنډو کې پاتې د ولس تنه مسلمانان یې همدلته شهیدان او لاندې یې مسلمانان محاصره کړل.

دلته یو له جالیو جوړه څلور دیوالي ده چې دا حد شهیدان پکې ښخ شوي وو په دوی کې د حضرت سید الشهداء حمزه، مصعب ابن عمیر، عبدالله ابن جحش، قبرونه پېژندل کېږي او متواگان یې هم تائیدوي، ددوی قبرونه هم له ځمکې سره برابر دي خو له پاسه پرې تیرې ایښې او همداتیرې د قبرونو نښې دي له دې قبرونو د یو فټ په اندازه دیوال تاو دی، متواگانو دا حاطی دروازه تړلې وي او خلک یې له پنجره گوري، متواگان هم سم معلومات نه ورکوي.

دلته گڼې گرځنده دوکانونه او لاسي کراچۍ هم شته دي او ډېر هغه شيان پلوري چې معمولاً يې خلک په ډاليوکې وړي، د احد ميدان ختيځ ته مسجد هم جوړ شوی شمال ختيځ ته يې خوږ او له خوږ اخوا د خرماوو لوی باغ دی له رماة څخه د حرم منارې هم ښکاري. احد اوس هم وچ ميدان دی ونې بوتې پکې نشته دي.

د احد په ميدان کې اوس ډېرې ودانۍ جوړې شوي دي، خوبياهم سپين ځايونه لري موږ د همدې ډگر په ليدلو بوخت وو چې په څو لويو موټرو کې نور افغانان هم راغلل دوی هم د رماة غونډۍ بېخ ته راغلل له دوی سره د دوی د حج ښوونکي هم وو له جامو، لهجې او کرڼو ښکارېدل چې ښه ساده سړي وو، نه د وخت په نزاکت پوهېده نه د خلکو په مزاج اونه د موسم او هوا په غوښتنه لس بجې به وې چې دوی راغلل دې ملا صاحب چې لاسي لاسپيکر هم ورسره وو دوی ټول په نا هواره ځمکه په دوو پښو کېنول، له چاسره څادر وو اوله چاسره نه وو او که څادر هم وو نو ځمکه ډېره سره وه پر ځمکه پر څادر کېناستلی نشو، هوا هم ډېره توده وه، پر ټولو خولې راماتې وې خو ده ورته اوږد تقرير پيل کړ، تقرير يې هم دوخت له غوښتنې سره برابر نه وو له تقرير څخه کوم نيم ساعت تېر شو خو دی لا بوخت وو، خلک ستړي او په تنگ شول، چې څوک ترې پاڅېږي نو ملا صاحب پرې غږ وکړي چې تنگېزه مه کېنه، دوه درې ځله سپين ږيري ورغلل ورته يې وويل چې تقرير بس کړي ځکه گرمي هم ده او خلک احد د ډگر د ليدلو تلوسه لري نور ځايونه هم بايد وکتل شي او دولس بجې بايد حرم ته لمانځه ته هم ورسېږو، بالاخره تقرير يې بس کړ خو دعا يې هم پوره لس دقيقې وخت ونيوه زه خو څو ځله ترې راپاڅېدم خو په دوی کې مې ملگري وو دهغوی لپاره هم اړوم چې ورته پاتې شم.

قبا مسجد

له احد څخه قبا مسجد ته وخوځېدو دا مسجد له نبوي حرم څخه لږ واټن لري د قبا مسجد شاوخوا ډېره ښکلې منظره او پراخه سړکونه لري دموټرو تم ځايونونه د خرما او نورې بې مېوې ونې ښکلې ښي او ګرځنده ګڼي پلورنځي لري، قبا ډېر ښکلې مسجد دی، له نبوي حرم وروسته دلته تر بل هرځای ډېر بيروبار وي، ډېر خلک دلته لمانځه ته راځي، رسول الله ص فرمايي چې په قبا مسجد کې دوه رکعتۀ نفل لمونځ د يوې عمرې ثواب لري.

د قبا په ښي کې د اوبو ښکلې فواري او څوګرد حوضونه، شته دي، بيت الخلاوي او داوداسه پرېمانه او ښکلې ځايونه لري ختيځ ته يې اوم نمبردوه هديرې دي، ددې هديرې قبرونه او شناختې د جنة المعلى او جنة البقيع په پرتله لوړ دي، مسجد دوه برخې لري لومړۍ برخه يې د نارينه او دوهمه يا د مسجد دتننۍ برخه کې د ښځو لمونځای دی.

دامسجد پراخ دی خو دمراجعينو تراکم ته په کتلو لاهم کوچنی دی، دمسجد ددېوال لاندېنۍ برخه د چپسو خښتې او پاسنۍ برخه يې سپين رنگ لري.

قبا مسجد د اسلام په تاريخ کې له ځانګړې اهميت څخه برخمن دی، دالومړنۍ مسجد دی چې د اسلام په تاريخ کې په مدينه منوره کې جوړ شوی دی، دا لومړنۍ مسجد دی چې حضرت رسول الله ص پخپله پکې کار کړی دی او درنې تيرې يې په کې پورته کړي دي.

د هجري تاريخ پيل هم د قباد مسجد د کار له پيل سره تړلی دی، يعنې په کومه ورځ چې رسول الله ص مدينې منورې ته د هجرت پر مهال ورسېد نو

همدلته یې په خلاص او پرانیستي ډگر لمونځ وکړ، داځای قبا نومېده او د مسجد ځای د بني عمر و بن عوف د قبیلې اړوند کلثوم بن هدم ملکیت و او همدلته یې د لومړني مسجد بنسټ کېښود، دلته د قبا په نوم مشهوره چینه وه، دا کلی هم همدې چینې ته منسوب دی.

دې مسجد ته په قرآن کې د تقوا نوم ورکړل شوی او ددې بنسټ یې د تقوا په نیت ایښودل شوی بللی دی، همد راز قران وايي چې ددې مسجد بنسټ د تقوا په نیت په لومړۍ ورځ ایښودل شوی دی، (لمسجد اسس علی التقوی من اول یوم احق ان تقوم فیه) یعنې کوم مسجد چې په لومړۍ ورځ د تقوا پر بنسټ جوړ شوی ډېر وړ دی، چې د عبادت لپاره پکې ودرېږي. سورة التوبه ۱۰۸.

حضرت شمس بنت نعمان روایت کوي چې ما کله لومړی ځل حضرت پیغمبر ولید نو په قبا مسجد کې یې کار کاوه او درنې تیرې یې پورته کولې یو صحابي ورته عرض وکړ چې ته دا کار ماته پرېږده نو هغه ص ورته وفرمایل چې ته نورې پورته کړه، د مسجد له بشپړېدلو وروسته رسول الله وفرمایل چې حضرت جبریل پخپله ددې مسجد قبله جوړه کړه.

حضرت ابن عمر رض روایت کوي چې رسول الله ص به هره شنبه پلۍ یاسپور قبا مسجد ته ورته، حضرت سهل بن حنیف له رسول الله ص څخه روایت کوي چې څوک په کور کې اودس وکړي او قبا مسجد ته راشي او دوه رکعت له لمونځ وکړي نو د یوې عمرې ثواب ورکول کېږي.

قبا مسجد هم د تاریخ په اوږدو کې څو څو ځله رغول شوی او پراخ شوی دی، وروستی ځل پراختیا او رغونه یې د ملک فهد په وخت کې د پنجشنبې په ورځ د صفر المظفر په ۸مه ۱۴۰۲ هـ س پای ته ورسېد، نوې

پراختیا په ټولو نوي عصري وسايلو سمباله ده، ایرکنډیشن پکې فعال دی، د مسجد پر غولي داسې خپره جوړه شوې چې په کمپیوټر حرکت کوي، په مسجد کې دننه او بهر شل زره تنه لمونځ کولی شي، دننه او بهرنی ټول مساحت یې ۱۳۵۰۰ متره مربع ده، دنارینه وو لپاره ۲۴ بیت الخلاوې او ۱۲۸ د اوداسه ځایونه اود بنځو لپاره ۲۲ بیت الخلاوې او ۴۳ د اوداسه ځایونه جوړ شوي دي، په وروستی پراختیا کې درې میلیونه د بېلابېل حجم درلودونکي خنډې، شپږ زره مربع متره مرمر تیرې او زر ټنه سرب کارول شوي دي.

د قبا ځینې برخې دالغوالي په سیمه کې دي، دلته دانصارو هغه قبیلې بنو عمرو بن عوف پرته ده چې الله ج یې په اړه فرمایي (فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المطهرين) یعنې: (په دې کې داسې خلک دي چې پاکوالی خوښوي او الله ج هم پاکي خوښوونکی خوښوي) توبه ۱۰۸. د شنبې په ورځو کې اوس هم په قبا کې بیروباروي موږ هم د شنبې په ورځ ورغللو.

له ډاکټر باز محمد بناد من سره

ډاکټر بناد من په مدينه منوره کې بلد وو، ماته يې وويل چې يوه ورځ دې په مدينه منوره کې ښه گرځوم او ډېر ځايونه درباندي گورم، د يکشنبې په ورځ ماسپښين يې راته وويل چې سبا سحر به دې چای له ماسره وي، اوله چای وروسته به د مدينې منورې د مشهورو ځايونو ليدلوته ووځو ما هم ورسره ومنله.

سبا سحر دده په خونه کې چې حرم ته په ترټولو نږدې عماره کې وه دلوی ننګرهار شرکت رئيس حاجي ببرک، دمرحبا شرکت رئيس حاجي محمدامين، د اکوړه خټک د حقانيه مدرسې د ۲۰۰۶ زېږديز کال فارغ او د خوست د صبريو اوسېدونکی مولوي نورالله او ظريف زمان هم راغلي وو.

ډاکټر بناد من د المبارک شرکت رئيس دی خو دامهال يې له دوو نورو شرکتونو سره په گډه ۳۷۲ تنه حاجيان راوستي وو په مکه معظمه کې خو ما ددوی عمارې او خدمتونه نه وو ليدلي خو حاجيان ترې خوښ وو ډاکټر عبدالصير احمدزي او دلغمان دقرغيو ولسوالۍ د عزيز خان کش اوسېدونکي حاجي ظاهر خان يې راته صفت کاوه خو په مدينه منوره کې له حاجيانو سره ددوی نیک چلند او ښه خدمتونه ما په خپله وليدل دوی خپل حاجيان په دوو عمارو کې ځای پر ځای کړي وو او ددواړه عمارې له حرم سره داسې نښتې وې چې له عمارو به راووتلې نو حرم ته به ننوتلې عمارې هم ډېرې لوکسې او ښکلې وې حرم ته د نږدې عمارو بيه لوړه وي معنی دا چې دوی د حاجيانو لپاره ډېر لگښت کړی و.

بل داچې له دوی پرته بل هېڅ شرکت په خپل لگښت حاجیان په مدينه منوره کې نه دي گرځولي خو دوی ورته موټر نیولي او په ټولو تاریخي ځایونو یې گرځول.

د بنگله دېش مکتب چې حاجیان له مدينې منورې څخه جدې ته رالېږدوي د حاجیانو دهغه بار لپاره چې په یو موټر کې نه ځاییده بل موټر نه نیوه، په داسې حال کې چې دا ددوی دنده وه، خو ښادمن دوی دا قرباني هم ورکړه او د حاجیانو بار ته یې بل موټر ونيوه دا کارونه دولت هم نه کول اونه یې هم حاجیان په بېلابېلو سیمو گرځول.

له چای وروسته د ډاکټر ښادمن دوی په فولادي کرولا موټر کې سپاره شو، د موټر چلوونکی حاجي محمد نعیم د پغمان اصلي او د مدينې منورې اوسنی اوسېدونکی وو.

د سلمان فارسي بن

لومړی بیا قبا ته لاړو هلته مو لمونځ وکړ او بیا د حضرت سلمان فارسي بن ته روان شو، پر لاره مو څو باغونه ولیدل په ځینو کې یې د خرما ونې وهلې هم وې یو ځای مو درې غزونه هم ولیدل د سلمان فارسي، رض باغ موله ډېرو پوښتنو وروسته ومونده خوز موږ دا ټکل برعکس هېڅ بیرو بار پکې نه وو آن له موږ پرته بل څوک ورته نه وو راغلي، دا باغ قبا ته نږدې دی.

د باغ په خوله کې دبثر الفقیر (د فقیر کوهی) په نوم تاریخي کوهی دی سعودي حکومت اوس ترې ګټه اخستل بند کړي خو د تاریخي آبدی په توګه یې خوندي کړی او له شاوخوا یې ترې اوسپنیزه جالۍ تاوه کړې ده،

د کوهي ترڅنگه لیکل شوي چې دا کوهی یو تاریخي اثر دی او هر ډول تېری پرې تاریخي جرم ګڼل کېږي، له دې لیکنې سره زما خیال د افغانستان د تاریخي اثارو چور او تالان ته واوښت، دوی پر یو کوهي څومره پام کوي او د افغانستان ټول تاریخي اثار د کبارو په کتار کې وپلورل شول او اوس د نورو د موزیمونو ښکلا ده.

دا چې دې باغ ته ولې د سلمان فارسي باغ وایي پر لامل یې پوه نه شوم، خو پخوانی تاریخي باغ دی، اوس پکې ژور کوهی (تیوب ویل) وېستل شوی او پرېمانه اوبه د برېښنا په واسطه راوېستل کېږي ما په لومړي ځل په سعودي کې روانې اوبه ولیدې هغه هم همدا چې په برېښنا راوېستل شوې دي، خوږې او ربڼې اوبه او لومړی ځل وو چې له دې ویالې اوبه څښم ځکه چې هلته خوتولې بوتلې اوبه دي.

په باغ کې د رشکې، ګندنې او پالکو په شمول ډول ډول سابه کرل شوي او د باغ سهیل لوېدیځه برخه موږ ته ښکارېدلې چې احاطه ترې تاوه وه نور نو ترې چاپیره ودانۍ وې په منځ کې یې د حسین بن علي په نوم د هلکانو مدرسه وه چې د ملک فهد او ملک عبدالله عکسونه پرې څرېدلې وو، د مدرسې ترڅنګ پر یو دیوال چا (یا حسین) لیکلي وو خو لویه چلیپا پرې رانېکل شوې وه، د مدرسې شاوخوا لسګونه موټر ولاړ وو چې زده کوونکي یې کورونو ته بیول ماته بیا هغه افغان زده کوونکي را په زړه شول چې په لوڅو پښو او یوه زاړه او خیرن کمیس او پرتوګ کې ترونو لاندې جوړو ښوونځیو ته ځي. دا مهال د سحر لس کم نهه بجې وې او په مدرسه کې تفریح وه د زده کوونکیو شور ماشور د خوږې نغمې په څېر لګېده له نورو ونو خرما ټولې شوې وې خو یوه ونه د خرما له وځکالو هماغسې ډکه وه.

د حضرت عثمان کوهي

له هغه ځايه بشرعثمان (د حضرت عثمان کوهي) ته ورغللو دا هغه کوهی وو چې کفارو پر مسلمانانو او به بندي کړې وې بالاخره حضرت عثمان رض دا کوهی په خپلو شخصي پیسو وپیره او مسلمانانو ته یې دگټې اخستني لپاره وسپاره.

اوس هلته لوی باغ دی دلته بیروبار ډېر وو په دې باغ کې دننه لوی دکان دی ، دوکان څه چې سمه مغازه ده له خرما نیولې تر تاراوستن ، شات، عطر هر څه پکې موندل کېدل.

موردا کوهی ونه لید ځکه چې ملگري مو وارخطا وو خو یو پنجابي راته یوه ټانکی راوښوده ویې ویل چې تر همدې ټانکی لاندې د حضرت عثمان کوهی دی .

له دې باغ څخه عمومي سړک ته راووتلو د عمومي سړک گلدانونه له رنگه گلانو ډک دي. په سعودی کې تر ډېره حده دهلکانو ښوونځي په عمومي سړکونو څو دنجونو په پناځایونو کې دي، له دې ځايه په دایرې (حلقوي سړک) مخ په تبوک روان شو ، دلته مو د خرما یولوی باغ ولیده، د مدینې منورې پر پوهنتون راتاو شو ، دانې یوال پوهنتون د غره لمن کې په پراخه ساحه پروت دی ، یو ځل ۲۴ کاله وړاندې په پېښور ښار کې د همدې پوهنتون لخوا په یو جوړ شوي درې میاشتني کورس کې ما هم درس ووېلې دا کورس په ډېره لوړه سويه جوړ شوی ، ټول استادان یې عربان او دکتوران وو په درې میاشتو کې یې ډېر لوړ او ژور منهج عملي کاوه ، نظم او د سپلین پکې ډېروو له دوه ورځو ډېره غیر حاضري له کورس

څخه داخراج په معنی وه، په پای کې یې سخته ازموینه هم وه له شاوخوا سلو تنو څخه له نیموډېره برخه زده کوونکي په داسې حال ناکام شول چې ډېری یې په نورو ځایونو کې پخپله استادان وو، ناکامو کسانو ته شهادت نامه او پوره پیسې هم نه ورکول کېدلې، ایله ۵۰۰ کلداری او څو کتابونه ورکول شول. خو بریالیو کسانو ته ۱۸۰۰ کلداری، شهادتنامه هغه هم د مدینې منورې د پوهنتون لخوا او پرېمانه کتابونه ورکول شول، زه الحمد للهِ په بریالیو کسانو کې وم او د نومرو اوسط مې هم له ۸۰ پورته وو.

پرسرک یو ځای اشاره سره وه زموږ موټر چلوونکی محمد نعیم ورته ودرېد خو سرکونه ټول خالي وو، مانعیم ته وویل چې سرک خو ټول خالي دی، پرې ورځه ځکه نه موټر شته او نه ترافیک، خو هغه راته وویل چې دلته ټول سرک د کامروپه واسطه له مرکز سره تړلی دی که کوم تخلف وشي کیمره سمدستي مرکز ته خبر ورکوي، او مرکز بیا د موټر چلوونکي ګرځنده فون ته مسج ورلېږي، چې په دې پیغام کې د تخلف ډول، وخت ځای او د جرمې اندازه لیکل شوې وي او چلوونکی بیا اړ دی چې ټاکل شوې جریمه په ټاکلي وخت بانک ته وسپاري او که ویې نه سپاري نو که چلوونکی اجنبي (هغه چې د سعودي تبع نه وي) او که سعودي وي نو د اجریمه پرې لوړېږي که بیا یې هم ور نکړي نو کله چې اقامه یا جواز سیر تمديدوي نو لومړی ترې جریمه اخستل کېږي، نو دلته ترافیکي تخلف ستونزمن دی.

عجوه

عربي هېوادونه په ځانگړي توگه مدينه منوره د خرماگانو ښار دی دا مشهوره ده چې په سعودي کې تېل او خرما ډېره پيدا کېږي او هلته ارزانه وي، خوسرچپه، په سعودي کې خرما قېمته ده، موږ په افغانستان کې ښه او پسته خرما کيلوپه شپيته افغانۍ پېرو خودېته ورته خرما په مدينه کې په شاوخوا شل ريال په ۲۵۰ افغانۍ کېږي پلورل کېږي، يو ځل ما يو ډول خرما کيلوپه اوه ريال په واخستې خوکلکې وې بيا مې پر ملگرو وخوړلې. په مدينه منوره کې يو ډول خرما ته عجوه وايي دا خرما خوږې، گړدې او تورې دي ډاکټر ښادمن راته وويل چې دا خرما تر نورو ډېرې قېمته دي، هغه راته وويل چې دخرما دا ذات يواځې په مدينه منوره کې او هغه هم د نبوي حرم چاپېرچل کې پيدا کېږي او دا خرما په بل ځای کې ميوه نه نيسي، هغه ددې خرما د حاصل اوزر غونډلو ساحه العوالي (د نبوي مسجد شاوخوا) وښوده، ښادمن وويل چې رسول الله ص د عجوه بوتۍ په خپل لاس ايښی دی او نن چې په العوالي کې څومره عجوه پيدا کېږي نور ښه يې هماغه د رسول الله ص پر لاس ايښودل شوی بوتۍ دی، د عجوې کيفيت او غټوالي ته په کتلو د يوې کيلوبيه يې له ۳۵ ريالونيو لې تر ۱۰۰ ريالو پورې ده.

ما چې دخرما بيه په افغانستان او مدينه منوره کې پرتله کړه او درانتقال ستونزه مې په پام کې ونيوه نو يو څو کيلو عجوه مې وپېرله نوره خرما مې هلته ونه پېرله.

په مدينه منوره کې زموږ هستوگنځی

زموږ عماره حرم ته نږدې وه له حرم څخه به ایله ورته اوه دقیقې لار وه. زموږ په بازار افغاني او جنت المعلى د دېواله له لارې حرم ته تللو دلته هم زموږ خونه په لومړي پوړ کې او درې کسيزه وه، ما غوښتل چې له مولوي احمدي پرته یوتن بل هم راسره وي چې په چای ډوډۍ کې راسره مرسته وکړي، زما کابلۍ، کاکا برات په پام کې وو. کاکا برات د کابل په میرویس میدان کې اوسېده ترکان وو ښه سړی وو په مکه کې یې زموږ خدمت کاوه خومولوي احمدي راته وویل چې دخونې ټول خدمت زه کوم، خوبل څوک مه راوړله، رښتیا هم هر خدمت یې کاوه او له ټولو جنجالونو یې بې غمه کړی و.

زموږ په خونه کې نصب تلوېزیون یواځې پنځه چینلونه نیول، یو چینل کعبه ۲۴ ساعته لایف بندله.

زموږ د عمارې عرب څوکېدار پخپله په تلوېزیون کې هرڅه، هرلڅ او پټ غربي چینل، هره نڅا او هره سندره لیدل خونړو ته به یې ویل چې تاسو خو حاجیان یاست خراب شیان مه گورئ. په نورو خونو کې تلوېزیونونه ډېر چینلونه نیول.

بازار افغاني د جنت المعلى د شمال ختیځ دیوال تر څنګه لویه زېرمینې وه، دلته ډېر هغه څه پلورل کېدل چې افغانان یې خوښوي خو ډېر توکي یې د کوچنیانو د لوبو سامانونه وو او هغه هم گران بیه، د دې بازار ډېر دوکانداران افغانان وو.

د نبوي حرم امامان

په مکه معظمه کې د ډېرو امامانو غږ خوږوو، ډېرېې ځوانان وو لمونځ یې هم د سترپا تر حده نه اوږد اوډه، خو په مدینه منوره کې ډېر امامان او خطیبان د پاڅه عمر خاوندان وو، هغومره، خوږ غږ یې هم نه وو، قاري حذیفه هم د نبوي مسجد له خطیبانو و، ده په ځوانۍ کې ډېر خوږ غږ دلود، خواوس یې غږ ډډ شوی وو.

ده به دومره اوږد لمونځ ورکاوه، چې سړی به یې سترې کړ، یوه ورځ دده اوږد لمانځه په غوسه کړم، ما ویل داله نبوي احادیثو او د شریعت له روح سره په ټکر کې دې ځکه دده تر شاه لسگونه زړه انسانان ولاړ دي چې زرگونه سپین ږيري، سپین سړي او ناروغان هم پکې دي، نو دی ولې هغوی په پام کې نه نیسي، دا غوسه مې له مولوي سمیع الله ریحان سره شریکه کړه هغه د قاري حذیفه ماضي او غږ و ستایه خو زما نظر یې هم زما له وېرې په خدا تائید کړ.

یوه ورځ د جمعې مازدیګر امام په خفیه لمانځه کې داسې ایت تلاوت کړی و چې سجده واجبوي، د ایت له تلاوت وروسته یې سمدستي الله اکبر وویلې او سجدې ته لاړ په ده پسې خولسگونه زړه خلک ولاړ وو او ټولو خو پرېږده چې دویمه حصه خلکو هم دی نه لیده خلکو چې په قیام کې دامام له خولې الله اکبر واورېده نو فکر یې وکړ چې امام رکوع ته لاړ، امام د تلاوت سجده کې دی او خلک په رکوع کې او امام چې له سجدې بېرته قیام ته را پورته شو، او الله اکبر یې وویلې نو مقتدیانو فکر وکړ چې امام له رکوع وروسته سجدې ته لاړ، امام ولاړ وو او مقتدیان په سجده کې په هرحال له هغه چاپرته چې امام یې لیده نور د ټولو لمونځ ګډوډ شو، ډېر کم خلک پوهېدل چې امام د تلاوت سجده کړېده، آن زه هم پوه نه وم حیران وم

چې دا ملاخه ډول لمونځ کوي، له لمانځه وروسته د خلکو گونگسي او تبصرې پیل شوې، زه هم سبا په اصل حقیقت پوه شوم.

دلته هم حکومت علما تر سانسور لاندې نیولي او د جمعي د ورځو لپاره تیارې خطبې ورکوي، په مدینه کې هم علما هماغسې مذهبي اختلاف ته لمن وهي، لکه څرنگه یې چې په مکه کې وهي، دلته هم د جنة البقیع په دروازه او د حرم په کتابتون کې د شيعه مذهب ضد کتابونه وړیا ورکول کېږي، دلته هم له هر لمانځه وروسته د جنازې اعلان وي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د نبوي حرم کتابتون

دنبوي مسجد ددوهم پوړ لوېديځ خواته په يوه اوږده سالون کې جوړ کتابتون ډېرې ټولنې او په سعودي کې د مشهورو او مهمو کتابتونو په ډله کې دی، دا سالون په منځ کې لوېديځ ته وتلی ځای لري، په لومړنۍ برخه کې يې د علوم القرآن نویو او پخوانيو تفسیرونو، حدیثو، علوم الحدیثو، مستندات احادیث، عقاید، دهر مذهب فقهي، سياسي، ساينسي، ټولنيز علوم او نړيوالې جغرافيه برخې ليدل کېږي.

د کتابتون ټول کارونه کمپيوټري دي، دهر مامور مېز ته له انټرنېټ سره نښتی کمپيوټر ايښی دی، د کتابتون يو تن مسؤل راته وويل چې له دوی سره څه باندې يو ميلیون کتابونه په کمپيوټر کې ثبت دي، په ډیټابیس کې دهر کتاب د الماری شمېره، په الماری کې د کتابونو کتارونه، په هر کتار کې د کتابونو نومونه، شمېر او پرلپسې شمېره ليکل شوې ده، چې له مخې يې په لږ وخت کې هر کتاب په اسانۍ موندل کېږي. کتابتون ته گڼ کسان مطالعې ته راځي.

د تفاسيرو په برخه کې مې د ابراهيم بن اسحق بستي پر تفسیر سترگې ولگېدلې، دبستي تفسیر د نړۍ په مهمو تفسیرونو کې دی او ابراهيم بن اسحق بستي د اسلامي نړۍ په کچه لوی عالم دی، بستي د هلمند ولايت اوسېدونکی دی، خو دده بدمرغي داده چې د کم قدر و خلکو په هېواد کې زېږېدلی دی، که دی د بل هېواد وای نوله قرطبي، ابن کثير او ... به يې نوم لوړ وای، ددې تفسیر په سريزه کې د اسپيناوی شوی دی چې ابراهيم بن اسحق بستي بېل دی او ابراهيم بن اسحق بستي النشاپوري بېل دی، يعنې يو د هلمند دبست او بل د نشاپور چې په ماوراءالنهر پورې اړه لري، دبست اوسېدونکی دی، ښايي ددې سپيناوي لامل دا وي د افغانستان پردې ستروياړ

هم نورو دعوه كړې وي او دافغاني ابراهيم ابن اسحق خدمتونه او شخصيت يې
نشاپور يانو ته منسوب كړي وي، افغان ابراهيم ابن اسحق په ۳۰۷ هـ س كې مړدى.
دا كتابتون په انټرنېټ كې ځاى پاڼه هم لري او ډېره برخه يې آنلاين هم ده.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د مدينې بازار او هوا

مدينه منوره ډېره ښکلې هوا لري، هوايي دمکې په پرتله سړه ده، په مدينه کې هم غرونه شته خو د مکې په پرتله کم دی، موږ دمکې گرمۍ خپلې وو او د مدينې هوا راته سم پسرلی برېښېده، دلته ايرکنډېشن ته اړتيا نه وه کله کله به پکې هم اضافي و خو دا هغه مهال و چې په کابل کې د تودوخې درجه منفي لس وه.

موږ خپله سودا او سوغاتونه مدينې منورې ته پرېښي وو، ځکه چې اورېدلي مو وو دلته يې ټيټې دي، جای نمازونه د دوستانو لپاره ډالۍ، خرما، خولۍ او... خو ضرور و چې پيرلي موای د حرم شريف لوبډيځ ته دارالایمان کانټیننټل هوټل او څلور پوريزه ودانۍ دلته د سرو زرو بازارو، زه ورغلم خو چې نرخونه مو له افغانستان سره پرتله کړل نو ډېر لږ وو.

زموږ یوتن ملگری علي محمد چې اصلاً د فراه او اوس د هرات اوسېدونکی وو همدلته په یوولس زرو ډالرو یو دسروزرو هار واخیست، علي محمد نالوستی دنگ او غوښور ځوان وو مولوي احمدي راته وویل چې هغه واده هم لري خو په هرات کې د یوې لوږې کورنۍ اړوند پریوې نوموتې ښکلې عاشق شو، چې بالاخره له ډېرو جرگو مرکو وروسته یې د دېرش لکو افغانیو پیشکش (ولور) په مقابل کې ورکړه، داسره زریې هم هماغې ته واخستل او ښايي هرات ته له ستنېدو وروسته یې واده وي، ماله احمدي وپوښتل چې علي محمد څه کار کوي هغه راته لنډ وویل چې له پوډرو پرته نور څه وي؟

له سعودي څخه په داليو کې د ساعتونو راوړلو دود مشهور دی ما هم غوښتل چې خپلې کورنۍ او ځینې دوستانو ته ساعتونه راوړم ، ځینو دوستانو د ځانگړیو ساعتونو راوړلو فرمایش راکړی وو ، د حرم شریف ترڅنګ د جنة البقیع له دیوال سره نښتی د ساعت پلورلو شو دوکانونه وو ، یو دوکان ته ورغلم ، پلورونکی افغان و حاجي خلیل نومېده او د بلخ ولایت د مرکز مزار اوسېدونکی و ، خو ساعتونه مې بیه کړل ماته نرخونه هم معلوم نه وو ، هغه ته مې وویل چې که ته ماته د سل ریالو جنس په زر ریالو بیه کړې هم پرې نه پوهېږم او که ددې برعکس هم ، خو مناسبه گټه واخله او ساعتونه راکړه ، هغه په خندا شو ، ویې ویل کاشکې دا خبره دود شي ، دلته خو پیرونکي موږ اړباسي چې د سلو جنس په زرو بیه کړو ځکه چې که موږ د دوه سوه ریالو جنس په دوه سوه بیه کړو نو مشتري راته پنځوس ریاله وایي نو موږ مجبور یو چې په پنځه سوه ریاله یې ورته بیه کړو او دوه نیم سووته رابښکته شو ، له ده مې شپږ ساعتونه وپېرل زما الفجراو پخواني سیکوپنج ساعتونه هم په کار وو زما ملگري جهادي لیکوال محمد معروف فروغگر صاحب رانه پخوانی کیلی گور سیکوپنج ساعت غوښتی وو حاجي خلیل راته وویل چې د حرم لوېدیځ ته د دارالایمان کانتیننټل شاته د عبدالغني میمنې شرکت ته ورشه الفجر له هغوی سره ایجنسي دي او نرخونه یې هم ارزانه دي ، هغه خپل کارت هم راکړ ، چې له هغه سره مې معرفي کړي ، د عبدالغني میمنې شرکت مې په پوښتنه پیدا کړ ، خو دومره بیروبار پرې وو چې هغه د چا خبره سرگړولو ته اوزگار نه وو ، له هر ساعت سره یې بیه لیکلې وه ، نرخونه فکس وو ، چنې او هغه دهندیانو خبره (بارگیننگ) پکې نه وو دوکانداران خبرو ته اوزگار نه وو په لوی شرکت او لوی دوکان کې د قدم ځای نه وو ما ولیدل چې اوس د بیروبار له کبله په ارام زړه انتخاب نه شم

کولی بیرته لارم سبا بیا ورته راغللم په دوکان کې خوتنو کار کاوه په دخل ناست شخص ته مې چې هندي ښکارېده د حاجي خلیل کارت وروښود هغه راته وویل چې ته جنس خوښ کړه بیا به د سره مراعات وکړو، ما هم خو الفجر ساعتونه راواخستل دښه الفجر بیه ۲۷۰ ریاله او د پخواني ماډل ۱۵۰ ریاله وه خوده راته ۲۷۰ والایه ۲۲۰ او ۱۵۰ والایه ۱۴۵ او نور ساعتونه هم له ټاکلي بیې ارزانه حساب کړل.

زمونږ ملگرو په یوه دوکان کې ښکلې ښځینه جامې لیدلې وې دادوکاندار هم افغان و، ورغللو ډېرې ښکلې ډول ډول جامې یې درلودلې، په نرخونو کې جوړ راغللو، د جامو ښکلا، ډول ډول ډیزاین، له کورنۍ څخه بېلتون او مسافري او په مېرمنې او بچیانو پسې خفه کېدل ددې لامل شول چې ښې ډېرې جامې واخلم، دا اندېښنه هم راسره نه وه چې دا جامې به اوږدې یالنه وې وي ځکه چې په کور کې مو هرو مرو داسې څوک پیدا کېدل چې دا جامې پرې برابرې شي.

په مدینه منوره کې هم د لمانځه په وخت کې یا دوکانونه تړلي او یا یې پر دروازو پردې څړولې وې، دسړکونو د پاکوالي لپاره ۲۴ ساعته نوکریوال چمتو وي و، آن د شپې یې هم پاکوي، په مدینه کې روغتونونه ۲۴ ساعته پرانیستي وې مونږ هم سپین ږیری له ونې ټیټ حاجي عبدالله چې د حجر اسود د ښکلولو په تېل ما تېل کې یې پښې ژوبلې شوې وې په کې بستر کړی وو، د افغانستان په څېر سعودي هم وچکالۍ ځپلې دی، خو د افغانستان په کچه نه، هلته په شاوخوا ۴۰ ورځو کې ما کم تر کمه درې ځله باران ولید خو بیا هم دیکشنې په ورځ ماسخوتن په حرم شریف کې اعلان وشو چې سبا سحر به د استسقا لمانځه کېږي هماغسې وشول د محرم په اومه د دوشنبې په ورځ د سحر له لمانځه وروسته ټول خلک په خپل ځای

ناست پاتې شول د لمر له ختلو وروسته داستسقا لمونځ وشو چې ډېرو خلکو پکې گډون وکړ په همدې ورځ پر مدينه منوره نړۍ نړۍ باران وورېد.

د مازيگر له لمانځه وروسته له ډاکټر بنادمن سره ددوی ودانۍ ته ولاړم هلته مې د سمنگان او سپدونکي حاجي عبدالمتين چې په دې ولايت کې د حزب اسلامي افغانستان امر هم و، وليد، هغه راته د جمعه خان همدرد، داتلولۍ او مېړانې، ډېرې کيسې وکړې چې پر موږ يې نور هم گران کړ.

د محرم په اومه دسه شنبې په ورځ مې په لومړي ځل د ماسپښين له لمانځه وروسته له مولوي عبدالظاهر حقاني سره سياسي بحث وکړ، مانه غوښتل چې د حج په ورځو کې خبرونه واورم انټرنېټ کلب ته لاړ شم يا ټلوېزيون وگورم ماغوښتل چې دا ورځې مې يواځې عبادت ته ځانگړې وي.

ما اورېدلي وو چې د پژواک خبري اژانس رئيس دانش کړوځېل هم حج ته راغلی دی، په حرم کې به مې ډېر ورپسې وکتل خونه مې په حرم کې، نه عرفات، نه منی، نه مزدلفه کې وليد، کله کله به حج ته دده راتلل راته هسې اواز وېرېښېده، کله چې له حج څخه راستون شوم او په پژواک کې مې وليد، په ټوکه مې ورته وويل چې تللی دویۍ ته وې او اواز دې د حج خپره کړې وه، خو هغه راته وويل چې، حج ته تللی وم خودا چې حرم کې ډېر نه ښکارېدم لامل يې دا وو چې ډېر به په انټرنېټ کيفۍ کې وم او پژواک ته مې کار کاوه.

www.melita.com
0777 400 116

د حرم ځمکتلی

عربان له کم ځای څخه په اعظمي گټه اخستلو کې نوم لري، دا فورمول یې په حرمینو کې هم تطبیق کړی دی، دمکي حرم لاندې دمویترو سړکونه، پراخ تونلونه، زرگونه تشنابونه او دمدني حرم لاندې ساحې څخه ځمکتلي ته یوولس ځایه لاره ده داهره لار عادي او برېښنايي پراخه زینې دي، پر دې هره لاره چې ښکته شي نو لاندې ترې زرگونه بیت الخلاوې او تشنابونه دي، چې په ټولو عصري اسانتیاوو سنبال دي، د اوداسه په ځایونو کې پرېمانه دلاس وینځلو خو شېو یه مایع صابون اود بوی ضد مواد شته دي، چې ددې بوی پر ځای ترې ښه بوی تر یوزې کېږي.

په لومړي پور کې د تشنابونو تر څنګ ډیپو یا تحویل خانه ده او په دوهم او دریم پور کې د تشنابونو تر څنګ دمویترو پراخ تم ځای جوړ شوی چې د چارواکیو په وینا، په یو وخت کې پکې څلور زره موټر ځایېږي، دمویترو تم ځای په کمپیوټر څارل کېږي، دننوتلو او وتلو ټولې دروازې کمپیوټري دي، دمویترو ددرېدلو ځای کې دومره واټن هرو مرو وي چې که بیروبار ډېروي نو هم موټر بېرته په اسانۍ ووتلی شي.

په ځمکتلي کې ترافیکي نښې، کانتینونه او ترافیکي اسانتیاوې پرېمانه دي، درې واړه پوره سپین پرق او ایرکنډېشنونه پکې فعال او د تهو یې سېستم یې منظم دی.

مسئولین له هر موټر څخه د یو ساعت تم کېدلو په بدل کې دوه ریاله اخلي او که څوک له ساعت څخه کم وخت هم تېروي نو دوه ریاله به ورکوي.

د حرم د ځمکتلي د چت ډيزاين څپموته ورته دی، موږ پکې ښه ډېر وگرځېدو غوښتل مو چې د دريم پور لاندې سړک کې بهر راووځو له يوتن مستخدم څخه مو بهر ته دوتلو اسانه لار وپوښتله هغه د پاکستان د پنجاب اوسېدونکی و لار يې راوښوده خو ورسره يې پر موږ ډپوره احتياط او هوښيار اوسېدلو سپارښتنه وکړه، هغه په مدينه کې د نا امنۍ، دوه کيسې هم موږ ته وکړې، يوه کيسه يې داسې پيل کړه: يو پاکستانی له دوو ښکليو ښځو سره دوو عربانو وټېټاوه پاکستانی يې وټاړه، او ښځې يې ځنگله ته بوتلې ترڅو چې حکومت ځای پيدا کاوه نودوی ورسره وي.

بله کيسه داسې وه: کله چې جنرال پروېز مشرف د پاکستان ولسمشر و نو دهغه يو نږدې ملگری لوړ رتبه جنرال د خپلې کورنۍ له يوې ځوانې انجلۍ سره حج ته راغلی ويوه ورځ دا جنرال او دا انجلۍ له يوه عرب سره په ټکسي موټر کې سپاره شوي دي، دټکسي چلوونکي چې د انجلۍ ښکلا ليدلې نو ورته بې تابه شوی دی، پر يوه پاک او له بهر وبار څخه پر خالي سړک يې موټر درولی، دې جنرال ته يې ويلې دي چې موټر خراب شوی او ښکته شه ټيله يې کړه، کله چې جنرال ښکته شوی او د موټر شاته تللی دی نو، موټروان موټر ته پښه تمبه کړې او انجلۍ يې وټېټوله، جنرال سمدستي مشرف ته ټېليفون کړی، مشرف ملک عبدالله ته ټېليفون کړی ملک عبدالله پوليسو ته عاجله قومانده کړې بالاخره ددې جنرال په مرسته يې درې ورځې وروسته ټېټوونکی او انجلۍ پيدا کړل.

هغه زياته کړه چې ځينې پوليس د تالاشۍ په نوم خلک لوتي، هغه وويل چې دوه درې کسه يې ليدلي چې پوليسو ترې لکونه رiale اخستي دي.

د دیدن وروستی شېبې

د حج ورځې شمېرلي دي، او په مدینه منوره کې خو حاجيانو ته ايله داتو نهو ورځو استوگنې زمينه برابره پرې، حاجيان هلته په نبوي حرم کې څلوېښت لمونځونه هرومرو په جماعت سره ادا کوي، ځکه چې په دې اړه حديث روايت شوی دی، خو موږ ته هلته له ۴۵هـ د ډېرو لمونځونو وياړ راپه برخه شو.

له ماڅخه په مکه معظمه کې يو ځل ثور غره ته دتللو پر مهال، بل ځل په يوه مېلمستيا کې، نه پوهېږم بل ځای چېرې وو په کعبه کې په جماعت لمونځ فوت شوی وو (د حج ورځې لکه منی، عرفات او مزدلفه په دې کې حساب نه دي)

خو الحمد لله په مدینه منوره کې مو ټول لمونځونه په جماعت سره وشول نور په مدینه منوره کې زموږ وروستی ورځ وه موږ ته خبر راغی چې سبا به وختي تاسې جدې ته روانېږئ، دجای نمازونو او پاتې سودا د پوره کولو لپاره، خپلې عمارې ته نږدې بازار ته ورغللم، دلته د حرم شاوخوا دوکانونو په پرتله ارزاني وه، په يوه دوکان کې مې ښه جای نمازونه وليدل يو جای نماز (لمونځ) مې ورسره په ۲۳ ريالو فيصله کړ، نور نو د رنگ او ډيزاين ټاکل زما خوښه وه، دوکاندار علي نومېده اصلاً د يمن اوسېدونکی ۲۵ کلن ښکلی ځوان وو، دوکان ته له ورختلو سره سمدستي يې وپېژندلو ويل يې چې افغانان خو يې، خودا ووايې چې دشمال که د جنوب يا ستی ما ورته وويل چې زه دختيغ يادنگرهاريم، هلک ډېر احساساتي او جذباتي فکر درلود، دشمالی ټلوالې او امريکايانو ضد وو، طالبانو ته يې دعا کوله، کله چې پوه شو نظر او فکر مویودی نولا

یې جرئت وکړه یې هم جهاد ته وهڅولم، ویې ویل چې دوه میاشتې وروسته لومړی پاکستان او بیا افغانستان ته ځي ما ورته وویل چې هلته څه کوې، ویل یې خپل نفس پرالله ج پلورم ما ورته وویل داڅه وايې هغه ځواب راكړ چې زما د عمر ۲۵ کاله تېر دي پته نشته چې نور به څومره پاتې وي، نو ولې همدا اوس داخرت تلپاتې عمر ته پانگونه نه کوم؟ زه افغانستان ته ځم او هلته پر امریکایانو فدایي یا استشهادي برید کوم، علي وویل چې په دنیا کې یې ښه ساعت تېر دی، ښه ځواني، کورنۍ او شتمني لري، دوکان ته یې اشاره وکړه چې دلکونو ریاو جنس پکې دی او ښه سودا یې کېږي خو دی اخرت غواړي دلته ورسره سکون او اطمینان نشته دی. ماترې وپوښتل چې هلته څوک پېژنې یا له چا سره دې اړیکې شته دي، ځواب یې راكړ چې څوک نه پېژنې خودهغه چا د تیلیفون نومره ورسره ده چې له ده سره په فدایي برید کې مرسته کوي.

دده پاکو احساساتو او سپېڅلي جذبې زه، هم احساساتي کړم، او ښکومې پر مخ لاره جوړه کړه، سوچ کې شوم، له روسانو سره د جهاد پر مهال زما د سنگریمنی ملگری ابو عبدالرحمن او سعودی ملگری عبدالهادي عبدالله راپه زړه شول چې دواړه په شهادت پسې راوتلي وو او دواړه په سره رود کې شهیدان شول، دا اندېښنه هم راسره ملگرې شوه چې له علي سره به څه کېږي، ایا دده برید به رښتیا پر امریکایانو وي؟ علي د جهاد د اجاره دارانو او د جهاد په نوم د سوداگرو او له استخباراتي چینلونو سره د تړلیو لاس ته ونه لوېږي؟ د علي برخلیک به د جهادي سوداگرو په لاس ټاکل کېږي او که د ازمینه به ورته برابره شي، چې له رښتونو مجاهدینو سره ملگری شي، څه مناسبې توصیې مې ورته وکړې، په ژراترې رخصت شوم هغه هم ژړل د جای نمازونو پیسې یې هم نه اخستې خو ما په زوره ورکړې.

دهمدې ورځ په مازیګر (دمحرم یوولسمه) زه او بنادمن د عبدالغني میمنې دوکان ته ورغللو او هغه ته موساعتونه واخستل، د حاجي نعیم پغمانی ترورزي ورته ارزانه عجوه خرما واخسته دشیپې تر ناوخته په سودا پسې وگرځېدو دشیپې یوولس نیمې بجې زه، ظریف زمان نیازی، ډاکټر بنادمن او قاري، د قبا مسجد ته لاړو دشیپې بیروبار کم او هوانښه وه نو ددوی د شرکت له موټر څخه موبڼه ګټه واخسته تېل هسې هم دیوریال درې لیتره وو.

کله چې قبا مسجد ته ننوتلو نو بهر مود ځوانانو ډېرې چیغې واورېدلې موږ فکر کاوه چې څه لوبې به کوي موږ پرلمانځه ودرېدو، چې چیغې ډېرې شوې اوله همدې سره ناتاره ډېرې زیاتې ضربه او منفرد ډزې پیل شوې، داهرڅه له مسجد سره نښتي و موږ له لمانځه وروسته په مسجد کې تم کېدل غوره کړل، ترهغې چې ډزې کمې شوې، حاجي نعیم له خپل یوه پېژندګلو څخه پېښه وپوښتله هغه ورته وویل چې حکومت او دمدینې شیعې ګان نښتي دي دا چې ولې نښتي دي دی هم نه پوهېږي، زموږ د ځان تر څنګ موټر ته هم اندېښنه وه ځکه هغه بهر ولاړ وو خیر ډزې چې کمې شوې موږ زړه وکړ راووتلو څه باندي دولس بجې وې چې په سیدالشهداء واته له حرم څخه لږ لېرې طباق هوټل ته ورغللو.

حاجي نعیم وویل چې په مدینه منوره کې ډېر زیات شیعې ګان دي خو حکومت پرې ډېر زیات قیودات ایښي دي، کله کله آن د حکومت پر ضد وسله وال پاڅون هم کوي او پټې پټې دسیسې هم جوړوي.

اطباق هوټل په مدینه منوره کې له عصري او نوموتو هوټلونو څخه ګڼل کېږي، زموږ کوربه ډاکټر بنادمن وو، هغه هوټل ته په تناره کې دپاڅه شوي

پسه او مندی فرمایش ورکړی وو لومړی یې خوندور سوپ راوړ، دپسه روغ روغ ورنونه او اوږې یې چې په انگار کباب شوې وې په لگنونو کې راوړې، کباب یې ښه خوړین وو خو سپور لگېده او مالګه او مرچ یې کم وو ډوډۍ مو خوږه، څه باندې یوه بجه خپلې خونې ته لاړم هلته مولوي احمدي وینس وو تریخ شین چای مې پرې تیار کړ، ګپ شپ مو ولگاوه، دوه بجې شوې زموږ دوه لس تنه ملګري کابل ته راتلل، ماسید نصیر ته ویلي وو چې له دې خوا موږ نه غواړو چې لومړی هرات او بیا موالوت کابل ته تنظیم شي، هغه هم همداسې کړي وو د شرکتونو اړوند پښوږو حاجیانو لېږد رالېږد د کام ایر د هوايي شرکت مسؤلیت وو، دانو کابل ته د کام ایر هوايي شرکت وروستی الوتنه وه زما په شمول زموږ د شرکت اړوند اوه لس حاجیان هم په همدې الوتکې تنظیم شوي وو، جدې ته چې د حاجیانو د انتقال لپاره د ښکله دېش دمکتب لخوا کوم موټر ګومارل شوی وو هغه حرم ته نږدې د ډاکټر ښادمن دوی د عمارې فندق الاشراق سره ولاړ وو.

موږ هم باید هملته ورغلي اوله هغه ځایه جدې ته روان شوي وای، همداسې مو وکړل د شپې دوه بجې موټر راغلل خپل سامان مو په کې بار کړ خو زموږ د څو ملګرو سامان په دې موټر کې چې شرکت نیولی و ځای نه شول، د شرکت مسؤلینو دوه کوچني موټر نور راوغوښتل چې پاتې سامان پکې بار کړي زموږ د عمارې او فندق الاشراق ترمنځ د پښو لس دقیقې لار هم نه وه خو بارونه درانه وو او په شا یې وړل سخت وو، پاتې سامان مو په نویو موټرو کې بار کړ د اصولوله مخې ددې ټولو موټرو کرایه باید شرکت ورکړې وای کله مو چې هلته سامان ښکته کړ نو له حاجیانو سره مې د شرکت د رپور

نعمت شور واورېد.

چې ورغلم گورم چې نعمت له هر حاجي څخه څلوېښت ريال له ددې موټرو کرایه غواړي او هغوی ورسره جنجال کوي چې یو خو داد شرکت دنده ده چې داسامان انتقال کړي، بل دا چې دواتن خویو کیلومتر هم ندی او موټرو ته ورکړې کرایه که په حاجیانو ووېشل شي نو پنځه پنځه ريال له هم نه ور سېږي نو تاسو ولې څلوېښت ريال له غواړئ؟

زه هم نعمت ته په غوسه شوم خو هغه راته وویل چې (استاد برمن همینطور گفته شده است) او که زه له دوی داپسې وانه خلم نو شرکت یې نه راکوي چې کلک مې کړ نو دواړو موټرو ته یې سل ريال هم نه وو ورکړي خوله هر تن څخه یې څلوېښت ريال له غوښتل چې شپږ سوه او اتیا ريال له کېدل.

ترڅو چې دبنادمن دوی ملگرو خپل سامان له عمارو رابښکته کاوه نو موږ پنځم نمبر موټر ته خپل سامان پورته کړی وو ملگرو لومړی سېټ ماته ځکه راکړ چې په عربي پوهېدم او که اړتیا شي نو ستونزه حل کړم.

د شباکیا جریمه

حاجي عبدالله چې زموږ د شرکت گډونوال وو هم زماتر څنگ کېناست هغه ډېر چالاک سپی وو څه ناڅه عربي یې هم زده وه په خپله چالاکی یې ځان دموټر رئیس معرفي کړ، ما چې خپل سامان ځای پرځای او ځانته سیت ونيوه نو نور خلک لاپوره رابښکته شوي نه و موقع مې غنیمت وگڼله حرم ته لارم نفل لمونځ (تهجد) مې وکړل او په وروستي ځل مې د رسول الله ص او شیخینو سلام وکړ، دابېلتون هم اسانه ندی، یوه لپه اوښکې بیه غواړي،

دلته هم زه پرېښو راووتلم خو زړه مې هملته بند او د رسول الله ص دمزار په پنځرو کې اسیر و.

په هر حال څلور نیمې بجې موټرو حرکت وکړ یو ځل بیا په یو ځای کې د حاجیانو پاسپورتونه او اسناد وکتل شول او د حاجیانو حاضري واخستل شوه له مدینې منورې څخه په تیاره کې راووتو د سحر لمونځ مو له ښار څخه بهر په یوه مسجد کې په جماعت ادا کړ زموږ موټر چلوونکي هادي شباکیا د اندونیزیا اوسېدونکي او څېړنه درېشي یې پرتن وه، موږ په تیاره کې روان وو چې د ترافیکو موټر مو د موټر مخې ته ودرېد، ډرېور ته یې د رانښکته کېدلو وویل له ښکته کېدلو وروسته یې سمدستي ورته د جرمي پرچه ورکړه، شباکیا لږ ځان اخوا دېخوا کړ عذر یې وکړ خوگټه یې ونکړه یو سل او لس ریا له (شاخوا ۱۴۳۰ افغانۍ) یې ترې واخستل او پرچه یې ورکړه ماچې پرچه وکتله نو د تخلف ډول یې سرعت ښوولی و په پرچه کې د تخلف ډول، وخت، ځای د چلوونکي نوم، د جرمه کوونکي کمپیوټر شمېره، د موټر پلټ، د جرمي اندازه هر څه لیکلي وو، چلوونکي ډېر خفه و ما ترې وپوښتل چې سرعت دې کله له حده واوښت هغه راته وویل چې لږ وړاندې د موټرو په گڼه گڼه کې راگېر شوم نو د ځان دوېستلو لپاره مې موټر لږ تېز کړ او ستن مې ۱۱۰ ته ورسېده، په داسې حال کې چې مجاز سرعت ۱۰۰ کیلومتره په یوه ساعت کې دی، نو کمپیوټر زه څارلی یم او د ترافیکو مدیر ته یې خبر ورکړی دی، شباکیا خفه شو ویل یې چې داپیسې دی له خپل جېب څخه ورکوي او کمپنۍ یې مسؤلیت نه اخلي.

ما حاجي عبدالله ته وویل چې ده ته له حاجیانو چنده غونډه کړي، هغه هم پیل وکړ او چنده یې ورته ټوله کړه.

پرلار ځای ځای پر تختو تختو لیکل شوي وو: خبر اوسئ سړک په رادار کتړولېږي)

چای مویه مطعم الراحة والزين کې چې له وادي هاري څخه مخ په مدينې پروت دی وڅښه.

له مکې معظمې څخه مدينې ته ۱۵۰ کیلومتره لېږي په الطيبة والجمعة کې پروت هوټل (فندق و مطعم الراحة) ته چې له دېخوا تللو نوشاو خوا شل موټر ولاړ وو خو دامهال پکې هېڅوک نه ښکارېدل.

له آبيار سره نږدې مویه يو هوټل کې د زمزمو د لېږد (سقيازمزم) سپين ټانکر وليد.

د مدينې منورې او مکې معظمې ترمنځ پر پروت سړک هوټلونه کم دي له مدينې څخه مخ پر مکې تر وادي ستاره په يوه ساعت کې تر ۲۰۰ کیلو متره د چټک تگ اجازه شته ده.

له مدينې منورې څخه مخ پر مکې تر هغه ځايه چې دمکې او جدې لار بېله شوې يا له مکې معظمې څخه ۹۹ کیلو متره لېږي ټوله لار توره او سوځېدلې تيرې ده. کله کله صحرايي بوټي هم ليدلي کېږي.

جحفې ته د مکې او جدې دوه لارې ته نارسېدلی ښې خواته لار تاوه شوې همدا راز له عمومي سړک څخه ينبوع، واثل، ابيار، جحفې او ذهبان ته هم لارې تاوې شوې دي، اوله دو طرفه سړک څخه جال تاو دی، چې هېڅ حيوان دوراوبستلو لار نلري.

پرلار څو ځايه باغچې او کروندې ښکاري، ونې يې بې مېوې اوله واټرېمپونو يا ژورو ځاگانو خړوبېږي، خو نوره ټوله شگلنه صحرا او توره

تېره ښکاري له مکې څخه مدينې ته ۲۵ کيلو متره لېرې د ملک عبدالله ښارگوټۍ دی، د اښارگوټۍ ډېر لوی او آباد دی، پر لويه لوحه يې (مدينه ملک عبدالله الاقتصاديه) ليکلي دي په دې ښارگوټي کې لسگونه لويي او لسگونه کوچنۍ فابريکې فعاليت کوي، پر لويه لاري يې د (شرکت رضوي لانتاج غذاء المحدودة) فابريکې لوحه ليکلي دا ډېره لويه فابريکه ده په دې ښارگوټي کې د نارينه وو د تللو او راتللو سړکونه بېل او دښځو بېل دي.

خو هلته ښځې له کار څخه منع ندي، بلکې هغوی ته د اقتصاد په غورځېدو کې ونډه ورکړل شوې او حجاب پرې پلي شوی دی، خو په افغانستان کې هر څه افراطي دي دلته ښځه يا په کور کېنول کېږي او يا دومره ازادي ورکول کېږي، چې ټول اسلامي حدود او افغاني دودونه تر پښو لاندې کوي او اروپايانې هم ورپسې نه رسېږي.

ته مې وزې خوره زه به دې روزې خورم

لس نيمې بجې سحر جدې ته را ورسېدلو، د ښکله دېش مکتب اړوند مزدورانو زموږ سامانونه راښکته کړل او د تللو لپاره يې ټاکلي ځای ته وپوړ، له ترازو سره مو نوبت ونيوه له موږ پرته د نورو هېوادونو ډېر حاجيان هم دخپل سامان تللو ته په تمه وو، موږ د سامان د تللو په تمه او د کام اير شرکت د ترازو (تلې) مسؤلين بې غمه وو، تر ماسپښين قضاپورې د ترازو مسؤلين نه معلومېدل.

جده ډېره گرمه وه آن واسکت هم پکې نه اغوستل کېده، ما خپل سامان گلاغا او شيخ معصوم علي ته وسپاره او په کوچني مسجد کې ويده شوم، زه ستړی وم که نه هلته خوب نه کېده، بېروبار پکې ډېروو، د پښو غځولو

ځای نه وو لږ به چې پرېشانی وېوړم د چاپنبویالاس به راوېښ کړم، خوبیا هم یو ساعت خوب مې وکړ، کله چې ولاړم گورم هلته نه زموږ یو ملگری اونه یې سامان شته دی، مسوؤلینو زموږ ملگری پنځلسمې ترازو (تلې) ته لېږدولي وو، چې هلته ورغللم نو اوبه، بیکونه، بکس او خلتې مې نادرکه وې، ژر ژر اخوا دېخوا وگرځېدم یو شی مې یوځای کې اوبل مې په بل ځای کې وموندل.

حاجیانو موقع غنیمت گڼلې وه هر چا خپل ځان تاله ترازو (تله) وړپا وه حج پر ټولو اغېز کړی وو، زما وزن هم درې نیم څلور کیلو کم شوی وو په جده کې مې وزن دوه اتیا کیلو وو.

بالاخره له ډېر انتظار وروسته د کام ایر مسوؤلین راغلل او د سامان تلل پیل شول خلک په ترازو گانو ووېشل شول، د سامان ټلونکیو (وزن کوونکیو) به له واسطه لرونکیو سره اوه، اته کیلو هم گوزاره کوله او که اته کیلو سامان به یې هم ډېر وو نو څه یې ترې نه غوښتل خو چې څوک بې واسطې، بې واکه، ارام او غلی وو، نو د یو کیلو اضافي سامان پیسې یې هم ترې اخستلې، د شرکت لخوا له زمزم سره څلوېښت کیلو وزن ته اجازه وه، خو داسې اواز وه چې اریانا له زمزم سره پنځه څلوېښت کیلو گرامو ته اجازه ورکوي، که له څلوېښت کیلو څخه به د خلکو یو کیلو بار هم ډېر وو نو د کیلو پر سر به یې ترې ۲۵ ریاله اخستل، دې بې انصافی خلک اړ کړل چې د ترازو له مزدورانو سره پټې اړیکې جوړې کړي د زمزم یوه بوشکه چې لس لیتره پرې لیکل شوي وو خو یوولس لیتره پکې ځایېدل، او حاجیانو هم ډکې کړې وې، حاجیانو غوښتل چې د بوشکه ورته په لس لیترو حساب شي خو د ترازو مسوؤلینو به ترې د یو یا یونیم لیتر اضافي اوبو هم ۲۵ ریاله غوښتل بالاخره ځینو حاجیانو د ترازو له وزن کوونکیو مزدورانو سره لاس

یو کړ، دیوې بوشکې په سربه یې لس ریاله هغه ته پټ ورکړل او بوشکه به یې پرې تېره کړه، په دې ډول لسگونه بوشکې تېرې شوې، بل چل یې دا وکړ چې په الوتکه کې لاسي بکس له تکللو معاف دی، خلکو به خپل درانه شیان په لاسي یا دغاړې بیک کې واچول ځینې به یې په یو پلاستیک کې واچول دابه له تول څخه معاف وو، زه یو تن پېژنم، چې په بیک کې یې شپاړلس کیلو او په پلاستیک کې یې شپږ کیلو وزن ځای پر ځای کړی و دا دواړه له تکللو معاف دي.

دلته هماغه متل وو، چې (ته مې وزې خوره زه به دې روزې خورم).

له جدې څخه کابل ته

د بار له سپارلو وروسته دوهم پور ته روان شو، دلته له تلاشي تېرېدل سم له پل صراط څخه تېرېدل دي، په اوږده لیکه کې تلاشي ته ودرېدو تلاشي کوونکي سست وو، بیکونه هم په کمپیوټر څارل کېږي او انسانان هم، له هغو شيانو پرته چې د نړیوال معیار له مخې یې په الوتکه کې لېږد بند ندی، دلته دوی ځانگړې خوښه هم درلوده، ځینې بې ضرره او مجاز شيان یې هم نه پرېښودل.

له تلاشي وروسته په انتظارخانه کې کېناستو، کام ایر لا دمخه راغلي وه، الوتکې ته دورختلو پر مهال زه او عبدالله بیا په مخ کې په بزنس کلاس کې کېناستو د الوتکې استیورد دوه، درې ځله موږ ته وویل چې شاته لاړ شو بالاخره زه پرې غوسه شوم ورته مې وویل چې موږ شاته لاړ شو نو خیر دلته څوک کېږي، دا الوتکه خو ټوله د حاجیانو لپاره ده او ټوله پرې ډکېږي، تا سو د بزنس کلاس لپاره ځانگړې ټکټونه نه دي خرڅ کړي اونه د حاجیانو په ټکټونو کې توپیر شته دی، نو بیا دا څوکۍ شاته اوزگاروي؟ هغوی هم غلي شول، دا څوکۍ په رښتیا هم پراخه او پستې وې، څه نور امتیازات یې هم درلودل.

الوتکه د سعودي په وخت کې په لس کم نهو بجو والوتله لاندې تپه تیاره وه، خو څو ځایه مو لاندې په سترو سترو رڼاگانو سترگې ولگېدلې د الوتکې له عملیې مو پوښتنې کولې ځینې یې د سعودي ښارونه رانښودل، یو ځای یې بحرین راوښود، خو ددوبۍ پر هوا بیا د شپې تېرېدل پېل خوند لري، ددوبۍ د اسمان څکوپر ډیزاین او نقشه څوک له ځمکې سم نه پوهېږي، خوله هوا بیا د شپې د څراغونو په کتار ونوکې ښه پوهېږي، ددوبۍ ډېرې

لوړې او سترې ودانۍ او سړکونه د ستورو په بڼه یا د سپوږمۍ یا د گڼل یا گڼلاند یا مثلث یا .. په بڼه دي، دوبي ټول څراغان ده خو د بحر غاړه یې رنګین او سپین پرک ده، له وچې بحر ته تللي ټول پلونه او سړکونه سپین پړق ښکاري.

په بحر کې دروانو بهرنيو څراغونه هم ښکارېدل.

الوتکه د سعودي، بحرین، متحده عربي اماراتو او د ایران د بندر عباس له لارې افغانستان ته لار غلله.

بندر عباس هم روښانه او سپین وو خو د دوبي په څېر نه.

الوتکه د سعودي پروخت پاو باندې یوه بجه او د کابل پروخت پاو کم درې بجې د کابل پر هوايي ډگر کېناستله.

د جدې گرمۍ آن د تن واسکت هم راباندې وېستی و خو په الوتکه کې هواسره وه هغه مې بهرته واغوست زموږ جامه د دوبي (اوړي) وه خو دلته چې کله له الوتکې ښکته کېدلو او سم د الوتکې پورې یو (زینو) ته راغللو نو د کابل د ژمي یخوڅپو راباندې حمله وکړه، په لږ وخت کې مو یخ زړه ته هم ورسېد، ماله ځان سره یو پټو هم سعودي ته وړی وو خودې پټو ته نه په مکه، نه مدینه او نه په جده کې اړتیا ولیدل شوه، تر پایه مې له بکسه را ونه هم وېست.

دلته مې ورته سخته اړتیا احساس کړه، خو هغه په بکس او بکس په الوتکه کې و لایې موږ ته سپارلی نه و.

کله چې له الوتکې رانښکته شو، نو د هوايي ډگر په بس موټرو کې یې، په همدې ډگر کې حاجیانو ته درول شویو خپموته وروستلو. هلته ګازي

بخاری لگولي شوې وې له هرې بخاری مو خو خو څوکی راتاوي کړې، شل دقیقې به تېرې وې چې د حاجیانو پر سامان باریو موټر راغی او سامان یې ښکته کړ، حاجیان ورغلل او دخپل سامان لټول یې پکې پیل کړل، خو د ځینو خلکو سامان نیمگړی و، خو دقیقې وروسته بل موټر راغی زه هم ورغللم د خپل سامان لټون مې پیل کړ، زما سامان پنځه ځایه یا پنځه غوټې وې، راټولول او پلټل یې اسانه کار نه وو.

د ډېرو خلکو زمزم چپه شوي وو د چا له بوشکو نیمې اوبه تللې وې زما په شمول ټولو حاجیانو خپل د زمزم بوشکه په ځانگړي پلاستیک کې پرېس کړې وه، خو ډېرو ته دې کار گټه نه وه کړې ماله څا سره کوم پنځه ویشته لیتره زمزم را اخستي وو درې لیتره به مې له مدينې تر کابل په پراخو څښلي وي نور مې ټول پوره او سالم را ورسول په زحمت مې خپل سامان پوره او ۳۰۳ موټرته پورته کړ، کله چې دټولو حاجیانو سامان پوره او موټر ته وخېژول شو نو موټر د کابل د حضوري چمن تر څنگ د کابل نندارې مخ ته د کابل نوین هوټل پر لور حرکت وکړ.

حاجیانو خپل دوستان همدلته راغونښتي وو، ما خپلې کورنۍ ته ويلي وو، چې زما له ستنېدلو به نه څوک خبروئ اونه به ډله مخې ته راځئ ماڅو څوځله ورته ويلي چې زما زوی احمد طارق، ورور مې روح الله او خور مې رفیع الله روشن به زموږ له خپل موټر سره راشي او داسامان به راسره وېسي، بل به هېڅوک هم نه خبروئ، کله چې د جدې هوايي ډگر څخه راووتلنو کورته مو خبر ورکړ، دلته چې له الوتکې راښکته شو نو بیا مو ډاډ ورکړ، کله چې د کابل نوین هوټل مخ ته را نږدې شو گورو چې هغه د چا خبره ټوله دنیا موټرو او خلکو نیولې ده.

ماته خلکو ویلي وو چې په کابل کې د سامان د بنسټه کېدلو او ستړي مه شي په وخت کې غله او کیسه بران غلاکوي اوله همدې موقع په استفادې سامان پټوي.

پولیسو، هوټل ته دننه له حاجي پرته بهرني خلک نه راپرېښودل، حیران شوم چې داپنځه غوټې څنگه دخپلې کورنۍ غروته وسپارم خیر سامان مې حاجي گلاغا او دهغه مورته وسپاره په دې بیروبار او تیاره کې د کورنۍ د غړیو موندل هم اسانه کار ندى، خیر په ټېلیفون مویوبل وموندل، زه بهر راووتلم ترهرچالو مړی زما پخواني ډربور حیات استاد ولیدم پرمایې غږ کړ، له ودرېدلو سره سم یې گل په غاړه کې راواچاوه ویل یې چې نور دوستان هلته د هوټل د ډېوال ترڅنگ ولاړ دي، ده ژر روح الله ته په ټېلیفون زما ځای وښوده هغه هم راغی له ستړي مه شي او گلانو اچولو وروسته مې د هوټل پر دروازه ورننوتل، عسکر راته وویل چې استاده په ټلو بزیون مې ستا نصیحتونه او موعظې لیدلې په همدې احترام درسره ملگري پرېږدم چې سامان دې راوباسي که نه له حاجي پرته بل چاته دننه د ورتللو اجازه نه ورکوو، ما هم ورته کور ودانۍ ووايه لاړو په یوځل مو ټول سامان را پورته کړ، بهر چې راووتلو نو دومره دوستان مخې ته راغلي وو چې مایې آن تصور هم نه کاوه زه آن له جلال اباد دهغوۍ له راتللو خبر نه وم، خو څوځله مې غاړه له گلانو ډکه او تشه شوه، زموږ د کورنۍ ډېر غړي او دوستان په جلال اباد کې وو خو بیا هم په کمپنۍ کې د کور خواته چې روانېدل نو د موټرو سم کاروان راپسې وو، زه رښتیا هم په دې کار خفه شوم، خو، ښه وه چې تیاره وه، زه د نورو دوستانو په تکلیف هم خفه شوم خو تر هر چا ډېر پر خپل پلار او خپل کوچني زوی رشاد خفه شوم، دوی ته مې وویل چې تاسو ولې په دې یخنۍ کې ځان په تکلیف کړ، خو، ښه ده ورور مې مشفق دخپل

موټر ایرکنډېشن او بخاری همېش فعال ساتي، موټر یې ګرم وو، په دې ترتیب مو یو سپېڅلی سفر پای ته ورساوه، داسفر خو په ښکاره پای ته ورسېد خو دې منزل ته دیبا بیا سفر تنده یې راکې ژوندۍ کړه هیله ده چې دامې حرمینوته وروستی سفر نه وي او هیله ده چې الله ج دټولو هغو جل وهلو تنده خړوبه کړي چې ددې سفر په زمزمو خپله تنده ماتول غواړي او الله ج دې دهغو کسانو د حج ارمان هم پوره کړي چې ماته یې له حرمینو سره اشتیاق او بې سارې مینه معلومه ده هلته مې هم ورته ډېرې دعاګانې کړي او اوس یې هم ورته کوم خصوصاً زما دګران ماما معلم میر عثمان او زما دکوچنیتوب دمهاال د استاد او ترورزي ملا عبدالجان لالا. تاسو هم ورته آمین ووايئ. له تاسو درنو لوستونکیو هم ډېره ډېره مننه چې ددې یون لیک له لارې په حرمینو کې راسره وګرځېدلئ الله ج دې ستاسو ټولې شرعي غوښتنې هم پوره کړي. آمین

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم.

حقيار

۱۹/۷/۱۳۹۰

